

الاربعين النواوية

چل حه ديسه كهى پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم

عبدالله عبدالعزيز هرتلى

حروتم چاپ

شهوليسر ۲۰۱۰

منتدى إقرأ الثقافي

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆرۈنۈپ بېرىش

(مەنەرى ئوقۇش ئىنقىلابى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەھىپىنى ئوقۇش ئىنقىلابى:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەھىپىنى ئوقۇش ئىنقىلابى:

<http://iqra.ahlamontada.com>

پوونکردنه وهی
چل جه دیسه که ی پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم

ناسراو به
(الأربعين النواوية)
للإمام النواوي

دانانی
عبدالله عبدالعزیز هه رته لی

چاپی جه فته م
ربیع الأول (۱۴۳۱) ی کۆچی
رئ به ندان (۲۷۰۹) ی کوردی
شباط (۲۰۱۰) ی زایینی

کتبخانه ی حاجی قادری کوی له هه ولتیر، چاپی کردوته وه

ناوی کتاب؛ روونکردنه وهی چل حه دیسه که ی پیغه مبر صلی الله علیه و آله.

بابه ت؛ فرموده کانی پیغه مبر صلی الله علیه و آله.

دانه ر؛ عبدالله عبدالعزیز هه رته لی.

نویه تی چاپ؛ حه فته م.

بهرواری چاپ؛ (۱۴۳۰) کوچی - (۲۷۰۹) کوردی - (۲۰۰۹) زاینی.

تیراژ؛ (۲۰۰۰) دانه.

بلاوکه ره وه؛ کتبخانه ی حاجی قادری کزی، له هه ولیر.

له بهر یوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان ژماره ی سپاردن (۲۳۹) ی سالی ۲۰۱۰

شونیی چاپ؛ چاپخانه ی روزه لات هه ولیر

چاپی یه که م؛ ۵۰۰۰ دانه له چاپخانه ی وه زاره تی روشنبیری / هه ولیر - (۱۹۹۳).

چاپی دووهم؛ ۲۰۰۰ دانه له چاپخانه ی وه زاره تی په روه رده / هه ولیر - (۱۹۹۶).

چاپی سی یه م؛ ۱۰۰۰ دانه له چاپخانه ی زانکوی صلاح الدین / هه ولیر - (۱۹۹۹).

چاپی چواره م؛ ۲۰۰۰ دانه له چاپخای وه زاره تی روشنبیری / هه ولیر - (۲۰۰۲).

چاپی پینجه م؛ ۲۰۰۰ دانه له چاپخانه ی نهوا / هه ولیر - (۲۰۰۶).

چاپی شه شه م؛ ۲۰۰۰ دانه له چاپخانه ی نهوا / هه ولیر - (۲۰۰۸).

دانراوه کانی تری دانه ر؛

۱- روونکردنه وهی (متن فتح القریب).

۲- روونکردنه وهی (العقیده الطحاویة).

۳- عه قیده ی نیسلامی له سه ر پاروهی (أهل السنة والجماعة).

۴- هوئراوهی (نیمان و نیسلام).

۵- چه ند گوئیک له (گوئزاری نیسلام).

۶- روونکردنه وهی (منهاج الطالبین)

۷- روونکردنه وهی (قطر العارض فی علم الفرائض).

۸- چونیه تی (حه ج و عومره)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، قِيَوْمَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ، مُدَبِّرِ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ
 باعث الرُّسُلَ - صلوات الله وسلامته عليهم - إِلَى الْمُكَلَّفِينَ لِهَدَايَتِهِمْ، وَبَيَانِ شَرَائِعِ الدِّينِ بِالذَّلَائِلِ
 الْقَطْعِيَّةِ، وَوَأَضْحَاتِ الْبِرَاهِينِ،

﴿ پیناسه‌ی نیمامی (النواوی) ﴾

نیمامی (النواوی) ناوی (یحیی) کوپی (شرف) ی نه‌واوی‌یه، له مانگی (محرم) ی سالی (۶۳۱) ی کۆچی له گوندی (نوا) له (جۆلانی) ی سه‌ر به (دیمشق) له دایک بووه، هه‌ر له گونده‌که‌ی خۆی له سه‌رده‌می مندالی‌دا قورئانی پیروزی له‌به‌ر کردوه، له ته‌مه‌نی (۱۹) سالی‌دا باوکی ناردی بۆ (دیمشق) له‌ویش له لای زۆر که‌س خۆپندویه‌تی، یه‌کیک له مامۆستایه‌کانی ناوی (سالاری) کوردی بوو، یه‌کیکی تر ناوی (عزال‌دین) ی هه‌ولێری بوو.

نیمامی (النواوی) دانراوی زۆری هه‌نه به تاییه‌تی له (حدیث) و (شرع): وه‌کو (ریاض الصالحین) و (الأذکار) و (شرح صحیح مسلم) و (منهاج الطالبین) و (الأربعین النواویة) - که ئیتمه ئیستا خزمه‌تی نه‌که‌ین - جگه له مانه‌ش.

نیمامی (النواوی) یه‌کیکه له زانا هه‌ره به‌رزه‌کانی چینی (خَلْف)، له هه‌دیس و ش‌ه‌رع ده‌ستیکی بالای هه‌بوو، له سه‌ر پاره‌وی نیمامی (شافعی) بوو، له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا جیگه‌ی باوه‌ری زانایانی هه‌ر چوار مه‌زه‌به‌که‌نه‌و ریژ له فه‌رموده‌کانی نه‌نین.

نیمامی (النواوی) له (۲۴) ی (رجب) ی سالی (۶۷۶) ی کۆچی له گوندی (نوا) وه‌فاتی کردوه، خوا ئی‌ی رازی بۆ و په‌حمه‌ت و به‌ره‌که‌تی خوا برژی به سه‌ر گۆپی‌دا. آمین

﴿ پینشه‌کی‌ی نیمامی (النواوی) ﴾

نیمامی (النواوی) نه‌فه‌رموی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) به ناوی خ‌وای به‌خشنده‌ی میه‌ره‌بان ده‌ست به‌ کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌م چ‌ل هه‌دیه‌سه نه‌که‌م (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) سوپاس بۆ ئه‌و خ‌وایه‌ی په‌روه‌ردگاری هه‌موو دروستکراویکه (قِيَوْمَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ) ئه‌و خ‌وایه‌ی ئاگادارو هه‌لسۆرپنه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌مینه‌کانه (مُدَبِّرِ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ) ئه‌و خ‌ودایه‌ی به‌جی‌هینه‌رو به‌پێوه‌به‌ری کاروباری هه‌موو دروستکراویکه به‌ گشتی (بَاعَثَ الرُّسُلَ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ) هه‌موو پێغه‌مبه‌ریک ئه‌و ناردویه‌تی صلوات الله عليهم اجمعين (إِلَى الْمُكَلَّفِينَ) بۆ لای ئه‌وانه‌ی داوای خوا ئه‌یانگرتیه‌وه - (ئه‌وانه‌ی بیروه‌وشیان ته‌واوه‌و له ق‌و‌ن‌اغی مندالی تێپه‌ر بوینه) - (لِهَدَايَتِهِمْ) بۆ ئه‌وه‌ی رێگه‌ی راست بۆ ئه‌و داوا لیکراوانه‌ روون بکه‌نه‌وه‌و شاره‌زایان بکه‌ن (وَبَيَانِ شَرَائِعِ الدِّينِ) هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی یاسایه‌کانی ئایینی خ‌وایان بۆ دیاری بکه‌ن، (بِالذَّلَائِلِ الْقَطْعِيَّةِ) به‌ به‌لگه‌ی وا: گومانی تێدا نه‌بێ، (وَأَضْحَاتِ الْبِرَاهِينِ) ئه‌و به‌لگانه‌ی زۆر ئاشکران.

أَحْمَدُهُ عَلَى جَمِيعِ نَعْمِهِ، وَأَسْأَلُهُ الْمَزِيدَ مِنْ فَضْلِهِ وَكَرَمِهِ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ الْكَرِيمُ الْغَفَّارُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ وَحَبِيبَهُ وَخَلِيلَهُ أَفْضَلَ الْمَخْلُوقِينَ الْمَكْرَمُ بِالْقُرْآنِ الْعَزِيزِ الْمُعْجَزَةِ الْمُسْتَمِرَّةِ عَلَى تَعَاقِبِ السِّنِينَ وَبِالسُّنَنِ الْمُسْتَمِرَّةِ لِلْمُسْتَرَشِدِينَ الْمَخْصُوصِ بِجَوَامِعِ الْكَلِمِ وَسَمَاحَةِ الدِّينِ، صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى سَائِرِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَأَلِ كُلِّ وَسَائِرِ الصَّالِحِينَ.

أَمَّا بَعْدُ: فَقَدْ رَوَيْنَا عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَمُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، وَابْنِ عُمَرَ، وَابْنَ عَبَّاسٍ، وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ - (رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ) - مِنْ طُرُقٍ كَثِيرَاتٍ بِرَوَايَاتٍ مُتَنَوِّعَاتٍ:

(أَحْمَدُهُ) سوپاسی خوا نه که م (عَلَى جَمِيعِ نَعْمِهِ) له سهر هه موو نو چا کانه ی له که ل نئیمه ی کردوه (وَأَسْأَلُهُ الْمَزِيدَ مِنْ فَضْلِهِ وَكَرَمِهِ) داوا له خوا نه که م که له بهر گه ورده یی خوی به خشینی خوی زیاترمان بداتئ (وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) به دل و به زویان نه لئیم و گومانم نی، جگه له زاتی (اللَّهِ) هیچ خوا یه که نی به (الوَاحِدُ) یه که خودایه (الْقَهَّارُ) ده سته لاتی ته وای هیه (الْكَرِيمُ) چاکه ی نابریته وه (الْغَفَّارُ) تاوانی به نده کانی خوی دانه پوشتئ (وَأَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ) هه روه ها: به دل و به زویان نه لئیم گومانم نی به که و محمد ﷺ به نده و پیغه مبهری خوا یه (وَحَبِيبُهُ وَخَلِيلُهُ) خو شه ویست و دوستی خوا یه (أَفْضَلَ الْمَخْلُوقِينَ) له هه موو خه لکی گه ورده تره (الْمَكْرَمُ) له لای خوا پیزی لیندراوه (بِالْقُرْآنِ الْعَزِيزِ) که له لای خوا قورپانانی نازیزی پی دراوه (الْمُعْجَزَةِ الْمُسْتَمِرَّةِ) نو قورپانانه پیروژه به لگه ی به رده و امی پیغه مبهره ﷺ که س ناتوانئ قورپانانئکی واریک بخا (عَلَى تَعَاقِبِ السِّنِينَ) نم قورپانانه پیروژه ی ساله های سال هه رده مینئ (وَبِالسُّنَنِ الْمُسْتَمِرَّةِ) هه روه ها له لای خوا پیزی لیندراوه به فرمووده و کرده وه روشنه کانی (لِلْمُسْتَرَشِدِينَ) بو نه وانه ی نه یانه وی سوود له فرمووده کانی وهر بگرن (الْمَخْصُوصِ بِجَوَامِعِ الْكَلِمِ) تا که پیغه مبهریکه که فرمووده ی کورت و پر مانای پی به خشراوه (وَسَمَاحَةِ الدِّينِ) نایینئکی ناسانی پی به خشراوه (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى سَائِرِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ) دروودو سلاوی خوا ی گه وره برئی به سهر نو پیغه مبهره و هه موو پیغه مبهرانی تر (وَأَلِ كُلِّ) بو سهر مال و خیزانی هه مووانیان (وَسَائِرِ الصَّالِحِينَ) بو سهر هه موو پیاوچاگان.

(أَمَّا بَعْدُ) له پاش سوپاس و دروودی خوا بو سهر پیغه مبهران، بزانه: نه وه ی بوت نه لئیم (فَقَدْ رَوَيْنَا عَنْ) فرمووده یه کی پیغه مبهرمان ﷺ پی گه یستوه: له (عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَمُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، وَابْنِ عُمَرَ، وَابْنَ عَبَّاسٍ، وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ) له و سه حابه به پیزانه (رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ) خوا لئیمان پازی بی (مِنْ طُرُقٍ كَثِيرَاتٍ) له چه ند ریگای زود (بِرَوَايَاتٍ مُتَنَوِّعَاتٍ) به گیزانه وه ی جوراوجور، نم

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: (مَنْ حَفِظَ عَلَيَّ أُمَّتِي أَرْبَعِينَ حَدِيثًا مِنْ أَمْرِ دِينِهَا بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي زُمْرَةِ الْفُقَهَاءِ وَالْعُلَمَاءِ). وَفِي رِوَايَةٍ: (بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالَى فَقِيهًا عَالِمًا). وَفِي رِوَايَةِ أَبِي الدَّرْدَاءِ ﷺ: (كُنْتُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَافِعًا وَشَهِيدًا). وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ مَسْعُودٍ ﷺ: (قِيلَ لَهُ أُدْخِلْ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ). وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: (كُتِبَ فِي زُمْرَةِ الْعُلَمَاءِ وَحُشِرَ فِي زُمْرَةِ الشُّهَدَاءِ).

وَأْتَفَقَ الْحَفَاطُ عَلَى أَنَّهُ حَدِيثٌ ضَعِيفٌ وَإِنْ كَثُرَتْ طُرُقُهُ. وَقَدْ صَنَّفَ الْعُلَمَاءُ فِي هَذَا الْبَابِ مَا لَا يُحْصَى مِنَ الْمُصَنَّفَاتِ، فَأَوَّلُ مَنْ عَلَّمْتُهُ صَنَّفَ فِيهِ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، ثُمَّ مُحَمَّدُ بْنُ أَسْلَمِ الطُّوسِيُّ الْعَالِمُ الرَّبَّانِيُّ، ثُمَّ الْحَسَنُ بْنُ سُفْيَانَ النَّسَوِيُّ، وَأَبُو بَكْرٍ الْأَجْرِيُّ، وَأَبُو بَكْرٍ مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمِ الْأَصْفَهَانِيُّ، وَالذَّارِقُطِيُّ، وَالْحَاكِمُ، وَأَبُو نَعِيمٍ، وَأَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيُّ،

فَهَرَمُودُهُ مَانِ بِنِ كَيْشْتُوهِ: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) بِتَعْنِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَهَرَمُودِيُّ: (مَنْ حَفِظَ عَلَيَّ أُمَّتِي أَرْبَعِينَ حَدِيثًا مِنْ أَمْرِ دِينِهَا بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي زُمْرَةِ الْفُقَهَاءِ وَالْعُلَمَاءِ) هَرَمُودِيُّ كَهَرَمُودِيِّ بِيَكِيهِ نَيْتُهُ نَوْمَعْتِي مِنْ جَلِّ حَدِيسِي مِنْ لَهْ كَارُوبَارِي نَائِيْنِي نَيْسَلَامِ، خَوَايْ كَهَرُودِهِ لَهْ رُوْزِي قِيَامَتِ زَيْنْدُوِي نَهْ كَاتَهْ وَهْ لَهْ كَهْلْ كَوْمَهْلِي زَانَايَانِي نَائِيْنِي.

(و) بِهْ چَهَنْدِ شَيْوَهْ يَهْ كِي تَرِيشِ نَهْمُ فَهَرَمُودِيَهْ هَاتَهْ: يَهْ كَهْمُ: (فِي رِوَايَةٍ: بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالَى فَقِيهًا عَالِمًا) لَهْ كِيْرَانَهْ وَهْ يَهْ كَدَا: (خَوَايْ كَهَرُودِهِ زَيْنْدُوِي نَهْ كَاتَهْ وَهْ بِلَهْ يِ زَانَايَهْ كِي تَهْ وَايِ نَهْدَاتِي). **دُووَهْمُ:** (وَفِي رِوَايَةِ أَبِي الدَّرْدَاءِ ﷺ: كُنْتُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَافِعًا وَشَهِيدًا) لَهْ رِيْگَهْ يِ (أَبِي الدَّرْدَاءِ ﷺ) نَهْ فَهَرَمُودِي: (خَوْمُ تَكَايْ بُوْ نَهْ كَهْمُ لَهْ لَايِ خَوَايْ كَهَرُودِهِ تَا لَايِ بِيوَرِي وَوِ بِيِيَاتَهْ بَهْ هَشْتِ). **سَوِيْهْمُ:** (وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ مَسْعُودٍ ﷺ: قِيلَ لَهُ أُدْخِلْ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ) لَهْ رِيْگَهْ يِ نَيْبِنِ مَسْعُودِ نَهْ فَهَرَمُودِي: (لَهْ رُوْزِي دَوَايِي بِيْ يِ نَهْ لَيْنِ: بِيْچُوْ بُوْ بَهْ هَشْتِ لَهْ كَامِ دَهْرَگَاوَهْ نَهْ تَوِي). **چَوَارَهْمُ:** (وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: كُتِبَ فِي زُمْرَةِ الْعُلَمَاءِ وَحُشِرَ فِي زُمْرَةِ الشُّهَدَاءِ) لَهْ رِيْگَهْ يِ نَيْبِنِ عَمْرُ نَهْ فَهَرَمُودِي: (لَهْ كَهْلْ كَوْمَهْلِي زَانَايَانِي نَائِيْنِي نَهْ نُووسَرِي وَ لَهْ كَهْلْ كَوْمَهْلِي شَهِيدَانِ حَهْ شَرِ نَهْ كَرِي).

(وَأْتَفَقَ الْحَفَاطُ) زَانَايَانِي حَهْدِيسِ يَهْ كَدَهْ نَكْنِ (عَلَى أَنَّهُ حَدِيثٌ ضَعِيفٌ، وَإِنْ كَثُرَتْ طُرُقُهُ) لَهْ سَهْرُ نَهْ وَهْ يِ نَهْمُ حَهْدِيسَهْ بِيْ هِيْزَهْ هَهْ رَچَهَنْدَهْ رِيْگَهْ شِي زُوْدِ بِنِ.

(وَقَدْ صَنَّفَ الْعُلَمَاءُ فِي هَذَا الْبَابِ مَا لَا يُحْصَى مِنَ الْمُصَنَّفَاتِ) زَانَايَانِي حَهْدِيسِ لَهْمُ بَابَهْ تَهْ زُوْدِيَانِ نُووسِيوَهْ نَايَهْ نَهْ زِمَارِ (فَأَوَّلُ مَنْ عَلَّمْتُهُ صَنَّفَ فِيهِ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ) يَهْ كَهْمُ زَانَا: كَهْ لَهْمُ بَابَهْ تَهْ چَلِّ حَهْدِيسِي كُوْ كَرْدِيْتَهْ وَهْ - وَهْ كُوْ زَانِيوَهْ - نَيْمَامِ (عَبْدُ اللَّهِ) كُوْرِي (مُوْبَارَهْ كِ) بُووَهْ (ثُمَّ) لَهْ دَوَايِ نَهْ وِيْشِ چَهَنْدِ زَانَايَهْ كِي تَرِ: وَهْ كُوْ نَيْمَامِ (مُحَمَّدُ بْنُ أَسْلَمِ الطُّوسِيُّ الْعَالِمُ الرَّبَّانِيُّ، ثُمَّ الْحَسَنُ بْنُ سُفْيَانَ النَّسَوِيُّ، وَأَبُو بَكْرٍ الْأَجْرِيُّ، وَأَبُو بَكْرٍ مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمِ الْأَصْفَهَانِيُّ، وَالذَّارِقُطِيُّ، وَالْحَاكِمُ، وَأَبُو نَعِيمٍ، وَأَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيُّ،

وَأَبُو سَعِيدٍ الْمَالِينِي، وَأَبُو عَثْمَانَ الصَّابُونِي، وَمُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِي، وَأَبُو بَكْرِ الْبَيْهَقِي، وَخَلَاتِقُ لَا يُحْصُونَ مِنَ الْمُتَقَدِّمِينَ وَالْمُتَأَخِّرِينَ، وَقَدْ اسْتَخَرْتُ اللَّهَ تَعَالَى فِي جَمْعِ أَرْبَعِينَ حَدِيثًا، اقْتِدَاءً بِهَؤُلَاءِ الْأئِمَّةِ الْأَعْلَامِ وَحِفَاطِ الْإِسْلَامِ، وَقَدْ اتَّفَقَ الْعُلَمَاءُ عَلَيَّ جَوَازِ الْعَمَلِ بِالْحَدِيثِ الضَّعِيفِ فِي فَضَائِلِ الْأَعْمَالِ، وَمَعَ هَذَا فَلَيْسَ إِعْتِمَادِي عَلَيَّ هَذَا الْحَدِيثِ، بَلْ عَلَيَّ قَوْلِهِ ﷺ فِي الْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ: ﴿لِيَبْلُغَ الشَّاهِدُ مِنْكُمْ الْغَائِبَ﴾. وَقَوْلِهِ ﷺ: ﴿نَضَرَ اللَّهُ امْرَأً سَمِعَ مَقَالَتِي فَوَعَاهَا فَأَدَّاهَا كَمَا سَمِعَهَا﴾. ثُمَّ مِنْ الْعُلَمَاءِ مَنْ جَمَعَ الْأَرْبَعِينَ فِي أَصُولِ الدِّينِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْفُرُوعِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْجِهَادِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الزُّهْدِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْأَدَابِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْخُطْبِ، وَكُلُّهَا مَقَاصِدُ صَالِحَةٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ قَاصِدِيهَا،

وَأَبُو سَعِيدٍ الْمَالِينِي، وَأَبُو عَثْمَانَ الصَّابُونِي، وَمُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِي، وَأَبُو بَكْرِ الْبَيْهَقِي، وَخَلَاتِقُ لَا يُحْصُونَ مِنَ الْمُتَقَدِّمِينَ وَالْمُتَأَخِّرِينَ) جگہ له و زانایانه چند که سیکی تر که نایانه زمار، له زانایانی پیتشو و دواپی، چل فرموده پیغه مبریان ﷺ کو کردوته.

(وَقَدْ اسْتَخَرْتُ اللَّهَ تَعَالَى فِي جَمْعِ أَرْبَعِينَ حَدِيثًا) نيمامی (النواوی) نه فرمودی: منیش نوژی نیستیخارم کرد بوق نهوی خوا یارمه تیم بدا بوق کو کردنه وهی چل فرموده پیغه مبر ﷺ (اقْتِدَاءً بِهَؤُلَاءِ الْأئِمَّةِ الْأَعْلَامِ وَحِفَاطِ الْإِسْلَامِ) له م کاره دا شوینکه وتهی نهو زانا به رزانهی نیسلام بوم: که وهکو نالای به رز دیارنو پاریزه ری نایینی نیسلامن.

(وَقَدْ اتَّفَقَ الْعُلَمَاءُ عَلَيَّ جَوَازِ الْعَمَلِ بِالْحَدِيثِ الضَّعِيفِ فِي فَضَائِلِ الْأَعْمَالِ) زانایانی نیسلام به کده نکن: که درسته بوق کاروباری چاکه نیش به فرموده بی هیز بکری، به لام بوق هرپامو حال لای نه بی فرموده که به هیز بی (وَمَعَ هَذَا فَلَيْسَ إِعْتِمَادِي عَلَيَّ هَذَا الْحَدِيثِ) له گه ل نه وه شدا من پالم نه داوته سهر نه م فرموده بی هیزه (بَلْ عَلَيَّ قَوْلِهِ ﷺ: فِي الْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ) تنها بوق نویسنی نه م چل حدیسه پالم داوته سهر فرموده کانی راست، وهکو فرموده پیغه مبر ﷺ: ﴿لِيَبْلُغَ الشَّاهِدُ مِنْكُمْ الْغَائِبَ﴾ رواه البخاری و مسلم، با فرموده کانی من نهوی لیزه، بگه نهی به وهی لیزه نیه. (وَقَوْلِهِ ﷺ) هه روه ها وهک فرموده پیغه مبر ﷺ: ﴿نَضَرَ اللَّهُ امْرَأً سَمِعَ مَقَالَتِي فَوَعَاهَا فَأَدَّاهَا كَمَا سَمِعَهَا﴾ رواه الترمذی، خوا پوی نهو که سه جوان بکا: که گوئی له فرموده کانی منه وهلی نه گری جا به ته وای نه یگه به نیته موسولمانان.

(ثُمَّ مِنَ الْعُلَمَاءِ مَنْ جَمَعَ الْأَرْبَعِينَ فِي أَصُولِ الدِّينِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْفُرُوعِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْجِهَادِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الزُّهْدِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْأَدَابِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْخُطْبِ) نینجا هندی لهو زانایانه نه م چل حدیسه یان کو کردوته وه لهو جوړه ی بناغی نایینه، وه هندی له وهانه لیقی نایینه، وه هندی له جیهاد، هندی له واز هینانی دنیا، هندی له ره وشت، هندی له وتاره کانی پیغه مبر ﷺ (وَكُلُّهَا مَقَاصِدُ صَالِحَةٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ قَاصِدِيهَا) کاری نه م به ریزانه به کاری باش دانه ندرین، خوا لییان پازی بی.

وَقَدْ رَأَيْتُ جَمَعَ أَرْبَعِينَ أَهَمَّ مِنْ هَذَا كُلِّهِ، وَهِيَ أَرْبَعُونَ حَدِيثًا مُشْتَمَلَةً عَلَى جَمِيعِ ذَلِكَ، وَكُلُّ حَدِيثٍ مِنْهَا قَاعِدَةٌ عَظِيمَةٌ مِنْ قَوَاعِدِ الدِّينِ، فَقَدْ وَصَفَهُ الْعُلَمَاءُ: بِأَنَّ مَدَارَ الإِسْلَامِ عَلَيْهِ، أَوْ هُوَ نَصْفُ الإِسْلَامِ، أَوْ ثُلُثُهُ أَوْ نَحْوُ ذَلِكَ، ثُمَّ أَلْتَزِمُ مِنْ هَذِهِ الأَرْبَعِينَ أَنْ تَكُونَ صَحِيحَةً، وَمُعْظَمُهَا فِي صَحِيحِي البُخَارِيِّ وَمُسْلِمٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا - وَأَذْكُرُهَا مَحْذُوفَةً الأَسَانِيدَ لَيْسَ هَلْ حَفْظُهَا، وَيَعْمُ الإِئْتِفَاعُ بِهَا إِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى، ثُمَّ أَتَّبِعُهَا بِبَابٍ فِي ضَبْطِ خَفِيِّ أَلْفَاظِهَا، وَيَتَّبِعِي لِكُلِّ رَاغِبٍ فِي الآخِرَةِ أَنْ يَعْرِفَ هَذِهِ الأَحَادِيثَ لِمَا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ مِنَ المُهَمَّاتِ، وَاحْتَوَتْ عَلَيْهِ مِنَ التَّنْبِيهِ عَلَى جَمِيعِ الطَّاعَاتِ، وَذَلِكَ لِمَنْ تَدَبَّرَهُ، وَعَلَى اللهِ إِعْتِمَادِي وَإِلَيْهِ تَفْوِضِي وَإِسْتِنَادِي،

(وَقَدْ رَأَيْتُ جَمَعَ أَرْبَعِينَ) به راستی منیش به باشم زانی: چل حدیسی کو بکه مه وه (أهم من هذا كله) له همووی نه وان گرنکتر بن (وهی أربعون حدیثاً مشتملة علی جمیع ذلك) نه وهی کرم کردوته وه، چل حدیسه، که بریتی به له هندیك نه وان به گشتی (وکل حدیث منها قاعدة عظيمة من قواعد الدین) هر حدیسیکی من هیناومه له و چل حدیسه، بنکه به کی گوره به له بنکه ی نایین (فقد وصفه العلماء: بأن مدار الإسلام علیه) هر حدیسیک له و چله، زانایان نه لاین: کاروباری نیسلامی له سر نه خولیتته وه (أو هو نصف الإسلام، أو ثلثه أو نحو ذلك) یان نه لاین: نیوه ی نایینه، یان سینیکی نایینه، یان چواریکه.

(ثم ألتزم من هذه الأربعين أن تكون صحيحة) وان نه خه مه سر شانی خوم، نه م چل حدیسه همووی راست بن (ومعظمها فی صحیحی البخاری ومسلم رضی اللهُ عَنْهُمَا) زوربه ی نه م حدیسانه وه رگرتوه له کتیبی نیمامی (بوخاری) و نیمامی (موسلیم)، خوا لییان رازی بن. که له هموو کتیبی داندر او راسترن.

(وأذكرها محذوفة الأسانید لیسهل حفظها ويعم الإئْتِفَاعُ بِهَا إِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى) به شیوه به کی کورت نه م حدیسانه نه نوسمه وه، ناوی نه و که سانه ی گپراویه تیانه وه نانوسم بو نه وهی زوو له بهری بکن و که لکی لیوه ریگرن، إِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى (ثم أتبعها بباب) له دوی نه مه ش که حدیسه کان نه لیم، چه ند ووشه به ک نه نوسم (فی ضبط خفی ألفاظها) بو نه وهی ووشه گرانه کان پوون بکه مه وه. جا بزانه: نیمه نه و ووشانه نانوسین چونکه حدیسی نین.

(ويَتَّبِعِي لِكُلِّ رَاغِبٍ فِي الآخِرَةِ بِتَوْبِيسَتِهِ لِه سِر هِه مَوُو كِه سِيَك كِه بِرُوذِي دَوَايِيَان بَوِي) (أَنْ يَعْرِفَ هَذِهِ الأَحَادِيثَ) نه م چل حدیسه بزانی (لِمَا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ مِنَ المُهَمَّاتِ) چونکه هموو شتیکی گرنگیان تی دایه (وَاحْتَوَتْ عَلَيْهِ مِنَ التَّنْبِيهِ عَلَى جَمِيعِ الطَّاعَاتِ) هر وه ها هموو ناگاداری به کی خواپه رستییان تی دایه (وَذَلِكَ لِمَنْ تَدَبَّرَهُ) نه م سووده به که سیک نه گا که به ووردی بیری لی بکاته وه (وَعَلَى اللهِ إِعْتِمَادِي) پشتی خوم هر به خوا نه به ستم (وَإِلَيْهِ تَفْوِضِي وَإِسْتِنَادِي) هموو کاریکی خوم هر به خوا نه سپیرم، هر نه و پالپشتمه.

وَلَهُ الْحَمْدُ وَالنَّعْمَةُ وَبِهِ التَّوْفِيقُ وَالْعِصْمَةُ.

(وَلَهُ الْحَمْدُ وَالنَّعْمَةُ) سوپاس هر شایانی نهو خودایه یه و هر نهو چاکه ی به سهر نئمدها هه یه (وَبِهِ التَّوْفِيقُ وَالْعِصْمَةُ) توانای خوابه رستی هر به دهست نهو و خوپاراستن له گونا هه به دهست نهو، خوابه یارمه تیمان بده بق خوابه رستی و بق وازهینان له تاوانه کان آمین.

لیزه دا پیشه کی ی نیمامی (النواوی) - که کزکه ره وه ی نه م چله دهیسه یه - کزتایی هات.

﴿چه ند زانستیکی چه دیس﴾

۱- **پیناسه ی چه دیس**: (حدیث): یان فرموده ی پیغه مبه ره ﷺ، یان کرداری پیغه مبه ره ﷺ،

یان پازی بوونی پیغه مبه ره ﷺ: به کرداری، یان به گوفتاری که سیکی تر.

۲- **بزانه**: هروه ک پیویسته موسولمان ره رفتار به قورپان بکا: وه هاش پیویسته ره رفتار به چه دیس بکا، به لام به و مرجه ی چه دیسه که: یان (صحیح) بی، یان (حسن) بی.

۳- **چه دیسی (حسن)**: زانایانی (علوم الحدیث) فرموویانه: چه دیسی (حسن) دوو جوره: **یه که م**: (حسن لذاته)، که نه وه یه: نه له (سند) و نه له (متن) ی چه دیسه که دا هیچ نیشانه ی (ضعیف) بی هیزی نه بی.

دووه م: (حسن لغیره) که نه وه یه: (سند) ی چه دیسه که (ضعیف) بی، به لام: یان له زور پیکاره نه م چه دیسه هاتبی، وه کو چه دیسی (لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ) بروانه چه دیسی (۳۲)، یان (متن) ی چه دیسه که له گه ل چه دیسیکی تری (صحیح) دا تیک بکاته وه: وه کو چه دیسی (مَنْ زَارَ قَبْرِي وَجَبَتْ لَهُ شَفَاعَتِي). نیمامی (النواوی) به بی هیزی داناوه، به لام (متن) ی نه م چه دیسه تیک نه کاته وه له گه ل چه دیسی (كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ فَرُورُوا فَإِنَّهَا تُذَكِّرُ الْآخِرَةَ) رواه مُسْلِم، که وابوو: نه بیته (حسن لغیره) و به کار دی.

۴- **چه دیسی (ضعیف) بی هیزی**:

ﷺ نیمامی (شافعی) نه فرموی: چه دیسی (ضعیف) به کار دی بق برپاره کانی شرعی

نه گه ر پیشه وایانی نایین به تیکرایی پی ی پازی بن و قبولی بکن.

ﷺ نیمامی (أحمد) نه فرموی: چه دیسی (ضعیف) به لای منه وه خوشه ویستتره له

بیرورای خاوه ن پایه ک، به و مرجه ش به کار دی: که دزایه تی نه بی. واته: له گه ل قورپان و چه دیسیکی تری (صحیح)، یان (حسن).

ﷺ نیمامی (النواوی) نه فرموی: زانایانی شرعو چه دیس فرموویانه: دروسته

چه دیسی (ضعیف) به کار بی، بق کاری چاکه. واته: نه ک بق (واجب) و (حلال) و (حرام).

ﷺ (ابن حجر الهیتمی) نه فرموی: نه گه که سیک دیتی: پیشه وایه کی چه دیس زان،

چه دیسیکی به (صحیح)، یان به (حسن) داناوه، دروسته شوینکه وته ی بی و بخوی کار به م چه دیسه بکا.

(الْحَدِيثُ الْأَوَّلُ: فِي الْإِخْلَاصِ)

﴿عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ أَمْرٍ مَا نَوَى،

5- **حهديسی (موضوع)**، **واته**: داندارو، بهو حهديسه نه گوتري: كه به كيك له خويوه ديناينو به درو نيسبه تي بداته لاي پيغهمبر ﷺ.

ئينجا بزانه: نووسينو گيترانه وهی حهديسی (موضوع) دروست نيه، تنها به مه به ستي ناگادار كرده وهی خه لك نه بي: له م درويانه، تاكو خويان لي يپاريزن.

﴿حَدِيثُ يَهْ كَهَم: بِنِ كَهْرِي لَه خَوَا پَه رَسْتِنْدَا﴾

(عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ) گيتردراوه ته وه له فه رمانپه وای موسولمانان (عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) حه زه تي (عومري كورپي (خه تتاب)، جگه له م ناوه، پيغهمبر ﷺ ناوي ناوه: به (الفاروق)، به سي زده سال له دواي له دايكبووني پيغهمبر ﷺ، له (مكة) ي پيروز له دايك بووه، هر له (مكة) له تمه ني (۲۲) سالي دا له خزمهت پيغهمبر ﷺ موسولمان بووه، ئينجا له (مكة) كوچي كرده بو (مدينة)، ئينجا له پوزي وه فاتي حه زه تي (أبو بكر الصديق) -خو لي ياني بي- كرايه جيني شي پيغهمبر ﷺ، به كه م كه س بوو ناويان نا به (أمير المؤمنين)، له (۲۶) ي (ذي الحجة) سالي (۲۲) ي كوچي به ده ستي ديانتكي فارس كه ناوي (فه يروز) نه بولونلونه بوو، شه هيد كرا، له ته نيشهت پيغهمبر ﷺ نيزدراوه، تمه ني (۶۲) سال بوو، (۱۰) سال و نيو فه رمانپه وای موسولماناني كرده.

ثم به پريزه نه فه رموي: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ) گويم له پيغهمبر ﷺ بوو نه يفه رموي: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ) كارو كرده وه كاني شاده ميزاد به نيازو خواستي ناو دلي نه بي دانامه زري (وَإِنَّمَا لِكُلِّ أَمْرٍ مَا نَوَى) هه موو كه سيك هر پاداش و سزاي نيازو خواستي ناو دلي خوي بي نه گا.

بزانه: (نية) نه وه يه: نيازو ناو دلت -له و ئيشه ي نه يكه ي- بو خوا بي. **هه روه ها بزانه**: مه به ست به و كرده وه ي نيه تي نه وي: كرده وه ي خواپه رستي يه، كه و ابو: نه گه ر خواردن بخوي بو به هيزيون بو خواپه رستي: نه وه ش خواپه رستي يه.

جا له كاروباري خواپه رستي دا بويي نيهت پيويسته، تاكو له كاروباري تري پوزانه و جار جاره مان جيا بيته وه.

واته: شوريني خوت نه گه ر بو پا كرده وه بي و به س: نه مه خواپه رستي تي دا نيه چونكه نه وه ي موسولمانيش نيه نه و كاره نه كا، به لام نه گه ر بو خواپه رستي بي، به و نيازو له وي تر جيا نه بيته وه نه بيته خواپه رستي، كه و ابو: نه بي بو خوشورين له جه نابهت نيهت به يني.

فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهَجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ،

ههروهها بزانه: مه به ست به (نيهت) نيازي ناو دله، زوبان هيچ په يوه ندي ي به دروستبو نيه وه نيه، به لام نيمامي (النواوي) نه فهرموي: سوننه ته به زوبان نيش نيهت بيني تاكو يارمه تي دل بدا.

ههروهها بزانه: هر چي وازله ينان بي، بؤ دروستبو نيه تي نيه تي ناوي: وه كو شوريني پيسايي و وازله ينان له خراپه، به لام نه گهر پاداشتي لاي خوات بو، نه بي نيه تي بؤ بيني، ههروهها: هر خواپه رسته كه به نيازي دنيا بيكه ي پاداشتي لاي خوات له ده ست نه چي، وه كو جيهاد: نه گهر ته نها بؤ سوپاسي خه لك بي، يان بؤ وه ده سته يناني پله يه ك بي، نه مه بؤ خوا نيه و پاداشت بؤ ناووسري.

نينجا كه نه مه ت زاني، بؤت پوون بؤوه نه بي بؤ نويزو زه كات و پؤژوو و حه ج، نيهت بيني، جگه له مانه ش هر چي لاي خواپه رستي تي دابي، نيه تي نه وي: وه كو به خشيني شتيك نه گهر بؤ خوا بي جيايه، نه گهر بؤ دنيا بي جيايه، به بي نيه ته كه ت بؤت نه نووسري.

(فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ) هه ركه سيك كوچكردي له شوي نيك بؤ شوي نيك تر، بؤ پازي بووني خواو پيغه مبه ر عليه السلام بي (فَهَجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ) نه وه كوچكردي كه ي له لاي خواو پيغه مبه ر عليه السلام په وايه و خوا پاداشتي كوچكردي كه ي به ته واي بؤ نه نووسي.

جا بزانه: مه به ست له كوچكردي: به جي هيشتنی وولاتيكي كافرنشينو و بچيته وولاتي نيسلام، نينجا نه گهر موسولمان نه يتواني له ناو وولاتي كو فر، ناييني نيسلام ناشكرا بكاو به خه لك ي رابگه ي ني، نه وه مانه وه ي باشتره له كوچكردي، به لام نه گهر نه ينه تواني ناييني خوي ناشكرا بكاو به خه لك ي رابگه ي ني، نه وه پيويسته كوچ بكا، جا نه گهر له گه ل نه وه شدا مانه وه ي له وي سوويكي بؤ نيسلام تي دا بوو، ديسان مانه وه ي باشتره و با خواپه رستي به نه يني بكا، ههروهها له وولاتي نيسلاميش: نه گهر خواپه رستي راسته قينه ي بؤ نه نه كرا، يان زؤرداري بي نه خلاق و گونا هكردي به ناشكرا بوو، يان حوكم به قورثاني پيرو نه نه كرا، ديسان كوچكردي وابه بؤ شوي نيك ي باش، نه گهر هه بي.

به لام نه گهر هاتوو يه كيكي ليها توو راپه ري و داواي حوكمي قورثاني نه كرو بؤمان بوون بؤوه: كه راست نه كا، نه بي يارمه تي به دين و تي بكوشين بؤ گه راننده وه ي حوكمي قورثانو نه هيشتنی زؤرداري به دره و شتي، جا نه گهر كه س له گه لي رانه پي هه موويان تاوانبار نه بن، كه وايوو: كوچكردي واجب نه بي وه كو گومان عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ وَلَكِنْ جِهَادٌ وَبَيْتَةٌ، وَإِذَا اسْتَفْرَضْتُمْ فَأَنْفِرُوا رواه الشيخان، واته: له مه وداو كوچكردي له مه كه واجب نيه، چونكه بووه ته (دار الإسلام)، به لام

وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ امْرَأَةً يَنْكِحُهَا فَهَجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ ﴿
 رواه إماما الْمُحَدِّثِينَ: أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْمُغِيرَةَ بْنِ بَرْدِزْبَه
 الْبُخَارِيِّ، وَأَبُو الْحُسَيْنِ مُسْلِمُ بْنُ الْحَجَّاجِ بْنِ مُسْلِمِ الْقَشِيرِيِّ التِّسَابُورِيِّ، فِي
 صَحِيحَيْهِمَا اللَّذَيْنِ هُمَا أَصْحُ الْكُتُبِ الْمُصَنَّفَةِ.

تیکوشان به دلکی بن گورد بۆ به رزی نیسلام هر به رده وامه، جا نه گهر داوای راپه رینتان
 لیکرا بۆ جیهاد، نیوهش راپه رین.

(وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا) به لام هرکه سیک کۆچکردنی بۆ وه دهسته تینانی
 که لوپه لی دنیا بی (أَوْ امْرَأَةً يَنْكِحُهَا) یان کۆچکردنی بۆ ماره کردنی ژنیک بی (فَهَجْرَتُهُ إِلَى
 مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ) نه وه کۆچکردنه که ی هر بۆ دنیا و ژن هینانه، خیری بۆ نانوسری.

جا نه ی موسولمانی به ریز: له هه موو کارو کرده وه یه کت نیازت هر خودا بی، نه گهر
 وولاتی خۆت به جی هیشت بۆ قازانجی دنیا، مه لئ: بۆ خودا کۆچم کرده. چونکه نه وه
 له لای خوا به تاوان نه نووسری.

(رواهُ إِمَامَا الْمُحَدِّثِينَ) نه م هه دیسه دوو پیشه وای هه دیس گێراویه تیانسه وه:
 ۱- ئیمامی بوخاری که پی ی نه گوترا (أَبُو عَبْدِ اللَّهِ)، ناوی خۆی (مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ
 إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْمُغِيرَةَ بْنِ بَرْدِزْبَه) بوو، (البخاري) خه لکی (بوخارا) بوو: که شاریکه له
 (ئۆزبه کستان)، له سالی (۱۹۴) ی کۆچی له دایک بووه، له سالی (۲۵۶) ی کۆچی شه وی
 جه ژنی ره مه زان له گوندی (خرته نگ) کۆچی دوایی کرده.

۲- ئیمامی موسلیم که پی ی نه گوترا (أَبُو الْحُسَيْنِ) ناوی خۆی (مُسْلِمُ بْنُ الْحَجَّاجِ بْنِ مُسْلِمِ
 الْقَشِيرِيِّ التِّسَابُورِيِّ) بوو، (نه یسابور) شاریک بووه له خوراسان نیستا وێران، له سالی
 (۲۰۴) ی کۆچی له (نه یسابور) له دایک بووه، له (۲۶۱) دا، کۆچی دوایی کرده له (نه یسابور).
 (فِي صَحِيحَيْهِمَا اللَّذَيْنِ) هه ر دووکیان نه م هه دیسه یان گێراوه ته وه له هه ر دوو کتیبه
 راسته که ی خۆیان: که (هُمَا أَصْحُ الْكُتُبِ الْمُصَنَّفَةِ) کتیبه که ی ئیمامی (بوخاری) و کتیبه که ی
 ئیمام (موسلیم) له هه موو کتیبیک راسترن له پاش قورئانی پیروز.

ئینجا بزانه: (البخاری) و (مسلم) له زاراوه ی هه دیسدا، پێیان نه گوتری: (الشیخان)،
 واته: که نه لئین: (رواه الشیخان) مه به ست نه م دوو به ریزه نه.

﴿چهند تیگه یشتنیک نه م هه دیسه دا﴾

۱- (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ): هه رکه سیک به دل نیازی هه بوو چاکه یه ک بکا، به لام کۆسپ
 هاته پی ی و پی ی نه کرا: نه وه پاداشتی چاکه که ی هر بۆ نه نووسری، بۆ نمونه:
 پێغه مبه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿مَا مِنْ أَمْرٍ تَكُونُ لَهُ صَلَاةٌ لَيْلٍ يَغْلِبُهُ عَلَيْهَا نَوْمٌ إِلَّا كُتِبَ لَهُ

(الْحَدِيثُ الثَّانِي: فِي مَرَاتِبِ الدِّينِ: الْإِسْلَامُ، الْإِيمَانُ، الْإِحْسَانُ)

﴿عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ، إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ وَلَا يَعْرِفُهُ مَنَّا أَحَدٌ حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَاسْتَدْرَكَتِيهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ وَوَضَعَ كَفَيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ؟

﴿أَجْرُ صَلَاتِهِ﴾ رواه أبو داود والنسائي، هر که سیك شه و نوپزی كرد بوه عاده تی خوی و خو به سه ری دا زال بو و پی نی نه کرا شه و نوپزه که بی بکا، خوی گوره خیری شه و نوپزه که بی بو نه نووسنی به هوی نیازه باشه که بی.

۲- (وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى): وا نه که یه نی: که نیازی ناو دل کار نه کاته سه ره حه رامو حه لال، بو نمونه: ته ماشاگردنی شافره تی بیگانه بو له زهت وه رگرتن حه رامه، به لام به نیازی داخوازی و ماره گردن خیره، چونکه پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فره مانی پی کردوه.

۳- (فَهَجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ): وا نه که یه نی: هر که سیك به نیازی تاوانکاریه ک پرواته شوینیک، نه وه کلچرکردن و سه فوره که شی تاوانه، که وابوو: ته یه موم و قه سرو جه معی نوپزو شکاندنی پوژووی په مه وزان: هیچی بو دروست نیه.

﴿ حه دیسی دووه: پله کانی ناین: نیسلام، نیمان، چاکه ﴾

(عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) گپردراوه ته وه له نیمامی (عومر)، نه فره موئی: (بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جاریک له خزمهت پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دانیشتبوین (ذَاتَ يَوْمٍ) پوژیک له پوژان (إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ) له ناكاو پیاوینکمان هاته به رچاو (شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ) جلو به رگی زرد سپی بوو (شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ) مووی ریشی زرد پهش بوو (لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ) نیشانه ی رپواری لی نه ته بینرا (وَلَا يَعْرِفُهُ مَنَّا أَحَدٌ) هیچ کهس له نیمه نه یه ناسی (حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تا له خزمهت پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دانیشت (فَاسْتَدْرَكَتِيهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ) هه ردوو نه ژنوی خوی به هه ردوو نه ژنوی پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نوساند (وَوَضَعَ كَفَيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ) هه ردوو دهسته کانی خوی دانا سه ره ردوو رانه کانی خوی، وه کو قوتابی له به ردهم ماموستادا.

نه ی موسولمان: توش نه وها جلو به رگت خاوین بی و پوخسارت پیک بی و له به ردهم زانایانی ناینی به نه ده ب دانیشه، له پرسیار گردن شه رم مه که.

(وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه و پیاو نه ناسراوه گوتی: نه ی محمد (أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ) پیتم بلنی ناینی نیسلام له چه ند شت پیک هاتوه؟

نینجا بزانه: بانگ گردنی پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ به ناوی خوی، یان ناوهیتانی به ناوی خوی، دروست نیه، ته نها بو خوداو مه لائیکه دروسته، بویی حه زه تی جو برائیل لی ره دا بانگی کرد به (محمد)، به لام نه بی نیمه ی ناده میزاد به پیغه مبه رایه تی ناوی بلین.

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ،

(فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغمبر ﷺ له وه لاما فرموی (الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) یه کم شت له نیسلامدا نهویه: به دل باوهرت هه بی و به زویان بلئی: جگه له زاتی (الله) هیچ خودایه ک نیه و (محمد) نیردراوی خودایه، نه و پیغمبری هه موو دونیایه.

بزانه: پیویسته بو دروستبوونی نیسلامه تی: وشه ی (أشهد) دووباره بکریته وه و بگوتری: ﴿أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ﴾. نه بی (أَنْ لَا) به (أَلَا) بخویندریته وه.

ههروه ها دروسته: هه رکهس به زمانی خوی شاده و نیمان بیئی و مه رج نیه به عه په بی بی، به لام پیویسته له هه موو زمانیک وشه کانی شه هاده به دوا یه کدا بیئن، به و جورهی نووسیومانه.

بزانه: دووباره کردنه وه ی (أشهد) له بانگدان پیویسته، له ته حیاتی نویژدا پیویست نیه، به لام (وَ) پیبی واو له بانگدا نابئی هه بی و له ته حیاتا پیویسته هه بی، نه مه پوخته ی فرمووده به هیژه کانی مه زه بی (شافعی) یه خوا لی ی رازی بی.

(وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ) دووم شت له نیسلامدا نهویه: هه پینج نویژه کان به هه موو مه رجه کانه وه بکه ی له کاتی خو یاندا، نه گه ر کاتی خویشی تیپه ری، نه بی هه ر بیکه ی، به جوریکی وا: نه گه ر چند سال نویژت نه کرد بی، نه بی هه موویان بگه ری نه وه وه قه زایان بکه یه وه.

جا بزانه: زور له زانایانی نیسلام فرموویانه: نویژنه کهر کافره. به لام کومه لی زورتر له زانایان نه فرموون: کافر نیه، به لگو (فاسق) هه نه گه ر باوهری به نویژه هه بی. له گه ل نه وه شدا، هه ردوو لا نه فرموون: نه بی نویژنه کهر بکوژی.

(وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ) سی یه م شت له نیسلامدا: نه بی زه کات بده ی، زه کات نه مه یه: مروفی هه بووی نه ختیک مالی خوی نه داته مروفی نه بووی، سالی یه کجار، به مه رجی بگاته پاده ی زه کات: نه گه ر پاره ی هه بوو نرخ (۱۴۰) میسقالی زیو زه کاتی تی دایه: له چل به ش: یه ک به ش زه کاته، واته: له سه دا دوو نیو، مالی بازرگانیش هه روه هایه.

له دانه ویله: له چل ته نه که به ته نه که ی نهوت چوار ته نه که زه کاته. له ره شه وولاغ له سی سه ر: یه ک گوئیکی نیری یه ک ساله، وه له چل سه ر: یه ک گوئیکی می ی دوو ساله. له مه رو بزن له چل سه ر: یه ک بزنه، یان یه ک مه ره، له (۱۲۱): دوو، له (۲۰۱): سی، له (۴۰۰): چوار. هه روه ها سه رفیتره ی په مه زان له جیاتی خوت و ژنو مندالت، دوو کیلو دانه ویله، یان نرخه کی نه بی بیده ی به هه ژار، له سه ر فرمووده ی نیمام (أبوحنیفه رضی الله عنه).

وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا. قَالَ: صَدَقْتَ.
قَالَ: فَعَجِبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ؟ قَالَ ﷺ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ،

(وَتَصُومَ رَمَضَانَ) چوارم شت له ئیسلامدا: به پۆژوو بوونی مانگی په مه زانه، پۆژوو له ئیسلامدا نه وه: له بهره به یانه وه تا پۆژناو ابون خوت قه دهغه بکه ی له خواردن و خواردنه وه و خو پشانده وه و ده ستبازی کردن له گه ل نافرته و له شی خوت، به م جوړه شتانه پۆژوو له ده ست نه چی، به لام به جوین دان و گفتوگوی پرپوچ و باسکردنی خه لک به خراپه و به درو کردن، خیری که م نه بیته وه.

(وَتَحُجَّ الْبَيْتَ) پینجه م شت له ئیسلامدا: حه ج کردنه (إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا) نه گه ر توانای چوون و گه رانه وه ت هه بی، واته: نه بی خانوو و خوارده مه نی مندال و ژنه که ت دابین بکه ی تا نه گه ریته وه، قه رزی خه لک بده یه وه. حه ج کردن له ئیسلامدا نه مه یه: له ته مه ن یه کجار بچیه مالی خوا، له (مه که که ی) پیرۆز، له وی چنه د جوړه خواپه رستییه که هه یه بیکه ی، نه بی به ر له چوونه حه ج، له گونا هه کانت توبه بکه یه ت، نه گه ر مافی خه لکت له سه ر بی، نه بی بیانده یه وه، یان رازیان بکه ی، له دوی گه رانه وه ت ده ست به گونا هه کردن نه که یه وه.

جا که چووی بو حه ج، به تاییه تی برو (مه دینه ی) پیرۆز بو سه ردانی گوپی حه زره تی رسول الله ﷺ له مزگه وتی پیغه مبه ر ﷺ نو یژ بکه و له خوا بپاریوه: تا له تاوانی خوت و دایک و باوکت خو ش بی و له نوممه تی پیغه مبه ر ﷺ جیات نه کاته وه. ئینجا سه لام له ئیمامی (أبو بکر و) ئیمامی (عمر) بکه، هه ردوکیان له ته نیشته پیغه مبه ر ﷺ نیژا ون.

نه م پینجانه پیمان نه گوتی: پینج پوکنی ئیسلام. هه رکه سیك باوه ری نه بی به واجیبوونی یه کیك له م پینجانه، کافر نه بی.

(قَالَ: صَدَقْتَ) نه م پیاوه نه ناسراوه گوتیه پیغه مبه ر ﷺ راست نه که ی (قَالَ: فَعَجِبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ) ئیمامی (عمر) فه رموی: پیمان سه یر بوو: نه و پیاوه پرسیا ری لی ته کاو پی شی نه لی: راست نه که ی! (قَالَ) دووباره پیاوه نه ناسراوه که پرسیا ری کردو گوتی (فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ) پیم بلئ ئیمان چی یه؟

بزانه: ئیمان بیرو باوه ری ناو دلله به و شه ش روکنا نه ی پیغه مبه ر ﷺ له وه لامدا ژماردونی، هه رکه سیك به یه کیك له و شه شانه باوه ری نه بی نه وه کافر نه بی.

(قَالَ) پیغه مبه ر ﷺ له وه لامدا فه رموی: (أَنْ تُؤْمِنَ) پوکنی یه که می ئیمان نه وه یه: باوه رت هه بی (بِاللَّهِ) به هه بوونی خوا، که هه ر هه بووه و هه ر ده مینئ، زیندووه و نامرئ، هه مو شت ده زانی: چ نه ینی چ ناشکرا، ده بیسی و ده بینئ، له تاریک و پووناکی، توانای هه مو شتیکی هه یه بیکه، هه رچی بیه وی ده یکه، گفتوگوی هه یه بی پیت و ده نگ، له هه یه شوینئ نیشته چی نه، هه یه شتیك وینه ی خودا نیه و خودا وه که هه یه شتیك نیه، پپوستی به هه یه

شَتِيك نيه، هموو شتيك نهو دروستي كردهو هر نهو دروستي نهكا، ژيان و مردنو خوښي و ناخوښي و بووني و هه ژاري، هه مووي به دست نهو خودايه به.

(وَمَلَايِكَتِهِ) پوكني دوهمي نيمان: باوره پيتانه به هه بووني فريسته ي خوا له ناسمان و زه مين. پيئاسه: نهو فريستانه چينيكن خوي گه و ره له پوونكي دروستي كردون، نه توانن به هه موو شيوه بهك خوښان بنويئن، نه نيرن نه ميئن، خو و خواردنيان نيه، له فرماني خوا دهرناچن. لهو فريستانه چواريان پله ي بهرزيان هه به:

يه كه م: (جُبْرَائِيل) وه حي نه هيني بؤ پيغه مبه ران ﷺ. دووهم: (مِيكَائِيل) باران و بزق جي به جي نه كا. سوي يه م: (عِزْرَائِيل) گياني گيانله بهر وه نه گري. چوارهم: (إِسْرَائِيل) چاوه پواني دونيا تيكدان نه كا.

جگه له مانه: فريسته ي خوا له به هه شتيش هه ن: گه و ره كه يان ناوي (رِضْوَان) ه. هه روه ها دوو فريسته ي تر به ناوي (مونكه رو نه كير) پرسيار له مردوو نه كه ن، (كِرَام كَاتِبِينَ) كرده وي ئاده ميزاد نه نوسن، نوزده فريسته ي تر كارگيري جه هه ننه من پييان نه گوتري: (زَبَانِيَّة). گه و ره كه يان ناوي (مَالِك) ه، جگه له مانه ش، فريسته زورن هر خدا به خو ي نه زاني ژماره يان چه نده.

(وَكُتِبَ) پوكني سوي يه مي نيمان نه وه به: باوه پت هه بي بهو كتتيبانه ي بؤ پيغه مبه ران -عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ- هاتون له لاي خوا، كه هه موويان فرموده ي خودان، وه كو سوحوفي حه زره تي (ئيبراهيم) پيغه مبه ر، ته و پاتي حه زره تي (موسى) پيغه مبه ر، زه بووري حه زره تي (داود) پيغه مبه ر، ئينجيلي حه زره تي (عيسى) پيغه مبه ر -عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ-. ئينجا قورپاني پيرو ز بؤ پيغه مبه ري ناخير زه مان حه زره تي (محمد المصطفى ﷺ)، به هاتني قورپاني پيرو ز نه واني تر هه موو (نه سخ) = بي كار بون، چونكه جگه له قورپان هه موو ده ستكاريان تي دا كراوه.

(وَرُسُلُهُ) پوكني چواره مي نيمان نه مه به: باوه پت هه بي به هه موو پيغه مبه راني خوا -عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ- كه نه وانيش پياون و راستگوو زيرو نه ترسن، هه رچي خودا بفرموي به خه لكى رانه گه يه نن. ژماره يان (۱۲۴۰۰۰) سه دو بيست و چوار هه زار پيغه مبه ره -عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ- هه روه كو (ابن حبان) و (حاكم) له (أبوذر) گيتراويه تيانه وه.

پيئاسه: پيغه مبه ر پياويكه خوا نارديه تي بؤ نه وه ي بهرنامه ي خوا به ئاده ميزادان رابگه يه ني و به خوښي ره فتاري پي بكا، نه مه پي نه گوتري (رَسُول) هه م (نَبِي). به لام نه گه ر فرماني پي نه كرابو به خه لكى رابگه يه ني، نه مه ته نها پي نه گوتري (نَبِي). ئينجا لهو هه مووانه (۳۱۵) به (رَسُول) ناو نه برين. واته: نيردراو، چونكه كتتيبي تايبه تيان له لاي خوا بؤ هاتوه و فرماني راگه يان دنيان پي كراوه.

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ. قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ؟
 قَالَ ﷺ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ

نینجا له وانهش پینجیان زؤر به پیننو به (أولوالعزم) ناو نه برین: حه زره تی (نوح) و (ابراهیم) و (موسی) و (عیسی) و (محمد) ﷺ، سهرداری هه موویان حه زره تی (محمد المصطفی) به ﷺ، نهو پیغه مبهری ناخیر زه مانه، هیچ پیغه مبهریک له دوی نهو نایئ، به لام نابئ ده مارگیری بمانگری، نهی باوه رمان به هه موویان هه بی: که پیغه مبهری خودانه. ته نها نهو نده هه به یاسای نیسلام، یاسای نهوان له کار که وتوه، به لام نهو شش روکنه ی نیمان هه موو پیغه مبهران وه کو یه کتری به نوممه تی خویان راگه یاندوه، که و ابو: نایینی هه موویان هر یه که، یاسایان جیایه.

(وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) پینجه م روکنی نیمان: باوه رهیتانه به پؤژی دوی، که له مردنه وه ده ست پئ نه کا، نینجا له دوی مردن زیندوو نه کرینه وه، پاش نه وه ی نه م دنیا یه گشتی تیک نه درئ: به فوو لی کردنی حه زره تی نیسرافیل، جاریکی تریش، فوو له (صور) نه کاته وه هه موو گیانله به ریگ زیندوو نه بیته وه به ره و گوره پانی مه حشر نه که ونه ری، نینجا پرسیارو وه لاممان لی نه کری. ده باره ی کرده وه ی دنیا، نینجا ده فته ری کرده وه مان- که له دنیا نووسراوه- ده ماند ریته وه، نینجا چاکه و خراپه به ته رازوو نه کیشری: نه گهر چاکه ت گرانتر بوو نه چپته به هه شت، نه گهر خراپه ت گرانتر بوو نه چپته جه هه ننه م، نینجا که دادگای مه حشر کوتای هات له سر جه هه ننه م پردیک دانه درئ: نهی هه موو که س به سه ری دا تیپه ری، مروفی چاک پرگاری نه بی، به لام مروفی خراب له وی نه که ویتته خواره وه بؤ ناو جه هه ننه م، خوا بمانپاریزی.

(وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ) شه شه م روکنی نیمان نه وه یه: باوه ره بیینی به قه زاو قه ده ر: چاکه، یان خراپه. نه ی موسولمان: هرچی له م دنیا یه پوونه دا: له هه بوونی و هه ژاری و خوشی و مردن و کوشتن و غه مناکو و هه موو به سه رهاتیکتری، هه مووی به ویست و زانستی خوا نووسراوه و کات و شوین و چه ندایه تی و چؤنیه تی بؤ داندراوه و به م جوره دیتته جئ. به لام وا تیمه گ: که نه وها نووسراوه به زؤر نهو نیشته پئ نه که ن، به لکو خوا توانای چاکه و خراپه ی داوه ته تو، به که یفی خوته، نه گهر توانایه که ت له چاکه به کار بیینی، پاداشتت نه دریتتی، نه گهر توانایه که ت له خراپه به کار بیینی سزا نه درئی.

نینجا که پیغه مبهری ﷺ نهو شش روکنانه ی فهرموون (قَالَ: صَدَقْتَ) پیاوه نه ناسراوه که گوتی: راست نه که ی. (قَالَ) دیسان پیاوه که گوتی: (فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ) پیم بلئ: چاکه جی یه؟ (قَالَ) پیغه مبهری ﷺ فهرمووی (أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ) چاکه نه وه یه: خوا بپرستی (كَأَنَّكَ تَرَاهُ) وه که به چاو بیینی له کاتی پرستنی دا (فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ) جا نه گهر نه تتوانی وه ها

فَأَنَّهُ يَرَاكَ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ؟ قَالَ ﷺ: مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا؟ قَالَ ﷺ: أَنْ تَلِدَ الْأُمَّةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْحَفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوُلُونَ فِي الْبُنْيَانِ.

بیپه رستی که نه تو خوا نه بینی (فَأَنَّهُ يَرَاكَ) و بیپه رسته که بیگومان خوا نه تو نه بینی. مه به ست نه وهیه: نه وهنده به ترسو به بی گردی خوا بیپه رستی: وه که له به رچاوت بی، یان ته ماشات بکا.

بُو نعوونه: کریکاریک له به ردهم وه ستایه ک کار بکا، بیگومان که وه ستایه که ی له به رچاو بی باشتر کار نه کا، ههروه ها نه گه ر له به ر چاویشی نه بی، به لام چاودیتری بکا، دیسان نیشه که ی هه ر به باشی نه کا.

بِرَافِهِ: پیغه مبه ر ﷺ له شهوی میعراج به چاوی خوی خوی گه وره ی دیتوه. ههروه ها: هه موو خاوه ن باوه ریک له به هه شتدا به چاوی خوی خوی گه وره ی نه بینی، خوی گه وره نه فه رموی: ﴿وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾ چه ند پوخساریک له پوژی قیامت نه دره وشینه وه ته ماشای خویان نه که ن.

(قَالَ) دیسان پیاوه که گوتی: (فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ) پیم بلئی: که بینی دنیا ویران نه بی؟ (قَالَ) پیغه مبه ر ﷺ فه رموی (مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ) نه وه ی پرسیری لی نه کری زانتر نه له وه ی پرسیار نه کا، چونکه پینج شتی په نهان و نه زاندر او هه نه ته نها خوا به خوی نه یان زانی، هه روه که فه رموی ته ی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ له م نایه ته پیروزه دا پینج شتی په نهان و نه زاندر او هه نه جگه له خودای گه وره که س نایان زانی: یه گه م؛ کاتی دنیا ویرانبوون. دووه م؛ کاتی هاتنی بارانی سود به خش. سن یه م؛ به سه ر هاتی کلریه ی ناو مند الدانه. چواره م؛ که س نازانی به یانی چی نه کا. پینجه م؛ که س نازانی له کوئی نه مرئ.

(قَالَ) پیاوه که گوتی (فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا) پیم بلئی: نیشانه کانی دنیا ویرانبوون چی یه؟ (قَالَ) پیغه مبه ر ﷺ فه رموی (أَنْ تَلِدَ الْأُمَّةُ رَبَّتَهَا) یه که له نیشانه کان نه وه یه: دایک ببیته خزمه تکاری کیزه که ی خوی، واته: نه وهنده بی ریزی بلاو نه بیته وه: کچ جوین به دایکی نه داو فه رمانی به سه ردا نه کاو خزمه تی خوی بی نه کا (وَأَنْ تَرَى الْحَفَاةَ) نیشانه یه کی تر نه وه یه: ده بینی پی خواسه کان و (الْعُرَاةَ) بی به رگه کان و (الْعَالَةَ) هه زاره کان و (رِعَاءَ الشَّاءِ) شوانه کان (يَتَطَاوُلُونَ فِي الْبُنْيَانِ) هه موویان شانازی له سه ر یه کتری نه که ن به به رزی و جوانی کوشک و ته لاره کانیان، مه به ست نه وه یه: ناکه س به چه و لینه هاتوه کان کاروباری خه لکی نه گرنه ده ست و پیاو ما قولان نه که ونه ژیر ده ستی نه وان.

ثُمَّ انْطَلَقَ، فَلَبِثْتُ مَلِيًّا، ثُمَّ قَالَ ﷺ: يَا عُمَرُ أَتَدْرِي مَنِ السَّائِلُ؟
قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ ﷺ: فَإِنَّهُ جَبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ ﴿ رواه مسلم.

جا نه وانه تهنهها دوو نيشانهی بچووکى دونياو ترانبوونن، به لام نيشانهی تر زقون
به تايبه تی هی گه وره: وهک هاتنی ده ججال، هاتنه خواره وهی عیسی پیغه مبه ﷺ،
گه رانه وهی پوژ له لای پوژئاواوه... هتد.

(ثُمَّ انْطَلَقَ) نینجا پیاوه که پویشته (فَلَبِثْتُ مَلِيًّا) نیمامی (عومر) فه رموی: ماوهی سی شو
مامه وه، پاش پویشتنی پیاوه که (ثُمَّ قَالَ: يَا عُمَرُ) نینجا چوموه وه خزمهت پیغه مبه ﷺ و
فه رموی: نهی عومر (أَتَدْرِي مَنِ السَّائِلُ؟) نایا نه زانی نه وه کئی بوو پرسیاری لی کردم؟
(قُلْتُ) منیش گوتم (اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ) خواو پیغه مبه ری خواو ﷺ زاناترن و نه زانن، من نازانم
(قَالَ) پیغه مبه ﷺ فه رموی (فَإِنَّهُ جَبْرِيلُ) نه وه (جوبرائیل) بوو، که فریشته به کی خوايه
(أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ) هاتبو فیتری نایینی پیروزی نیسلامتان بکا، تا بزائن چون پرسیاری
نایینی بکن (رواه مسلم) نه م حدیسه نیمامی (موسلم) گتیاو به تیه وه.

جا بزانه: (۲۴۰۰۰) بیست و چوار هزار جار حه زره تی (جوبرائیل) هاتوته لای پیغه مبه ﷺ.

هروه ها: له وه حدیسه دا بزمان ده رنه که وی: که پرسیاری نایینی پیویسته له سهر پیاوی
نه زان، هروه ها: سه حابه ی پیغه مبه ﷺ حه زره تی جوبرائیلیمان له سهر شیوهی ئاده میزاد
بینیوه، چونکه له سهر شیوهی فریشته یی جگه له پیغه مبه ﷺ هیچ که س ناتوانی ببینی.

﴿ چه ند تینگه یشتنیك له م حدیسه دا ﴾

۱- (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ): پیی نه گوتری ووشه ی به کخوا به رستی (كَلِمَةُ التَّوْحِيدِ) چونکه واته ی
(لَا إِلَهَ): هیچ په روه ردگار یك و هیچ په رستراویك و هیچ دادوه ریك نه (إِلَّا اللَّهُ): ته نه زاتی
(اللَّهُ) نه بی، واته: هاوبه شی نه.

۲- (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ): ووشه ی دانه ی تانه به پیغه مبه ریاه تی حه زره تی (مُحَمَّدٌ ﷺ)، واته:
باوه پکردن به هر شتیکی نه وه له لای خوداوه به نیمی راگه یانده.

۳- (أَنْ تُوْمِنَ بِاللَّهِ): باوه پت هه بی به هه بوونی خوا: به (رُبُوبِيَّةً) = په روه ردگاریه تی خوا، به
(الْوَهْبِيَّةُ) = خوايه تی خوا، واته: هر نه و خودایه (مَعْبُود) = په رستراوه، هر نه و خوايه
(حَاكِمٌ) = دادوه ره، که سی تر مافی په رستن و دادپه وایی نه، خوا ی گه وره نه فه رموی:
﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾، واته: دادپه وایی = (حَاكِمِيَّةً)
ته نه مافی (اللَّهُ) به، فه رمانی داوه: جگه له خوی هیچ که سی تر نه په رستن و
به دادوه ر = (حَاكِمِيَّةً) دانه نین، نه م بیرو باوه ره نایینی راسته قینه به.

۴- (مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ): به لگه به: که فالچی و هه والگویه کانی په نهانی
گشتیان دروزنن، پیغه مبه ﷺ نه فه رموی: ﴿مَنْ أَتَى عَرَفًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ

(الْحَدِيثُ الثَّالِثُ: فِي أَرْكَانِ الْإِسْلَامِ)

﴿عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ،

كَفَرٍ بِمَا أَنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ﴾ رواه أحمد، واته: هر که سبک بجیته لای فالچیهک، یان هه والکویه کی په نهانی، باوه ریشی پی کرد، به راستی نه وه کوفری کرد به و قوپرئانه ی بؤ پیغه مبه ر ﷺ هاتوته خواره وه.

ه- (يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ): پیغه مبه ر ﷺ هر کاتیک ماموستای بؤ شویتیک نار دبان بؤ بانگه وازی نیسلام و شهره فیترکردن، پی ئی نه فرمون: ﴿يَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا، وَيَسِّرُوا وَلَا تُتَقَّرُوا﴾ رواه الشيخان، له ناییندا ریگه ی سووکترو ناسان بگرنه بهر- به مه رجی له سنوور دهرنه چی- ریگای سهخت مه گرنه بهر، موژده بده نه خه لک به به خته وه ری دونیا و قیامت، ثم خه لکه له نایین دوور مه خه نه وه و توندو تیزی به کار مه مینن.

﴿حَدِيثِي سَنِيهِمْ: بَيِّنَج رُوكُنَه كَانِي نِيْسِلَام (بِنَاغَه)﴾

(عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گيډر او وه ته وه له (عبدالله) ی کورپی نیمامی (عومر) خوا لئیان پازی بن، سه حابه به و- په کیکه له و چوار (عبدالله) یانه، که پییان نه گوترا: (الْعِبَادَةُ الْأَرْبَعَةُ). دووه میان؛ (عبدالله) ی کورپی (عباس). سنی یه م؛ (عبدالله) ی کورپی (زوبه یز). چواره م؛ (عبدالله) ی کورپی (عمر) ی کورپی (عاص)، خوا لئیان پازی بن. - له (مکه) له دایک بوو، له گه ل باوکی دا کوچی کرد بؤ (مه دینه)، ماوه ی شهست سال فتوای داوه، (۱۶۲۰) حدیسی گيډاونه وه، له ته مه نی (۸۶) سالی دا له (مکه) سالی (۷۳) ی کوچی، وه فاتی کردوه.

(قَالَ) نه فرموی: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گویم له پیغه مبه ر ﷺ بوو (يَقُولُ: بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ) نه یفرموی: نایینی نیسلام دامه زراوه له سه ر پینج بناغه، پییان نه گوتری: پوکن. یه که میان؛ (شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) شاده هینانه به و جورهی گوتمان له حدیسی (۲) مدا، ثم شاده یه پیویسته کافر بیلی که موسولمان نه بن و نه گهر موسولمانیش کافر بوو: نه بی دووباره شاده بینی بؤ نه وه ی نیسلام بیته وه.

دووهم؛ (وَإِقَامِ الصَّلَاةِ) نویژکردنه، چونکه نویژی ته واو له کرده وه ی خراب قه ده غه ی نه کا، که و ابوو: مه رجه نویژه که: به ده ست نویژ بی، جل و بهرگو شوینی نویژت پاک بی، پووت له قبیله بی، بی جموجول و پیکه نین به و گفتوگر مه که، فاتحه و ته حیات به پوختی و په وانی بخویننه و، سوچه و رکوعت ته واو بی، نه گهر نه وها نه بی نویژه که ت دوست نیه.

وَأَيَّاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ ﴿﴾ رواه البخاري ومسلم.

سومیه: (وَأَيَّاءِ الزَّكَاةِ) زهکات دانه، چونکه به زهکات دان ناشتی له ناو کۆمه لدا جیگیتر نه بی، که وابوو: زهکات بده به هه ژارو قهرزدارو موجهیدانی پئیگای خوداو چه ند که سیکی تر که له شه ریعتهی ئیسلام باسیان کراوه، نه گهر تا ئیستا زهکاتت نه داوه، نه بی په شیمان ببیته وه له و تاوانه و زهکاته که ت هه موو بده یه وه، چونکه مافی فه قیره.

چوارهم: (وَحَجِّ الْبَيْتِ) حه ج کردنه، نه مه یان پوکنی پینجه مه، به لام له م ریوایه ته دا کراوه به چوارهم، جا نه بی حه ج کردندت به مائی حه لال بی، ته نها به نیازی خودا بجیته حه ج، نه بی چوونه مائی خودا ببیته هوی په شیمان بوونه وه ت له تاوانه کانت، جا که له حه ج کردن نه گه پئیته وه، وه ک مندالی ساوا بی گوناھی، که وابوو: دیسان باری خۆت گران مه که به گوناھ کردن.

پینجه م: (وَصَوْمِ رَمَضَانَ) به پۆژوو بوونی مانگی په مه زانه، پۆژووگرتن له نه خووشی دوورت نه خاته وه، پاداشی زۆرت له لای خوا بۆ دابین نه کا، جگه له مه ش که خۆت برسی بوی، به زه بیته به هه ژارو لیقه و ماواندا دیت و نه زانی هه بوونی چه ند خووشه و نه بوونی چه ند ناخۆشه (رواه البخاری ومسلم) نیمامی (بوخاری) و (موسلم) گپراویه تیا نه وه.

﴿ چه ند تیگه یشتنیک له م حه دیسه دا ﴾

۱- (شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ): هه ر که سیک به زویان نه م شاده یه ببینی و هاویه ش بۆ خوا دانه نئ، نه به زویان، نه به کرده وه کوفر نه کا، نه وه به موسولمان دانه ندرئ، هه روه ها نه گهر شاده ی نه هیتنا، به لام له نه ژادی نه ودا: باوکیکی موسولمان، یان دایکیکی موسولمان هه بوو، نه ویش به موسولمان دانه ندرئ. بروانه (شرح مسلم للنواوی).

۲- (وَأَقَامِ الصَّلَاةَ): نوێژ له شه وی (میعراج) واجب کراوه، پوکنی دووه می ئیسلامه، که وابوو: هه ر که سیک نوێژیک، یان زیاتر له نوێژیک نه کرد، واجبه قهزای بکاته وه، هه ج جیاوازی نیه، نه م نوێژه ی به قه سدی و ته مه لئ نه کرد بی، یان به هوی نوستن، یان به هوی خه ریک بوون به کاریکی تر نه یکرد بی ﴿عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَنَّهُ شَغَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ صَلَاةِ الْعَصْرِ يَوْمَ الْأَحْزَابِ، ثُمَّ صَلَّاهَا بَيْنَ الْعَشَائِنِ﴾ رواه الشيخان، پیغه مه ر ﷺ له جه نگی (خندق) ماوه یان نه دابین نوێژی عه سر بکا، ئینجا له نیوان مه غریب و عیشادا نوێژه که ی کرد.

۳- (وَأَيَّاءِ الزَّكَاةِ): زهکات پوکنی سومیه می ئیسلامه له سالی (۲) ی کۆچی واجب کراوه، که وابوو: نه گهر که سیک زهکاتی له سه ر واجب بوو و نه یدا، نه بی تۆبه بکاو زهکاته که ش هه ر بده، جا نه گهر هاتو نه یدا و مرد، واجبه میراتگه ره کان پئیش دابه شکردنی میرات زهکاته که ده ربکه ن وه ک قه رزه کانی تری ئاده میزاد، نه گینا: میراته که یان ئی حه رامه،

(الْحَدِيثُ الرَّابِعُ: فِي مَرَا حِلِّ خَلْقِ الْإِنْسَانِ)

﴿عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ: إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا - نُطْفَةً -، ثُمَّ يَكُونُ عَلَقَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ،

هه روهك پیغه مبر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فهرموی: ﴿ذَیْنُ اللَّهِ أَحَقُّ أَنْ يُقْضَى﴾ رواه الشيخان، واته: قهرزی خوا له پیشته ره که بدریته وه.

۴- (وَصَوْمِ رَمَضَانَ): پۆنوی ره مهزان له سالی (۲) ی کۆچی دا واجب کراوه، روکنی چواره می نیسلامه که وایوو: هه رکه سیك پۆنوی نه گرتوو، نه بی قه زایان بکاته وه، نه گه ر قه زای نه کرده وه و مرد، دروسته خزمیکی خۆی، بیان که سیکی تر به نیزنی خزمه که ی بۆی قه زای بکاته وه، پیغه مبر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فهرموی: ﴿مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ، صَامَ عَنْهُ وَلَيْسَ﴾ رواه الشيخان، هه رکه سیك پۆنوی له سه ر بون و مرد، با خزمه که ی له جیاتی وی به پۆنوو بیی.

۵- (وَحَجِّ الْبَيْتِ): حه ج پیته مین روکنی نیسلامه، له سالی (۶) ی کۆچی دا واجب کراوه، که وایوو: هه رکه سیك حه جی له سه ر بوو و نه یکردو مرد، واجبه له میراته که ی حه جی بۆ بکری، پیغه مبر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ به پیاویکی فهرموی: ﴿أُحْجَجُ عَنْ أَيْسِكَ﴾ رواه النسائي، له جیاتی باوکه مردو وه که ت حه ج بکه.

﴿حَدِيثِي چواره م: قَوْنَاغَه كَانِي دَرُوسْتَبُونِي نَادَه مِيَزَاد﴾

(عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گێردراوه ته وه له (عبدالله) ی کورپی مه سعود، خوا لای پازی بی، نه م (عبدالله) یه ش سه حابه یه، شه شه مین که س بوو که له (مه که که) ی پیرۆز موسولمان بووه، کۆچی کرد بۆ مه دینه، هه ر له وێ له سالی (۳۲) ی کۆچی وه فاتی کردوه، ته مه نی له شه ست سال زیاتر بوو، له لای پیغه مبر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، زۆر خۆشه ویست بوو، له خزمه تیا نه پۆیشت و له کاتی دانیشتنیا که وشه کانی بۆ هه لته گرتن، (۸۴۸) حه دیسی گێراونه وه.

(قال) عبدالله ی کورپی مه سعود نه فهرموی: (حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیغه مبر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بۆ نیمه ی فهرموو (وَهُوَ الصَّادِقُ) پیغه مبر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ راستگۆیه له فهرمووده کانی خۆی، هه م (الْمَصْدُوقُ) باوه پینکراوه له و فهرموودانه ی له لای خوا بۆی دین:

(إِنَّ أَحَدَكُمْ) هه ر یه کیک له ئیوه (يُجْمَعُ خَلْقُهُ) خوا دروستی نه کاو کۆی نه کاته وه (فِي بَطْنِ أُمِّهِ) له ناو زگی دایکی خۆی دا (أَرْبَعِينَ يَوْمًا نُطْفَةً) به ماوه ی چل پۆز - که کرمی ناوی پیاوه که تیکه ل به هیلکۆکه ی ئافره ت نه بی - به شیوه ی (مَنِ) نه مینیتته وه.

(ثُمَّ يَكُونُ عَلَقَةً مِثْلَ ذَلِكَ) ئینجا ده بیته پارچه خوینیکی مه بی بۆ ماوه ی چل پۆزی تر (ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ) ئینجا ده بیته پارچه گۆشتیک بۆ ماوه ی چل پۆزی تر.

ثُمَّ يُرْسَلُ إِلَيْهِ الْمَلَكُ فَيَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ، وَيُؤْمَرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ: يَكْتُبُ رِزْقَهُ، وَأَجَلَهُ، وَعَمَلَهُ، وَشَقِيٍّ أَوْ سَعِيدٍ، فَوَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ، إِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا، وَإِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا ﴿﴾

(ثُمَّ يُرْسَلُ إِلَيْهِ الْمَلَكُ) نینجا خوا فریشته به کی تایبه تی نه نیری بؤ مندالدانه (فَيَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ) گیان دینیتته بهر کورپه که.

بزانه: له دواى چلو و دوو پوژ نه خشى ناشکرای مندال دهست پئنه کړئو له دواى (۱۲۰) پوژ گیانی دیتته بهر و نه خشى ته واو نه بئ. (وَيُؤْمَرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ) هر له م کاته ش خواى گوره فرمان نه داته فریشته که به نووسینی چوار وشه له نیوچاوانی کورپه که:

یه کهم: (يَكْتُبُ رِزْقَهُ) که م و زوری بزقى چه نده و چونه؟. **دووه م:** (وَأَجَلَهُ) ته مه نی چه نده؟. **سئ یه م:** (وَعَمَلَهُ) کرده وه ی باشه، یان خرابه؟. **چواره م:** (وَشَقِيٍّ أَوْ سَعِيدٍ) نایا له پوژى دوايى دا به دبه خته یان به خته وه ره.

﴿ناگاداری﴾ ده زمان خواردن بؤ فریدانی کورپه ی ناو زگ له دواى چلو و دوو پوژ حه پامه، به لام نه گه نه خشى ته واو بوو، یان گه یشته سه دو بیست پوژ، نه وه زیاتر حه پامه و نه بیته کوشتنی به ناهه قو نه بی توله ی بد او که ففاره تیش بدا، واته: کویله یه ک نازاد بکا، نه گه نه بو: نه بی دوو مانگ له سه ر یه کدا به پوژوو بئ. هه روه ها: ده زمان خواردن بؤ نه بوونی مندال به یه کجاری حه پامه، به لام بؤ ماوه یه ک به پئى پیویستی دروسته.

(فَوَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ) پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: سویندم به خودای تاك و ته نیا (إِنْ أَحَدَكُمْ) هی وا هه یه له نئوه (لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ) کارو په فتاری وه ک کرده وه ی دانیشتوانی به هه شت وایه (حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ) تا وه ها له به هه شت نزيك نه بیته وه نه ونده ی نامینى بچيته ناو به هه شت (فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ) نووسراوه که ی ناو زگی دایکی پیشی لئنه گړئ (فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ) له دوايى دا دهست نه کا به کارو په فتاری دوزه خیانه (فَيَدْخُلُهَا) نه چيته ناو ناگری دوزه خ. که وا بوو: به زوری خواپه رستی خوت له خؤ بايى مه به.

(وَإِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ) هی واش هه یه: کرده وه ی وه ک دانیشتوانی دوزه خ وایه (حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ) تا وه ها له ناگر نزيك نه بیته وه نه ونده ی نامینى بچيته ناو دوزه خ (فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ) نووسراوه که ی ناو زگی دایکی پیشی لئنه گړئ (فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ) له دوايى دا دهست به کرده وه ی به هه شتیانه ده کا (فَيَدْخُلُهَا)

نه چيته به هشت (رواه البخاري ومسلم) نيمامي (بوخاري) و (موسليم) گيرايه تيانه وه، به لام له م دووانه دا وشه (نطفة) نيه، به لكو له ريوايه تي (أبو عوانة) دا هه يه.

جا وا دياره: هي وه هاش هه يه له يه كه م روردا تا مردني هر كرده وه ي به هشت يانه نه كاو به پيچه وانه ش هه يه، له بهر نه وه هه ندي له زانايان نه فرمون: به دبه ختي و دواروژي خراب بو كه سيكه: به رده وام بي له سهر كرده وه ي خراب، نه گهر كه سيكه به رده وام بي له سهر كرده وه ي باش و به رده وام نه بي له سهر خرايه، نه مه دواروژي باش نه بي.

به ههر جوريك: قه زاو قه دهر نه يني يه كي تا يبه ته به خوا، په رده ي له سهر نه وه نه يني يه لانه داوه بو هيج كه س، كه وابوو: باوه ري بي به ينه و زياتر لي مه كو له وه، چونكه شه يتان پيت نه اي: نه گهر چاره نووسي تو بو به هشت، يان جهه ننه م بي، ماندوو بوونت بو چي يه؟ خوا به رستي، يان نه به رستي هر ده چي ته نه شو يته ي بو ت دانراوه. به لام پيويسته تو زور هوشيار بي و به قسه ي شه يتان فريو نه خوي، هه رده م كرده وه ي چا كه بكه، نه گهر تا نيستا خرايه ت كرده په شيمان به وه وه ده ست به چا كه بكه.

پيغه مبه ر... فرموي: ﴿هه موو كه س شو يني بو دانراوه له به هشت، يان له جهه ننه م﴾. پياويك پرسى - يا رسول الله ﷺ - كه وابوو: بو پال نه ده ينه وه واز نه مي نين؟ له وه لامدا فرموي: (نيوه ده ست به كار بن، هه ركه سه نه و ريگايه ي بو ناسان نه كرى كه بو ي دروست گراوه) ﴿﴾.

ئينجا بزانه: بو نه وه ي زياتر دنيا بي: كه چا كه و خرايه دراوه ته ده ست مرو ف، نه م هه ديسه نه خه ينه به رچاوت: ﴿عن عياض ﷺ: قال النبي ﷺ فيما يرويه عن الله عز وجل: إِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي حُفَاءَ كُلِّهُمْ، وَإِنَّهُمْ أَتَتْهُمُ الشَّيَاطِينُ فَاجْتَالَتْهُمْ عَنْ دِينِهِمْ﴾ رواه مسلم، واته: خواي گه وره نه فرموي: من به نده كاني خوم له سهر دل يكي پاك و نيسلام وه رگر دروست كردون، گومرايان هاتنه لا يان و له نا يين لا يان دان، واته: به هو ي شو يني كه و تني نه وان گومرايون.

﴿چهند تيگه يشتنيك له م هه ديسه دا﴾

۱- (يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا): بزانه: نه م هه ديسه باسي قوناغه كاني گوراني كورپه ي ناو زگ ده كا، چونكه دروست كردني كورپه، هر له چل رورده كه ي يه كه مدا ته واو نه بي، به م شيوه يه:

هر كاتيگ ناوي پياو چوه ناو مندالده ي نافره ت، به لاي كه مي پيويستي به شه ش سه عات هه يه تا كرمي ناو ناوي پياوه كه نيكه لي هيلكوكه ي نافره ته كه نه بي، ئينجا كه نيكه ل بوو، له دواي هه فت رور دروست كردني ده ست بي نه كرى و دهر نه كه وي نافره ته كه

ناوسه، پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا أَرَادَ خَلْقَ عَبْدٍ فَجَامَعَ الرَّجُلَ الْمَرْأَةَ طَارَ مَائِدُهُ فِي كُلِّ عَرَقٍ وَعَضُو مِنْهَا، فَإِذَا كَانَ الْيَوْمَ السَّابِعُ جَمَعَهُ اللَّهُ تَعَالَى، ثُمَّ أَحْضَرَهُ كُلَّ عَرَقٍ لَهُ دُونَ آدَمَ، فِي أَيِّ صُورَةٍ شَاءَ رَكَّبَهُ﴾ رواه الطبراني وابن منده، هر کاتیک خوی گوره ویستی بنده یه ک دروست بکا، پیاو ه ک ش له گه ل نافرته که دا جیماعی کرد، تامی ناری پیاو ه که نه پریخته گشت ده مارو نه ندامه کانی نافرته که، نینجا له پوژی حفته مدا خوی گوره کزی نه کاته وهو گشت ده ماره کانی بۆ ناماده نه کا: له نیوان خوی و باب نادم، له هر وینه یه کدا خوا حه ز بکا دروستی ده کا.

واته: له پوژی حفته مدا - له و ده مارانه - ده ماریک بۆ خوی رای نه کیشی و شیوه ی خاوه نی ده ماره که وه نه گری و ویی ده چی.

نینجا به ره به ره نه م ده ماره په نهانانه خوی نی نافرته که هالته مژن، تا له پوژی پانزه مدا نه بیته خوین، نینجا له دوی نو پوژی تر نه بیته گوشت و نه خشی په نهانی دل و نه ندامه کانی تری ده ست پی نه کری، پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿إِذَا مَرَّ بِالطُّفَّةِ ثَنَانٍ وَأَرْبَعُونَ لَيْلَةً بَعَثَ اللَّهُ إِلَيْهَا مَلَكًا فَصَوَّرَهَا: وَخَلَقَ سَمْعَهَا وَبَصَرَهَا وَجِلْدَهَا وَلَحْمَهَا وَعِظَامَهَا﴾ رواه مسلم، هر کاتیک چلو دوو شهو به سه ر تووی پیاو دا پویشته له ناو مندال دانه، خوی گوره فریشته یه کی بۆ نه نیری نه خشی نه کا: گوی و چاو و پیسته و گوشت و نیتسانی دروست نه کا.

نینجا بزانه: له م سن قوناغه دا: کورپه ژیانی هه یه، به لام تا (۱۲۰) پوژ ته واو نه بی: گیانی نایه ته ناو لاشه که ی و ناجولی، نینجا پیویسته: کورپه له ناو زگی دایکی دا به لای که می شه ش مانگ ته واو بکا، نینجا بیته دهره وه، تا کو بزین.

ده رباره ی نه م قوناغانه خوی گوره نه فرموی: ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ﴾ خوی گوره دروستتان نه کا له ناو زگی دایکتاندا، قوناغ به قوناغ له ناو سن تاریکی دا، واته: تاریکی په رده ی زگ، په رده ی مندال دانه، په رده ی پزدان = ولاش - که به دوی مندال بووندا دیته دهره وه - ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾.

۲- (فَيَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ): بزانه: مندالی له بارچوو، نه گه ر له کاتی هاتنه دهره وه گیانی تی دا بوو، واجبه بشوری و کفن بکری و نویژی مردوی له سه ر بکری و بنیژی، به لام نه گه ر گیانی تی دا نه بو، واته: به مردوی هاته دهره وه، نه وه ته نها نویژی له سه ر ناکری، سن یه کانی تر واجبن، هه روه ها نه گه ر پارچه خوین بوو، یان پارچه گوشت بوو، به لام نه خشی ناشکرای دیار نه بو: سوننه ته له ناو په پویه کدا بیچری و ژیر خاک بکری. جا بزانه: نه گه ر مندال به زیندوی نه یه ته دهره وه: نه میرات نه گری، نه میراتی لی نه گری.

(الْحَدِيثُ الْخَامِسُ: فِي تَرْكِ الْبِدْعَةِ)

﴿عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ عَبْدِ اللَّهِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ﴾ رواه البخاري ومسلم، وفي رواية لمسلم: ﴿مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ﴾.

﴿حَدِيثُ بَيْنَجِهِمْ: نَهْ كَرْدَنِي بِيَدَعِهِ﴾

(عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ عَبْدِ اللَّهِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) گنبدراوه ته وه له دایکی نیمانداران که ناوی (عائشه) یه، کیژی چه زره تی (نه بوبه کرای صدیق بوو- خوا لییان پازی بی- بوی بی پی تی نه گوتری: دایکی نیمانداران. چونکه خیزانی پیغه مبر ﷺ بوو، له (مه ککه) له دایک بووه، هر له وی له ته مه نی شهش سالی دا باوکی له پیغه مبری ﷺ ماره کرده، نینجا کچی کرده بو (مه دینه)، له سالی دووی کچی که ته مه نی بووه نو سال گواستراوه بو پیغه مبر ﷺ، هیچ مندالی نه بوه، له دوی پیغه مبر ﷺ چل سال زیاوه، له (مه دینه) کچی دوی کرده، (۱۲۱۰) حدیسی گنبدراونه وه.

(قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) نه فرموی: پیغه مبر ﷺ فرموی (مَنْ أَحَدَثَ) هر که سیک له خو به وه زیاده یه که پیدا بکا (فِي أَمْرِنَا هَذَا) له کاروباری نی مه: که نایینی نیسلامه (مَا لَيْسَ مِنْهُ) نه وشته زیاده به لگه ی وه های نه بی، که په یوه ندی به نایینه وه ه بی (فَهُوَ رَدٌّ) نه وه لی وی وه رناگری و نه دریته وه به سر یا، هم سزاش نه دری، که و ابو: هر شتیکی نایینی که ده کری: به فرمانی خواو پیغه مبر ﷺ نه بی و له سر بناغهی قورپان و حدیس نه بی، نه وه خوا وه ری ناگری (رواه البخاری ومسلم) نیمامی (بوخاری) و (موسلم) گنبدراویه تیانه وه. (وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ) له ریگه یه کی تری (موسلم) به م جوره یه: فرموی تی (مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ) هر که سیک کرده وه یه کی نایینی بکا که به فرمانی نی مه نه بی، نه وه لی وی وه رناگری و نه دریته وه به سر یا.

بو نمونه: نه گره له کاتیکی تاییه تی دا نو یژیک بکه ی که له شه رعدا نه بی، یان هر جوره خوا په رستی کی تر بکه ی له شه رعدا نه بی، یان شیوه ی خوا په رستی بگوری بو شیوه یه کی تر، یان که می بکه ی، یان زیادی بکه ی، نه وه هیچی تی وه رناگری و له لای خوا به تاوانبار دانه دری، به لام نه وشته زیاده یه له ناییندا: نه گره به ریگه یه کی شه رع ی بوو: نه مه باشه و خوا وه ری نه گری، هر وه که له حدیسی (۲۸) دا باسی نه که یین- ان شاء الله- که پونکه ره وه ی نه م حدیسه یه.

نینجا بزانه: پیغه مبر ﷺ نی مه ی ناگدار کردوته وه که به هوی کام ری باز تووشی گومرایی نه بین و له نایینی نیسلام دوور نه که وینه وه، به م فرموده شیرینه: ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ ﷺ:

عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَتَبْعَنَّ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ شَبْرًا شَبْرًا ذِرَاعًا بِذِرَاعٍ حَتَّى لَوْ دَخَلُوا فِي جَحْرِ ضَبٍّ لَاتَّبَعْتُمُوهُمْ. قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى؟ قَالَ: فَمَنْ؟ ﴿رواهُ الشَّيْخَانُ، وَاتَهُ: نُيُوهُ بِهِ شَوْيِنَ رَهْوَشَتِي نَهْوَانِي بِبَيْشَهْ خَوْتَانِ نَهْكَوَنُ وَرَبِّيَازِي نَهْوَانِ نَهْكَرَنَهْ بِرَهْ، بَسْتُ بِهِ بَسْتُ وَكَزُ بِهِ كَزُ، نَهْكَرُ نَهْوَانِ بَجَنَهْ نَاوُ كُونِي سَوْسَهْ مَارُ، نُيُوهْشُ بِهِ شَوْيِنَانِدَا نَهْجِنُ، كَوْتَمَانُ: نَهْيُ بَيْفَهْمَبِرِي خَوَا، مَهْ بَسْتَتُ نَهْوَيه: كَهْ نَيْمَهْ شَوْيِنُ جَوْلَهْ كَهْ وَدِيَانَهْ كَانُ= فَهَلَهْ نَهْكَوَيِنُ؟ فَهَرْمُوِي: نَهْدِي كَهْ سِي تَرَهْ هِيَهْ؟ وَاتَهُ: مَهْ بَسْتَمُ نَهْوَانَهْ.

﴿ چەند تیگە یشتنیك لەم حەدیسه دا ﴾

۱- (مَنْ أَخَذَتْ فِي أَمْرِنَا هَذَا، مَا لَيْسَ مِنْهُ): ئیمامی (الشافعی) ﷺ نە فرمووی: (مَا أَخَذْتُ وَخَالَفَ كِتَابًا أَوْ سُنَّةً أَوْ إِجْمَاعًا أَوْ أَثْرًا، فَهُوَ الْبِدْعَةُ الضَّالَّةُ، وَمَا أَخَذْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَلَمْ يُخَالَفْ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَهُوَ الْبِدْعَةُ الْمَحْمُودَةُ)، هەر شتیك له ئاییندا پەیدا بکریو دژیایەتی له گەڵ قورئان، یان حەدیس، یان ئیجماع، یان فرموودە یەکی سەحابەکان هەبێ، ئەو (بدعة) ی گومرا (قبيحة) یه، وه هەر کاریکی چاکه پەیدا بکریو دژیایەتی له گەڵ ئەم جوارانە نەبێ، ئەو (بدعة) ی باشه (حسنة) یه.

هەر وه ما ئیمامی (النواوی) ش له (تهذيب الأسماء واللغات) دا نە فرمووی: (الْبِدْعَةُ الْحَسَنَةُ) هەیه، (الْبِدْعَةُ الْقَبِيحَةُ) ش هەیه. واتە: هەر شتیك له دواي چەرخي بێفەمبەر ﷺ و سەحابە پەیدا بکری، یه کێکه له دوو (بدعة) یه.

۲- (لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا): مەبەست فرمانی خواو بێفەمبەر ﷺ، چونکه بێفەمبەر ﷺ نە فرمووی: ﴿إِنْ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ﴾ رواه مُسْلِمٌ، باشترین فرمووده: قورئانی پیرۆزه، باشترین پێگه: ریبازی بێفەمبەر ﷺ، خراپترین کار: پەیدا کراره کائن له ئاین، گشت کاریکی پەیدا کراره بیدعه یه، گشت بیدعه یه کیش گومرا بوونه. که وابوو: مەبەست به (بدعة) ئەو هیه: له سهردهمی بێفەمبەر ﷺ و سەحابەکانی دا نەبوێ.

۳- (كُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ) به پرستی (لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا) ئەبە ستریتەوه، تاكو بتوانین بڵین: چاپکردنی قورئان هەرچەند (بدعة) یه- چونکه تازه پەیدا کراره- به لام (بدعة حسنة) یه چونکه کاریکی چاکه و نه چیتە ژیر فرمانی بێفەمبەر ﷺ که نە فرمووی: ﴿بَلَّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً﴾ رواه البخاري، له جیاتی من بگهیننه ئوممەتم هەرچەند یه ک نایە تیش بێ.

که وابوو: به گوێرهی فرموودهی ئیمامی (الشافعی) ﷺ پرستی (كُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ) تەنها ئەو جوژه کردە وانە ئەگریتەوه: که هیچ سەرچاوه یەکی نەبێ له م جوار سەرچاوانە ی

(الْحَدِيثُ السَّادِسُ: فِي الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ، وَالْوَزْعِ)

﴿عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ التُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ، وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ، وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ،﴾

باسی کردون: وه کو جگه ره کیشان، ریش تاشین، ره نگکردنی مزگه وته کان، گومبته دروستکردن له سهر گوره کان... هتد، نه مانه گشتی (بدعة قبیحة) نه و زور زور جیاوازن له گه ل چاپکردنی قوربان؟! .

﴿حَدِيثُ شَهْدَم: حَرَامٌ وَحَلَالٌ وَخُوبَارِاسْتِنُ لَهُ حَرَامٌ﴾

(عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ التُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گتپردراوه ته وه له (نوعمان) ی کوری (به شیر) خوا لیبیان پانی بن. خوی و باوکی سه حابه نه، له سالی (۲) ی کچی - به که م مندالی (أنصاري) بوو که له دوی هاتنی پیغه مبر ﷺ بو مه دینه - له دایک بووه، ته مه نی (۸) سالان بوو که پیغه مبر ﷺ وه فاتی کرد، (۱۱۴) حدیسی گتپراونه وه، له سالی (۶۴) ی کچی وه فاتی کردوه. (قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) نه فرموی: گویم له پیغه مبر بوو.

بزانه: له کاتی مندالی دا نه م فرموده ی گوی لبووه، که وابوو: پیویسته مندالان دهرسی فرموده ی پیغه مبریان پی بگوتری (يَقُولُ) پیغه مبر ﷺ نه یه فرموی: (إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ) حلال تاشکرایه: هرچی خواو پیغه مبر ﷺ فرمویتیان حلاله. یان بی ده نگیبیان لب کردبی، نه وه حلاله (وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ) هره وه حرام تاشکرایه: هرچی خواو پیغه مبر ﷺ فرمویتیان حرامه. نه وه حرامه.

بزانه: به کدهنگی سه حابه ی پیغه مبر ﷺ، یان زانایانی تایینی نیسلام له سهر حلالی، یان حرامی شتیك، وه ک فرموده ی خواو پیغه مبر ﷺ ره فتاری پی نه کری، نه م جوره به کدهنگی به پی نه گوتری (إِجْمَاع)، پیغه مبر ﷺ نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَجْمَعُ أُمَّتِي عَلَى ضَلَالَةٍ﴾ رواه الترمذی، واته: خوی گوره زانایانی نوممته به تیکرایی له سهر هیچ گومرابوونیک کوناکاته وه.

(وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُشْتَبِهَاتٌ) وه له نیوان حلال و حرامدا چند شتیکی ویکجوی می هه نه: وه ک حرام وایه، وه ک حلال وایه (لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ) نه م جوره شتانه زور که س نایانزانی، چونکه لایه نی حرامیبیان تاشکرا نیه، لایه نی حلالیشیان تاشکرا نیه؟ له بهر نه وه ی دوو فرموده ی دژ به یه که له و بابته هه یه و لییان تی ناگا دژایه تی لایبیا، یان زانایان به دوو جوری دژ به یه کتر نه و فرمودانه یان پرون کردوته وه، یان دوو جوره (فتوا) ی دژ به یه کتر دراوه: به کیکیان نه لی حرامه. به کیکیان نه لی: حلاله. جا له بهر نه مه پی نه چی حلال بی و پیش نه چی حرام بی، که وابوو: نه بیته شبوهات.

فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمَى، أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ مَحَارِمُهُ، أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضَغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ ﴿﴾ رواه البخاري ومسلم.

(فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ) جا هر که سبک واز له شوبوهات بینئ و خوی بیاریزی له و شتهی گومانی حه پامی تئدا ههیه (فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ) به راستی نه و که سه پاکانهی بؤ نایینی خوی کرد (وَعَرْضِهِ) ههروهها پاکانهی بؤ نابرووی خوی کرد.

که و ابوو: نهی موسولمان، نه گه ر دوو دل بووی له شتیکا: نایا حه پامه، یان حه لاله، وهک خواردن و کرپینی مالی که سبک که مالی حه پامی ههیه، نه وه هه رچه ند خواردن و کرپینی دروسته، به لام نه تو وازی لی بینه و ماله که مه کره و مه یخو، به م وازهینانه نایینه که ت نه پاریزی و نابروه که شت نه پاریزی و که س به خراپه باست ناکا.

(وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ) هه رکه سبک بکه ویته ناو شوبوهات و بلئ: چونکه به ناشکرایی حه پام نیه وازی لی ناهیتیم (وَقَعَ فِي الْحَرَامِ) نه و که سه نزیکه بکه ویته ناو حه پام (كَالرَّاعِي) نه و که سهی نه که ویته ناو شوبوهات وهک شوانیک وایه (يَرْعَى) مه ر بله وه پیتئ (حَوْلَ الْحِمَى) له ده وهی پاوانیک، واته: له وهه رگهی قه ده غه کراو (يُوشِكُ) زؤد نزیکه (أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ) نه و مه ره بکه ویته پاوانه که و بیخو، شوانه که ش سزا نه درئ، پروانه حه دیسی (۱۱) و (۲۷).

واته: نه و که سهی گوئ ناداته شتی گومان لی کراو، وهک نه و مه ره مه ترسی لی نه کرئ تووشی حه پام ببئ، به هوی گوئ مه دییی خوی و به سووک زانینی شوبهه.

(أَلَا) ناگادار بن: (وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمَى) هه موو کار به ده سبتیک شتیکی پاوانکراوی ههیه و سنووری بؤ داناوه، هه رکه س سنووری بشکیتئ سزای نه دا (أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ) ناگادار بن: پاوانکراوی خوا (مَحَارِمُهُ) نه و شتانهیه که حه پامی کردون و سنووری بؤ داناوه، هه رکه س سنووری خوا بشکیتئ سزای نه دا، نینجا نه و که سهی خوی له شوبوهات ناپاریزی با بزانی: له سنووری خوا نزیک که توته وه و مه ترسی لی نه کرئ سنووری بشکیتئ و بکه ویته ناو حه پام.

(أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضَغَةً) ناگادار بن: له ناو لاشهی ناده میزادا پارچه گوشتیک ههیه (إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ) نه گه ر نه م پارچه گوشته باش بوو و بؤ خوا گونجا، هه موو لاشه و نه دامانی ناده میزاد باش نه بین و بؤ خوا نه گونجئ (وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ) نه گه ر خراپ بوو و له گه ل خودا ناپیک بوو، هه موو لاشه و نه دامی ناده میزاد خراپ و ناپیک نه بین (أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ) ناگادار بن: نه م پارچه گوشته دلی ناده میزاده (رواه البخاري ومسلم) نیمامی (بوخاری) و (موسلیم) گتیراویه تیانه وه.

لهم فرموده بیه بؤت دهر کهوت: دل سهر کرده ی هه موو نه ندایمی ناده میزاده، نه گهر سهر کرده پیایوی چاک بی، سهر بازه کانیش باش نه بن، که و ابوو: هه رکه سیك دلئ له گه ل خوا پاست بی، هه موو کارو کرده وه کانی باش نه بی و خوی دور نه گری له حه پام و شو بو هات و هه موو فرمانیکی خوا جی به جی نه کا، به لام نه گهر دلئ له گه ل خوا ناریک بوو، کرده وه شی ناریک نه بی و گوی به حه پام ناداو له خوا ناترسی و فرمانی خوا جی به جی ناکا.

ثم فرموده بیه به لگه بیه بؤ ده مکتور کنه وه ی نه و که سانه ی نه لئین: نیمه دلمان پاک و بی گهر ده نو یژ کردن و خوا پهرستی مه رج نیه. به لام نه مه پاست نیه، هه روه ک له م حه دیسه پیروزه دا بؤ مان پؤن بؤه: که بیرو باوه ری ته او به خواو به پیغه مبه ر ﷺ نه وه یه له ناو دلدا جیگیر بی و کرده وه ی باشیش به لگه بیه له سهر نیمانی ته اوو، چونکه کاتیک مروؤ گونا نه کا، دلئ ره ش نه بی، جا نه گهر په شیمان بؤه، دلئ پاک نه بیته وه، نه گهر به رده وام بی له سهر خرابه و گونا، نه وه دلئ ههر ره ش نه بی و مه ترسی بی باوه ری ی لی نه کری، چونکه ههر له پشکه بارانه کان لافاو هه لئه ستی و دنیا و یران نه کا.

که و ابوو: به رده وام هه ول بده بؤ پاک کردن وه ی دلئ: به خوا پهرستی و په شیمان بو نه وه له گونا، به وازه ینان له حه پام و شو بو هات.

ئینجا بزانه: نه گهر کرده وه کانیش باش بی، به لام بؤ خوا نه بی، خوی گه وره وه ری ناگری ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ﴾ رواه مسلم، واته: خوی گه وره ته ماشای و ینه ی پوخسارو مالتان ناکا، به لام ته ماشای ناو دل و کرده وه کانتان ده کا: نایا بؤ خوا به یان بؤ دنیا به.

﴿چه ند تیکه یشتنیک له م حه دیسه دا﴾

۱- (فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ): بزانه: (تقوی)، واته: له خواترسان، نه وه یه: خوی گه وره له و شو ینانه نه تبینی: که لی قه ده غه کردوی، له و شو ینانه گومت نه کا: که فرمانی پی کردوی. که و ابوو: دور که و تنه وه له (شبهات) به شیکی (تقوی) به، هه روه ک پیغه مبه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿لَا يَبْلُغُ الْعَبْدُ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُتَّقِينَ حَتَّى يَدَعَ مَالًا بِأَسَبِهِ حَذْرًا مِمَّا بِهِ الْبَأْسُ﴾ رواه الترمذی، واته: به نده ناگاته پله ی له خواترسان، تا واز له شتی بیگومان دینی له ترسی شتی گومانلیکراو. بروانه حه دیس (۱۸).

۲- (وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ): بزانه: که و تنه ناو شتی گومانلیکراو، ههر له خوی دا تاوانه، که و ابوو: به سووکی ته ماشای گومانلیکراو و گونا می بچووک مه که و نذر لیان برسه، چونکه پیغه مبه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿إِيَّاكُمْ وَمُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ، فَإِنَّهُنَّ يَجْتَمِعْنَ

(الْحَدِيثُ السَّابِعُ: فِي النَّصِيحَةِ)

﴿عَنْ أَبِي رُقَيْبَةَ تَمِيمِ بْنِ أَوْسِ الدَّارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَلَدِينُ النَّصِيحَةُ. قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَنْتُمْ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ﴾ رواه مُسْلِمٌ.

علی الرُّجُلِ حَتَّى يَهْلِكُنَّهُ﴾ رواه الإمام أحمد، واته: ناگاداری خوتان بن له گوناوه سوکه کان، بیگومان نم گوناوه سوکانه له سهر مرؤف کؤ نه بنه وه، تا مالویرانی نه کن.

۳- (إِذَا صَلَّحْتَ صَلَّحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ): چند که سبتک هه به: فریویان خواردوه و نه لئین: دهی دهی خوا زؤد به ره حمه، نه گهر چاکه شمان نه بی هه ر لئمان خوش نه بی، چونکه بیروباوه رمان به خوا زؤد به هیزه. به لام نایا نه مه راسته؟! ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَيْسَ الْإِيمَانُ بِالْتَّمَنَّى وَلَا بِالْتَّحَلَّى، وَلَكِنْ هُوَ مَا وَقَرَ فِي الْقَلْبِ وَصَدَقَهُ الْعَمَلُ﴾ رواه ابن النجار والدیلمی، نئمان به خؤزگه یی و گفئوگؤی جوان نیه، به لکو نئمانی ته واو نه وه به له ناو دلدا جیگیر بی و کرده وهی چاکیش شاهیدی نم نئمانه بی.

﴿حَدِيثِي حَقِيقَةً: نَامُوزْگَارِي﴾

(عَنْ أَبِي رُقَيْبَةَ تَمِيمِ بْنِ أَوْسِ الدَّارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گئپر دراوه ته وه له (تیمیم) (الداری). نم به پئزه له پئشدا دیان بوو، له سالی (۹) ی کؤچی له خزمهت پئغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ موسولمان بووه، له سالی (۴۰) ی کؤچی له فه له ستین وه فاتی کرده، (۱۸) حدیسی گئپراونه وه. نه فرموی: (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَالَ) پئغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فرموی: (أَلَدِينُ النَّصِيحَةُ) کؤله گه ی نایینی نیسلام بریتی به له نامؤزگاری و دلئسؤزی.

نامؤزگاری نه وه به: به رزه وه ندی که سبتک بوئو پای خؤتی به دلئسؤزانه و به بی گهردی بو بلئی. (قُلْنَا: لِمَنْ؟) نئمه ش گوتمان: نامؤزگاری بو کی؟ (قَالَ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ) پئغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فرموی: نامؤزگاری دلئسؤزی به بو خؤای گه وه: که خؤشترت بوئ له هه موو شتیک، باوه رت پی هی هه بی و له فرمانی دهر نه چی و به ته واوی بیبه رستی.

(وَلِكِتَابِهِ) نامؤزگاری به بو قورنانی پئروؤ: باوه رت پی هی هه بی و بیخوینی و به خه لکی پابگه یه نی و پوونی بکه یه وه.

(وَلِرَسُولِهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) نامؤزگاری و دلئسؤزی به بو پئغه مبه ری خوار رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، خؤشت بوئو باوه رت پی هی هه بی و له فرمانی دهر نه چی.

(وَلِأَنْتُمْ الْمُسْلِمِينَ) نامؤزگاری و دلئسؤزی به بو پئشه وایانی موسولمان: دزایه تیبان نه که ی نه گهر له سنووری نیسلام دهر نه چن، فرمانی نه وان جئ به جئ بکه ی نه گهر تاوان نه بی، زویانت باش بی به رامبه ر نه وان (وَعَامَّتِهِمْ) نامؤزگاری و دلئسؤزی به بو هه موو موسولمانان: پئگای چاکیان پی بلئی، له خراپه قه ده غه یان بکه ی، زیانیان له سهر لابه ده ی، سویدیان پی بکه یه نی (رواه مُسْلِمٌ) نئمانی (موسلیم) گئپراویه تیه وه.

(الْحَدِيثُ الثَّامِنُ: اللَّهُ يَتَوَلَّى السَّرَائِرَ)

﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى﴾
رواه البخاري ومسلم.

﴿چند تیکه یشتینک لهم چه دیسه دا﴾

۱- (الَّذِينَ اتَّصَحَّ): ناموزگاری واجبیکی نایینی به وه کو نویژو زه کات و... همد
﴿عَنْ جَرِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَلَى إِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِتْيَانِ الزَّكَاةِ، وَالصُّحِّ لِكُلِّ مُسْلِمٍ﴾
رواه الشيخان، واته: په یمانم له گه ل پیغه مبره ﷺ به ست: له سه ر نویژو کردنو زه کات دان و ناموزگاری کردنی گشت موسولمانیک.

۲- (وَالْأُمَّةُ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ): پیوسته ناموزگاری خه لک به گفتوگویی نه رم و له جی بی، تا کو سودی مه بی (قال بعض السلف: من وعظ أخاه سراً فهي نصيحة، ومن وعظه على رؤوس الناس فإنما وبخه)، واته: هر که سیک به نهینی ناموزگاری برای خوی بکا، نه مه به راستی ناموزگاری به، وه هر که سیک له به رچاوی خه لک ناموزگاری بکا، نه مه به راستی پووشکین و سه رشوری کردوه.

پیشینه ی کورد گوتویانه: (مار به گوته ی خوش له کونه که ی دیته دهر وه).

﴿چه دیسی هه شته م: نهینی ناو دل له سه ر خودایه﴾

(عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گپرداوه ته وه له (ابن عمر) خوا لییان پازی بی (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) پیغه مبره ﷺ فهرمووی: (أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ) فهرمانم پی کراوه: له گه ل کافران جه نگ بکه م (حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) تا شایه دی نه دن: جگه له (الله) هیچ خودایه ک نیه، وه (محمد ﷺ) نیردراوی خواجه (وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ) وه تا نه و پینج نویژانه به ریک و پینکی ده کن (وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ) وه تا زه کات نه دن به ته وای.

(فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ) جا کاتیک شاده و نیمانیان هینا و نویژیان کردو زه کاتیان دا (عَصَمُوا مِنِّي) نه پارینن له من (دِمَاءَهُمْ) خوینیان (وَأَمْوَالَهُمْ) مالیان، چونکه بونه ته برای نیمه ی موسولمان، واته: خوین و مال و ناموسیان قه ده غه یه دهستی لی بدری (إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ) مه گه به مافیکی شهرعی نیسلامی پاراستنی نه مینن: وه ک که سیک بکوژی ده کوژریته وه، یان له نیسلامه تی په شیمان بیته وه ده کوژری، یان زیان له که سیک بدا نه بی توله ی بداتی (وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى) نیمه له دنیا نه وها ره فتاری له گه ل ده که ین، لیپرسینی نیازی ناو دلی له سه ر خودایه له پوژی دواپی دا (رواه البخاري ومسلم) نیمامی (بوخاری) و (موسلیم) گپراویه تیانه وه.

لهم فمرموده به بؤمان دهرئه كه وئ: نويژ نه كه رو زه كات نهدر نه گهر توبه نه كه ن ئه بي بكوژدين، به لام پؤژونه گر ناكوژئ و نه خريته به نديخانه تا مانگي ره مه زان كو تايي دي، خواردن و خواردنه وه شي به پؤژ لي قه دهغه نه كرئ، ههروه ها ئه وه ي حج نه كا له دونيادا سزا ندرئ، ههروه ها ليكولينه وه ي ناو دلي خه لك له سهر نيمه نيه و له سهر خودايه .

ئينجا بزانه: بؤ نيمه دروست نيه خؤمان تي كه لي ناو دلي خه لك ي بكه ين، ههركه سيك له بهر چاوي نيمه موسولمان بي، نيمه ش ئه لي ين: موسولمانه ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ صَلَّى صَلَاتَنَا وَاسْتَقْبَلَ قِبَلَنَا وَأَكَلَ ذَيْحَتَنَا فَذَلِكَ الْمُسْلِمُ الَّذِي لَهُ ذِمَّةُ اللَّهِ وَذِمَّةُ رَسُولِهِ﴾ رواه البخاري، واته: ههركه سيك ئه م پيئنج نويژه بكا، روو له قيبله ي نيمه بكا، دهستكوژي نيمه بخوا، ئه وه موسولمانه و په يمانى خواو پيغه مبهري پئ دراوه: كه خوئين و مالى بپاريژئ.

﴿چهند تيگه يشتنيك لهم حهديسه دا﴾

١- (حَتَّى يَشْهَدُوا... الخ): بزانه: به تهنه شاده هيتان مروؤ نه بيته موسولمان، نه گهر به كرده وه، يان به زوبان كوفر نه كا نابئ بكوژئ، كه وابوو: كوشتنى نويژنه كه رو زه كات نهدر، به هؤى تاوانه كه يه، نهك به ناوي كوفر، چونكه پيغه مبهري ﷺ ئه فه رموي: ﴿مَنْ أَصَلَ الْإِيمَانَ: الْكَفُّ عَمَّنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نُكْفَرُهُ بِذَنْبٍ، وَلَا نُخْرِجُهُ مِنَ الْإِسْلَامِ بِعَمَلٍ﴾ رواه أبوداود، واته: يه كيك له بنچينه كانى ئيمان: وازهينانه له و كه سه ي شاده ي هيتاوه، به هيچ گوناھي كافرئ نه كه ينو به هيچ كرده وه يهك له جوغزى ئيسلام دهري نه كه ين.

٢- (وَيَقِيمُوا الصَّلَاةَ): زانايانى ئيسلام له سهرده مي سه حابه وه تا ئيستايه كده ننگن: له سهر ئه وه ي: ههركه سيك باوه پي به واجبيوونى نويژ نه بي، ئه وه كافر ه. واته: داواي ئيسلامبوونه وه ي لي نه كرئ، نه گهر موسولمان نه بؤوه، نه كوژئ و نويژئ له سهر ناكرو و له گورپستانى موسولمانان نانيژئ، به لام نه گهر باوه پي به واجبيوونى نويژ هه بوو له بهر ته مبه لي نه يئه كرد، ئه وه كافر نيه، بهلكو داواي نويژكردنى لي نه كرئ جا نه گهر نويژئ نه كرد، گه وده ي موسولمانان نه يكوژئ.

٣- (وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ): زه كات نهدر نه گهر باوه پي به واجبيوونى زه كات نه بو ئه ويش كافر ه، به و جوژه ي باسمان كرد ره فتارى له گه ل نه كرئ، به لام نه گهر باوه پي به واجبيوونى زه كات هه بوو، له بهر به خيلى نه يئه دا، ئه وه گه وده ي موسولمانان به زؤر لي وه رنه گرئ، جا نه گهر نه يداو جهنگى كرد، ئه وه جهنگى له گه ل نه كرئ، ههروه كو ئيمامى (أبو بكر ﷺ) جهنگى له گه ل كردن.

بهلگه: له سهر كوشتنى نويژنه كه رو زه كات نهدر- چگه لهم حهديسه- خواي گه وده ئه فه رموي: ﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ﴾ نه گهر له كوفره كه يان

(الْحَدِيثُ التَّاسِعُ: فَعَلَ الْمَأْمُورَاتِ وَتَرَكَ الْمَنْهَيَّاتِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ صَخْرٍ رضي الله عنه، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ، وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَثْرَةُ مَسْأَلِهِمْ وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ﴾ رواه البخاري ومسلم.

توبه بیان کردو نویژیان کردو زه کاتیان دا، وازیان لی بیین واته: نه گه ر نویژیان نه کردو زه کاتیان نه دا بیان کوژن.

۴- (إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ): نه و مافانه ی نیسلام که ریگای کوشتنی موسولمان نه دهن: وه کو زینای پیاوئیک، یان نافرته تیک که جیماعیکی حه لالی کردبی، یان وه کو مروؤفیک به کیکی تری به ناهق کوشتبئ، یان مروؤفیک له دین وه رگه رابی، یان نه و که سانه ی مان نه گرن له نه جامدانی شه ریعه تی نیسلام، که پینان نه گوتری: (الْمُفْتَنُونَ مِنَ الشَّرَائِعِ)، واته: نه و که سانه ی به کو مه ل بریار نه دهن: له سهر نه کردنی واجبییک، یان له سهر کردنی حه رامیک نه وانه ش وه کو زه کات نه دهره کان جه نگیان له گه ل نه کری، تا ملکه چی شه ریعه تی نیسلام نه بن.

﴿حَدِيثُ نَوِيهِم: بِهِ جَنِّ هَيْنَانِي فَرْمَانِي بَيْغِهِ مَبْرُورٌ صلى الله عليه وسلم وَازْهَيْنَانُ لَهُ قَهْدُهُ كِرَاوَهْ كَانُ﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ صَخْرٍ رضي الله عنه): گتیردراوه ته وه له (نه بوهوره پره) خوا لی ی وازی سن، سه حابه به، له سالی (۶) ی کوچی موسولمان بووه، له ته مه نی (۷۸) سالی دا له سالی (۵۷) ی کوچی له (مه دینه) وه فاتی کردوه، له هه موو سه حابه کان زووتر حه دیسی له بهر بون (۵۳۷۴) حه دیسی گتیراونه وه.

(قَالَ) نه فه رموی: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ): گویم له بئیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم بوو نه یفه رموو: (مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ) هه رچی له ئیوه م قه ده غه کرد، واته: فه رموی مه یکن (فَاجْتَنِبُوهُ) خو تانی لی پیریندو به هیچ جوړیک مه یکن (وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ) وه هه رچی فه رمانی کردن پی دان، واته: فه رموی بیکن (فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ) هه رچه ندی له توانا تاندا هه یه بیکن.

لیره دا بو مان دهر نه که ویت: که وازیان له خرابه، زیاتر بابه خی پی نه درئ له کردنی چاکه، چونکه به هیچ جوړیک خرابه په سهند نه کراوه و نابئ بکری.

(فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ) نه ته وه کانی پیش ئیوه له بهر نه وه خوا له ناوی بردن (كَثْرَةُ مَسْأَلِهِمْ) چونکه به بی پیویست پرساری زو در بی سودیان له پیغه مبه ران نه کرد (وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ) هه روه ها دژ به فه رمانی پیغه مبه رانی خو یان نه جولانه وه (رواه البخاري ومسلم) نیمامی (بوخاری) و (موسلیم) گتیراویه تیا نه وه.

لیره دا مه به ست پرساری کردنی بی که لکه، چونکه پرساری کردنی کاروباری نیابینی پیویسته له سهر هه موو موسولمان تیک.

ههروهه بزانه؛ نهگه ر نيمهش دژ به فهرمانی پيغه مبه ريخومان ﷺ ببوليينه وه له ناوچوونمان نيزيکه، که واپوو: به هيچ جورک سنووری خواو پيغه مبه ريخومان ﷺ مه شکينه.

ئينجا بزانه؛ هه رکه سيک له فهرمانی پيغه مبه ريخومان ﷺ ده رچئ: نيشانه ی نه وه به که پيغه مبه ريخومان ﷺ خوش ناوي، وه هه رکه سيک پيغه مبه ريخومان ﷺ خوش نه وي نيشانه ی که م باوه ري به، وه نهگه به پيغه مبه ريخومان ﷺ نه زانی نه مه کافره ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ رواه الشيخان، واته: باوه ري هيچتان نه واو نيه، تاكو مني له دايبك باوك و مندا له كاني خوئی و له گشت خه لکی تر خوشتر نه وي.

﴿چه ند تيگه يشتنيك له م چه ديسه دا﴾

۱- (مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَبُوهُ): ده قی نه م فهرموده به وا نهگه به نئ: که واجبه له هه موو جوره قه دهغه کراويک خوومان بپاريزين، جا که م بي، يان زور بي، هه رچه ند به رژه وه نندی گشتی، يان تاييه تيش تيك بچئ.

ئينجا هه ر له سه ر بناغه ی نه م فهرموده به، قاعیده به کی (أَصُولُ الْفِقْهِ) ی بنيات نراوه، که نه ئی: (دَرْءُ الْمَفَاسِدِ أَوْلَىٰ مِنْ جَلْبِ الْمَصَالِحِ) واته: لادان و لابردنی خراپه كان له پيشتره له وه دهسته يانی به رژه وه نديه كان.

که واپوو: خواردنه وه و کرين و فروشتنی شه راب چه رامه و واجبه قه دهغه بکري؟ چونکه زيان له عه قلو دين نه دا، هه رچه ند به رژه وه نندی شه رابخانه و شه رابفروشه کانيش تيك بچئ.

۲- (وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَأْتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ): ده قی نه م فهرموده به وا نهگه به نئ: که واجبه به گویره ی توانا فرمانپيکراوه كان بکه ين، هه روه ک خوی گه وره نه فهرموي: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ واته: تا تواناتان هه به له خوا بترسن.

ئينجا هه ر له سه ر بناغه ی نه م نايه تو چه ديسه، قاعیده به کی (أَصُولُ الْفِقْهِ) ی بنيات نراوه، که نه ئی: (مَا لَا يُدْرِكُ كَلْمَهُ، لَا يُثْرِكُ جُلْمَهُ) واته: هه ر شتيك ناگونجئ هه مووی بکري، واز له کردنی به شه زوره که ی ناهيندرئ.

که واپوو: نهگه ر که سيک ته نها به شی پوو خساری ناوی ده ست که وت، نه بی به کاری بينی، ئينجا ته به موم بکا. هه روه ها نهگه ر ناو و گليشی ده ست نه که وت: واجبه به بي ده ستنويژی نويزه که هه ر بکا، جا کاتيک ناوی ده ست که وت قه زای بکاته وه.

۳- (فَاجْتَبُوهُ... مَا اسْتَطَعْتُمْ): ده قی نه م دوو فهرموده به وا نهگه به نئ: قه دهغه کراو به هيچ جورک نابئ بکري، به لام فرمانپيکراو به گویره ی توانايه، که واپوو: نهگه ر هویه کی ره وا هه بوو، دروسته، يان واجبه: فرمانپيکراو نه کري.

(الْحَدِيثُ الْعَاشِرُ: فِي اكْتِسَابِ الْحَلَالِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ،﴾

نینجا هر به به لگه‌ی ثم حدیسه و له سر بناغهی (قاعده) ی پرایردوو- (دَرءُ الْمَفَاسِدِ أَوْلَىٰ مِنْ جَلْبِ الْمَصَالِحِ) - واجبه: موسولمان واز له فرمانپیکراو بیتنی نه‌گر به هوی کردنی فرمانپیکراوه که مه ترسی پودانی قده‌غه‌کراویک هه‌بوو:

﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَوْلَا حَدَاثَةُ عَهْدِ قَوْمِكَ بِالْكَفْرِ لَنَقَضْتُ الْكُعْبَةَ وَلَجَعَلْتُهَا عَلَىٰ أُسَاسِ إِبْرَاهِيمَ ﷺ﴾ رواه الشيخان، واته: پیغهمبر ﷺ به (عائشه) ی فرموو: نه‌گر گه‌له‌کی تو- دانیشتووانی مه‌که- تازه موسولمان نه‌بووان، (کعبه) م هه‌لته‌وه‌شاندو له سر بناغه‌کی (ابراهیم) م ﷺ دروست نه‌کرده‌وه.

واته: لیته‌دا پیغهمبر ﷺ وازی له م (سنة) ی ابراهیم پیغهمبر ﷺ هیتنا، له ترسی پودانی قده‌غه‌کراویک: که پهرته‌وازه و دلشکانی دانیشتووانی (مکه) یه، چونکه خوی گه‌وره نه‌فرموی: ﴿أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ ثم نایینه نه‌نجام بدهن و پهرته‌وازه‌یی تئ‌دا مه‌کن. که‌وابوو: نه‌ی لوی موسولمان- قوربانست بم- نه‌کی به هوی (سنة) یکی فرمانپیکراو، بچی پهرته‌وازه‌یه‌ک و ململانه‌یه‌کی قده‌غه‌کراو بکی.

٤- (إِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَثْرَةَ مَسْأَلِهِمْ): پرسیارکردنی بی‌سود، یان پینه‌ویست: یه‌کینکه له و کاره نارپیکانه‌ی قده‌غه‌کراوه له سر موسولمان، هه‌روه‌ک پیغهمبر ﷺ نه‌فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَعَالَىٰ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ عُقُوقَ الْأُمَّهَاتِ وَمَنْعًا وَهَاتِ وَأَوْدَ الْبَنَاتِ، وَكَرِهَ لَكُمْ قِيلَ وَقَالَ وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةَ الْمَالِ﴾ رواه الشيخان، واته: خوی گه‌وره له ئیوه‌ی حه‌رام کردوه: نازاردانی دایکان، حه‌رامی کردوه: نه‌دانی نه‌و مافه‌ی له سه‌ره‌تانه‌و داوا کردنی نه‌و شته‌ی مافی ئیوه‌ی تئ‌دا نیه، حه‌رامی کردوه: زینده‌به‌چال کردنی کیژه‌کان، خوا پی‌ی ناخوشه: گوته‌گوت بکن- واته: هه‌رچی گویتان لی‌بو بیلتنه‌وه- پی‌ی ناخوشه: زود پرسیری پینه‌ویست بکن، پی‌ی ناخوشه: مال به فیرو بدهن.

﴿حَدِيثُ دَهْيِهِمْ: هَهُوَ لِدَانَ بُوْ وَوَدَدَهُ سَتِهِنَانِي حَه لَال﴾

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَه (نه‌بوهوره‌یپه) گپ‌داره‌وه‌ته‌وه، نه‌لی: پیغهمبر ﷺ فرموی: (إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ) خوی گه‌وره پاک و بی‌عه‌یبه و (لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا) ته‌نا شتی حه‌لال و بی‌گه‌رد نه‌بی و هری‌ناگری، که‌وابوو: هه‌ر شتی که به‌خوت نه‌یخوی و به‌کاری نه‌هیتی، یان بۆ مال و مندالت به‌کاری نه‌هیتی و نه‌یخون، یان له ریگای‌خوا نه‌یبه‌خشی، نه‌بی حه‌لال بی‌و ته‌نا هه‌ر به‌نیازی خوا بی، نه‌گینا: پاداشتت بۆ نانوسری. (وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ) خوی گه‌وره فرمانی داوه‌ته‌خواهن باوه‌پان (بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ)

فَقَالَ تَعَالَى: (يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوَا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا). وَقَالَ تَعَالَى: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُّوَا مِنَ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ). ثُمَّ ذَكَرَ ﷺ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ يَا رَبَّ يَا رَبَّ. وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ وَغُذِيَ بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ! ﴿﴾ رواه مُسْلِمٌ.

بهو جوړه فرمانه ی داویه تیه پیغه مبهران صلی الله علیه و آله (فَقَالَ تَعَالَى) خوی گوره له فرمانی بقر پیغه مبهران، نه فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ﴾ نه ی پیغه مبهرا نی من ﴿كُلُّوَا مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ شتی پاک و حالان بخون و به کاری بینن ﴿وَاعْمَلُوا صَالِحًا﴾ کرده وه ی باش بکن. (وَقَالَ تَعَالَى) هر بهو جوړه خوی گوره فرمان نه داته ئیمانداران و نه فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی خاوه ن باوه پان ﴿كُلُّوَا مِنَ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ له و حالان بهی گرده بخون و به کار بینن، که داومانه به ئیوه.

که و ابو: به کارهینانی حرپام به هیچ جوړیک دروست نیه، جا نه گهر تا ئیستا مالی خه لکت خواردوه، توبه بکه و تولی مال که بده وه دست خاوه نه که ی، یان دست میراتگره کانی نه گهر به خوی نه مایو، به لام نه گهر خاوه نی نانا سیته وه، یان دست ناکه وئو خزمیشی نیه، بیده به دوو پیوا ماقولی چاک، بقر نه وه ی له به رژه وهندی موسولمانان سرفی بکن.

(ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ) ئینجا پیغه مبهرا ﷺ باسی جوړه پیوا یکی کرد (يُطِيلُ السَّفَرَ) که سه فری دورو دریژ نه کا: بقر حج کردن و سهردانی خزمان و خوابه رستی تر (أَشْعَثَ) مووی سهری نارپک نه بی و (أَغْبَرَ) توژاوی نه بی چونکه له مال نیه خوی بشوا (يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ) دهستی خوی به رز نه کانه وه بقر ناسمان و له خوا نه پارپته وه و نه لی: (يَا رَبَّ يَا رَبَّ) خوی له مه پزگارم بکه، خوی نه شتم بدی (وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ) له گهل نه وه شدا خواردی نه م پیواره حرپامه (وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ) خواردنه وه ی حرپامه (وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ) جل و بهرگو که لو په لی ناو مالی حرپامه (وَغُذِيَ بِالْحَرَامِ) هر بهو حرپام پیگه به ندراره و گوره بووه (فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ؟) چون نه م جوړه که سه دعای قبول نه بی؟ واته: قبول نابی (رواه مُسْلِمٌ) ئیمام (موسلم) گپراویه تیه وه.

ئینجا بزانه: دوعا کردن نه وه یه: له خوا بیارپیتته وه شتیکت بقر بکا، یان به لایه کت له سهر لادا: له دنیا، یان له قیامت. دوعا کردن باشه و خوا پی خوشه داوی همو شتی لی بکه ی، به مرچن نه و شتی داوی لی نه که ی نارپک نه بی و تاوان نه بی و زیا نی خه لکی تی دا نه بی و هر له خوی داوا بکه ی، چونکه جگه له خودا که سی تر دهسه لاتی نیه.

هر وه ها نه بی خواردن و خواردنه وه و جل و بهرگو که لو په لی ناو مالت همووی حالان بی، تاکو قبول بی، هر وه ها: له دوعا کردن نه بی ناگادار بی: چی نه لی؟ دلنیا بی که

خوا بۆت جی به جی نه کا، نینجا دوعا له دوائ نو یژکردن و به دهست بهرزکردنه وه له سر نه ژنۆ دانشتن و پوو له قیبله و به تاییهت له دوائ نیوه شهودا باشتر قبول نه بن، نه گهر قبول نه بو بزانه مهرجه کانی نه هاتوته جی، به لام له پوژی دوائی پاداشی دوعایه که ی نه دریته وه.

جا بزانه: باشترین خوارده مه نی و جلو بهرگ نه مه یه: که به دهستی خۆت به شیوه یه کی حه لال وه دهستی بینی ﴿عَنْ الْمَقْدَامِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا أَكَلُ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ، وَإِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ﴾ رواه البخاري، واته: هیچ که سیک خوارده مه نیه کی باشتر ناخوا، له و خوارده نی که به دهستی خوی په دای کردوه، بیگومان پیغمبهرداود عليه السلام به دهستی خوی ناسنگری نه کردو خوی پی نه زیاند.

﴿چهند تیگه یشتنیک له م حه دیسه دا﴾

۱- (لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا): وا نه گه یه نی: پیویسته خیزکردن ته نها له ریگای خوا بی و به شتی حه لال بی، ههروه ک پیغمبهرد عليه السلام نه فرموی: ﴿مَا تَصَدَّقَ أَحَدٌ بِصَدَقَةٍ مِنْ طَيِّبٍ - وَلَا يَقْبَلُ اللَّهُ إِلَّا الطَّيِّبَ - إِلَّا أَخَذَهَا الرَّحْمَنُ بِيَمِينِهِ، وَإِنْ كَانَتْ ثَمْرَةً فَتَرَبُّو فِي كَفِّ الرَّحْمَنِ حَتَّى تَكُونَ أَعْظَمَ مِنَ الْجَبَلِ﴾ رواه الشيخان، ههروه که سیک خیزیک به مائی حه لال بکا - چونکه خوای گه وره حه لال نه بی و هری ناگری - خوای گه وره نه م خیره به راسته ی خوی و هره گری و قبولی نه کا، هه رچهند دانه قه سپیکیش بی، له لای خوا زیاد نه کا تا له چیا گه وره تر نه بی.

۲- (كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ): وا نه گه یه نی هه ولدان بو وه دهسته ی تانی حه لال واجب و خۆ نه پاراستن له حه رام نیشانه ی به دبه ختی به، پیغمبهرد عليه السلام نه فرموی: ﴿إِنَّ التُّجَّارَ يُعْنُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فُجَّارًا، إِلَّا مَنْ اتَّقَى اللَّهَ وَبَرَّ وَصَدَّقَ﴾ رواه الترمذی، واته: بازرگانه کانی دروژنو فیتلباز له گه ل سته مکاران زیندوو نه کرینه وه و حه شر نه کرین، ته نها بازرگانیک نه بن: که له خوا ترسابی و حه رامی و هره گرتبی و چاکه ی کردبی و راسته ی گوتبی.

۳- (يُطِيلُ السَّفَرَ): إلى آخر الحديث، بزانه: دوعا کردن چه ند ناداب و پیویسته کی تری هه به تا کو قبول بی، بو نمونه: پیغمبهرد عليه السلام نه فرموی: ﴿إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِتَحْمِيدِ اللَّهِ وَالنَّيِّءِ عَلَيْهِ، ثُمَّ لِيُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ لِيَدْعُ بَعْدُ بِمَا شَاءَ﴾ رواه أصحاب السنن، واته: هه به کیکتان نوژی کردو ویستی دوعا بکا، با له پیشدا سوپاسی خوا بکا و بلی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ). نینجا سه لاوات له سر پیغمبهرد عليه السلام لی بداو بلی: (وَالصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ). نینجا له پاش نه مانه کام دوعای پی خو شه با بیکا.

(الْحَدِيثُ الْحَادِي عَشَرَ فِي الْوَرَعِ)

﴿عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: سَبَطَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَرِيحَانَتَهُ قَالَ: حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: (دَعْ مَا يَرِيكَ إِلَى مَا لَا يَرِيكَ)﴾
رواهُ الترمذي والتسائي، وقال الترمذي: حديث حسن صحيح.

﴿حَدِيثِي يَزِدُّهُمْ: وَازْهِنَانِ لِهْ گومانلیکراو﴾

(عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گیتدر اوده ته وه له حه زه تهی (حه سن) کوری نیمامی (علی) خوا لییان پازی بی، سه حابه یه و دایکی ناوی (فاطمه) یه کچی پیغه مبره ﷺ، بوی پی پی نه لئین: (سَبَطَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) نه وه ی پیغه مبره ﷺ، له سالی (۲) ی کچی له دایک بووه، له سالی (۵۰) ی کچی له لای ژنه که ی خوی ژه مری ده روارد دراو وه فاتی کرد، له مه دینه له گورستانی (به قیغ) نیژراوه، (۱۲) حه دیسی گیتراونه وه، له لای پیغه مبره ﷺ زور خوشه ویست بوو، له بهر نه وه پی پی نه گوتری: (وَرِيحَانَتَهُ) ره یحانه بوخوشه که ی پیغه مبره ﷺ.

(قَالَ: حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) نه لی: نه م فرموده یه م له پیغه مبره ﷺ وه رگرتوه و له بهرم کرده، که نه فرموی: (دَعْ مَا يَرِيكَ) واز بیننه له و شته ی ده تخته گومان و گومانت لی هی هیه: نایا حه لاله، یان نا؟ جا هرچند نه و شته زور که م و بی نرخیش بی ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ: مَرَّ بِتَمْرَةٍ فِي الطَّرِيقِ فَقَالَ: لَوْلَا أَنِّي أَخَافُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الصَّدَقَةِ لَأَكَلْتُهَا﴾ رواهُ الشیخان، پیغه مبره ﷺ له ریگه دا یه ک دانه قه سپی دوزیه وه، نینجا فرموی: نه گهر ترسی نه وه م نه بویه، که هی زه کاته: نیستا نه موارد، واته: له بهر نه م گومانه وازی لی هینان وه یخوارد.

(إِلَى مَا لَا يَرِيكَ) بوو بکه نه و شته ی ناتخته گومان و گومانی تی دا نیه که حه لاله، که و ابو: پیویسته موسولمانی ته و او تخونی نه و شتانه نه که وی که به ته ووی له حه لالبوونیان دنیا نیه، چونکه به واز هینانی گومانلیکراو به لای که می هیچ تاوانی له سهر نانوسری، به لام نه گهر گومانلیکراو به کار بینن و بیکا، به لای که می توشی دوو دلی نه بی نه گهر نه ختیک ترسی خوی هه بی:

بوو وینه: نه گهر نافرته تیک پی پی گوت: من شیرم داو ته ته و نه و کچه. نه مه هرچند شاهیدی یه ک نافرته کار ناکاته سهر حه لالبوونی ماره کردنی نه و کچه، به لام گومانلیک و دوو دلیه کت بو پیدا نه بی، که و ابو: له بهر نه و گومانه واز له و کچه بینن و ماره ی مه که، بپوانه حه دیسی (۶) و (۲۷).

(رواهُ الترمذي والتسائي) نه م دوو زانایه نه م حه دیسه یان گیتراوه ته وه و (وقال الترمذي: حديث حسن صحيح) نیمامی (تیرمیزی) فرموده یه تی: نه م حه دیسه جوانه و پاسته.

(الْحَدِيثُ الثَّانِي عَشَرَ: فِي تَرْكِ مَا لَا يُفِيدُ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ حُسِنَ إِسْلَامُ الْمَرْءِ

نِيَمَامِي (تيرمیزی): ناوی (محمد) کورپی (عیسای) تیرمیزی به، له سالی (۲۰۹) ی کۆچی له (تیرمیز) - شاریکه له باکورپی ئیژان - له دایک بووه، له سالی (۲۷۹) ی کۆچی، وه فاتمی کردوه، نه ویش به کیکه له زانا به رزه کانی شهرعو حه دیس.

نیمامی (نه سسانی) ناوی (نه حمه د) کورپی (شوعه یب) ی نه سسانی به، خه لگی (خورداسان) وه له سالی (۲۱۵) ی کۆچی له دایک بووه، له سالی (۳۰۲) ی کۆچی، له (فه له ستین) وه فاتمی کردوه، به کیکه بوو له زانا به رزه کانی شهرعو حه دیس.

﴿جَهْدُ تَيْگَه يَشْتَنِيكَ لَمْ جَهْدِيْسَه دَا﴾

۱- (ذَعُ مَا يَرِيْبُكَ): له سه ر بناغی ئه م حه دیسه قاعیده به کی (أَصُولُ الْفَقْه) بنیات نراوه: که نه ئی (إِذَا تَعَارَضَ شَكٌّ وَيَقِيْنٌ قُدَمَ الْيَقِيْنُ) هه رکاتیگ گومانیک و بی گومانیک دژ به به کتری وه ستان بی گومانه که به کار دی:

بؤ نموونه: پیغه مبه ر ﷺ نه فرموی: ﴿إِذَا وَجَدَ أَحَدُكُمْ فِي بَطْنِهِ شَيْئًا فَأَشْكَلَ عَلَيْهِ أَخْرَجَ مِنْهُ شَيْءًا أَمْ لَا؟ فَلَا يَخْرُجَنَّ مِنَ الْمَسْجِدِ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا أَوْ يَجِدَ رِيْحًا﴾ رواه الشيخان، واته: هه رکاتیگ به کیکتان زانی: له ناو زگی دا بایه که هه به، نینجا که وه گومان: ئایا بای لی هاتوته ده ره وه، یان نا؟ نابئ به م گومانه له مزگه وت به رواه ده ره وه بؤ ده ستنو یژگرتن، تا به بی گومان ده نگه بایه که نه بیسی، یان بی گومان به ته واوی هه ست به هاتنه ده ره وه ی بایه که نه کا. که واته: (بی گومانی به گومان لاناچی).

۲- (إِلَى مَا لَا يَرِيْبُكَ): هه رکاتیگ گومان لیکراویک نه که ی نه بی بزانی: بی گومان پرسیا رت لی ته کرئ، ئایا بؤ وات کرد؟ که وا بوو: نه ی موسولمانی خو شه ویست، هه ولی حه لال و گومان لی نه کراو بده، منداله کانت به حه لال بزیننه تا کو باری دونیا و قیامه تت سوک بیی، چونکه له زهت و خو شیی دونیا به ده وله مهن دی نه به، ته ماشا بکه پیغه مبه ر ﷺ نه فرموی: ﴿مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ آمِنًا فِي سِرْبِهِ مُعَافَى فِي جَسَدِهِ عِنْدَهُ قُوْتٌ يَوْمَهُ فَكَأَنَّمَا حَبِيْرَةٌ لَهُ الدُّنْيَا﴾ رواه الترمذی، واته: هه ر به کیکه له ئیوه له پۆزه که ی دا له کۆمه لگی خو ی دا نه مین بی و که س به دوا ی دا نه گه ری، لاشه که ی ساغو بی به لا بی، نازووقه ی پۆزه که ی هه بی، با وا دابنی: که هه موو دونیا ی بؤ کۆ کراوه ته وه.

﴿جَهْدِيْسِي دَوَا زده هه م: نه کردنی شتی بی سوود﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) نه بوهوره پره نه فرموی: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغه مبه ر ﷺ فرموی: (مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ) به کیکه له نیشانه ی جوانی و ریک و پیکی ئایینی مرؤف

تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ ﴿ حدیث حسن رواه الترمذی و غیره هَكَذَا.

نہمہ: (تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ) واز بینتی لو شتانہی سودی نیوہ پے یوہندی بہ خوہوہ نیوہ (حدیث حسن رواه الترمذی و غیره هَكَذَا) نیمامی (تیرمیزی) گپراویہ تہوہ.

بزانہ: نہو شتانہی پے یوہندی بہ مروّفہوہ ہہیہ، نہوہیہ بؤ کاروباری ژیانہ بی: وہک زانستی و تندرستی و خواردن و جلو بہرگو دؤستایہ تی و خوہاراستن له ہر چی زیانہ تیدا بی و پیک و پیک کردنی خیزان.

کہ و ابو: ہر چی سودی بؤ ژیانہ دونیا و قیامت نہ بی وازی لی بینہ و کاتی خوئی پی له دست مہدہ: وہک گفتوگویی بی سود و پرسیاری بی سود و ہلّسان و دانیشتنی بی سود و خو تیکہ ل کردنی کاروباری خہلک کہ پے یوہندی بہ توہ نہ بی.

ئینجا بزانہ: یارمہ تیدانی خہلک و نامؤژگاری کردن و داپوشینی کہ م و کوپی یہ کانیان پے یوہندی بہ توہ ہہیو بہ ہرکی سہر شانی خوئی بزانہ ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْمُؤْمِنُ مِرَّةً الْمُؤْمِنِ، وَالْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ، يَكْفُ عَلَيْهِ ضِعْتَهُ وَيَحُوطُهُ مِنْ وِرَائِهِ﴾ رواه أبوداؤد، موسولمان ناوینہی موسولمانہ و برای موسولمانہ، بہرہوہ مہکی نہ پاریزی و کہ م و کوپیہ کانی لانہ با، نہ گہر له ہر چاوشی نہ بی ہر یارمہ تی نہ دا.

﴿ چہند تیگہ یشتنیک لہم چہ دیسہ دا ﴾

۱- (تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ): پاراستنی نہینی بہرترین رپہوشتی موسولمانہ، بہ تاپیہ تی داپوشین و ناشکرانہ کردنی نہو گوناہی بہ پے نہانی کراوہ، چونکہ ناشکرا کردنی گوناہ نہ بی تہ ہوی لینہ بووردنی خوی گہورہ، ہر وہک پیغہ مہر ﷺ نہ فہرموی: ﴿كُلُّ أُمَّتِي مُعَايِي إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ، وَإِنْ مِنَ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا ثُمَّ يُصْبِحُ - وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ - يَقُولُ: يَا فَلَانُ عَمِلْتُ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا، وَقَدْ بَاتَ يَسْتُرُهُ رَبُّهُ وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ﴾ رواه الشيخان، واتہ: نومہ تی من گشتی عہ فوکراوہ، تہ نہا نہوانہ نہ بن: کہ بہ ناشکرای گوناہ نہ کەن، گوناہی ناشکرا بہوہش نہ گوتری: کہ مروّفہ له شوئی دا بہ پے نہانی گوناہیک بکا، خوا لی ناشکرا ناکا، بہ لام بہ خوئی نہ لی: فلان دوینئ نہم گوناہم کردوہ. نہو پے رپہوی خوا بہ سہری دا ہینابو و پؤشیبوی، بہم گوتہ بی سودہ لای نہ باو گوناہہ کہ ناشکرا نہ کاو خوا لی نابوری.

۲- (تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ): پیغہ مہر ﷺ نہ فہرموی: ﴿لَا يَسْأَلُ الرَّجُلُ فِيمَا ضَرَبَ إِمْرَأَتَهُ﴾ رواه أبوداؤد، پرسیار له پیاو ناکری: نایا بؤچی له ژنہ کی خوئی داوہ؟ چونکہ پرسیارہ کہ پے یوہندی بہ کہ سیکی ترہوہ نیوہ بی سودہ.

(الْحَدِيثُ الثَّلَاثُ عَشَرَ: أُخُوَّةُ الْإِسْلَامِ)

﴿عَنْ أَبِي حَمْرَةَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ خَادِمِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ﴾ رواه البخاري ومسلم.

﴿حَدِيثِي سَيَزِدْهُمْ: بَرَايَه تِي نِيْسَلَام﴾

(عَنْ أَبِي حَمْرَةَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) كِي پدراوه ته وه له (نه نه س) ي كورې (ماليك) رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (خادم رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كه خزمه تكارى پيغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، كه واته: سه حابه يه، له (مه دينه) ي پيرؤز له دايك بووه، كه پيغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ هاته (مه دينه) ته مه ني (۱۰) سالان بوو و بووه خزمه تكارى پيغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، تا پيغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وه فاتى كرد هر خزمه تى كرد، له ته مه ني (۱۰۰) سالى دا له شارى (بصرة) وه فاتى كرد. (۲۲۸۶) حه ديسى كي روانوه، نه فرموي:

(أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ) پيغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فرموي: (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ) بيروباوه پي هيچ كاميك تان ته واو نابى به خواو پيغه مبره رو پؤذى دوايى (حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ) تا بؤ براى خوى نهو شته ي پي خوش نه بي: كه بؤ خوى پي خوشه (رواه البخاري ومسلم) نيمامى (بوخارى) و (موسليم) كي روانوه تيانه وه.

مه به ست له و شتانه ي كه نه بي بؤ براى موسولمانت پي خوش بي، نه وه يه: له نايينى نيسلامدا په وا بي، چونكه نه گه ر به خوت شتى نارپكت پي خوشه، نابى پيت خوش بي كه سانى تر بيكا.

له م فرموده يه پيغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ هانمان نه دا: بؤ نه وه ي دلان چا كه ي بوئ بؤ هموو كه س، هه تا نه بي پيمان خوش بي برايه كي تا وانبار توبه بكا، نه وه ي كافره موسولمان بي. هه روه ها به خته وهرت له دونياو قيامت بؤ هموو كه س پي خوش بي، چونكه هيچ له تو كه م نايته وه، كه و ابو: حه سوي به كه س مه به.

﴿چَه نَد تِي گَه يَشْتَنِي ك لَه م حَه دِي سَه دَا﴾

۱- (حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ): وا نه گه يه ني: كه برايه تى نيسلام پارچه يه كي نيمانه، چونكه پيغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فرموي: ﴿الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ﴾ رواه الشيخان، واته: نيمان حه فتاوسى پارچه يه، له هه مووانيان گوره تر: شاده هينانه، له هه مووانيان نزمتر: لابردي نازاردهرى ريگه يه، شهرم كردن پارچه يه كي نيمانه. بروانه حه ديسى (۲۰) م.

۲- (مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ): وا نه گه يه ني: كه دلسوزى بؤ خه ك پارچه يه كي تى نيمانه، پيغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فرموي: ﴿الْمُؤْمِنُ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾ رواه الترمذى، واته: نيماندارى ته واو نهو كه سه يه: خه ك له خوئين و ماليان لى نه مين بن، واته: لى دنيا بن كه زيانيان لى نادا.

(الْحَدِيثُ الرَّابِعُ عَشَرَ: حُرْمَةُ دَمِ الْمُسْلِمِ)

﴿عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ إِلَّا يَأْخُذَ ثَلَاثَ: أَلْيَبُ الزَّانِي، وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ﴾ (رواه البخاري ومسلم).

۳- پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿ذَاقَ طَعْمَ الْإِيمَانِ: مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا﴾ (رواه مسلم، واته: نه و که سه تامی نیمان نه کا: که رازی بی خوی گه وره دانوه رو په رستروی بی، نیسلام بهرنامه ی زبانی بی، محمد ﷺ پیغمبره و پیشه وای بی.

﴿حَدِيثُ جَوَارِدِ هَمْدٍ: كُوشْتَنِي مُوسُوْلَمَانَ حَرَامَهُ﴾

(عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَبْدِ اللَّهِ كُورِي مَه سَعُودِ نَه فَرَمُوي: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پيغمبره ﷺ نه فرموی (لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ) كُوشْتَنِي مَرُوي مُوسُوْلَمَانَ دَرُوسْت نِيه (إِلَّا يَأْخُذِي ثَلَاثٌ) تَه نَهَا بَه كُورِنِي يَه كِيك لَه م سِي تَاوَانَاه تَه دَرُوسْتَه:

يَه كَه م: (أَلْيَبُ الزَّانِي) زِينَا كُورِنِي پِيَاوِيكَه زُنِي هِي تَابِي وَ بُو بِي تَه زَاوَا، يَان نَافَرَه تِيك مِي رَدِي كُورِي وَ لِي بُو بِي تَه زَاوَا، نَه مَانَه بَه رَد بَارَان نَه كُورِي تَا دَه مَرِن، بَه لَام نَه كَه ر پِيَاو زُنِي نَه هِي تَابُو، يَان نَافَرَه تِي رَدِي نَه كُورِي، نَه بِي يَه كِي سَه د دَارِيَان لِي بَدَرِي وَ سَالِيك لَه وُولات دُور بَخْرِي تَه وَه. هَه رُوهَا، نِي رِبَازِي وَه ك زِينَا وَا يَه، بَه لَام هَه نَدِي زَانَا فَرَمُويَانَه: نَه بِي هَه رَدُوكِيَان بَكُورِي تَن.

دُوه م: (وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ) كُوشْتَنِي بِي تَاوَان بَه نَارَه زُوي خُوي، نَه بِي لَه تُولَه ي كُورِي وَ بَكُورِي تَه وَه، جَا نَه كَه ر عَه فُ كُرَا، نَه بِي خُوي نِي بَدَا، بَه لَام نَه كَه ر مَه بَه سْتِي كُوشْتَن نَه بُو، بَه لُكُو لَه دَه سْتِي كُورِي، نَه مَه دَرُوسْت نِيه بَكُورِي تَه وَه، بَه لُكُو نَه بِي خُوي نِي بَدَاو خُزْمَه كَانِي رَازِي بَكَا: وَه ك رُودَاوِي نُوتُومِي بِي ل، چَه ك لَه دَه سْت دَه رُچُون، يَارِي كُورِنِي تَر.

بَه لَام نَا كَادَار بَه: لَه هَه مَوو جُورَه كُوشْتَنِيك-جَه ك لَه تُولَه- نَه بِي كَه فَرَاهَت بَدَرِي، وَا تَه: يَه ك كُوي لَه نَازَاد بَكَا نَه كَه ر هَه بُوو، نَه كَه ر نَا: نَه بِي دُوه مَانَك لَه سَه ر يَه ك بَه رُودُوه بِي.

سِي يَه م: (وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ) وَزَهِي تَانَه لَه نَا يِي نِي نِي سَلَام وَ جِيَا بُو نَه وَه يَه لَه كُومَه لِي مُوسُوْلَمَانَان، هَه ر كَه س لَه نَا يِي نِي نِي سَلَام پَه شِي مَان بِي تَه وَه، وَا تَه: بَه زُوبَان، يَان بَه كُورَه وَه كَا فَر بِي وَ دِي سَان مُوسُوْلَمَان نَه بِي تَه وَه، نَه بِي بَكُورِي وَ نَه كَه ر كَه سِيك بَا وَه پِي بَه هَه ر شَه ش رُوكِنِي نِي مَان نَه بِي، يَان جُوي نِي بَه خُودَاو پِيغمبره ﷺ بَدَا، يَان بَلِي: بَه حُوكَمِي نِي سَلَام رَازِي نِي م، يَان گَالْتَه بَه خُودَاو پِيغمبره نِي سَلَام بَكَا، نَه وَه كَا فَرَه وَ كُوشْتَنِي وَاجِبَه لَه سَه ر كَارِبَه دَه سْتَانِي مُوسُوْلَمَانَان، هَه رُوهَا نَه وَه ي لَه كُومَه لِي مُوسُوْلَمَانَان جِيَا نَه بِي تَه وَه وَ دُر بَه نِي سَلَام نَه وَه سْتِي، نَه بِي بَكُورِي (رواه البخاري ومسلم) نِي مَامِي (بُوخَارِي) وَ (مُوسَلِي م) كِي رَاوِيَه تِيَانَه وَه.

جا بزانه: نه وهی کافر نه یی و موسولمان نابیته وه، له دواى سئ عیدده په یوه ندى
 ښو میړدایه تی نه پچړی.

نینجا بزانه: گوپراه لى و پزلیتانی کاربه دهستان، نرکی سر شانی گشت موسولمانیکه
 به و مارجی به یاسای قورپان کار بکا ﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَمْرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ
 مُجَدِّعٌ أَسْوَدٌ يَقُودُكُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ فَاسْمَعُوا لَهُ وَأَطِيعُوا﴾ رواه مُسْلِمٌ، واته: نه گهر
 قوله په شیکى لووت بپاؤ، کرایه سر کرده ی نئوه و به یاسای قورپان نئوه ی به پئوه نه برد،
 نئوه ش گوپراه لى بنو له فرمانی دهرمه چون.

هروهها بزانه: هر که سیک له دزی نه م جوړه کاربه دهستانه راپه پری و پرته وازه یی بخاته
 نئو کومه لى موسولمانان، واجب ه موسولمانان له ناوی بیه و نابئ شوینی بکه ون
 ﴿عَنْ عُرْفَجَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ أَرَادَ أَنْ يَفْرُقَ أَمْرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ وَهِيَ جَمِيعٌ فَاضْرِبْهُ بِالسِّيفِ
 كَأَنَّكَ مِنْ كَانٍ﴾ رواه مُسْلِمٌ، واته: هر که سیک بیه وئ نه م نوممه ته ی نیسلام لیک جیا
 بکاته وه و پرته وازه ی بخاته ناو- له و کاته ی که کومه لن- نئوه به شمشیر لى بدن، جا
 هر که سیک بن.

﴿چهند تیگه یشتنیک له م حدیسه دا﴾

۱- (لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ): پوډیک (عبدالله) ی کوپى نیمامی (عمر) ته ماشای (کعبه) ی
 پیروزی کرد- که قبیله ی موسولمانانه- نینجا فرموی: ﴿مَا أَكْبَرُ حُرْمَتَكَ وَالْمُؤْمِنُ
 أَكْبَرُ حُرْمَةً عِنْدَ اللَّهِ مِنْكَ﴾، نای (کعبه) چهند گه وده و به پزیزى، خو نیماندار له لای خوا
 له توش گه وده و به پزیزتره. جا هر له بهر گه وده و به پزیزى موسولمان پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ
 عَنْهُ فرموی: ﴿لِزَوَالِ الدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ قَتْلِ رَجُلٍ مُسْلِمٍ﴾ رواه الترمذی، واته: نه مانى
 دنیا ناسانتره له لای خواى گه وده له کوشتنى مؤفیکى موسولمان.

۲- (الثَّيْبُ الزَّانِي): بزانه: به شایه دی چوار پیاو، یان به دان پیده ایانی زیناکه ر زینا
 ناشکرا نه بئ، دیسان بزانه: هر جوړه زیناکه ریک ه بئ، نه گهر زینایه که ی لى ناشکرا نه بو،
 با له نیوان خوی و خواى گه وده دا توبه بکا و ناشکرای نه کا، به م توبه یه- إِنْ شَاءَ اللَّهُ- خواى
 گه وده لى خوش نه بئ، پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فرموی: ﴿مَنْ أَصَابَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَعُوقِبَ بِهِ فِى
 الدُّنْيَا فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ، وَمَنْ أَصَابَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَسْتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ فَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ: إِنْ شَاءَ عَفَا عَنْهُ،
 وَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ﴾ رواه الشيخان، واته: هر که سیک تاوانیکى له م تاوانانه کرد- جگه
 له کافریون- نه گهر له دنیا به هوی نه م گونا ه سزا درا، نه وه سزای قیامه تی له سر
 لانه چئ، به لام نه گهر تاوانیکى له م تاوانانه کرد- جگه له کافریون- نینجا خوا لى پوئى و

(الْحَدِيثُ الْخَامِسُ عَشَرَ: فِي خِصَالِ الْمُؤْمِنِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ﴾ رواه البخاري ومسلم.

ناشکرای نه کرد، نه وه له پوځی دوايي له دهست خودايه، نه گهر چه ز بکا: لئی نه بورئ، نه گهر نا: سزای نه دا. واته: هر چه ند به بی تو به کردنیش بمرئ.

۳- (وَالتَّارِكُ لِديْنِهِ): جياوازی نيه: واز له هموونايين بهینئ، یان له به شیکئ، بگه پړوه بؤ چه دیسی (۸) م.

۴- (الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ): مه به ست به کومه ل (أهل السنّة والجماعة) به، واته: هر چینیك بؤ بلاوکردنه وهی (بدعة) چه كه ه لگري: نه بی جهنگیان له گه ل بکري، هر وه كو نیمامی (علی) جهنگی له گه ل (خوارج) کرد.

﴿حَدِيثُ سِيِّئِ الْبَوَاهِرِ: رَهْوَشْتَه كَانِي مَرُوْفِي نِيْمَانْدَار﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: تَبَوَّهْ بَوَاهِرَهُ نَهْ فَرَمُوِي: بِيْتَه مِبَرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَرَمُوِي: (مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) هَر كَه سِيْكَ بَاوَهْرِي تَهَاوِي هِيَه بَه خَوَاو پوځی دوايي (فَلْيَقُلْ خَيْرًا) بَا قَسِيْ بَاش بَكَا (أَوْ لِيَصْمُتْ) يَان بِيْ دَهْنَك بِيْن.

له م فرموده به دهر نه كه وئ: قسه ی به سود پئويسته بگوتري، به هر چی پووداويكي ناله بار پوو نه دا، وه نه گهر قسه كردن سودی نه بئ، پئويسته نه گوتري، چونكه زور به ی تاوانی ناده ميزاد كه له دونياو قيامت پئئ به دبخت نه بئ: له گفتوگوي ناله بار پوو نه دا، بويئ (لوقمان) نه لئ: (نه گهر قسه زيو بئ، نه گوتنی زيړه).

(وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ) وه هر كه سيك باوهري تهواوي به خواو پوځی دوايي هيه، با پړزی دراوسئ خوی بگري و نازاری نه داو ناگاداری مال و مندالی بئ و ناموزگاريان بكاو يارمه تيبان بدا.

بزانه: دراوسئ موسولمان و خزم سئ مافي هه نه، دراوسئ موسولمان و بيگانه دوو مافي هه نه، دراوسئ كافر يه ك مافي هه يه.

(وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ) وه هر كه سيك باوهري تهواوي به خواو پوځی دوايي هيه، با پړزی ميوانی بگري و له گه لئ پوو خوش بئو به گويړه ی توانا خواردنی بداتئ و شوپنی نوستنی بؤ دابین بكاو له بهردهم ميوانا پووگري و ده مه قالی له گه ل مندالانی خوی نه كا، هر وه ها نابئ ميوانيش خوی ناشيرين بكا: وهك داواي خواردنی تايبه تی بكا، یان خوی تیکه لئ كاروباری خاوهن مال بكا، نه گهر شتيكي نارپكي ديت، نابئ بلاوی بکاته وه (رواه البخاري ومسلم) نیمامی (بوخاری) و (موسليم) گيړاويه تيانه وه.

فَإِنِجَا بَرَانَه؛ نَم سِنِ رَه وَشْتَانَه رَه وَشْتِي مَوْسُولْمَانِي رَاسْتَه قِينَه يَه وَ هَر بَه رَه وَشْتِي
 بَاش مَوْسُولْمَانَان بَه بَه هَشْت شَاد نَه بِن ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عَنْ أَكْثَرِ مَا
 يُدْخِلُ النَّاسَ الْجَنَّةَ؟ فَقَالَ: تَقْوَى اللَّهِ وَحُسْنُ الْخُلُقِ. وَسُئِلَ عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ النَّارَ؟
 فَقَالَ: الْفَمُّ وَالْفَرْجُ﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، وَاتَه: پَرَسِيَار لَه پَنَغَه مَبَر رَضِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَرَا: نَايَا زَوْرْتَرِين شَمْت
 كَه خَه لَكِي بِيَا تَه بَه هَشْت چِي يَه؟ فَهَر مَوْي: لَه خَوَاتَر سِي وَ رَه وَشْتِي بَاش. نَايَا زَوْرْتَرِين
 شَمْت كَه خَه لَكِي بِيَا تَه دَوْرَه خ چِي يَه؟ فَهَر مَوْي: زَمَان پِي سِي وَ دَاوِيْن پِي سِي.

﴿چَه نَد تِي گَه يَشْتَنِي ك لَه م حَه دِي سَه دَا﴾

۱- (فَلْيُقَلِّ خَيْرًا): نِي مَامِي (الشافعي) نَه فَهَر مَوْي: (بَا قَسَه ي بَاش بَكَا، بَه لَام پَاش
 بِي رَكْرَدَنَه وَه: نَايَا نَه م قَسَه يَه ي نَه ي كَا بَاشَه، يَان نَا، نِي نَجَا نَه گَه ر دَلْنِيَا بُو كَه
 قَسَه كَه بَاشَه بَا بِي كَا، بَه وَ مَه رَجَه ي نَالَه بَارِي رُو وَ نَه دَا).
 نِي مَام (أبو علي الدقاق) نَه فَهَر مَوْي: (مَنْ سَكَتَ عَنِ الْحَقِّ فَهُوَ شَيْطَانٌ أَخْرَسٌ) هَر
 كَه سِي ك لَه گَوْتَنِي رَاسْتِي وَ رَه وَ بِي دَه نَك بِي، نَه وَه شَه ي تَانِي كِي لَالَه.

فَإِنِجَا بَرَانَه؛ لَه هَر كَات وَ شَوِيْنِي ك بَه رْزَه وَه نَدِي لَه قَسَه كَرْدَنْدَا نَه بُو، نَه وَه بِي دَه نَكِي بَاش وَ
 حَه سَانَه وَه يَه كَه بُو خَوِي وَ فَرِي شَه تَه كَان، چَوْنَكَه پَنَغَه مَبَر رَضِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَه فَهَر مَوْي:
 ﴿لَا تُكْثِرُوا الْكَلَامَ بِغَيْرِ ذِكْرِ اللَّهِ، فَإِنَّ كَثْرَةَ الْكَلَامِ بِغَيْرِ ذِكْرِ اللَّهِ قَسْوَةٌ لِلْقَلْبِ، وَإِنَّ أْبَعَدَ النَّاسِ
 مِنْ اللَّهِ أَلْقَبُ الْقَاسِي﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، وَاتَه: زَوْر قَسَه مَه كَه ن بَه قَسَه يَه كِي وَ: كَه زِي كَرِي
 خَوَاوَ چَا كَه نَه بِي، چَوْنَكَه زَوْر گَوْتَن بَه بِي زِي كَرِي خَوَا: نَه بِي تَه هَوِي دَلْهِي قِي، بَه رَاسْتِي
 دَوْرْتَرِين كَه س لَه خَوَا ي گَه وَه دَلْهِي رَه قَه. كَه وَابُو: (زَوْر گَوْتَن، قَوْرْطَان خَوْشَه).

۲- (فَلْيُكْرِمُ جَارَهُ): دَرَاوَسِي تَا چَل خَانُو لَه رَاسْتَه وَ چَه پَه وَ بَا كُوْر وَ بَاشُوْرِي خَانُو وَه كَه ت
 نَه گَرِي تَه وَه.

فَإِنِجَا بَرَانَه؛ رِي زَلِي تَانِي دَرَاوَسِي نِي شَانَه ي نِي مَانِي تَه وَاوه، هَه رَه وَه كُو لَه م حَه دِي سَه دَا
 دَه رَنَه كَه وَي، هَه رَه وَه نَا زَارْدَانِي دَرَاوَسِي هَوِي دَوَا كَه وَتَنَه لَه بَه هَشْت، پَنَغَه مَبَر رَضِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 نَه فَهَر مَوْي: ﴿لَا يُدْخِلُ الْجَنَّةَ مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارَهُ بِوَأْتِهِ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، وَاتَه: نَاجِي تَه بَه هَشْت
 كَه سِي ك دَرَاوَسِي يَه كَه ي لَه خَرَابَه ي نَه مِي ن نَه بِي. كَه وَابُو: بُو دَرَاوَسِي يَه كَه ت دَلْسُوْر بَه وَ
 لَه خَوَارْدَنِي خَوْت بِي بَه شِي مَه كَه.

۳- (فَلْيُكْرِمُ صَيْفَهُ): دَه رِبَارَه ي مِي وَان وَ مِي وَان دَارِي پَنَغَه مَبَر رَضِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَه فَهَر مَوْي: ﴿مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ
 بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ صَيْفَهُ، جَانِزْتُهُ يَوْمَ وَلِيْلَةٍ، وَالصَّيْفَةُ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ، فَمَا بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ
 صَدَقَةٌ، وَلَا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يَتَوَيَّ عِنْدَهُ حَتَّى يُخْرِجَهُ﴾ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، هَر كَه سِي ك بَا وَه رِي بَه خَوَاوَ

(الْحَدِيثُ السَّادِسُ عَشَرَ: فِي الْغَضَبِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ ﷺ: أَوْصِنِي. قَالَ ﷺ: لَا تَغْضَبْ. فَرَدَّدَ مِرَارًا. قَالَ ﷺ: لَا تَغْضَبْ﴾ رواه البخاري.

پۆژی دوابی ههیه، با پیز له میوانه که ی بنی، به شیوه یه کی وا: شهو و پۆژیک به گویره ی توانا خواردنی باشی بداتی، مافی میوانداری سن پۆژه به خواردنی عاده تی، له سن پۆژ زیاتر خیرکردنه به میوان، دروست نیه میوان نه وهنده بمینیتته وه: تا خاوه ن مال تووشی ئازارو ماندوو بوون نه کا. که وابوو: له جیگه ی تایبه تی خاوه ن مالیش دامه نیشه .

ئینجا له دوابی نان خواردن هم دوعایه بۆ خاوه ن مال بکه: ﴿أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ﴾ رواه أبو داود، واته: خوا بکا پۆژوهه وانان فهتار له لای ئیوه بکه نه وه، پیاوچا کان نانی ئیوه بخۆن، فریشته بۆ ئیوه له خوا بپارینه وه تا لیتان خووش بن.

﴿حَدِيثُ سَازِدَه هَم: دَه رِبَارَه ی تَوْرَه ی﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ ﷺ) نه بوهوره پیره خوا لی ی پازی بی نه فه رموی: پیاویک به پیغه مبه ری ﷺ گوت: (أَوْصِنِي) نامۆزگاری به کم پی بسپیتره جی به جی ی بکه م (قَالَ: لَا تَغْضَبْ) پیغه مبه ری ﷺ فه رموی: توپه مه به .

(فَرَدَّدَ مِرَارًا) جا پیاوه که چند جار یکی تر نه م قسه یه ی دووباره کرده وه (قَالَ: لَا تَغْضَبْ) پیغه مبه ری ﷺ هر وه لای نه داوه وه نه یفه رموو: توپه مه به .

واته: که توپه ش بوی، قسه ی ناریک مه که وه له مه تی دپندانه مه به، چونکه مروفی ئازا نه وه یه: له کاتی توپه بوون خۆراگر بی و لی بووردن بکاته پیشه ی خۆی.

توپه بوون سه ره تایبه که ی شیته یه وه دوابی په شیمانی یه، له بهر نه وه زۆر که س له بهر توپه یه: یان خۆی کافر نه کا وه له ئیسلام ده رنه چی، یان که سینک نه کوژی، یان سویند نه خوا، یان ژنی خۆی ته لاق نه داو مالی خۆی ویران نه کا (رواهُ البخاری) ئیمامی (بوخاری) گێراویه تیه وه .

ئینجا بۆ پزگاری بوون له ده ردی توپه یی، پیغه مبه ری ﷺ چند ده رمانیکی داناوه پتویسته به کاریان بینین: وه ک ده ستنویژ شوشتن، گوتنی (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، دانیشتن نه گه ره به پتوه بوو، یان پالدانه وه نه گه ره دانیشتوو بی.

نه وه ش بزانه: نه گه ره ویستت دۆستایه تی که سینک بکه ی، جاریک توپه ی بکه بۆ نه وه ی بزانی چ جوړه که سینک؟ چونکه ده رنه برینی توپه یی و مراندنه وه ی پقو قین له په وشته هه ره به رزه کانی موسولمانه، به مه رجی ده سه لاتی هه بی نه ک له بهر بی ده سه لاتی بی.

(الْحَدِيثُ السَّابِعُ عَشَرَ: إِحْسَانُ الْعَمَلِ)

﴿عَنْ أَبِي يَعْلَى شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ: فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ،﴾

﴿چه‌ند تیکه‌یشتنیک لهم چه‌دیسه‌دا﴾

۱- (أَوْصِي): وانه‌گه‌یه‌نی: پیوسته موسولمان داوای ناموزگاری له موسولمان بکا، چونکه هموو که‌سیک له که‌م و کورپه‌کانی خوی ناگادار نیو موسولمانی دلسوز ناگاداری نه‌کاته‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فرموی: ﴿إِنَّ أَحَدَكُمْ مِرَاةَ أَخِيهِ، فَإِنْ رَأَى بِهِ أَدَى فَلْيَمِطْهُ عَنْهُ﴾ رواه الترمذی، واته: به‌راستی هر‌یه‌کیکتان ناوینه‌ی برای خویه‌تی، که‌وابوو: هر‌ناشیرینه‌کی له برای خوی دیت نه‌بی لای‌ببا.

۲- (لَا تَغْضَبْ): تورپه‌یی: وه‌جوش هاتنی خوینه‌ بۆ پونه‌دانی سه‌رشوپی، یان بۆ توله‌وه‌رگرتن، نه‌م وه‌جوش هاتنه‌ وا له‌ مروزه‌ نه‌کا: ده‌ماری جوت نه‌بی و په‌نگی تیک نه‌چو و ده‌می که‌ف نه‌کا و گوفتارو کرداری ناله‌بار نه‌بی، نه‌گه‌ر له‌م کاته‌دا خوی ببینی، له‌ شهرمی په‌نگی ناله‌باری خوی تورپه‌یی نامینی.

فینجا بزانه: ره‌وشته باشه‌کانی نیسلام، باشترین دوستن بۆ زالبیون به‌ سه‌ر تورپه‌یی‌دا، که‌وابوو: نه‌گه‌ر تورپه‌ش بسوی، تورپه‌ییت بشاره‌وه‌و نه‌جامی مه‌ده، پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فرموی: ﴿مَنْ كَذَبَ غِيظًا وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْفِذَهُ دَعَا اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُؤْسِ الْخَلَائِقِ حَتَّى يُخَيِّرَهُ مِنْ أَيِّ الْحُورِ الْعِينِ شَاءَ﴾ رواه الترمذی، هر‌که‌سیک پقو تورپه‌یی بشاریته‌وه- توانای نه‌جام‌دانی‌شی مه‌بی- خوی گه‌وره له‌ به‌رچاوی خه‌ک له‌ پوزی دوابی بانگی نه‌کا، تا‌کو بیکاته سه‌رپشک: کام خویری هه‌ل‌بژیری بیداتی.

﴿چه‌دیس‌ی چه‌فده‌هه‌م: ریک و پیک کردنی کردار﴾

(عَنْ أَبِي يَعْلَى شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (شه‌داد)ی کورپی (نه‌وس) سه‌حابه‌یه، له (مه‌دینه‌)ی پیرۆز له‌ دایک بسوه، له‌ سالی (۵۸)ی کوچی له‌ (بیت المقدس) وه‌فاتی کردوه، (۵۰) چه‌دیس‌ی گپراونه‌وه.

(عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌گپریته‌وه: (قَالَ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ) پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی: خوی گه‌وره واجبی کردوه: که‌ چاکه له‌ گه‌ل هموو شتی‌کا به‌ کار بیتن:

(فَإِذَا قَتَلْتُمْ) جا نه‌گه‌ر هاتوو که‌سیکتان کوشت (فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ) به‌ شیوه‌یه‌کی باش بیکوژن. واته: نه‌گه‌ر له‌ توله‌ی باوکت، یان برات، یان کوپت، که‌سیکت کوشت له‌ کوشتن به‌ولاره‌ هیچی‌تری له‌مه‌که: وه‌ک ده‌م و لوت برین و ناشیرین کردنی لاشه‌که‌ی،

وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَةَ، وَلْيُحَدِّ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ وَلْيُرِخْ ذَبِيحَتَهُ ﴿﴾ رواه مُسْلِم.

یان نه‌گه ر که سیک هه لمه‌تی هینایه سه‌ر مالّ و ناموست و نه‌گه‌راوه، نه‌وه له کوشتن به‌لاوه هیچی‌تر دروست نیه ﴿عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَنْ قَتَلَ ذُوْنَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ ﴿﴾ رواه الترمذی، واته: هه‌ر که سیک به هوی پاسه‌وانی‌کردن و به‌رگری‌کردن له ملک و مالی خوی بکوژی شه‌هیده.

(وَإِذَا ذَبَحْتُمْ: فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَةَ) وه هه‌ر کاتیک ناژه‌لیکی حه‌لا‌لتان سه‌ر سه‌ری، به‌ شیوه‌یه‌کی باش سه‌ری به‌رن: هه‌روهک پیغه‌مبه‌ره ﷺ ری‌ی بؤ داناوین و نه‌فه‌رموی: (وَلْيُحَدِّ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ) هه‌ر یه‌کیک سه‌ری ناژه‌ل به‌ری، با کیزده‌که‌ی تیز بکا (وَلْيُرِخْ ذَبِيحَتَهُ) وه پشودان‌تیکی باش بداته ناژه‌له‌که: وه‌ک ناودان و خسته‌سه‌ر ته‌نیشتی چه‌په، نینجا پروی له قیبله بکاو بلّی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ). وه به‌ زووترین کات کیزده‌که‌ی بیته به‌ سه‌ر که‌رووی‌داو بیکوزه‌وه (رواهُ مُسْلِمٍ) نیمام (موسلم) گیزاویه‌تیه‌وه.

نه‌وه‌ش بزانه: نه‌بی له کوشتنه‌وه‌دا (سؤریچک) که بؤ‌ری خواردن و خواردنه‌وه‌یه‌و (قرناکه) که بؤ‌ری هه‌ناسه‌یه، هه‌ردوکیان نه‌بی به‌ ته‌واوی به‌ر‌دیزن و نه‌و گری‌یه‌ی له که‌روو به‌رز نه‌بیته‌وه نه‌بی کوشتنه‌وه‌که له نه‌ویان به‌ره‌و خوار بی بؤ لای لاشه‌که، یان له سه‌ر نه‌و بی، بؤ نه‌وه‌ی هه‌ندیکی، یان هه‌مووی به‌ لای سه‌ریه‌وه به‌چن، نه‌گه‌ر هیچی به‌ لای سه‌ریه‌وه نه‌چو، حه‌پامه‌و مرداره

نینجا بزانه: (بِسْمِ اللَّهِ) کردن له کاتی کوشتنه‌وه‌دا مه‌رج نیه، هه‌روه‌ها به‌ ده‌ستی مندالّ و نافر‌تیش سه‌ر به‌رینی ناژه‌ل و بالنده هه‌ر دروسته ﴿عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: أَنَّ امْرَأَةً ذَبَحَتْ شَاةً بِحَجَرٍ فَسَأَلَ النَّبِيُّ ﷺ عَنْ ذَلِكَ؟ فَأَمَرَ بِأَكْلِهَا ﴿﴾ رواه البخاری، واته: نافر‌تیک به‌ به‌ر‌دیکی تیز مه‌ریکی سه‌ر به‌ری، پیغه‌مبه‌ره ﷺ فه‌رمانی‌دا گوشتی مه‌ره‌که بخون.

﴿ چه‌ند تیغه‌یشتنیک له‌م حه‌دیه‌سه‌دا ﴾

۱- (إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ): چاکه: نه‌نجامدانی کرداره‌کانه به‌ پی‌ی یاسای نیسلام، جیاوازی نیه: نه‌م کرداره په‌یوه‌ندی به‌ خوته‌وه هه‌بن، یان به‌ که‌سیکی‌تر.

نینجا بزانه: هه‌ر هه‌ولدانیک بؤ به‌ریوه‌بردنی خه‌لک و ری‌ککردنی کومه‌لگه بی، نه‌وه به‌ چاکه دانه‌ندری‌و ری‌بازی پیغه‌مبه‌رانه‌ علیهم‌السلام، نه‌م هه‌ولدانه له نیسلام‌دا به‌ (سیاسه‌) ناو نه‌به‌ری، هه‌روهک پیغه‌مبه‌ره ﷺ نه‌فه‌رموی: ﴿كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ﴾ رواه الشيخان، واته: پیغه‌مبه‌ره‌کان علیهم‌السلام کاروباری (بنی‌اسرائیل) یان به‌ریوه نه‌بر‌دو رابه‌رایه‌تی دین و دونیایان نه‌کردن، هه‌ر پیغه‌مبه‌ریک وه‌فاتی کردبا: پیغه‌مبه‌ریکی‌تر نه‌م سیاسه‌ته‌ی نه‌نجام نه‌دا.

الأربعين النووية: ٤

(الْحَدِيثُ الثَّامِنُ عَشَرَ: فِي تَقْوَى اللَّهِ، وَحُسْنِ الْخُلُقِ)

﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ جُنْدُبِ بْنِ جُنَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَأَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ،

۲- (فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ): بِزَانِهِ؛ شَيَوَانْدَن وَ نَاشِيرِينَ كَرْدَنِي لَاشَهِي كَوژَاوَه كَه بَه هِيچ شَيَوَه يَه كِ دَرُوسْت نِيَه، هَه رَچَه نَد لَاشَهِي دُوژْمَنِي كِي كَافَرِيش بِي ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عَنِ النَّهْيِ وَالْمُثَلَّةِ﴾ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، بِبَغْه مَبَر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَه دَه غَه ي كَرْدَوَه - لَه غَه زَادَا - تَالَان بَبَه يَن پِي ش دَابَه شَكْرَدَنِي، قَه دَه غَه ي كَرْدَوَه: لَاشَهِي كَوژَاوَه كَان بَشَيَوِي نِي وَ نَاشِيرِي نِيَان بَكَه يَن.

۳- (فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَةَ): شَيَوَه ي سَه رِبَرِي نِي بَاش نَه وَه يَه: بَه هِي مَن وَ ي لَه سَه رَخَوِي نَاژَه لَه كَه دَرِيژ بَكَاتَه سَه ر زَه مِيَن، لَه بَه رَچَاوِي نَاژَه لَه كَه چَه قَو تِيژ نَه كَا، لَه پِي ش چَاوِي نَاژَه لَه كَه نَاژَه لِي كِي تَر سَه ر نَه بَرِي، بِبَغْه مَبَر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نَه فَه رَمُوِي: ﴿الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَانُ، إِرْحَمُوا أَهْلَ الْأَرْضِ يَرْحَمْكُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ﴾ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَ التَّرْمِذِي، نَه وَانَه ي بَه زَه بِيَان دِي تَه وَه خَوَا ي گَه وَرَه رَه حَمِيَان پِي نَه كَا، بَه زَه بِي تَان بَه دَانِي شَتُوَانِي زَه مِي نِدَا بِي تَه وَه تَا كَر خَوَا ي گَه وَرَه وَ دَانِي شَتُوَانِي نَاسْمَان بَه زَه بِيَان پِي تَان بِي تَه وَه.

﴿حَدِيثِي سَه ژَدَه هَه م: تَرَسَان لَه خَوَا، رَه وِشْت جَوَانِي﴾

(عَنْ أَبِي ذَرٍّ جُنْدُبِ بْنِ جُنَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گِي تَر دَرَاوَه تَه وَه لَه (نَه بُو زَه رِ پِي) ي (غِي فَا رِي) خَوَا لِي ي پَا زِي بِي: سَه حَا بَه يَه، پِي نَجَه مِيَن كَه سَه: كَه مُوسُو لَمَان بُو وه لَه (مَه كَكَه) ي پِي رُوژ، نِي نَجَا گَه پَرَاوَه تَه وَه بُو نَاو خَزْمَه كَانِي، نِي نَجَا كُوچِي كَر د بُو (مَه دِي نَه)، لَه سَالِي (۳۱) ي كُوچِي وَه فَا تِي كَر دَوَه، (۲۸۱) حَه دِي سِي گِي تَرَا وَنَه تَه وَه.

(وَ) هَه رَه وَهَا گِي تَر دَرَاوَه تَه وَه لَه (أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (مَوْعَا نِي) كُو رِي (جَه بَل) خَوَا لِي ي پَا زِي بِي، سَه حَا بَه يَه وَ لَه (مَه دِي نَه) ي پِي رُوژ لَه تَه مَنِي (۱۸) سَالِي دَا مُوسُو لَمَان بُو وه، لَه سَالِي (۱۸) ي كُوچِي لَه نَزِي ك (نُورِدُون) وَه فَا تِي كَر دَوَه، (۱۵۷) حَه دِي سِي گِي تَرَا وَنَه تَه وَه.

نَه م دُو وَه پِي زَانَه نَه گِي تَر نَه وَه: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ) بِبَغْه مَبَر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَه رَمُوِي: (اتَّقِ اللَّهَ) لَه خَوَا بَتَر سَه وَ خَوْت لَه تُو رَه يِي خَوَا بِيَارِي زَه (حَيْثُمَا كُنْتَ) لَه هَه ر شُو يَنِي بُو ي: خَه لَكْت لِي دِيَار بِي، يَان نَا.

بِزَانَه: (تَقْوَى) وَاتَه: تَرَسَان وَ خُو پَارَا سْتَن لَه تُو رَه يِي خَوَا، بَه م جُو رَه: لَه فَه رَمَانِي دَه رَنَه چِي، هَه رَچِي قَه دَه غَه ي كَرْدَوَه نَه يَكَه ي، تَا تَوَانَات هَه يَه خَو دَات هَه ر لَه يَاد بِي وَ لَه سَه ر زُو بَا نْت بِي.

وَأَتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ ﴿﴾ رواه الترمذی وقال: حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَفِي بَعْضِ النُّسخِ: صَحِيحٌ.

ئینجا بزانه: خوپاراستن له توردهیی خوا نه بیته هوی شاره زابوون بۆ لیکجیا کردنه وهی چه وتی و راستی، هوی سه ره برزی له دنیاو قیامت، هوی سه رکه وتنو پزگار بوون له ناخوشی، هوی وه دهسته نانی پزقی حه لال، هوی گونجانی کاروباری دنیایی، هوی نه ترسان و دل ته نگ نه بوون له دنیاو قیامت: به مرجهئ نه م (تَقْوَى) یه له ژیر یاسای نیسلام بی و به بی شه رعی نه بی.

(وَأَتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ) به دواى هر گونا می کدا چا که یه ک بکه (تَمَحُّهَا) بۆ نه وهی نه م چا که یه خراپه که لابیوا بیس پریتته وه.

ئاگاداری: نه و گونا مهانی به چا که کردن لانه چن: ته نها گونا می بچووکن، نه ویش به و مرجهی خوی له گونا می گوره بیاریزی، که وایوو: به دبخت نه و که سه یه: که چا که کانی له گونا مه بچووکه کانی زیاتر نه بن، یان چا که کانی پزگی لابرندی گونا مه بچووکه کانی نه بی: به هوی پزگه گرتنی گونا مه گوره کان.

ئینجا بزانه: گونا می گوره: وه کو کوفر، کوشتنی به ناهق، زینان نار هق خواردنه وه... هتد، به تۆبه کردن لانه چن. واته: په شیمان بییه وه و داواى لی خوشبوون له خواى گوره بکهی، جا نه گهر گونا مه که په نهانی بوو: ئاشکرای مه که وه له نیوان خۆت و خوادا تۆبه بکه، خودا لیت خۆش نه بی.

نه وهش بزانه: هر گونا می ک: چ بچووک بی، چ گوره، که په یوه ندى به ئاده میزاده وه هه بی: ئایا ده رباره ی خوین، یان مال، یان ناموس، نه مه - جگه له تۆبه کردن - نه بی خاودنه که ی له خۆت رازی بکهی، نه گهر نا: خوا تۆبه ت قبول ناکا - (بگه ریوه بۆ حه دیسی ده یه م) - جا که نه وه ت زانی مافی خه لک به تۆبه لانا چئ، به زووترین کات هه ول بده خاودن ماف گه رده نت نازاد بکا به دلئکی رازی کراو.

(وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ) هه روه ها ره وشتت باش بی له گه ل هه موو که س، واته: پوو خۆش و شیرین گو فتار به، بۆ یارمه تی هه موو که س ئاماده به، پقو قینه ده رمه بره، لی بووردن بکه به پیشه ی خۆت، شه رم و پزرت بۆ گه رده، به زه می بۆ بچووک نیشانه ی زۆد باشیته، نزیکترین که س له پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله پۆژی دوا یی ره وشتت باشه کانن، به ره وشتی باش نه گه یته پله ی بیوا چا کان (رواه الترمذی وقال حدیث حسن) ئیمامی (تیرمیذی) گیزاویه تیه وه نه فه رموی: حه دیسیکی جوانه.

ئینجا بزانه: ترسان له خواى گوره وات لی نه کا ره وشتت باش بی له گه ل هه موو که س، ره وشتی باش گشتی چا که یه، له پادا شتی قیامه تت زیاد نه کاو باری تاوانه کانت له سه ر

(الْحَدِيثُ التَّاسِعُ عَشَرَ: فِي حِفْظِ حَقِّ اللَّهِ تَعَالَى، وَفِي الْعَقِيدَةِ)

﴿عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا لَأَنَّهُ بَا﴾ عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ وَإِنْ مِنَ الْمَعْرُوفِ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ، وَأَنْ تَفْرُغَ مِنْ ذَلُوكَ فِي إِتَاءِ أَحِيكَ﴾ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ، وَاتَهُ: هَرَجَاكَه يَهْكِي بَكَه يَخِيرُهَو پاداشتت بۆ نه نوسری، وه پووخوشی و زرده خه نه یی له پوی برای موسولمانت نه ویش خیره، هه روا به خشینی نه ختیک ناو له دۆلچهی خۆته وه که بیرژینی به ناو دۆلچهی برای خۆت، نه ویش هه ر خیره.

﴿چهند تیگه یشتنیک لهم چه دیسه دا﴾

۱- (إِنَّ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ): بۆزانه: (تَقْوَى)، واته: له خواترسان به جوریکی وا: له و شوینانه نه تبیینی: که لای قه دهغه کردوی و له و شویتانته گوم نه کا: که فه رمانی پئی کردوی، (تَقْوَى) نه بیته هوی به خته وه ری له دونیاو قیامته، خوی گه وره نه فه رموی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ واته: نه وانهی باوه ریان هیتاوه وه له خوا ترساون، موژده یان بۆ هه یه له ژیانی دونیاو له پۆژی قیامته، پریاره کانی خوا گۆرانی به سه ردا نایی، نه م موژده یه: سه رفرازی به کی گه وره یه بۆ له خواترسه کان.

۲- (وَأَتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا): خیرکردن و نوێژ کردن و (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) و (وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ) و خه ریکبون به زانستی ئایینی و... هتد: چاکه کان گشتی گوناوه بچوکه کان رهش نه که نه وه، خوی گه وره نه فه رموی: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ﴾ به پراستی چاکه کان تاوانه کان لانه بن، نه مه ناموژگاری به بۆ نه وانهی ناموژگاری وه رنه گرن.

۳- (خَالِقِ النَّاسِ بِخُلُقِي حَسَنٍ): بۆزانه: خوی گه وره مه دخی پیغه مبه ری ﷺ کردوه به په وشتی باش، هه روه که نه فه رموی: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ به پراستی نه ی پیغه مبه ری ﷺ تۆ له سه ر په وشتیکی جوان و گه وره ی.

جا که په وشتی باش په وشتی پیغه مبه رمان بنی ﷺ، زۆر حه یفه موسولمان له ده ست خوی بدا، چونکه پیغه مبه ری ﷺ نه فه رموی: ﴿حَيَارُكُمْ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَانُ، باشتیرینتان په وشت جوانتره کانتانن.

﴿چه دیسی نۆزده هه م: پاراستنی مافی خواو، بیروباوه ر﴾

(عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گۆر دراوه ته وه له (نَبِيْنِ عِبَّاسِ)، ناوی (عبدالله) کوپی نیمامی (عه بباس) ی مامی پیغه مبه ره ﷺ، واته: خوی و باوکی سه حابه نه،

قَالَ: كُنْتُ خَلْفَ النَّبِيِّ ﷺ يَوْمًا، فَقَالَ ﷺ: يَا غُلَامُ إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ: أَحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظُكَ، أَحْفَظِ اللَّهَ تَجِدَهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَأَعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَيَّ أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ تَعَالَى لَكَ،

له (مهككه) ی پیروز له دایک بووه، له گه ل باوکی کوچی کردوه بۆ (مهدينه)، که پیغمبر ﷺ وه فاتی کرد ته مه نی (۱۳) سالان بوو، له شاری (طائف) سالی (۶۸) ی کوچی وه فاتی کرد، (۱۶۶۰) ه دیسی گپراونه وه، پیغمبر ﷺ دعای بۆ کرد: (خوا زانستی قورنانی بداتی). به کیکه له چوار (عبدالله) به کان، پروانه ه دیسی سن به م.

(قَالَ) نه فرموی: (كُنْتُ خَلْفَ النَّبِيِّ ﷺ، يَوْمًا) پوزیک له پشت پیغمبر ﷺ سواری وولاغیک بوم (فَقَالَ) پیغمبر ﷺ فرموی (يَا غُلَامُ إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ) نه ی پۆله، من چهند قسه به کی به سودت فیر نه که م:

(أَحْفَظِ اللَّهَ) ناگات له خودا بئ و فرمانی جئ به جئ بکه وه قه ده غه ی مه شکینه (يَحْفَظُكَ) خوداش تۆ نه پاریزئی و ناگاداری مال و مندال و نایینت نه کاو له پۆزی دوا بییش پزگارت نه کا (أَحْفَظِ اللَّهَ) ناگات له خودا بئ (تَجِدَهُ تُجَاهَكَ) ده بینیت خوا له گه لتایه وه له کاتی ته نگانه فریات نه که وی.

(إِذَا سَأَلْتَ) هر کاتیک ویستت شتیک داوا بکه ی (فَاسْأَلِ اللَّهَ) هر له خوا داوای بکه، چونکه گه نجینه ی ناسمان و زمین هر به دهست نه وه، که وایوو: نه چی له بهر نه بوونی وه هژاری، خوا له بیر خۆت ببه یه وه وه دهست به تاوانباری بکه ی، یان ملکه چی بۆ پیاوی نامه ردو تاوانبار بکه ی، چونکه پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿إِنَّ الرِّزْقَ لَيَطْلُبُ الْعَبْدَ أَكْثَرَ مِمَّا يَطْلُبُهُ أَجَلُهُ﴾ رواه الطبرانی، واته: رزق به دوا ی بنده دا نه گه پۆی وه به شه ی بۆی داندراوه گشتی نه دریتئی له دونیادا، زۆرتر له نه جه له که ی. واته: کاتی دیارکراو بۆ مردنی.

(وَإِذَا اسْتَعَنْتَ) هر کاتیک ویستت داوای یارمه تی بکه ی (فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ) هر له خوا یارمه تی داوا بکه، چونکه نه گه ر خودا یارمه تیده رت بئ که س پیت ناوه ستئ.

ئینجا بۆ نه وه ی باشر بزاین هه موو شت به دهست خویه وه که س به بئ ویستی خوا هیچی له دهست ناین، پیغمبر ﷺ فرموی: (وَأَعْلَمْ) بزانه: (أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ) نه گه ر هه موو خه لک کۆ بیته وه (عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ) بۆ نه وه ی سودیکت پی بکه یه نن: که م، یان زۆر (لَمْ يَنْفَعُوكَ) ناتوانن سودت پی بکه یه نن (إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ تَعَالَى لَكَ) مه گه ر نه وه سوده به تۆ بکه یه نن: که له به که م پۆژدا خوا بۆتی نووسیوه، که وایوو: سوده خشی راسته قینه هر خودایه.

وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضْرُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضْرُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ ﴿﴾ رواه الترمذی وقال: حديث حسن صحيح. وفي رواية غير الترمذی: ﴿ أَحْفَظِ اللَّهَ تَجِدَهُ أَمَامَكَ، تَعْرِفْ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّخَاءِ يَعْرِفَكَ فِي الشَّدَّةِ، وَأَعْلَمُ أَنَّ مَا أَخْطَأَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ وَمَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ، وَأَعْلَمُ أَنَّ النَّصْرَ مَعَ الصَّبْرِ وَأَنَّ الْفَرَجَ مَعَ الْكُرْبِ وَأَنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴾.

(وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضْرُوكَ بِشَيْءٍ) وه نه گهر هه موو خه لك كو ببيتوهه بو نه وهی زيانتيك توش بكن (لَمْ يَضْرُوكَ) ناتوانن زيانت لي بدهن (إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ) مه گهر نه و زيانن لي بدهن: كه له به كه م پوژدا خوا له چاره ی نووسیوی.

(رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ) قه له م پيچراوه ته وه (وَجَفَّتِ الصُّحُفُ) نووسراوه كه وشك بوته وه، هيچ گورانتيك نايه ته سه ر نووسراوی خوا، كه وابوو: نه ی موسولمان: پشتت هر به خوا بيهسته، واز له ملكه چی بو خه لك بينه، هر خوا ی گهره بناسه، هه موو شتيك له دهست خودايه و برلوه ته وه (رواه الترمذی وقال: حديث حسن صحيح) نيمامی (تيرمیزی) گيپراويه تيه وه.

(وفي رواية غير الترمذی) جگه له (تيرمیزی) له گيرانه وه ی نيمام (أحمد) و (عبد بن حميد) دا هاتوه: (أَحْفَظِ اللَّهَ تَجِدَهُ أَمَامَكَ) ناگاداری خودا به، خودا ناگادارت نه بی.

(تَعْرِفْ إِلَى اللَّهِ) خوت به خوا بناسينه (فِي الرَّخَاءِ) له کاتی خویشی و هه بوونی دا (يَعْرِفَكَ فِي الشَّدَّةِ) خوداش له کاتی ته نگانه دا نه تناسيته وه له هاوارت دي، واته: له کاتيکدا: كه له خویشی دای زور خوا بپهرسته بو نه وه ی خویشی بوئی، نينجا له ته نگانه دا زوو فريات نه كه ويچو پزگارت نه كا.

(وَأَعْلَمُ) باش بزانه (أَنَّ مَا أَخْطَأَكَ) نه وه ی بو تو نابی له چاكو له خراپه (لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ) هر له به كه م پوژدا بو تو دانه ندراره، كه وابوو: وا مه زانه: به شی تو دراره به به كيكي تر.

(وَمَا أَصَابَكَ) وه نه وه ی بيت نه كا له چاكو له خراپه (لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ) هر له به كه م پوژد بو تو ديار كراوه و نادري به به كيكي تر، به لام له گه ل نه وه شدا نه بی هه موومان دهست به كار بين، بو نه وه ی بگينه نه و شته ی بومان داندراره و به دانانی خوا نه بی رازی بين، بو نه وه ی خوا لييمان رازی بي.

(وَأَعْلَمُ أَنَّ النَّصْرَ) بزانه؛ سه ركه وتن له هه موو كاريكا (مَعَ الصَّبْرِ) له گه ل خوراگرتندا به به كه وه به ستراون (وَأَنَّ الْفَرَجَ) وه هه روه ها ده رچوون له ناخویشی (مَعَ الْكُرْبِ) هر له گه ل ناخویشی دايه و بوت نه بی (وَأَنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا) هه روه ها هه موو كاريكي سهخت ناسانيه كي له گه ل دايه و ناخویشی لا نه با.

که واپوو: پیویسته موسولمان خۆپاگر بئو و دهی بهرز بئ، چونکه به خۆپاگرتن خوای گهوره سه رکه و تووی نه کا، وه هر ناخۆشیه ک و سه ختیه ک هیه له دنیادا ده رگه ی خۆشی هیه و به خۆپاگرتن به خۆشی شاد نه بئو ناخۆشیه که ی له بیر نه چیتته وه.

ئینجا بزانه: له م فرموده پیروزه دا پنیغه مبه ر ﷺ پیمان پانه گه یه نی: که پیویسته به راستی بهنده ی خوا بین و ملکه چی بۆ نه م و نه و نه که یین، چونکه نه وانیش وه کو ئیمه بی ده سه لاتن، که واپوو: ده توانین بلین: واته ی نه م حه دیسه له م نایه ته پیروزه دا کو کراوه ته وه، که خوای گه وره نه فرموی: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾

واته: هر که سیك له خوا بترسی و بۆ کاروباری دنیا پیکای سته مکاری نه گرتته بهر، خوای گه وره له گشت ته نگانه یه ک ده ربازی نه کا و به شیوه یه کی وا رزقی بۆ نه نیری: که هر به سه ر دلّی دا نه هاتوه، وه هر که سیك پشت به خوا بیه ستی و به ندایه تی بۆ که سی تر نه کا و کاری خۆی هر به خوا بسپیژی، خوای گه وره ی به ته نها به سیه تی و نه یگه یه نیتته ئامانج و مه به سه ته کانی، به راستی خوای گه وره بۆ هه موو شتیک کاتیکی داناره، تا نه گاته کاتی خۆی نایکا. که واپوو: نه ی موسولمانی خۆشه ویست گشت کاروباری خۆت بده ده ست خوداو به گویره ی توانات ده ست به کار به.

﴿چه ندا تیگه یشتنیك له م حه دیسه دا﴾

۱- (اخْفَظِ اللَّهَ): پاراستنی خوا: به پاراستنی فرمانه کانی خوا و پاراستنی سنوری تاوانه کان نه گوتری، ئینجا به م پاراستنه بهنده له گه لّ خوا نه که ویتته مامه له کردن و له جووری کرده وه کانی پاداش له خوا وه نه گری، چونکه خوای گه وره نه فرموی: ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ واته: په یمانی من جی به جی بکن، تا کو منیش په یمانی ئیوه جی به جی بکه م.

۲- (لَمْ يَنْفَعُوكَ... لَمْ يَضُرُّوكَ): بیگومان: سو دبه خشو زیانده ری راسته قینه ته نها خوای گه وره یه، که واپوو: هر که سیك باوه ری وایی: که - جگه له خوا - سو دبه خشو زیانده ریکی تری راسته قینه هیه، نه وه کافره، چونکه خوای گه وره نه فرموی: ﴿وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ﴾ واته: نه گه ر خوا زیانیکت لی بده که س ناتوانی لای بده جگه له خوا، وه نه گه ر بیه وی سو دیکت پی بگه یه نی که س ناتوانی بیگه ر پینیتته وه. که واپوو: بهنده ته نها ده سه لاتی وه ده سه تهنانی نه و سو دو زیانه ی هیه: که خوا دروستی نه کا و بریاری بۆ داوه.

(الْحَدِيثُ الْعَشْرُونَ: فِي الْحَيَاءِ)

﴿عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ عُقْبَةَ بْنِ عَمْرٍو الْأَنْصَارِيِّ الْبَدْرِيِّ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسَ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى: إِذَا لَمْ تَسْتَحْ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ﴾ رواه البخاري.

۳- (رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ): دهر باره‌ی بریار دانی (أزلی) و نووسینی پیتش بوونه‌وه‌ر، (صَحَابَةُ) پرساریان له پیغه مبه‌ر ﷺ کردو گوتیان: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ فَيَمِ الْعَمَلُ الْيَوْمَ: أَيْمًا جَفَّتْ بِهِ الْأَقْلَامُ وَجَرَّتْ بِهِ الْمَقَادِيرُ؟ أَمْ فِيمَا نَسْتَقِيلُ؟ قَالَ: لَا، بَلْ فِيمَا جَفَّتْ بِهِ الْأَقْلَامُ وَجَرَّتْ بِهِ الْمَقَادِيرُ. قَالَ: فَيَمِ الْعَمَلُ؟ قَالَ: إِعْمَلُوا فَكُلُّ مَيْسَرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ﴾ رواه مسلم، نه‌ی پیغه مبه‌ری خواو ﷺ نه‌و کرده‌وانه‌ی ئی‌مه نه‌یکه‌ین: ئایا له (أزل) دا بریاریان بو دراوه‌و نووسراوه‌و برپاوه‌ته‌وه، یان له دوا‌ی کردن نه‌نووسری؟ فرموی: نا، به‌لکو له (أزل) دا بریار دراوه‌و نووسراوه. گوتی: نه‌ی بو چی ده‌ست به‌کار بین، بو پال نه‌ده‌ینه‌وه؟ فرموی: ده‌ست به‌کار بین چونکه هر که‌سه بو دروستکراوه‌که‌ی خوی ناماده نه‌کری و ریگای بو ناسان نه‌کری. واته: نه‌گه‌ر بو به‌خته‌وه‌ری دروست کرابی، کرده‌وه‌ی به‌خته‌وه‌ریانه‌ی بو ناسان نه‌کری، نه‌گه‌ر بو به‌دبه‌ختی دروست کرابی، کرده‌وه‌ی به‌دبه‌ختیانه‌ی بو ناسان نه‌کری.

﴿حَدِيثِي بَيْسْتَهُم: دهر باره‌ی شهرم کردن﴾

(عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ عُقْبَةَ بْنِ عَمْرٍو الْأَنْصَارِيِّ الْبَدْرِيِّ) ﷺ (عوقبه‌ی کوبی (عه‌مری (نه‌نساری)، سه‌حابه‌یه‌و یه‌کیکه له‌و حه‌فتا که‌سه‌ی په‌یمانی (عه‌قه‌به‌ی دووه‌میان له‌گه‌ل پیغه مبه‌ر ﷺ به‌ستوه، له سالی (۴۱) ی کوجی له (مه‌دینه) وه‌فاتی کردوه، (۱۰۲) حه‌دیس‌ی گتپراونه‌وه.

(قَالَ) نه‌فرموی: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغه مبه‌ر ﷺ فرموی: (إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسَ) به‌پاستی نه‌وه‌ی گه‌یشته‌ته‌ه‌ک (مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى) له فرموده‌کانی پیغه مبه‌رانی پیشوو، نه‌مه‌یه: (إِذَا لَمْ تَسْتَحِ) نه‌گه‌ر شهرم ناکه‌ی (فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ) هر چی حه‌ز نه‌که‌ی بیکه. چونکه شهرم کردن به‌شیکه له باوه‌ر به‌خواو به پیغه مبه‌ر ﷺ، که مرؤف شهرمی نه‌ما باوه‌ری لاواز نه‌بین و کرده‌وه‌ی ناشیرین نه‌کا، شهرم کردن باشترین په‌وشتی مرؤفه، چونکه هر چاکه‌ی لی‌په‌یدا نه‌بین.

ئینجا شهرم کردن له خوی گه‌وره باشترین و گه‌وره‌ترین پله‌ی شهرمه، له به‌ر نه‌وه‌ی له خرابه نه‌تپاریزی (رواه البخاری) ئیمامی (بوخاری) گتپراویه‌تیه‌وه.

بزانه؛ شهرم کردن له پرساریا کردنی کاروباری ئایینی و فرمان به‌چاکه و قه‌ده‌غه‌کردنی خرابه، لی‌رده‌ما به‌به‌ست نیه؟ چونکه شهرم کردن له‌و جو‌ره شته ترسنوکی‌یه، نه‌ک شهرمنی.

(الْحَدِيثُ الْحَادِي وَالْعَشْرُونَ: فِي الْإِيمَانِ وَالِاسْتِقَامَةِ)

﴿عَنْ أَبِي عَمْرٍو وَقِيلَ أَبِي عَمْرَةَ سُفْيَانُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ؟﴾

﴿چه ند تینگه یشتنیک لهم چه دیسه دا﴾

۱- (الْحَيَاءُ): واته: شهرم: کورانیکه دیته سهر دل و رهنگی مروؤ له ترسی ناشکرابوونی ناله باریبکی خوی.

فینجا بزانه: واجبه مروؤ زیاتر شهرم له خوی خوی بکا، به جوریکی وا: پوو نه کاته شو شویتانه ی خوا لی قه دهغه کردوه و دوا نه که وی له و شویتانه ی خوا فرمانی پی کردوه. پیغه مبه ر ع نه فرموی: ﴿اسْتَحْيُوا مِنْ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ. قَالُوا: إِنَّا نَسْتَحْيِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ. فَقَالَ: لَيْسَ ذَلِكَ، وَلَكِنْ الْإِسْتِحْيَاءُ مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ: أَنْ تَحْفَظَ الرَّأْسَ وَمَا وَعَى، وَالْبَطْنَ وَمَا حَوَى، وَأَنْ تَذْكُرَ الْمَوْتَ وَالْبَلَى، وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ تَرَكَ زِينَةَ الدُّنْيَا، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَقَدْ اسْتَحْيَا مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ﴾ رواه الترمذی وأحمد، شهرم له خوا بکن شهرمیکي به راستی. (صحابه) گوئیان: نیمه شهرم نه که بین سو پاس بو خوا. پیغه مبه ر ع نه فرموی: مه به ستم شو شهرمی نپوه نیه، به لکو شهرم کردن له خوا به راستی نه ویه: سهرت بیاریزی له که ل نه ندماه کانی سهر: وه کو گوئو دم و لوت و چاو، هه روه ما زکت بیاریزی له که ل چه زو بو چوونه کانی: وه کو خواردن و عه و پدهت، باسی مردن و پزینی لاشه که ت بکه، هه رکه س ژیانی دوا پوژی بوئ واز نه هینئ له چه پامه کانی دنیا، جا هه رکه س په فتار به م چه دیسه بکا به راستی شهرم له خوا نه کا.

۲- (فَاَصْنَعْ مَا شِئْتَ): پیغه مبه ر ع نه فرموی: ﴿الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ، وَالْإِيمَانُ فِي الْجَنَّةِ، وَالْبَدَأُ مِنَ الْجَفَاءِ وَالْجَفَاءُ فِي النَّارِ﴾ رواه الترمذی، شهرم کردن به شیکه له نیمان، خاوهن نیمانیش جینگه ی به هه شته، بن شهرمی و زمان پیسی به شیکه له دلره قی، دلره قیش جینگه ی دوزه خه.

﴿چه دیسی بیست و یه کهم: باوه رهینان و بهرده و امبوون له سهر باوهر﴾

﴿عَنْ أَبِي عَمْرٍو وَقِيلَ أَبِي عَمْرَةَ سُفْيَانُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَيْفَ دَرَاوَهُتَوَهُ لَه (سوفیان) ی کوپی (عبدالله) خوا لی رازی بی، سه حابه یه، خه لکی (طائف) ه، له که ل نوینه ری (سه قیف) موسولمان بووه، (ه) چه دیسی گپروونه وه.

﴿قَالَ: قُلْتُ﴾ نه فرموی: گوتم (یا رسول الله ص) نه ی پیغه مبه ری خوا ص ﴿قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا﴾ ده رباره ی نایینی نیسلام فرمووده یه کم بو بلئ که (لا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ) نه ونده ناشکرا بی، پیویستم به که سی تر نه بی لی بیرسم؟

قَالَ ﷺ: قُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ ثُمَّ اسْتَقِمَّ ﴿﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

(قَالَ) پیغمبر ﷺ نه فرمودی: (قُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ) بلی: باوهری ته اوام ههیه به خوا (ثُمَّ اسْتَقِمَّ) نینجا له سر نهو ریگا راستهی نیسلام بریوی لی لامه دهو به رده وام به (رواهُ مُسْلِمٌ) نیمام (موسلم) گیزاویه تیه وه.

نَیْنِجَا بَزَانَه: نیمانی هچ کهس راست نابئ تا دلی راست نه بی، دلئشی راست نابئ تا زوبانی راست نه بی. که وابوو: به دل و به زوبان باوهری ته اوام هه بی: بهو شش پوکنهی نیمان، وه هر پینج پوکنه کانی نیسلام نه نجام بده، به رده وام به: له سر خواپه رستی و وازهیتان له خراپه، نینجا له سر نهو ریگایه بریوی به دوی نهو نهو مه که وه، چونکه له ریگه لاتنه دهن.

﴿چهند تیگه یشتنیك له م حه دیسه دا﴾

۱- (آمَنْتُ بِاللَّهِ): باوهر هه بیون به تا کو ته نیایی خوا به زمان و به کردار، هه روه ها به رده وام بیون و لانه دان له م بیرو باوهره نه بنه هوی دؤستایه تی فریشته و شاد بیون به به هشتی پان و به رین، هه روه ک خوی گوره نه فرمودی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ، نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ، نَزَلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ﴾، واته: نه وانه ی نه لئین: خودامان (الله) یه وه له سر نه م بیرو باوهره نه میننه وه و لانه دن، فریشته دینه لایان له کاتی مردن و له ناو قه بریو له کاتی زیندوو بیونه وه ی قیامت، پئیان نه لئین: مه ترسین و دلته نگ مه بن، موژده تان نه ده یئین: بهو به هشتی وه عده تان پی درابوو، نیمه دؤست و یارمه تیده ری نیوه ین له دنیا و له قیامت، لهو به هشتی دا نه تاندریتئین: هه رچی دلتان حه زی لی بکاو نیوه بیخوان، میوانداریتان نه کری له لای خودایه ک: که داپوشه ری گونا هه کانه و میهره بانه.

۲- (ثُمَّ اسْتَقِمَّ): پیغمبر ﷺ نه فرمودی: ﴿إِنَّ لِكُلِّ شَيْءٍ شِرَّةً وَلِكُلِّ شِرَّةٍ فَتْرَةٌ، فَإِنْ كَانَ صَاحِبُهَا سَدَّدَ وَقَارَبَ فَارْجُوهُ، وَإِنْ أَشِرَ إِلَيْهِ بِالْأَصَابِعِ فَلَا تُعَدُّوهُ﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، واته: هه موو شتیك توندو تۆلیه کی هه یه وه موو توندو تۆلیه کیش خاوبیونه وه یه کی هه یه، جا نه گه ر مرفی توندو تۆل له کاره کانی دا ریگای راستی گرتی بهر و مام ناوه نجی بیوو، چاوه پوانی چاکه ی لی بکن، نه گه ر به په نجه نامازه ی بؤ نه کرا و له سنوور به دهر زیده بریوی کرد، به هچی دامه نئین. واته: چونکه به رده وام نابئ.

(الْحَدِيثُ الثَّانِي وَالْعَشْرُونَ: مَا يَكُونُ سَبَبًا لِدُخُولِ الْجَنَّةِ)

﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: أَرَأَيْتَ إِذَا صَلَّيْتُ الْمَكْتُوبَاتِ وَصُمْتُ رَمَضَانَ وَأَحْلَلْتُ الْحَلَالَ وَحَرَمْتُ الْحَرَامَ، وَلَمْ أَرِزْ عَلَى ذَلِكَ شَيْئًا، أَفَأَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟ قَالَ ﷺ: نَعَمْ﴾ رواه مُسْلِمٌ، وَمَعْنَى حَرَمْتُ الْحَرَامَ: اجْتَنَبْتُهُ، وَمَعْنَى أَحْلَلْتُ الْحَلَالَ: فَعَلْتُهُ مُعْتَقِدًا حَلَّهُ.

﴿حَدِيثِ بَيْسْتَوِ دُووهِم: نُهُو شَتَهِي نُهُبَيْتَه هُوِي چوونه بههشت﴾

(عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گتیردراوه ته وه له (جابر) ی کورپی (عبدالله) ی (نه نساری) خوا لییان رازی بین، خوئی و باوکی سه حابه بون، (جابر) له (مه دینه) ی پیروز له دایک بووه وه له ته مه نی (۹۴) سالی دا له (مه دینه) وه فاتی کردوه، (۱۵۴۰) حدیسی گتیراونه وه.

(أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ (جَابِر) نُه فِه رموی: پیاویک پرساری له پیغه مبر ﷺ کرد (فَقَالَ) پیاوه که گوتی: (أَرَأَيْتَ) پیم بلی باوه رت وایه: (إِذَا صَلَّيْتُ الْمَكْتُوبَاتِ) هر کاتیک نه م پینج نویزانه م کردن که واجبن (وَصُمْتُ رَمَضَانَ) وه مانگی په مه زان به پوژوو بوم (وَأَحْلَلْتُ الْحَلَالَ) وه حاللم به حال زانی و نه وهی پیویست بوو کردم (وَحَرَمْتُ الْحَرَامَ) وه حرمام به حرمام زانی و لی دور که وتمه وه وه نه مکرد (وَلَمْ أَرِزْ عَلَى ذَلِكَ شَيْئًا) جگه له نویژوو پوژوو خو پاراستن له حرمام، هیچی ترم نه کرد له خیرو چاکه (أَفَأَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟) نایا به بی سزادان نه چه به ههشت؟

(قَالَ: نَعَمْ) پیغه مبر ﷺ فه رموی: به لن. واته: به بی سزادان نه چیته به ههشت (رواهُ مُسْلِمٌ) نیمام (موسلم) گتیراویه تیه وه.

ناگاداری: نه گهر نیمانداریک تاوانبار بین و خوا لی خویش نه بوین، له دوی سزادان نه چیته به ههشت. جا بزانه: نه م پیاوه پرساری زه کات و حه جی نه کرد، چونکه له و کاته واجب نه بو بون.

نه وهش بزانه: هیچ کهس به کرده وهی خوئی ناچیته به ههشت، ته نها به په حمی خودا نه چیته به ههشت، به لام کرده وهی چاک نه بیته هوی په حمی خواو، نیمانیش مه رجه: بو چوونه به ههشت و نه بیته هوی نه مانه وهی په کجاری له دوزه خ.

ههروه ها بزانه: هیچ کهس له سهر نه کردنی سوننه ت سزا ندری، به و مه رجه ی به چاوی سووک و بین رخ ته ماشای سوننه ت نه کا، جا هر چند دروسته سوننه ت هکان نه کرین، نه تو هر بیکه وازی لی مهینه بو نه وهی ببیه خوشه ویستی خوا. ههروه که له حدیسی (۳۸) به دریزی باسی نه کهین، اِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

لینجا بزانه: له م حه دیسه دا ته وای تیکوشان له دژی شه یتان کو کراوه ته وه، چونکه نه گهر مروؤ خوا بپرستی و نزیك حه پام نه که وی، نه بیته دوزمنی شه یتان و له به هشت نزیك نه بیته وه ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: حُجِبَتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ وَحُجِبَتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ﴾ رواه الشيخان، دوزخ به دوستایه تی نه فس و شه یتان داپوشراوه، به هشت به دزایه تی نه فس و شه یتان داپوشراوه.

﴿چند تیگه یشتنیک له م حه دیسه دا﴾

۱- (أَحَلَّتْ الْحَلَالَ وَحَرَّمَتِ الْحَرَامَ): به هوی حه پام و حلال مروؤی موسولمان له دونیادا هه رده م له تاقیکردنه وه دایه، نایا نایینه که ی زال نه بی به سه ر حه پامدا، یان نا؟ پیغه مبه ر عليه السلام نه فه رموی: ﴿إِنَّ الدُّنْيَا حُلُوَّةٌ خَضِرَةٌ، وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ؟ فَأَتَقُوا الدُّنْيَا وَأَتَقُوا النَّسَاءَ فَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةٍ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَانَتْ فِي النَّسَاءِ﴾ رواه مسلم، واته: نه م دونیایه شیرین و سه وزه دل بوی نه چی، خوی گه وره نیوه ی له دنیا داناه و ته ماشاتان نه کا چی نه که ن؟ له دنیا بترسین و له نافرته تان بترسین، نه وه کو به هوی دونیا و نافرته تان تووشی حه پام بین، چونکه به که م بی شه رع و نازاوه ی (بنی اسرائیل) به هوی نافرته تان په یدا بووه.

۲- (وَحَرَّمَتِ الْحَرَامَ): به هوی خو پاراستن له حه پام، مروؤ به رده وام له نازار دایه و به هوی نه م نازاره خوا پاداشتی نه داته وه، جا له بهر نه م نازاره پیغه مبه ر عليه السلام نه فه رموی: ﴿الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ﴾ رواه مسلم، دنیا به ندیخانه ی موسولمانه و به هشتی کافره. واته: چونکه موسولمان له دنیا قه ده غه کراوه له حه پام، نه م دونیایه به نیسبت نه و به هشتی بوی دانراوه وه کو به ندیخانه یه، ههروه ها چونکه کافر له دنیا به ره لایه و قه ده غه ی خوا نه شکینتی، نه م دونیایه به نیسبت نه و دوزخه ی بوی دانراوه وه کو به هشتی.

۳- (أَدْخَلَ الْجَنَّةَ؟ قَالَ: نَعَمْ): پیغه مبه ر عليه السلام نه فه رموی: ﴿سَدِّدُوا قَارِبُوا وَأَبْشُرُوا فَإِنَّهُ لَنْ يَدْخَلَ الْجَنَّةَ أَحَدًا عَمَلُهُ. قَالُوا: وَلَا أَتَى يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: وَلَا أَنَا، إِلَّا أَنْ يَتَّعَمِدَنِي اللَّهُ مِنْهُ بِرَحْمَةٍ، وَاعْلَمُوا أَنَّ أَحَبَّ الْعَمَلِ إِلَى اللَّهِ أَذْوَمُهُ وَإِنْ قَلَّ﴾ رواه الشيخان، واته: رینگای پاست بگرته بهر له کرده وه کانتان، نه گهر به ته وایش نه تانکردن نزیکی بکه نه وه، موژده وه ربیگرن که خوا پاداشتان نه داته وه، به پاستی کرده وه ی هیچ که سیک نایباته به هشت. گوتیان: نه ی پیغه مبه ری خوا عليه السلام کرده وه ی توش نایباته به هشت؟ فه رموی: کرده وه ی منیش نامباته به هشت، مه گهر خوا به په حمه تی خوی دامبووشی، بزائن: خو شه ویستترین کرده وه له لای خوا، کرده وه ی به رده وامه هه رچند که میش بی.

(الْحَدِيثُ الثَّلَاثُ وَالْعَشْرُونَ: مَجْمُوعَةٌ مِنَ الْحَسَنَاتِ)

﴿عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْحَارِثِ بْنِ عَاصِمِ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُنِ أَوْ تَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ،﴾

﴿حَدِيثِي بیست و سومیہم: کومہ لیک لہ چاکہ کان﴾

(عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْحَارِثِ بْنِ عَاصِمِ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گپردراوہ تہوہ لہ (تہ بومالیک)ی (تہ شعہری) خوا لئی رازی بی، سہحابہ یو خہ لکی (یہ مہنہ)، ہاتوتہ (مہدینہ) لہ خزمہت پیغہ مہر ﷺ موسولمان بوہ، (۲۷) حدیسی گپراونہوہ، لہ سالی (۱۸)ی کچی وہ فاتی کردہ۔

(قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) تہ فہرموی: پیغہ مہر ﷺ فہرموی (الطُّهُورُ) پاک راکرتنی لہ شو بہرگو شوینو ناو دل (شَطْرُ الْإِيمَانِ) نیوہی نیمانہ. واتہ: پاک و خاویتی نیوہی باوہرہ، لہ ہمووش گرنکتر دہستنویژو خو شوشتنہ لہ لہ ش پیسی۔

(وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) ووتنی (الْحَمْدُ لِلَّهِ) خیری تہوہندہ زورہ: (تَمْلَأُ الْمِيزَانَ) تہ رازوی پوڈی قیامت پر دہکا۔
بزانیہ: لہ پوڈی قیامت بو ہموو کہس تہ رازو دانہ ندریو چاکہ و خراپہی پی تہ کیشری، چاکہ لہ لایک، خراپہ لہ لایک، جا ہرکس چاکہ ی گرانتر بوو بہختہ و ہر تہ بی، وہ تہ گہر چاکہ ی سوکتر بوو بہدبخت تہ بی، کہ و ابوو: زور زیکری خوا بکہ، بو تہوہی چاکہ ت گرانتر بیو بہختہ و ہر بیی۔

(و) ہروہا ووتنی (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) بہ یہ کہوہ، خیری تہوہندہ زورہ: (تَمْلَأُنِ أَوْ تَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) نیوان ناسمانہ کان و زہمین پر تہ کەن، لہ پاش پیکردنی تہ رازو۔
نیوجا بزانیہ: تہ رازو گہورہ ترہ لہ نیوان ناسمان و زہمین، وہ خیری (الْحَمْدُ لِلَّهِ) زورترہ لہ (سُبْحَانَ اللَّهِ)، وہ تہ گہر بلئی: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لِأَيْلَةِ الْإِلَهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ)، تہوہ خیری پر ناسمان و زہمین و نیوان ہر دووکیان و پر بہ تہ رازوہ، ہروہک لہ چہند حدیسی تردا ہاتوہ، بہ لام زیکری (لِأَيْلَةِ الْإِلَهِ) لہ ہموویان خیرترہ، ہروہا (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) گہنجینہ یہ کی بہ ہشتہو لہ دہست خوتی مودہ۔

(وَالصَّلَاةُ نُورٌ) نوڈکردنی تہوا و پووناکی یہ بو ناو گوپی تاریک و پوڈی قیامت، ہروہا پووناکی یہ بو ناو دہروونی مرقو، چونکہ قہدہ غہی تہ کا لہ خراپہ (وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ) زہ کاتدان و خیرکردن بہ لگہ یہ لہ سہر باوہری خواوہنہ کہی لہ دونیا و قیامت۔

(وَالصَّبْرُ) نارام و خوراکرتن: لہ سہر خراپہ نہ کردن و لہ سہر خواپہ رستی و لہ سہر ناخوشیہ کانی دنیا (ضِيَاءٌ) پووشنایی دل و دہروونہ۔

وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو: فَبَإِذٍ نَفْسَهُ فَمُعْتَقُهَا أَوْ مُؤَبِّقُهَا ﴿ رواه مُسْلِمٌ .

بزانه: مروی خوراگر له سهر نه کردنی خراپه تو سه د پلهی چاکه ی بؤ نه نووسری، خوراگر له سهر خواپه رستی شه ش سه د پلهی بؤ نه نووسری، خوراگر له ناخوشیه کانی دنیا سئ سه د پلهی بؤ نه نووسری.

(وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ) قورنانی پیروز: یان شاهیده بؤ تو له پوژی قیامت - نه گهر په فتارت پئ کردبئ و بؤ خوا بیخوینی، یان شاهیده له دژی تو له پوژی قیامت - نه گهر په فتارت پئ نه کردبئ و بؤ خوا نه تخویندبئ.

(كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو) هه موو که سیک که پوژ داهات به کاریکه وه خه ریک ده بئ: (فَبَإِذٍ نَفْسَهُ) جا ئی و هه یه خوی نه فروشیتته خوی گه وره و هر چاکه نه کاو خراپه ناکا (فَمُعْتَقُهَا) نه م جوړه که سه خوی نازاد نه کا له دوزه خ (أَوْ مُؤَبِّقُهَا) یان خوی به شه یان نه فروشی و خراپه نه کاو مالویران نه بئ له قیامت (رواه مُسْلِمٌ) نیمام (موسلم) گدراویه تیه وه.

﴿ چه ند تینگه یشتنیك له م حه دیسه دا ﴾

۱- (الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ): **بزانه:** پاک و خاوینی په وشتنیکی زور گرنکه، چونکه په وشستی گشت پیغه مبه رانه صلی الله علیهم اجمعین.

نینجا بزانه: له هه موو په وشته کان گرنکتر نه م په وشته ان: که پیغه مبه ران صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه فه رموی: ﴿عَشْرٌ مِنَ الْفِطْرَةِ: قَصُّ الشَّارِبِ، وَإِعْفَاءُ اللَّحْيَةِ، وَالسَّوَاكِ، وَاسْتِنَاقُ الْمَاءِ، وَقَصُّ الْأُظْفَارِ، وَغَسْلُ الْبُرْجَمِ، وَتَنْفُ الْإِبْطِ، وَحَلْقُ الْعَانَةِ، وَاتِّقَاصُ الْمَاءِ، قَالَ الرَّاوي: وَنَسِيتُ الْعَاشِرَةَ إِلَّا أَنْ تَكُونَ الْمَضْمُضَةَ﴾ رواه مُسْلِمٌ، ده په وشته هه نه په وشتی ثابینی خودانه، سمیل برینه وه به مه قه ست، پش به ردان، سیواک کردن، پاک کردن وهی کونه لووت، نینوک کردن، شووشتی لوجی په نجه کان، هه لکه ندنی مووی بن هه نگل، تاشینی بهر، تاره ت کردن، شووشتی ده م، یان سوننه تکردنی نامیری پیاو و نافرته.

۲- (وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ): په فتار کردن به قورنانی پیروز نه بیته هوی سه ره رزی دنیاو به خته وه ری قیامت؟ چونکه خوی گه وره نه فه رموی: ﴿فَمَنْ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ واته: هه رکه سیک شوین نه م قورنانه بکه وئ، له دنیا دا گومرا نابئ و له قیامت تیشدا به دبه خت نابئ.

۳- (أَوْ عَلَيْكَ): به دبه ختی و پووره شی بؤ که سیکه: که په فتار به قورنانی پیروز ناکاو به به رنامه ی ژیانی نازانی و وازی لی دینی و شوین به رنامه ی ده سنکرد نه که وئ، خوی گه وره نه فه رموی: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى، قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا

(الْحَدِيثُ الرَّابِعُ وَالْعَشْرُونَ: إِسْتِغْنَاءُ اللَّهِ عَنِ الْغَيْرِ)

﴿عَنْ أَبِي ذَرِّ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فِيمَا يَرُويهِ عَنْ رَبِّهِ تَعَالَى، أَنَّهُ قَالَ: يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالَمُوا، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ

فَنَسَبْتُهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى﴾ واته: هر که سبک از له قورپانه که ی من بینتی و په فتاری پی نه کاو به به رنامه ی ژبانی تن نه گا، نه وه ژبانیکي سهخت و به دبه ختانه ی نه دریتتی و به دلنبايي و چاوتیری نازین، له پوژدی قیامه تیش به کویری حه شری نه کری و نه لئ: خویبه بوجی به کویری حه شرت کردم خو من له دونیادا چاوم هه بوو؟ خوا نه فه رموی: وه ها قورپانه که ی منت له دنیا بو هات و خو ت لی کویر کردو په فتارت پی نه کرد، وه هاش نیمه له ناو دوزه خدا نه تهیلینه وه و هیچ نرخیکت بو دانانین.

۴- (فَمُعْتَقَهَا، أَوْ مُوبِقَهَا): پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه فه رموی: ﴿كُلُّ كَلَامٍ ابْنِ آدَمَ عَلَيْهِ لَأَهُ، إِلَّا أَمْرًا بِمَعْرُوفٍ أَوْ نَهْيٍ عَنِ مُنْكَرٍ أَوْ ذَكَرَ اللَّهَ تَعَالَى﴾ رواه الترمذی، گشت گو فتاره کانی ناده میزاد له دزی خویتی و سودی لئوه رناگری، جگه له فرمان به چاکه و قه دهغه کردنی خرابه و زیگری خوی گوره. که ابوو: له سره نه م سئ په وشته برده وام به، تاکو خو ت نازاد بکه ی له مالویرانی دویا و قیامه ت.

﴿حَدِيسِي بِيَسْتَوِ چوارم: خَوَا پَيُويستی به هیچ شتیک نيه﴾

(عَنْ أَبِي ذَرِّ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فِيمَا يَرُويهِ عَنْ رَبِّهِ تَعَالَى) گيډر او ه ته وه له (نه بو زه پری) (غيفاری) خوا لئ ی پازی بی، نه ویش له پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه گيډر ته وه، پیغه مبه ریش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له خوی گوره نه گيډر ته وه.

(پیناسه) بزانه: به م جوړه حه دیسانه نه گوتی: (حادیسی قودسی) واته: حه دیسه که ووشه ومانای له لای خواوه هاتوه، به لام ناگاته پله ی قورپان، وه حه دیسه کانی تری پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مانای له لای خواوه هاتوه ووشه که ی می پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

(أَنَّهُ قَالَ) خوی گوره فه رموی: (يَا عِبَادِي) نه ی بنده کانی من (إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي) من سته م و زورداریم له سره خو م حه رام کرده و نایکه م (وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا) هه روه ها سته م و زورداري له نئوان نئوه شدا حه رام کرده و (فَلَا تَظَالَمُوا) که واته: نئوه ش سته م و زورداري له په کتری مه کن: وه سته م له خوشتان مه کن به تاوان کردن.

بزانه: سته م و زورداري: ده ستریزوی کرده بو سره مافی که سیکی تر به نامه قو دوژمنایه تی، یان ده رچوونه له سنوری خوا.

(يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ) نه ی بنده کانم نئوه هه موتان سه رلیش یواون و نه شماره زان له نایینی نیسلام (إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ) ته نها نه و که سه نه بی: که من بیخه مه سره پیگای راست

فَاسْتَهْدُونِي أَهْدِكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ جَانِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ فَاسْتَطْعَمُونِي أُطْعِمُكُمْ،
 يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ فَاسْتَكْسُونِي أَكْسُكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ
 بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ لَنْ
 تَبْلُغُوا ضُرِّي فَتَضُرُّونِي وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي،

(فَاسْتَهْدُونِي) كه واته: ريگای راست هر له من داوا بكن (أَهْدِكُمْ) منيش شاره زاي
 ريگای راستان نه كه م و نه تانخه مه سهر ريگای راست.

نه ی موسولمان، تنها ريگای خواو پينغه مبه ﷺ بگروه به داوی ريچكه كان مه كه وه؟
 چونكه گومرات نه كن، جگه له خوا كه س ناتوانی بتگه بينته ريگای راست، نه وانه ی تو
 دوايان نه كه وي، وه كو تو سهر ليشتيواون نه گهر ريگای خواو پينغه مبه ﷺ نه گرن.
 (يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ جَانِعٌ) نه ی به نده كانم نيوه مه مووتان برسین (إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ)
 تنها نه وانه نه بی: كه من خواردن و خواردنه وه يان نه ده می (فَاسْتَطْعَمُونِي) داوی
 خوارده مه می هر له من بكن (أَطْعِمُكُمْ) منيش نه تانده می، واته: ريگای وه ده سته ينيانی
 خواردنتان بو ناسان نه كه م.

نه ی موسولمانی برسی و هه ژار: با هاوارت هر بو قاپی خودا بی، چونكه هر كه سيكي تر
 -جگه له خودا- داوی خواردن لی بکھی، نه ویش وه كو تو پيويستی به خودايه.

(يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ عَارٍ) نه ی به نده كانم نيوه مه مووتان پووتن (إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ) تنها نه وه كه سه
 نه بی كه من به رگی بكم (فَاسْتَكْسُونِي) داوی به رگ هر له من بكن (أَكْسُكُمْ) منيش
 به رگتان نه ده می، واته: ريگای وه ده سته ينيانی به رگو پو شاکتان بو ناسان نه كه م.

(يَا عِبَادِي) نه ی به نده كانم (إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ) نيوه به شو و پوژ گونا نه كن
 (وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا) من نه گهر حز بكم له هه موو گونا هيك خوش نه بم جگه له
 كافر بوون (فَاسْتَغْفِرُونِي) داوی ليخوشبوونی گونا هر له من بكن (أَغْفِرْ لَكُمْ) منيش
 ليتان خوش نه بم.

پينغه مبه ﷺ نه فرموی: ﴿كُلُّ بَنِي آدَمَ خَطَاءٌ، وَخَيْرُ الْخَطَائِنِ التَّوَّابُونَ﴾ رواه الترمذی،
 هه موو ناده ميزادان گونا هبارن، وه باشترینی گونا هباران توبه كارانن.

كه و ابو: نه ی موسولمان زوو توبه بكو باری گونا هر له سهر خوت لاده، به دل و زوبان
 (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) بکه، واته: داوی ليخوشبوونی گونا هم له خودا نه كه م. بو نه وه ی خوا ليت
 خوش بی و بزقت فراوان بكاو غه مت لایبا.

(يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضُرِّي فَتَضُرُّونِي) نيوه ناگه نه نه و راده یه كه بتوانن زیان له من
 بدهن (وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي) هه روه ها: ناشگه نه نه و پله یه كه بتوانن سودم
 پی بگه یه نن، واته: نه و چاكانه ی خودا له گه ل به نده كانی خوی نه كا، له ترسی زیان لی دانی

يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْمْ وَأَخْرِكُمْمُ وَإِنْسَكُمْمُ وَجَنَّتْكُمْ كَانُوا عَلَى أَثْقَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْمْ وَأَخْرِكُمْمُ وَإِنْسَكُمْمُ وَجَنَّتْكُمْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْمْ وَأَخْرِكُمْمُ وَإِنْسَكُمْمُ وَجَنَّتْكُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَسَأَلُونِي فَأَعْطَيْتُ كُلَّ وَاحِدٍ مَسْأَلَتَهُ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمَخِيطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ، يَا عِبَادِي إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أَحْصِيهَا لَكُمْ ثُمَّ أَوْفِيكُمْمُ بِهَا:

خوی نیه و بؤ سود پی‌گه یاندنی خویشی نیه، به لکو بؤ قازانجی نه‌وانه، چونکه زؤد له‌گه لیان به ره‌حمه.

(يَا عِبَادِي) نهی به‌نده‌کانم (لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْمْ وَأَخْرِكُمْمُ) نه‌گه‌ر له یه‌که‌م که‌ستانه‌وه تا دوا‌بینتان (وَإِنْسَكُمْمُ وَجَنَّتْكُمْمُ) به‌ ناده‌میزاد‌تانه‌وهو به جنۆکه‌تانه‌وه (كَانُوا عَلَى أَثْقَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ) هه‌موتان بینه‌ سهر دلی چاکترین مرؤفه له‌ نیوه، واته: بینه‌ مرؤفیکئی له‌ خواترس (مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا) نه‌وه هیچ له‌ گه‌ورده‌یی و ده‌سه‌لاتی من زؤرتیر ناکا، وه‌ سودی خوابه‌رستی بؤ خؤتانه.

(يَا عِبَادِي) نهی به‌نده‌کانم (لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْمْ وَأَخْرِكُمْمُ) نه‌گه‌ر له یه‌که‌م که‌ستان تا دوا‌بینتان (وَإِنْسَكُمْمُ وَجَنَّتْكُمْمُ) به‌ ناده‌میزادو جنۆکه‌تانه‌وه (كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ) هه‌موویان بینه‌ سهر دلی خرابترین مرؤفه له‌ نیوه، واته: هه‌موو بینه‌ پی‌اوی خراب (مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا) نه‌وه‌ش هیچ له‌ گه‌ورده‌یی و ده‌سه‌لاتی من که‌م ناکاته‌وه، واته: نیوه‌ خوا‌بپه‌رستن، یان‌نه‌بپه‌رستن، بؤ خوابه‌تی خوا‌ه‌روه‌ک یه‌که.

(يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْمْ وَأَخْرِكُمْمُ وَإِنْسَكُمْمُ وَجَنَّتْكُمْمُ) نهی به‌نده‌کانم نه‌گه‌ر له یه‌که‌م که‌ستانه‌وه تا دوا‌بین که‌ستان، به‌ ناده‌میزادو جنۆکه‌وه (قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ) له‌ ده‌شتیکدا کؤ بینه‌وه (فَسَأَلُونِي) هه‌ر که‌سه داوای شتیکم لبکا (فَأَعْطَيْتُ كُلَّ وَاحِدٍ مَسْأَلَتَهُ) هه‌ر یه‌که له‌وه هه‌موو خه‌لکه داوا‌کراوه‌که‌ی خوی بده‌می (مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي) نه‌وه هیچ له‌ گه‌نجینه‌ی لای خؤم که‌م ناکاته‌وه (إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمَخِيطُ) تنه‌ها وه‌ک ده‌رزی چه‌ند که‌م نه‌کاته‌وه (إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ) نه‌گه‌ر له‌ ناو ده‌ریای هه‌لینتی، واته: به‌ ده‌رزی ناوی ده‌ریا که‌م نابیته‌وه و گه‌نجینه‌ی خوداش که‌م نابیته‌وه.

(يَا عِبَادِي) نهی به‌نده‌کانم (إِنَّمَا هِيَ) نه‌وه کرده‌وه چاکانه‌و خرابانه (أَعْمَالُكُمْمُ) کرده‌وه‌ی خؤتانه (أَحْصِيهَا لَكُمْمُ) من فه‌رمانم داوه‌ته فره‌شته‌کانم: سه‌ره‌میری کرده‌وه‌کانتان بکه‌ن (ثُمَّ أَوْفِيكُمْمُ بِهَا) نینجا له‌ پؤژی دوا‌یی‌دا ده‌یده‌مه‌وه ده‌ستتان و پاداش و سزاتان نه‌ده‌م به‌گویره‌ی کرده‌وه‌کانتان:

فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يُلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ ﴿﴾ رواه مُسْلِمٌ.

(فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا) جا هر که سیك بینی له پوژی دواپی چاکه ی هیه و پاداشی چاکه ی دراوه (فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ) با سوپاسی خوا بکا که یارمه تی داوه بؤ چاکه کردن (وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ) وه هر که سیك بینی به پیچه وانه وه خرابه ی هه بوو و سزای خرابه ی درا (فَلَا يُلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ) نه وه با هر خوی به تاوانبار دابنی و لومه ی که سی تر نه کا، چونکه به خوی له ریگای خوی گه وره لای داوه (رواه مُسْلِمٌ) نیمام (موسلیم) گپراویه تیه وه.

بزانه: هرچی نیماندار بی و چاکه ی هه بی، نه وه له دنیاو قیامت پاداشتی چاکه کانی نه دریتی، به لام هر که سیك کافر بی، نه وه پاداشتی چاکه کانی هر له دنیا نه دریتی و بؤ قیامت چاکه ی نامینی و به هو ی خرابه کانی نه چیتته دوزه خ، له هه موو خرابه کانی گه وره تر کافر بوونه.

پیناسه: جنوکه چینیکن خوا له ناگر دروستی کردن، وه به هه موو وینه یه ک خویان نه نوینن، له سر وینه ی تایبه تی خویان که س به چاو نایانینن، نه وان نیمه نه بینن، ژنو مندالیان هه یه و کافرو موسولمانیان هه یه، شهیتان له جنوکه کافره کانه.

نینجا بزانه: خوی گه وره له م چه دیسه دا هه ره شه ی کرده و موژده شی داوه، که و ابوو: هر که سیك بیه وی له هه ره شه ی خوا پرکاری بی و بگانه موژده ی خوا، هیچ که مته رغه می ناکا له خواجه رستی ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ خَافَ أَدْلَجَ وَمَنْ أَدْلَجَ بَلَغَ الْمَنْزِلَ أَلَا إِنَّ سِلْعَةَ اللَّهِ غَالِيَةٌ أَلَا إِنَّ سِلْعَةَ اللَّهِ الْجَنَّةُ﴾ رواه الترمذي، واته: هر که سیك ترسی هه بی شه و پوی نه کا، هر که سیك شه و پوی بکا نه گاته شوینه که ی خوی و نه چه سیته وه، ناگادارین: کوتالی خوا زور به نرخه، ناگادارین کوتالی خوا به هه شته. واته: به هه رزان نایفروشی.

﴿چهند تیگه یشتنیك له م چه دیسه دا﴾

۱- (فَلَا تَطَالُمُوا): بؤ پاراستنی نایین و گیان و نه ژاود ناموس و هوش و مال، خوی گه وره (ظلم) ی چه رام کرده، واته: ده ستریز کردنه سر نه م شه شانه. که و ابوو: گه وره ترین سته م کافر بوونه، هه روه ک خوی گه وره نه فرموی: ﴿إِنَّ الشَّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ به راستی کافر بوون سته میکی زور گه وره یه.

پیغه مبه ر ﷺ نه فرموی: ﴿مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَحَدٍ مِنْ عَرَضِهِ أَوْ شَيْءٍ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا: إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَخَذَ مِنْهُ بِقَدْرِ مَظْلَمَتِهِ، وَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أَخَذَ مِنْ سَيِّئَاتِهِ صَاحِبِهِ فَحُمِلَ عَلَيْهِ﴾ رواه البخاري، واته: هر که سیك (ظلم) ی له که سیك کرده: ده رباره ی ناموس، یان شتیکی تر، با له دنیا گه رده نی خوی پی نازاد بکا، پیش نه وه ی پوژیک دابی دیره م و دینار سودی نه بی: له پوژی دواپی

(الْحَدِيثُ الْخَامِسُ وَالْعَشْرُونَ: أَنْوَاعُ الْخَيْرِ كَثِيرَةٌ)

﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: قَالُوا لِلنَّبِيِّ ﷺ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْأَجُورِ: يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي، وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ، وَيَتَصَدَّقُونَ بِفُضُولِ أَمْوَالِهِمْ؟﴾

نه گهر ستمکاره که چاکه‌ی هه‌ب، نه وه به نه‌ندازه‌ی ستمه‌که‌ی چاکه‌ی لئوه‌رنه‌گیرئ و نه‌دریته‌وه ستم‌ملیکراوه‌که، نه‌گهر چاکه‌ی نه‌بو، نه‌وه خرابه‌کانی ستم‌ملیکراوه‌که وه‌رنه‌گیرئ و نه‌خریته‌ سهر ستم‌کاره‌که، واته: به هوی خرابه‌کانی خوی و خرابه‌کانی ستم‌ملیکراوه‌که له دۆزه‌خ سزا نه‌درئ.

۲- (فَاسْتَفْرُونِي): پیتغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فه‌رموی: ﴿مَنْ لَزِمَ الْإِسْتِغْفَارَ جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ ضَيْقٍ مَخْرَجًا وَمِنْ كُلِّ هَمٍّ فَرَجًا وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ رواه أبو داود، هه‌ر که‌سیک زۆر بلی: (أَسْتَفْرُاُ اللَّهُ). خوای گه‌وره له هه‌موو ته‌نگانه‌یه‌ک ده‌ربازی نه‌کاو له هه‌موو دلته‌نگیه‌ک دلخۆشی نه‌کاو به شیوه‌یه‌کی وا‌ پرزی نه‌داتن: که هه‌ر به‌ خه‌یالی‌دا نایئ.

۳- (تُمْ أَوْفِيكُمْ إِيَّاهَا): بزانه: کرده‌وه‌ی چاک نه‌بیته هوی به‌خته‌وه‌ری له دونیاو قیامه‌ت، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره نه‌فه‌رموی: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ هه‌ر که‌سیک کرده‌وه‌ی چاک بکا- پیاو بئ، یان ئافره‌ت- ئیمانداریش بئ، ژیانیکی خۆشی نه‌ده‌ینئ له دونیا: به‌ پرزیکی حه‌لال و پازی‌بوون به‌ دانانی خوا هه‌ر چه‌ند هه‌ژاریش بئ، وه له‌ پۆژی قیامه‌تیش باشترین و جوانترین پاداشی چاکه‌کانیان نه‌ده‌ینه‌وه. که‌وابوو: کافر به‌ پیچه‌وانه‌ی موسولمانه له دونیاو له قیامه‌ت.

﴿حەدیسی بیست و پینجەم: جوړی چاکه کردن زۆرن﴾

(عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (نەبو زه‌رپی غیفاری) خوا لئ‌ی پازی بئ نه‌فه‌رموی: (أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) چه‌ند که‌سیک له یاره‌کانی پیتغه‌مبه‌ر ﷺ:

(بَيْنَا سَه) سه‌حابه، واته: یاره‌کانی پیتغه‌مبه‌ر ﷺ، نه‌و که‌سانه‌ن: که به‌ موسولمانی پیتغه‌مبه‌ریان دیتبئ، یان پیتغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌وانی دیتبئ، به‌ موسولمانیش مردبئ. جا بزانه: که پیتغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌فاتی کرد، (۱۱۴۰۰) سه‌دوچارده هه‌زار سه‌حابه‌ی له‌ لوا به‌جئ‌مان.

(قَالُوا لِلنَّبِيِّ ﷺ) سه‌حابه‌کان به‌ پیتغه‌مبه‌ریان گوت: (يَا رَسُولَ اللَّهِ، ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْأَجُورِ) نه‌ی پیتغه‌مبه‌ری خوا ده‌وله‌مه‌نده‌کان هه‌موو پاداشی گه‌وره‌یان وه‌ده‌ست هیتاوه له دونیاو قیامه‌ت: (يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي) هه‌روه‌ک ئیمه‌ نوێژ نه‌که‌ین، نه‌وانیش نوێژ نه‌که‌ن (وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ) وه‌کو ئیمه‌ به‌ پۆژوو نه‌بن (وَيَتَصَدَّقُونَ بِفُضُولِ أَمْوَالِهِمْ) جگه له نوێژو پۆژوو، مالی زیادیان هه‌یه نه‌یکه‌نه‌ خیر له‌ پێگای خوا، ئیمه‌ مالی زیادمان نه‌یه؟

قَالَ ﷺ: أَوْلَيْسَ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ مَا تَصَدَّقُونَ؟ إِنْ بَكُلِّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ وَبِكُلِّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ، وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ وَنَهْيٌ عَنِ مُنْكَرٍ صَدَقَةٌ، وَفِي بُضْعٍ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيَأْتِي أَحَدُنَا شَهْوَتُهُ وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ؟! قَالَ ﷺ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ أَكَانَ عَلَيْهِ وِزْرٌ؟ فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرٌ ﴿ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

(قال) پیغمبر ﷺ فرموی (اولیس) چون وادهلین؟ (قد جعل الله لكم ما تصدقون به) واهلین، چونکه خوی گوره ینکای زوری بو نیوه داناهه خیری پیبکن: (إن بکل تسبیحہ صدقہ) هر جاریک بلین: (سبحان الله). خیریکتان بو نه نووسری (وبکل تکبیرہ صدقہ) هر جاریک بلین: (الله اکبر). خیریکتان بو نه نووسری (وکل تحمیدہ صدقہ) هر وهه (الحمد لله) بگوتری خیریکی هه به (وکل تهلیلہ صدقہ) هر جاریک (لایله الا الله) بگوتری خیریکی هه به.

نهی موسولمانی خوشه ویست: له دوی هر پینج نویژه کان نه م زیکرانه له دهست خوت مهده، که وابوو: له دوی نویژ له سه فرمانی پیغمبر ﷺ سیوسن جار بلین: (سبحان الله). سیوسن جار بلین: (الحمد لله). سیوسن جار بلین: (الله اکبر). به ک جار بلین: (لایله الا الله) وحده لا شریک له، له الملك وله الحمد وهو على کل شیء قدير). ده جار بلین: (لایله الا الله). پیغمبر ﷺ نه وهه ژماره ی بو داناهه، نه که ی له خوته وه زیادو که می بکه ی.

(وامر بالمعروف صدقہ) هر فرمانکردنیک به چاکه، خیریکی هه به (ونهی عن منکر صدقہ) هر قهده گهرکردنیک خراپه به هر جوریک بی خیریکی هه به.

(وفی بضع احدکم صدقہ) به جیماع کردن و پاباردن له گه ل ژنی خوتان خیریکتان دهست نه که وی (قالوا: یا رسول الله) یاره کان گوتیان: نهی پیغمبر ﷺ خوی (ایأتی احدنا شهوته) چون نه گهر به کیک له نیمه بو تیزکردنی ناره زوی خوی نه و نیشه له گه ل ژنی خوی بکا (ویکون له فیها اجر) خیری نه گاتو پاداشی نه دریتته وه؟ (قال: ارایتم) پیغمبر ﷺ فرموی: پیم بلین (لو وضعها فی حرام) نه گهر ناره زوی خوی به حرام تیز بکاو له گه ل ژنیکی ناحه لال پابویری (اکان علیه ویز) نایا گوناهی له سه نه نووسری؟ به لئ: گوناهی له سه نه نووسری (فکذلک إذا وضعها فی الحلال) که وابوو: هر وهه نه گهر به کاری بینن بو حلال (کان له اجر) خیری نه گاتو پاداشی هه به (رواه مسلم) نیمام (موسلم) گنپراویه تیه وه.

که وابوو: ژن هینانت و جیماعت، نه ویش هر به نیازی خودا بی: وه ک داوین پاکو و زورکردنی نه ته وهی نیسلام و پیکهینانی خیزانیک نیسلامی و سوده خش بو کومه لی نیسلام.

.....
ئینجا بزانه: زور جوړی تری چاکه هه نه مروؤ هه ستیان پی ناکا، به لام نه گه ر نیازی ناو

دلی بؤ خوا بئ، خوا خیری بؤ نه نووسی:

بؤ نموونه: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ، فَوَجَدَ بئْرًا فَنَزَلَ فِيهَا فَشَرِبَ ثُمَّ خَرَجَ فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثُ يَأْكُلُ التُّرَى مِنَ الْعَطَشِ، فَقَالَ الرَّجُلُ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلَ الَّذِي بَلَغَ بِي. فَنَزَلَ الْبئْرَ فَمَلَأَ خُفَّهُ ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِيَدِهِ فَسَقَى الْكَلْبَ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَغَفَرَ لَهُ. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، وَإِن لَنَا فِي هَذِهِ الْبَهَائِمِ أَجْرًا؟ فَقَالَ: نَعَمْ فِي كُلِّ ذَاتِ كَبِدٍ رَطْبَةٌ أَجْرٌ﴾ رواه الشيخان، واته: له کاتیکا پیاوئیک به ریگایه کدا نه پویشت و تینووه تی تووش بو، ئینجا بیرئکی دوزی به وه و چوه ناوی و ناوی خوارده وه، ئینجا هاته دهره وه و دیتی و سه گئک زویانی دهره مینا وه و له بهر تینووه تی خوؤ و خاک نه خوا، جا پیاوکه گوتی: نه و سه گه وه کو من تینووه تی کاری تی کردوه. جا پیاوکه چوه ناو بیره که و پر به خوفه که ی ناوی هینا و دایه سه گه که، جا له بهر نه وه خوا سوپاسی کردو لی خوؤش بو. ئینجا هاوړئیکانی پیغه مبه ر ﷺ فهرمویان: نایا نیمه ش له ناژه له کانی خویمان نه گاتی که ناویان نه دهن؟ فهرموی: به لی: هرچی خاوهن جهرگی تهر بئ، به زه بیتان پی دا بئ، خوا پاداشتان نه نووسی.

﴿چهند تیگه یشتنیک له م چه دیسه دا﴾

۱- (ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْأُجْرِ): بزانه: نه م گفتوگو به ی (صحابه) کان له چه سودی به وه نه بو، به لکو چه سودی پی شبرکی بو بؤ کاری چاکه، نه م پیشبرکی به ش خیره و پی پی نه گوتی: (غبطه). پیغه مبه ر ﷺ نه فرموی: ﴿لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ فَهُوَ يَقُومُ بِهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَهُوَ يُنْفِقُهُ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ﴾ رواه الشيخان، واته: چه سودی پی شبرکی تهنه له دوو شیوه دا ره وایه: **یه که میان:** دهر باره ی پیاوئیک: که خوی گه وره فیره قورنانی کرد بی و له کاته کانی شه و و پوژدا بیخوینی، **دووه میان:** دهر باره ی پیاوئیک: که خوی گه وره مالی دابیتی و له کاته کانی شه و و پوژدا له ریگای خوا بیبه خشی.

۲- (وَفِي بَضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ): بزانه: له پیش ده ستیپکردنی جیماع، سوننه ته: ژنو میرد نه م دوعایه بخوینن: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الْلَّهُمَّ جَنَّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنَّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا﴾ رواه الشيخان، پیغه مبه ر ﷺ فهرموی: نه گه نه م دوعایه یان خویندو مندائیک له م جیماعه دروست کرا، شه یتان زیانی پی ناگه به نی.

۳- (أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ...): بزانه: جیماع کردن چه رامه: له ماوه ی چه یزو له ماوه ی خوینی پاش مندالبون، خوی گه وره نه فرموی: ﴿فَاعْتَرَلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ﴾ خوئان بپاریزن له جیماعی ژنه که تان له و ماوه یه ی له چه یزدانه.

(الْحَدِيثُ السَّادِسُ وَالْعِشْرُونَ: كُلُّ أَحَدٍ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كُلُّ سُلَامَىٍّ مِنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ كُلُّ يَوْمٍ تَطَّلَعُ فِيهِ الشَّمْسُ: تَعْدَلُ بَيْنَ الْإِثْنَيْنِ صَدَقَةً، وَتُعِينُ الرَّجُلَ فِي دَابَّتِهِ فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهَا أَوْ تَرْفَعُ لَهُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةً،﴾

هروه ما جیماع کردنیش له کونی پاشه وه دا حه رهامه، پیغه مبه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى رَجُلٍ أُمَّي رَجُلًا أَوْ امْرَأَةً فِي الدُّبْرِ﴾ رواه الترمذی، خوی گه وره به چاوی ره حمهت ته ماشای نه و پیاوه ناکا که نیربازی بکا، یان له کونی پشته وه جیماع له گه ل ژنه که ی بکا. واته: خوی گه وره به چاوی له عنهت و غزه ب ته ماشای ده کا.

۴- (إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرٌ): پیغه مبه ری خو شه ویست نه فه رموی: ﴿إِنْ أَشَرَ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ مِنْزَلَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: الرَّجُلُ يُفْضَى إِلَى امْرَأَتِهِ وَتُفْضَى إِلَيْهِ ثُمَّ يَنْشُرُ سَرَّهَا﴾ رواه مسلم، ولأصحاب السنن: ﴿إِنَّمَا مَثَلُ ذَلِكَ مَثَلُ شَيْطَانَةٍ لَقِيَتْ شَيْطَانًا فِي السُّكَّةِ فَقَضَى مِنْهَا حَاجَتَهُ وَالنَّاسُ يَنْظُرُونَ إِلَيْهِ﴾، واته: خرابترین که س له لای خوی گه وره له رۆژی دوابی: پیاویکه له گه ل نافرته ته که ی جیماع بکا، نینجا نهینتی به کانی جیماع بگریته وه، مه سه له ی نه و ژنو میزده ی نهینتی جیماع کردن باس نه که ن: وه کو مه سه له ی شه ی تانیکه له کولان سواری شه ی تانیک بیو جیماعی له گه ل بکاو خه لکیش ته ماشای بکه ن.

﴿حَدِيثُ بَيْسْتَوِ شَهْشَهْم: هَهُمُو كَهَسْ خَيْرِيكِي لَه سَهْرَه﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) نه بو هوره پره خوا لی ی رازی بی، نه فه رموی: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغه مبه ر ﷺ فه رموی (كُلُّ سُلَامَىٍّ مِنَ النَّاسِ) هه موو نیسک و جومگه یه کی ناده میزاد (عَلَيْهِ صَدَقَةٌ) خیریکی له سه ره (كُلُّ يَوْمٍ تَطَّلَعُ فِيهِ الشَّمْسُ) هه موو رۆژیک که خۆر ده رنه که وی، واته: سوپاسی خوا بکه ی به رامبه ر نه و چاکه ی له گه لئی کردوه: که (۲۶۰) جومگهت هه یه و هه مووی نه رم کردوه بۆ جموجۆل، نینجا نه گه ر چاکه نه که ی، خرابه ش به و جومگانه مه که.

(تَعْدِلُ بَيْنَ الْإِثْنَيْنِ صَدَقَةً) ناشتکردنه وه ی دوو که س که ناکوکییان هه یه خیریکه، به مه رجئ ناشتکردنه وه که له چوارچیوه ی نیسلام ده رنه چی و حه راسی پی حه لال نه کری و حه لالی پی حه رام نه کری. بزانه: درۆکردن دروسته بۆ ناشتکردنه وه.

(وَتُعِينُ الرَّجُلَ) یارمه تی مروه بده ی (فِي دَابَّتِهِ) ده رباره ی وولاغه که ی (فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهَا) تا سواری وولاغه که ی نه که ی (أَوْ تَرْفَعُ لَهُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ) یان ده ستباری له گه ل بکری و باره که ی له گه ل بار بکه ی (صَدَقَةً) نه مه ش خیریکه. جا بزانه: هه تا به رده وام بی له یارمه تی دانی موسولمانان، خوداش یارمه تی تو نه دا.

وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ، وَبِكُلِّ خَطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ،
وَتَمِيطُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ ﴿ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ.

(وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ) قسه يه کی شیرین و باش خیریکه. واته: به بووخوشی له گه ل موسولمانان گفتوگو بکه، سلاویان لبکه، دوعایان بۆ بکه، ناوی خوا بینه و قسه ی سوکو چروک مه که.

(وَبِكُلِّ خَطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ) هه موو ههنگاو یکیش که بۆ نویژ نه پوی خیریکه. که و ابوو: نویژکردنی به جه ماعت له مرگه وت له ده ست خۆت مه ده، چونکه خیری نویژی جه ماعه یه که به (۲۷)، هه ر ههنگاو یکیش خیریکه، نه مه ش قازانجیکی زۆره بۆ موسولمان. (وَتَمِيطُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ) لایردنی نه و شتانه ی زیان له پریوار نه ده ن له سه ر پیکه، نه وه ش خیریکه. جا نه مه یان نزمترین به شه کانی نیمانه، به رزترینیشی ووتنی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یه (رواهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ) نیمامی (بوخاری) و (موسلیم) گپراویه تیا نه وه. بزانه: له فرموده یه کی تری پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه، که دوو رکاعت نویژی چیشته نگاو جیگی نه و خیرانه ده گریتته وه، که و ابوو: نه ی موسولمان، به لای که می هه موو پۆژی دوو رکاعت به ناوی (صَلَاةُ الضُّحَى) = چیشته نویژ بکه، خۆ نه گه ر بیکه ی به چوار رکاعت نه مه زۆر باشتره، نه گه ر بیکه ی به هشت رکاعت: نه مه زۆر خیری هه یه و ته ووتره. جا نه وه ش بزانه: هه ر چاکه یه کت کرد بلی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ). بۆ نه وه ی خوای گه وره زیاتر یارمه تیت بدا بۆ چاکه

﴿ چهند تیگه یشتتینک لهم چه دیسه دا ﴾

۱- (تَعْدُلُ بَيْنَ الْإِثْمَيْنِ صَدَقَةٌ): براندنه وه ی کیشه ی نیوان دوو که س، یان زیاتر، ناشتکردنه وه ی دوو که س، یان زیاتر: به کیکه له ره وشته هه ره به رزه کانی نیسلام، به و مرجه ی لهم پیکه اتنه دا بی شه رع ی پوو نه دا، پیغه مبه ردا ﷺ نه فه رموی: ﴿أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَفْضَلِ مَنْ دَرَجَةِ الصَّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ؟ قَالُوا: بَلَى. قَالَ: إِصْلَاحُ ذَاتِ الْبَيْنِ، فَإِنَّ فِسَادَ ذَاتِ الْبَيْنِ هِيَ الْحَالِقَةُ﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، نَايَا پیتان بلیم کام ره وشت خیری گه وره تره له پۆژوو و نویژ و خیرکردن؟ گوتیان: به لئی. فه رموی: چاککردنی نیوان موسولمانان و براندنه وه ی کیشه ی نیوانیان خیری گه وره تره، چونکه تیکدانی نیوانی موسولمانان نایین نه تاشی و لای نه با.

۲- (وَتَعِينُ الرَّجُلَ): هه ر ده رباره ی یارمه تی دانی مروفی بی ده سه لات، پیغه مبه ردا ﷺ نه فه رموی: ﴿أَبْلَغُوا حَاجَةَ مَنْ لَا يَسْتَطِيعُ إِبْلَاحَ حَاجَتِهِ، فَإِنَّهُ مَنْ أَبْلَغَ سُلْطَانًا حَاجَةَ مَنْ لَا يَسْتَطِيعُ إِبْلَاحَهَا إِيَّاهُ نَبَتَ اللَّهُ قَدَمَيْهِ عَلَى الصَّرَاطِ﴾ رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ وَالطَّبْرَانِيُّ، واته: نیشرو کاری مروفی بی ده سه لات بگه یه ننه لای نه و که سه ی نه توانی بۆ پیک بینن، چونکه

(الْحَدِيثُ السَّابِعُ وَالْعِشْرُونَ: الْبِرُّ وَالْإِيمُ)

﴿عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِيمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَكَرِهَتْ أَنْ يَطَّلَعَ عَلَيْهِ النَّاسُ﴾ رواه مُسْلِمٌ.
 ﴿وَعَنْ أَبِيصَةَ ابْنِ مَعْبُدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: جِئْتَ تَسْأَلُ عَنِ الْبِرِّ وَالْإِيمِ؟ قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اسْتَفْتِ قَلْبَكَ: الْبِرُّ مَا أَطْمَأَنَّتْ إِلَيْهِ النَّفْسُ وَأَطْمَأَنَّنَا إِلَيْهِ الْقَلْبُ،

هرکه سیک کاری مروی بی ده سلات بگه به نیت لای خاوهن ده سه لاتیک، خوی گه وره له سر پردی دوزخ قاچه کانی نه پاریزی له خلیسک بردن.

۳- (وَكُلُّ خَطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ): پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ كَفَّارَاتٌ لِمَا بَيْنَهُنَّ مَا لَمْ تُغَشَّ الْكِبَائِرُ﴾ رواه مُسْلِمٌ، نه م پینج نویژانه و نویژی جومعه تا نویژی جومعه که ی تر، ره شکره وه و داپوشه ری گونا مه بچوکه کائن به مه رجی: گونا مه گه وره کان نه کرین.

﴿حَدِيثُ بَيْسْتَوِ حَقَّتْهُمُ: چاکه و خراپه﴾

(عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گنر دراوه ته وه له (نه وواس) ی کوری (سه معان)، نه فرموی: (عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ) پیغمبر ﷺ نه فرموی: (الْبِرُّ زُودِي چاکه (حُسْنُ الْخُلُقِ) بریتی به له خو و ره و شتی جوان: وه ک پوو خو شتی و یار مه تی دانی خه لک و سه ردانی خزم و که سی خوت و به زه بی هاتن به هه ژاران... هتد، پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿إِنَّكُمْ لَا تَسْعُونَ النَّاسَ بِأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَسْعَهُمْ مِنْكُمْ بَسْطُ الْوَجْهِ وَحُسْنُ الْخُلُقِ﴾ أَخْرَجَهُ أَبُو يَعْقُبٍ، وَاتَه: نَبُوَه به به خشینی مالتان به روهستی خه لک ناکن، به لام پوو خو شتی و ره و شتی جوانی نَبُوَه به روهستیان نه کا.

(وَالْإِيمُ) گونا مه و خراپه (مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ) نه وه به: کار له دلته بکاو له ناو دلته جی پی نه بیته وه و نازاری پی بگه به نی (وَكْرِهَتْ أَنْ يَطَّلَعَ عَلَيْهِ النَّاسُ) هه روه ها پیته ناخوش بی پیاوما قولان نه و کرده وه ی تو ببینن، واته: خراپه هر له ناو دلا دی و ده چی و مروی پی ناخوشه خه لکی به و خراپه به ی وی ناگادار بن (رواه مُسْلِمٌ) نيمام (موسليم) گنر اویه تیه وه.

(وَعَنْ أَبِيصَةَ ابْنِ مَعْبُدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ) هر له و با به ته (وابيسه) ی کوری (مه عبه د) نه فرموی: (أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتمه خزمه ت پیغمبر ﷺ (فَقَالَ: جِئْتَ تَسْأَلُ عَنِ الْبِرِّ وَالْإِيمِ؟) نه ویش فرموی: هاتوی پرسیار بکه ی چاکه چی به و خراپه چی به؟ (قُلْتُ: نَعَمْ) منیش گوت به لی، بُو نه وه هاتوم (قَالَ اسْتَفْتِ قَلْبَكَ) پیغمبر ﷺ نه فرموی: پرسیار له دلی خوت بکه، چونکه هه ستردن به چاکه و خراپه له ناو دلته دایه.

نینجا پیغمبر ﷺ نه وه هه ستردنه ی پوون کرده وه و فرموی: (الْبِرُّ مَا أَطْمَأَنَّتْ إِلَيْهِ النَّفْسُ وَأَطْمَأَنَّنَا إِلَيْهِ الْقَلْبُ) چاکه نه وه به: دلته پی خوش بی و ده روونت پشوو بد او دلته لته دا، له به نه وه ی دوا روژی باشه و مه ترسی ی نه.

وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ، وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوْكَ ﴿
 حَدِيثٌ صَحِيحٌ رَوَيْنَاهُ فِي مُسْنَدِي الْإِمَامَيْنِ: أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ، وَالِدَارِمِيُّ، يَأْسَنَادٌ جَيِّدٌ.

(وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ) گوناهایش نه وهیه کار له دلت بکاو (وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ) له ناو دلتدا هاتوجۆ بکاو گیر نه بن، له بهر نه وهیه مه ترسی دوا پۆژی ههیه، که وابوو: دلی خۆت له هه موو کهس باشتر نه زانی چاکه و خراپه چییه؟ (وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوْكَ) هه ر به گویره ی دلت، واز له خراپه بینه، هه رچه ند زانیانی نایینی فتوات بۆ بدهن و دیسان فتوات بۆ بدهن و بلین: بیکه. چونکه موسولمانی ته و او نه وه کهسه یه واز له گومانلیکراو بینن، نه وه که تووشی هه رام بیی ﴿عَنْ عَطِيَّةَ السَّعْدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَبْلُغُ الْعَبْدُ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُتَّقِينَ حَتَّى يَدَعَ مَا لَا بَأْسَ بِهِ حَذْرًا مِمَّا بِهِ الْبَأْسُ﴾ رواه الترمذی، واته: بنده ناگاته پله ی له خواترسان تا واز له شتی وانه بینن: که به کردنی زیانی پی ناگا، نه وه که تووشی شتیکی وای بیی: که زیانی پی بگه یه نی.

به لئ: زۆر جار به لیدانی دل، مروؤ به خۆی له زانی نایینی باشتر نه زانی: نایا نه م شته باشه، یان خراپه؟ چونکه زانی نایینی ناو دل نایینی و له سه ر ناشکرای فتوا نه دا، بگه ریوه بۆ هه دیسی (٦ و ١١).

(حَدِيثٌ صَحِيحٌ) هه دیسیکی راسته (رَوَيْنَاهُ فِي مُسْنَدِي الْإِمَامَيْنِ) گیراونه ته وه له کتیبی نه م دوو نیمامه:

یه که م: (أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ) نیمام (نه هه دی) کوری (هه نه به ل) خوا لی ی رازی بین، یه کیکه له وه چوار زانیانه ی سه ر مه زه ب، له سالی (١٦٤) له دایک بووه، له سالی (٢٤١) ی کۆچی له ته م نه ی (٧٧) سالی دا له (به غدا) وه فاتی کردوه، له زیانی خۆی دا زۆر نازارو به ندیخانه ی بینیوه له بهر خواپه رستی، به زۆری له لای نیمامی (شافعی) ی خویندوه، نه ویش ده رسی به نیمامی (بوخاری) و (موسلم) و (نه بوداود) گوته.

دوو هه م: (وَالِدَارِمِيُّ) نیمام (عبدالله) ی (داره می) سه مه رقه ندی یه، یه کیکه له زانا به رزه کانی هه دیس، له سالی (١٨١) له دایک بووه، له سالی (٢٥٥) وه فاتی کردوه، مامۆستای نیمام (موسلم) و (تیرمزی) و (نه بوداود) بووه. خوایه له هه مووان رازی به، آمینه. (یأسناور جید) ریگای هه دیسه که زۆر باشه.

ئینجا بزانه: له دوا ی جی به جی کردنی مافی خودا چاکه له گه ل دایک و باوک و خرمان له گشت چاکه به ک گه وره تره ﴿عَنْ يَهُزَّ بْنِ حَكِيمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ أَبْرُ؟ قَالَ: أُمَّكَ... ثُمَّ أُمَّكَ... ثُمَّ أُمَّكَ... ثُمَّ أَبَاكَ، ثُمَّ الْأَقْرَبَ فَالْأَقْرَبَ﴾ رواه أبوداود، واته: نه ی پیغه مبه ری خواص الله له گه ل کئی چاکه بکه م؟ له وه لاما سنی جار فه رموی: له گه ل دایکت، ئینجا له گه ل باوکت، ئینجا له گه ل خرمنی نزیکتر، ئینجا، ئینجا.

(الْحَدِيثُ الثَّامِنُ وَالْعَشْرُونَ: وَصِيَّةُ النَّبِيِّ ﷺ لِأَصْحَابِهِ)

﴿عَنْ أَبِي نَجِيحٍ الْعَرَبِيِّ بْنِ سَارِيَةَ السَّلْمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾

﴿چەند تىگەيشتىنك لەم حەديسەدا﴾

۱- (اسْتَفْتِ قَلْبَكَ): بزانە؛ ھەر كاتىك زانايەكى ئايىنى باوھە پىكراو (فَتَوَأَى بَوَّ دَاى، لە پاستى ئەم (فَتَوَأَى) يەش دلتيا بوى، ھىچ زاناي تىرىش بە پىچەوانە (فَتَوَأَى) تىرى نەدا، تۆش پەفتار بەم (فَتَوَأَى) يە بکە، ئەگەر (فَتَوَأَى) يەكە بە ھەلەش بوو، تۆ تاوانبار نابى، پىغەمبەر ﷺ ئەفەرموى: ﴿مَنْ أَفْنَى بَغَيْرِ عِلْمٍ كَانَ إِثْمُهُ عَلَيَّ مِنْ أَفْئَاةٍ﴾ رواه أبو داود، ھەر كەسىك (فَتَوَأَى) ناپاستى بۆ درا، ئەوھ تاوانكەى لە سەر (فَتَوَأَى) دەرەكە يە.

جا ئەگەر ھاتوو زانايەكى تر (فَتَوَأَى) يەكى بە پىچەوانەى ئەم (فَتَوَأَى) يەى داين، واجبە ھەول بەدەى تاكو پاستىت بۆ دەرەكەوى، جا ئەگەر پاستىت بۆ دەرەكەوت و سەرت لىشىوا، بۆ بەرژەوھەندى ئايىنەكەت (فَتَوَأَى) يە ھەپام وھەرىگەر و كارەكە مەكە؟ چونكە بووھتە (شُبُهَات)، بگەرئوھە دىسى (۱۱ و ۱۶).

۲- (وَإِنْ أَفْطَاكَ النَّاسُ وَأَفْطَوُكَ): ئەى موسولمانى بەرپىز: زۆر ئاگاداربە زۆر ئاگاداربە: ھەموو جۆرە زانايەك ماقى (فَتَوَأَى) دانى نى، بەلكو ئەو كەسەى (فَتَوَأَى) ئەدا، ئەبى لە شەرعى ئىسلام شارەزا بى، كەوابوو: ئەگەر كەسىك قورئان و حەدىسى زۆرى لەبەر بوو، بەلام لە شەرعى ئىسلام شارەزا نەبو، ئەوھ تەنھا بۆى ھەيە بانگەوازی ئىسلامى بكا، بۆى دروست نى (فَتَوَأَى) بەدا، ھەرھەكو پزىشكى ددان بۆى نى دەستكارى چاوبكا.

كەوابوو: ھەر كەسىك لە سنورى زانستى تايبەت بە خۆى نەوھستى و بە نەزانى بچىتە ناو زانستىكى تر، ئەوھ خۆيشى گومرا ئەبى و خەلكىش گومرا ئەكا، ھەرھەكە پىغەمبەر ﷺ ئەفەرموى: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبِضُ الْعِلْمَ انْتِزَاعًا يَتَّزِعُهُ مِنَ النَّاسِ، وَلَكِنْ يَقْبِضُ الْعِلْمَ بَقْبِضِ الْعُلَمَاءِ، حَتَّى إِذَا لَمْ يَبْقَ عَالِمٌ اتَّخَذَ النَّاسُ رُؤُوسًا جَهْلًا فَاسْتَلُوا فَأَفْتَوْا بِغَيْرِ عِلْمٍ فَضَلُّوا وَأَضَلُّوا﴾ رواه الشَّيْخَان، واتە: خواى گەرھە زانستى ئايىنى بەو جۆرە لانايا: كە لە سىنەى خەلكى دەرپىننى، بەلام بە ھۆى مردنى زانايانى ئايىنى زانست لائەبا، تا واى لىدئى: زاناي ئايىنى نامىنن، جا ئەم خەلكە ھەر كەسە گەرھە سەركردە يەكى نەزان بۆ خۆى دانەنئو پرسىارى ئايىنبيان لىتەكرئى، ئەوانىش بە نەزانى (فَتَوَأَى) نەدەن، بەم (فَتَوَأَى) يە بە خۆيان گومرا ئەبنو خەلكىش گومرا ئەكەن.

كەوابوو: ئامۆزگارىت ئەكەم: زۆر زۆر لە مامۆستاو ئەمىرەكانى ئەم سەردەمە بترسەو ئەم حەدىسە ھەر لە بەرچاوت بى! چونكە (گورگى فىلېباز لە ناو پىستەى مەردايە).

﴿حەدىسى بىستو ھەشتەم: ئامۆزگارى پىغەمبەر ﷺ بۆ سەحابەكان﴾

(عَنْ أَبِي نَجِيحٍ الْعَرَبِيِّ بْنِ سَارِيَةَ السَّلْمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (عربىاض) كورپى (سارىە)، يەكىكە

قَالَ: وَعَظَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ. مَوْعِظَةً وَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ، وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَأَنَّهَا مَوْعِظَةٌ مُودَعٌ فَأَوْصِنَا. قَالَ ﷺ: أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ، وَإِنَّهُ مِنْ يَعِشْ مِنْكُمْ فَسِرِّي اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ

له سه حابه‌ی پیغمبر ﷺ چواره‌مین که س بوو: که له (مه‌که) ی پیروز موسولمان بووه، (۳۱) هه‌دییسی گپړاونه‌وه، له سالی (۷۵) ی کزچی وه‌فاتی کرده، خوا لای پازی بی. (قال) فه‌رموی: (وَعَظَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغمبر ﷺ ناموزگاریه‌کی کردین له دوی نویدی به‌یانی (مَوْعِظَةً وَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ) ناموزگاریه‌که نه‌ونده به نرخ بوو: دلای پی نه‌هاته ترسان (وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ) چاوی پی نه‌هاته گریان و فرمیسکی نه‌باراند (فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) جا نیمه‌ش گوتمان: نه‌ی پیغمبر خوار ﷺ (كَأَنَّهَا مَوْعِظَةٌ مُودَعٌ) له و ناموزگاریه‌ت وا دهرده‌کوی: ناموزگاری مالتاواپی بی، چونکه زور بایه‌خی پی‌نده‌ی (فَأَوْصِنَا) که‌واپوو: چ فرمانیکت هه‌یه پیمان رابگه‌یه‌نه.

(قَالَ: أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ) پیغمبر ﷺ فه‌رموی: ناموزگاریتان نه‌که‌م له خوا بترسنو له فرمانی دهرنه‌چن (وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ) هه‌روه‌ها فرمانتان نه‌دمی: که گوپړاپه‌ل بن بقره‌گه‌وره‌کانتان و له فرمانیان دهرنه‌چن (وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ) هه‌رچه‌نده‌گه‌وره‌تان قوله‌په‌شیکتی حه‌به‌شی بی هه‌ر له فرمانی دهرمه‌چون.

چونکه پیوسته هه‌موو که‌س له و دنیایه‌گه‌وره و سهر‌داریکی هه‌بی بو نه‌وه‌ی کاروبار پیک بکه‌وی، جا نه‌گه‌ر بو نه‌و که‌وره‌یه گوپړاپه‌ل نه‌بین و له فرمانی دهرچین، کاروبار پیک ناکه‌وی و کومه‌ل تیک نه‌چی، بوی پیغمبر ﷺ نه‌فه‌رموی: ﴿مَنْ خَرَجَ مِنَ الطَّاعَةِ وَفَارَقَ الْجَمَاعَةَ ثُمَّ مَاتَ، مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً﴾ رواه مسلم، هه‌ر که‌س له فرمانی گه‌وره‌ی خوی دهرچن و له کومه‌لی موسولمانان جیا بیته‌وه، نینجا بمری، وه‌ک مردنی (جاهلیه) نه‌مری، واته: جیاوازی نیه: له‌گه‌ل لایه‌نه نانیسلامه‌کان له شیوه‌ی مردنیا.

ناگاداری: مه‌رجی گوپړاپه‌لی و له فرمان دهرنه‌چون نه‌وه‌یه: که دژ به شه‌ریعتی نیسلام فرمان نه‌دا، نه‌گه‌ر به پیچه‌وانه‌ی شرع فرمانی دهرکرد، توش له دژی راپه‌په‌و دروست نیه به قسه‌ی بکه‌ی.

(وَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ) به‌راستی هه‌ر یه‌کیکتان له دوی من بمینی (فَسِرِّي اخْتِلَافًا كَثِيرًا) په‌رته‌وازه و ناکوکیه‌کی زور نه‌بینی، له نیوان موسولماناندا (فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي) جا نه‌گه‌ر نیوه‌گه‌یشتنه نه‌و ناکوکیه، ده‌ست به یاساو پیکای من بگرن (وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ) هه‌روه‌ها ده‌ست به پیکاو په‌وشتی هه‌ر چوار خه‌لیفه‌کانی من بگرن. واته: هه‌ر چوار جینیشه‌کانی پیغمبر ﷺ: که نیمامی (أبو بکر) و نیمامی (عمر) و نیمامی (عثمان) و نیمامی (علی) ن

الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ، عَضُوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ ﴿ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

(الرَّاشِدِينَ) ئەو چوارانە لە سەر پێگای منن (المَهْدِيِّينَ) ئەوان شارەزای پێگای پاستن. واتە: ئەگەر ئەو چوارانە، یان یەكێك لەوان فەرمانتێکیان دەرکرد، پێویستە بە قسە ی ئەوان بکری زیاتر لە فەرمانی سەحابەکانی تر، خوا لێیان پازی بێ.

جا لەو چوارانەش فەرمانی نێمامی (أبو بکر) و نێمامی (عمر) لە هەموویان لە پیشترە، چونکە پێغەمبەر ﷺ ئە فەرمووی: ﴿اِقْتَدُوا بِاللَّذِينَ مِنْ بَعْدِي: أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، شَوَيْنَ ئەو دوو (خليفة) یە بکەون کە لە دوا ی من دێن: کە (أبو بکر) و (عمر) ن.

ئێنجا بزانە: مەبەست بە سوننەتی پێغەمبەر ﷺ لێرەدا قورئان و حەدیسە، مەبەست بە سوننەتی هەر چوار خەلیفەکان پوونکردنەو هەوانە و تێگە یشتنی ئەوانە لە قورئان و حەدیس، چونکە ئەوان لە هەموو کەس لە نایینی ئیسلام شارەزاترن، لە بەر ئەو پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: (عَضُوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ) یاسای ئەو چوار خەلیفانە بە ددان بگرن و بەری مەدن (وَإِيَّاكُمْ) زۆر ئاگاداری خۆتان بن (وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ) خۆتان دوور بخەنەو لەو شتانە ی لە نایینی ئیسلام بەیدا ئەکرین و ناوی نایینیان لێ ئەندرئ، چونکە ئەوانە بیدعەنە (فَإِنَّ كُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ) هەرچی بیدعە هە یە: هەمووی ئەبێتە سەر لێشێوان و گومرایی (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ، وَقَالَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ) نێمام (أبو داود) و (تیرمزی) گێراویەتیانەو ه.

پێناسە: بیدعە: بەیدا کردنی شتیکی تازە یە لە نایینی ئیسلام، بە بێ فەرمانی خواو پێغەمبەر ﷺ.

پوون کردنەو هە: بیدعە دوو بە شە: ۱- قەبیحە، واتە: ناشیرین. ۲- حەسەنە، واتە: جوان. هەر شتیکی لە قورئان و حەدیس پێگای بۆ نەدۆزیتەو هە بیدعە ی قەبیحە یە و حەرامە ئیشی پێ بکری. ئەگەر پێگای بۆ دۆزرایەو هە ئەمە بیدعە ی حەسەنە یە و دروستە و خێرە ئیشی پێ بکری. بە لگە:

پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ﴿مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، واتە: هەر کەس لە ئیسلامدا پەوشت و یاسایەکی باش دابنئ ئەو پاداشی خۆ ی هە یە، بە قەد ئەوانە ی پەفتاریشی پێ ئەکەن پاداشی هە یە، وە هەر کەسیک لە ئیسلامدا یاسایەکی ناشیرین دابنئ، ئەمە تاوانی خۆ ی هە یە و بە قەد ئەوانە ی پەفتاریشی پێ ئەکەن تاوانی بۆ ئەنوسری. ئەمە پارچە یە کە لە حەدیسێکی درێژ، نێمام (موسلیم) گێراویەتیەو ه.

واته‌ی (سَنَنْ) نه‌وهایه: شَتِیْکَ نه‌بوین و تازه په‌یدا بکری، له‌گه‌ل واته‌ی (بِدْعَة) یه‌ک نه‌گریته‌وه، که‌وابوو: بیدعه دوو به‌شه، وه‌کو گورتمان.

بُؤِیْنَه: چاپکردنی قورپان و حه‌دیس، هه‌روه‌ها کۆکردنه‌وه‌ی قورپان و حه‌دیس، سه‌رو بؤرو ژیر کردنی قورپان، هه‌موویان بیدعه‌ی حه‌سه‌نه‌یه، نه‌و که‌سه‌ی یه‌که‌م جار نه‌و یاسایه‌ی داناهه خیری هه‌یه، چونکه له‌کاتی خۆی پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی داوه به‌نووسینه‌وه‌ی قورپان و حه‌دیس، نه‌و بیدعه‌یه نه‌چپته ژیر نه‌و فه‌رمانه‌و نه‌بیته (حَسَنَة)، واته: جوان و باش. وه‌رگپړانی ته‌فسیری قورپان و حه‌دیس بؤ هه‌ر زمانیک، بیدعه‌ی (حَسَنَة) یه‌ چونکه نه‌چپته ژیر ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُنَبِّئَهُمْ﴾ واته: هه‌ر پیغه‌مبه‌ریکمان ناریدی به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌ی خۆی نارومانه، تا فه‌رمانی خویان بؤ پوون بکاته‌وه.

هه‌ر پارتایه‌تی و کومه‌لیک و هه‌ر ریک‌خراویک هه‌بی، به‌ هه‌ر ناویک بی، که‌ بؤ نیسلا می راسته‌قینه‌ نه‌بی، به‌ (بِدْعَة قَبِيحَة) دانه‌ندری، له‌ به‌ر ئایه‌تی ﴿وَلَا تَبْغُوا السَّبِيلَ فَتَفْرَقَ بَيْنَكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ واته: به‌ دوا‌ی رپچکه‌کان مه‌که‌ون، چونکه په‌رته‌وازه‌تان پی‌نه‌که‌ن و له‌ رپگای خواتان نه‌ده‌ن.

جا نه‌ی موسولمانی خۆشه‌ویست: بؤیی لیره‌ دریزه‌م پی‌دا چونکه زۆر له‌ لاوانی موسولمان پله‌ی خوینده‌واری و شاره‌زایی نایینیان نزمه، زۆریش دلسۆزی نایینن، له‌ به‌ر نه‌وه هه‌ر شتی ببینن نه‌لین: بیدعه‌یه. چونکه مانای بیدعه نازانن و له‌ زانستی نایین چهند ئایه‌ت و حه‌دیسیک نه‌زانن و به‌مه‌ لای پال نه‌ده‌نه‌وه، له‌مه‌ زیاتر هیژیک‌ی وایان نیه‌ به‌لگه‌ی بیدعه له‌ قورپان، یان حه‌دیس، بدۆزنه‌وه: ئایا باشه، یان خراپه‌؟.

به‌لام به‌ هه‌ر جور، نیستا بیدعه‌ی قه‌بیحه‌ گه‌لیک زۆرن و له‌ سه‌ر نیسلا م نه‌ژمی‌درین، خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ لیبان نارازین. بگه‌رپوه بؤ حه‌دیس‌ی (ه) م.

﴿چهند تیگه‌یشتنیک له‌م حه‌دیسهدا﴾

۱- (السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ): **بزانه**: بؤ گوپرایه‌لی و پانه‌په‌رین له‌ دژی کاربه‌ده‌سته‌کانمان، پیغه‌مبه‌ر ﷺ چوار مه‌رجی داناون:

یه‌که‌م: ﴿إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا﴾ رواه‌ الشَّيْخَان، له‌ دژیان پامه‌په‌رن مه‌گه‌ر کافر بوونیک‌ی ئاشکرا ببینن. **دووم**: ﴿فَإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ﴾ رواه‌ الشَّيْخَان، هه‌ر کاتیک فه‌رمانی به‌ خراپه‌ پی‌کرا، گوپرایه‌لی دروست نیه. **سێیه‌م**: ﴿يَقُودُكُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ﴾ رواه‌ مُسْلِم، گوپرایه‌لی کاربه‌ده‌ست بن، نه‌گه‌ر نه‌م خه‌لگه‌ی به‌ قورپان، واته: به‌ شه‌ریعه‌تی نیسلا م به‌رپوه نه‌برد. **چواره‌م**: ﴿مَا أَقَامُوا فِيكُمْ الصَّلَاةَ﴾ رواه‌ مُسْلِم، له‌ دژیان پامه‌په‌رن، هه‌تا نوپژ له‌گه‌ل ئیوه‌دا نه‌که‌ن و فه‌رمان به‌ نوپژ نه‌که‌ن.

(الْحَدِيثُ التَّاسِعُ وَالْعِشْرُونَ: طُرُقُ الْجَنَّةِ كَثِيرَةٌ)

﴿عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ وَيُبَاعِدُنِي عَنِ النَّارِ؟ قَالَ ﷺ: لَقَدْ سَأَلْتَ عَنْ عَظِيمٍ وَإِنَّهُ لَيْسَ عَلَى مَنْ سَهَّلَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ: تَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا،

۲- (فَسَيَّرِي اخْتِلَافًا كَثِيرًا): دهر باره‌ی نهم پهرته‌وازه‌یه پیغهمبر ﷺ نه‌فهرموی: ﴿تَفْتَرِقُ هَذِهِ الْأُمَّةُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مِلَّةً كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً: وَهِيَ الْجَمَاعَةُ، وَفِي رِوَايَةٍ: مَا أَنَا عَلَيْهِ الْيَوْمَ وَأَصْحَابِي﴾ رواه الترمذی والحاكم، نهم نوممه‌ته‌ی من پهرته‌وازه نه‌بینو نه‌بیته‌ه‌فتاوسنی‌گروه، گشتیان‌ه‌له‌نه‌و نه‌چنه‌دوزه‌خ، نه‌نها یه‌کیکیان‌نه‌بین: که‌کومله‌ئی‌گه‌وره‌یه، واته: (اهل السنّة والجماعة)‌یه، که‌له‌سه‌ر ری‌بازی‌ئیستای‌من‌و‌سه‌حابه‌کانی‌منه.

که‌وابوو: نه‌ی‌موسولمانی‌به‌ریز: زور‌ناگاداری‌خوت‌به، نهم‌ه‌فتاودو‌گروه‌گومراپووه‌فیلت‌لنته‌که‌ن‌و‌به‌ناوی‌نابین‌ته‌فرت‌نه‌ده‌ن، چونکه‌زور‌له‌سه‌رکرده‌و نه‌ندامانی‌نهم‌گروهانه‌بو‌به‌رزه‌وه‌ندی‌گروهه‌که‌یان‌قسه‌ی‌سه‌ر‌قوزو‌بن‌نالوز‌نه‌که‌ن، ده‌مارگیری‌(حزبی‌و‌مذهبی‌)‌وای‌لن‌کردون‌(فتوا)‌ی‌سه‌رکرده‌کانی‌خویان‌پی‌باشتره‌له‌فهرموده‌ی‌هر‌چوار‌(خلیفة)‌کان.

ئینجا‌تا‌کو‌له‌داوی‌نهم‌فیلبازانه‌پزگار‌ببی، بو‌پوونکرده‌وه‌ی‌ری‌بازی‌پیغهمبر ﷺ هر‌چوار‌(خلیفة)‌کان‌بگه‌ری‌وه‌سه‌ر‌پوونکرده‌وه‌ی‌زانایانی‌سه‌ده‌کانی‌یه‌که‌م‌و‌دوه‌م‌وسنی‌به‌م، که‌پنیا‌نه‌گوتری‌(السلف الصالح)، پیغهمبر ﷺ شاهیدی‌بو‌داون.
ناگاداری: وشه‌ی‌(هذه الأمة)‌وا‌نه‌گه‌یه‌نی: که‌نهم‌ه‌فتاوسنی‌به، گروهی‌نابینین، نه‌ک‌(علمانی)؟ چونکه‌نه‌وان‌به‌شهرعی‌نیسلام‌ره‌فتار‌ناکه‌ن.

﴿حَدِيثُ بَيْسْتَا وَنَوِيهِم: رِيكَايَ بِهِ هَشْت زُورُن﴾

(عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) موعازی‌کوری‌جه‌به‌ل‌فهرموی (قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گوتم نه‌ی‌پیغهمبری‌خواه‌الله ﷻ (أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ) کرده‌وه‌یه‌کم‌پی‌بلی (يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ) نه‌و کرده‌وه‌یه‌بمباته‌به‌ه‌شت (وَيُبَاعِدُنِي عَنِ النَّارِ) وه‌له‌ناگری‌دوزه‌خ‌دورم‌بخاته‌وه؟ (قَالَ: لَقَدْ سَأَلْتَ عَنْ عَظِيمٍ) پیغهمبر ﷺ فهرموی: به‌راستی‌ده‌باره‌ی‌شتیکی‌زور‌گرنگو‌گه‌وره‌پرسیارت‌کرد (وَإِنَّهُ لَيْسَ عَلَى مَنْ سَهَّلَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ) وه‌نه‌و کرده‌وه‌یه‌ش‌زور‌ناسانه‌بو‌که‌سیتک: که‌خوا‌بو‌ی‌ناسان‌بکاو‌یارمه‌تی‌بدا.

ئینجا‌پیغهمبر ﷺ کرده‌وه‌که‌ی‌بو‌پوون‌کرده‌وه‌و‌فهرموی: (تَعْبُدُ اللَّهَ) نه‌نها‌هر‌خوا‌به‌پرسته (وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا) وه‌هیچ‌شتیک‌مه‌که‌به‌هاوبه‌ش‌بو‌خواو‌کرده‌وه‌ی‌باشت

وَتَقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتَحُجُّ الْبَيْتَ. ثُمَّ قَالَ ﷺ: أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ؟: الصَّوْمُ جُنَّةٌ، وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ، وَصَلَاةُ الرَّجُلِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ، ثُمَّ تَلَا (تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ) حَتَّى بَلَغَ (يَعْمَلُونَ).

به دلسوزیه وه هر بؤ خوا بئی (وَتَقِيمُ الصَّلَاةَ) نویژ بکه (وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ) زه کات بده (وَتَصُومُ رَمَضَانَ) مانگی ره مه زان به بؤووبه (وَتَحُجُّ الْبَيْتَ) حه جی مالی خوا بکه. (ثُمَّ قَالَ) نینجا پیغه مبر ﷺ فه رموی: (أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ) نهی موعان، نایا بیت خۆشه چه ند ریگایه کی چاکه پئی بلیم؟ (الصَّوْمُ جُنَّةٌ) رۆووکرتنی سوننهت پاریزره بؤ تو له ناگری دۆزهخ (وَالصَّدَقَةُ) خیرکردن (تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ) گوناھی بچوک لانه با (كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ) ههروه ک ناو ناگر نه کوژی بیته وه.

بزانه: گوناھی گه وره به خیرکردن لاناچی و نه بی توبه بکا، وه نه و گوناها نهی په یوه نندیان به ناده میزاده وه ههیه: جا گه وره بئی، یان بچوک، نه بی خاوه نه که ی رازی بکاو توبه ش بکا، نه گینا: لاناچی. بگه ریوه بؤ حه دیسی (۱۸).

(وَصَلَاةُ الرَّجُلِ) نویژکردنی مرۆف (مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ) له ناوه ندی شه وه وه دروشمی پیاوچا کانه (ثُمَّ تَلَا) نینجا پیغه مبر ﷺ بؤ به لگه هیتانه وه له سه ر پیاوچاکی نه و که سه ی که به شه و نویژ نه کا، نه م دوو نایه ته ی خوینده وه: ﴿تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾ ته نیشته کانیان جیا نه بیته وه له یاتاخی نوستن. واته: له خه وه لئه ستن به شه و ﴿يَذْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ خویان نه په رستن و شه ونویژ نه کهن ﴿خَوْفًا﴾ له ترسی دۆزهخ ﴿وَطَمَعًا﴾ وه به ته مای به هه شتن ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ نه و ماله ی داومانه به وان، هه ندیکی نه دهنه فه قیرو هه ژارو له ریگای چاکه سه رفی نه کهن ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ﴾ که س نازانی ﴿مَا أُخْفِيَ لَهُمْ﴾ نه وه ی له به هه شت بۆیان ناماده کراوه ﴿مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ له وه ی چاو پئی خۆش نه بئی ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نه وه ش پاداشی نه و کرده وه باشانه یه: که له دونیادا نه یانکرد.

نه ی موسولمان: خوا په رستی له شه وی دا خیری زیاتره له هه موو کاتیکی تر، له هه مووش خیرتر نویژکردنی شه وه، نینجا نه گه ر پیش نوستن نویژ بکه ی پئی نه گوتری: (شه ونویژ). نه گه ر له دوا ی نوستن بیکه ی پئی نه گوتری: (تَهَجُّد). نه مه یان له هه موویان گه وره تره، وه لای که می شه ونویژو ته هه ججود: دوو په کاته، به ناوی شه ونویژ، یان ته هه ججود لای زۆر: هه تا به یان نه دا هه ر نویژ بکه، نینجا نه گه ر ناتوانی نویژ بکه ی، قوربان بخوینه، نه گه ر نا: زیکی خوا بکه و دوعا بکه، وه (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) له کاتی پاشیودا، له هه موو زیکی خیری زیاتره، هه ر چینیکی له وانه ی گوتمان بیکه ی خیری خوا په رستی شهوت بؤ نه نووسری و وه به ر نه و دوو نایه ته نه که وی.

ثُمَّ قَالَ ﷺ: أَلَا أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَعَمُودِهِ وَذُرْوَةِ سَنَامِهِ؟ قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ. قَالَ ﷺ: رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَذُرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ. ثُمَّ قَالَ ﷺ: أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَلَاكِ ذَلِكَ كُلِّهِ؟ قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ.

(ثُمَّ قَالَ) نینجا پیغهمبر ﷺ فهرموی: (أَلَا أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ) نایا پیتم سهری هه موو خواپه رستی به که چی بهو (وَعَمُودِهِ) کۆله که ی نایین چی بهو (وَذُرْوَةِ سَنَامِهِ) به رزترین لووتکه ی نایین چی به؟

(قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گوتم به لئی نه ی پیغهمبر ی خوا ﷺ پیتم بلی (قَالَ) پیغهمبر ﷺ فهرموی: (رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ) سهری هه موو کاریک نیسلامیونهو بیروباوه ری ته واره: به خواو پیغهمبر ﷺ (وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ) کۆله که ی نایین نویژکردنه. (وَذُرْوَةُ سَنَامِهِ) لووتکه ی هه ره به رزی نایین (الْجِهَادُ) تیکۆشانه بۆ به رزکردنه وه ی نیسلام: به گیان و به مال و به زمان به لام تیکۆشانی چه کدارانه - که پی ی نه گوتری: (غزا) - له هه موویان خیرتره، چونکه گیانی خۆی نه فرۆشیتته خۆای گه وره و به هه شتی لۆه ره گری، پیغهمبر ﷺ نه فهرموی: ﴿مَا تَرَكَ قَوْمَ الْجِهَادِ إِلَّا عَمَّهُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ﴾ رواه الطبرانی، هه ره ته وه یه که واز له (جهاد) واته: له تیکۆشانی ریگای خوا بیتنی، خۆای گه وره به تیکریایی تووشی نازارو ژێرده ستیان نه کا.

(جهاد) واته: تیکۆشان له ریگای خوا، پیویسته بۆ لایردنی دهسته لاتنی تاغوت و نوکه رانی کوفر و بۆ چه سپاندنی حوکی خوا له سه ره زمینی خواو پزگارکردنی پیاو و ژنو مندالانی چه وسیندراپه وه، هه ره که سیک واز له جیهاد بیننی خوا ژێرده ستو سه رشوپی نه کا، ناموس و ولایتیشی له دهست نه چی، خۆ نه گه ره به حوکی کوفر رازی بیو حوکی خۆای نه وی، نه و که سه کافریش نه بی.

بِرَأْسِهِ: هه موو سه ره رزی بۆ نه و که سه یه: که له ریگای خوا تی نه کۆشنی، نه وانهی نه لئین: نیستا جیهاد سووی نه، که و ابوو پیویست ناکا جیهاد بکری. یان نه لئین: نایا جیهاد له کوئی بکه یین؟ خۆ کار به دهسته کان موسولمانن هه رچه ند حوکیش به قورپان نه که ن، چونکه باوه رپان به خواو پیغهمبر ﷺ هه یه، وه له شکری نه وانیش زۆر موسولمانی تیدایه چونکه باوه رپان به خواو پیغهمبر ﷺ هه یه، چۆن بیانکوژین؟

له وه لامدا نه لئین: نه و کار به دهستانه ی نیستا خۆیان سه پاندوه به سه ره ولاتانی نیسلامدا، هه موویان نوکه ری کافره کانن، بۆیی حوکی قورپان ناچه سپینن و دژ به هه موو پیشکه و تنیکی نیسلامی نه وه ستن و بایه خ به به دره وشتی نه دن، نه وه ی یارمه تی نه وانیش نه دا، وه کو نه وانو نویژکردنه که ی سووی نه. بپوانه هه دیسی (۳۴).

(ثُمَّ قَالَ) دیسان پیغهمبر ﷺ فهرموی: (أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَلَاكِ ذَلِكَ كُلِّهِ) نایا پیتم بلیم: شتی که هه یه: نه وه ی ووتمان گشتی لۆکو نه بیتته وه؟ (قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گوتم: به لئی نه ی

فَأَخَذَ ﷺ بِلِسَانِهِ وَقَالَ: كُفَّ عَلَيْكَ هَذَا. فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَإِنَّا لَمُؤَاخِذُونَ بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ؟
فَقَالَ ﷺ: تَكَلَّفْتُكَ أُمَّكَ! وَهَلْ يَكْبُ النَّاسُ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ، أَوْ - قَالَ - عَلَى
مَنَاحِرِهِمْ إِلَّا حَصَانِدُ أَلْسِنَتِهِمْ؟ ﴿﴾ رواه الترمذي، وقال: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

پیغمبر صلی الله علیه و آله خواجه پیغمبر صلی الله علیه و آله (فَأَخَذَ بِلِسَانِهِ) پیغمبر صلی الله علیه و آله زبانی خودی به دست گرت و
(ثُمَّ قَالَ) نینجا فرمودی: (كُفَّ عَلَيْكَ هَذَا) خودت له مه بپاریزه.

(فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَإِنَّا لَمُؤَاخِذُونَ بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ؟) منیش گوتم نهی پیغمبر صلی الله علیه و آله خواجه نایا
چون به هوی گفتوگومان سزا نه درین؟ (فَقَالَ: تَكَلَّفْتُكَ أُمَّكَ!) پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودی:
دایکت بزرت بکا، چون نه مه نازانی! - (لیرهدا مه بهست دعای خراب نیو مه بهست
سرسورمانه) - (وَهَلْ يَكْبُ النَّاسُ فِي النَّارِ) نایا هیچ هویه که زورتی نیو نهو خه لکه
فری بداته ناو ناگری دوزخ (عَلَى وُجُوهِهِمْ، أَوْ قَالَ عَلَى مَنَاحِرِهِمْ) که له سهر پوی خویان
رابطیشینه ناو ناگر (إِلَّا حَصَانِدُ أَلْسِنَتِهِمْ) تنها هویه که کرده وی زوبانیانه، که پی
نه چنه دوزخ، وه که قسهی ناشیرین و شایه دی به درو دو زمانی و جنیودان... همد (رواه
الترمذي، وقال: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ) نیمامی (تیرمی) گپراویه تیه وه.

﴿ چه نند تیگه یشتنیگ لهم چه دیسه دا ﴾

۱- (وَصَلَاةُ الرَّجُلِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ): پیغمبر صلی الله علیه و آله نه فرمودی: ﴿عَلَيْكُمْ بِقِيَامِ اللَّيْلِ فَإِنَّهُ
دَابُّ الصَّالِحِينَ قَبْلَكُمْ، وَهُوَ قُرْبَةٌ إِلَى رَبِّكُمْ، وَمَكْفَرَةٌ لِلْسَيِّئَاتِ، وَمَنْهَأَةٌ لِلْإِثْمِ، وَمَطْرَدَةٌ لِلدَّاءِ
عَنِ الْجَسَدِ﴾ رواه الترمذي وأحمد، ثبتوه شه ونویژ بکن، چونکه شه ونویژ پیشه
پیاوچاگانی پیش ثبتوه، له خوا نزیکتان نه کاته وه، خرابه کانتان نه سریتته وه،
له گوناگردن قه ده غه تان نه کا، دهر له لاشه تان دهر نه کا.

۲- (وَذِرْوَةٌ سَنَامِ الْجِهَادِ): نیمامی (الأذرعى) نه فرموده یه هی هه لبراردوه: که (جهاد)
له هه موو کرده وه کانی مرؤف - له پاش نیمان - گه وره تره، چونکه پرسیار
له پیغمبر صلی الله علیه و آله کرا: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا يَعْدُلُ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا تَسْتَطِيعُونَهُ.
فَاعَادُوا عَلَيْهِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا؟ كُلُّ ذَلِكَ يَقُولُ: لَا تَسْتَطِيعُونَهُ! ثُمَّ قَالَ: مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ الْقَائِمِ بآيَاتِ اللَّهِ لَا يَفْتُرُ مِنْ صَلَاةٍ وَلَا صِيَامٍ حَتَّى يَرْجِعَ الْمُجَاهِدُ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ﴾ رواه الشيخان، نهی پیغمبر صلی الله علیه و آله کام کرده وه به قه د (جهاد) خیری
زوره؟ فرمودی: ناتوان کرده وهی وا بکن که به قه د (جهاد) خیری زور بی. نینجا دو
جارو سی جاری تر پرسیاران لی کرده وه؟ نه ویش هه نه یفه رمو: ناتوان. نینجا
فرمودی: خیری (مُجَاهِدٌ) له ریگای خوا، وه کو خیری نهو که سه یه: به رده وام به زوروه
بیو شه و نویژ بکا و قوربان بخوینن، به جوریکی وا: له نویژو پوروه پشوو نه دا، تا
(مُجَاهِدٌ) ریگای خوا له (جهاد) هه کی نه گه ریته وه.

(الْحَدِيثُ الثَّلَاثُونَ: أَمْرُ اللَّهِ وَتَوَاهِيهِ)

﴿عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخُسَيْنِيِّ جُرْثُومِ بْنِ نَاشِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضَيِّعُوهَا، وَحَدَّ حُدُودًا فَلَا تَعْتَدُوهَا، وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ فَلَا تَتَهَكَّوهَا، وَسَكَتَ عَنْ أَشْيَاءَ رَحْمَةً لَكُمْ غَيْرَ نَسِيَانٍ

مهروه‌ها پياويك پرسياړی له پيغه مبه‌ره صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كړدو گوټی: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ إِنْ قُتِلْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتُكْفَرُ عَنِّي خَطَايَايَ؟ قَالَ: نَعَمْ، وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ مُقْبِلٌ غَيْرُ مُدْبِرٍ، إِلَّا الَّذِينَ﴾ رواه مُسْلِمٌ، ئەي پيغه مبه‌ري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نايان نه‌گه‌ره له ريگای خوا بكوژدېم و شه‌هيد بېم، مه‌موو گونا‌ه‌كانم لانه بدردين؟ فه‌رمووي: به‌لې، به‌و مه‌رجه‌ي: خوږاگر بې و پادا‌شتت له خوا بوئو هه‌لمه‌تېر بې و هه‌لاتوو نه‌بې، ته‌نھا قه‌ر ز نه‌بې. واته: جگه له قه‌رزي ناده‌ميزاد، خواي گه‌وره له گشت گونا‌ه‌كانی (شه‌يد) خو‌ش نه‌بې.

﴿حَدِيثُ سِيسِي سِيَهَمٍ: فَهَرْمَانٌ وَقَدْ دَغَّهَ كِرَاوَهَ كَانِي خَا﴾

﴿عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخُسَيْنِيِّ جُرْثُومِ بْنِ نَاشِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (نَهَبُوا شِعْرَهُ بَعِي) (خَوْشَمَنِي) يَهْ كَيْكَه لَه‌و سَه‌حَابَانَه‌ي پَه‌يْمَانِي بِن دَاړه‌كَه‌يَا ن دَاوَه‌تَه پيغه مبه‌ره صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، (٤٠) حه‌ديسي گيړاونه‌وه، له سالي (٧٥) كوچي له شام وه‌فاتي كړدوه.

﴿عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ﴾ له پيغه مبه‌ره صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه‌گيړيته‌وه: (قَالَ) پيغه مبه‌ره صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رمووي: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَرَضَ فَرَائِضَ) خواي گه‌وره چه‌ند شتيكي له سه‌ر نيوه واجب كړدوه (فَلَا تُضَيِّعُوهَا) نيوه‌ش له ده‌ستيان مه‌ده‌ن و جي‌به‌جيان بكن.

پيښا‌سه: واجب نه‌وه‌يه: له سه‌ر كړدني پادا‌شي بدرتي‌و له سه‌ر نه‌كړدني سزا بدرئ: وه‌ك نوټز، رڼوو، زه‌كات... هتد.

(وَحَدَّ حُدُودًا) وه خواي گه‌وره چه‌ند سنوريكي داناوه: بؤ سزاداني خه‌لك له سه‌ر هه‌نديك تاوان (فَلَا تَعْتَدُوهَا) له‌و سنوره تي‌مه‌په‌رېن و زياتري مه‌كه‌ن وه‌ك سزاي (زينا): سه‌د داره، سزاي ناره‌قخوړ: چل داره، بوختان: هه‌شتا داره... هتد، به‌و جوړه‌ي له شه‌ريعتي نيسلام ديار كراوه.

(وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ) خواي گه‌وره چه‌ند شتيكي قه‌ده‌غه كړدوه و هه‌رپامه بيكهن (فَلَا تَتَهَكَّوهَا) قه‌ده‌غه‌ي خوا مه‌شكيتن و نزيكي نه‌و هه‌رپامه مه‌كه‌ن، به‌ هيچ جوړئ مه‌يكهن، وه‌ك زينا، ناره‌ق، قومار، شايه‌دي به‌ درؤ... هتد.

پيښا‌سه: هه‌رپام نه‌وه‌يه له سه‌ر كړدني سزا بدرئ و به‌ وازلي هيناني پادا‌شتي بدرتي‌ له قيامت.

(وَسَكَتَ عَنْ أَشْيَاءَ) خواي گه‌وره بې‌ده‌نگي له هه‌ندي شت كړدوه و باسي هه‌رپام و هه‌لائي نه‌و شتي نه‌كړدوه (رَحْمَةً لَكُمْ) به‌زه‌يي به‌ نيوه‌دا هاتوه (غَيْرَ نَسِيَانٍ) واتي مه‌گن خوا

فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا ﴿ حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ الدَّارِقُطْنِيُّ وَغَيْرُهُ.

له بیری چووه باسی بکا (فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا) نئوهش لی می مکلنسه وه به دویا مه گه رین. که واته: پرسپاری زیاد مه که و مه لی نهری بوچی حه پامه؟ بوچی حه لاله؟ به لام نه گه ر شتیتک له لا پوون نه بو نایا حه پامه، یان حه لاله؟ بری لای زانای نایینی پرسپار بکه و به نه زانی نئیشه که مه که.

(حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ الدَّارِقُطْنِيُّ وَغَيْرُهُ) نيمامی (داره قوتنی) و چهند زانایه کی تر گيړاويه تيانه وه، ثم زانایه ناوی (علی) کوړی (عمره) خه لگی گه په کی (دارالقطن) بوو له (به غدا)، له سالی (۲۰۶) کوچی له دایک بووه، له (۲۸۵) وه فاتی کردوه، به کیکه له زانا به رزه کانی حه دیس.

نینجا بزانه: هر که سیک کرده وه به کی حه پام بکا، نه وه توپه بی خوا نه بزوینن بو نه وه ی سزای بدا ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يَغَارُ وَالْمُؤْمِنُ يَغَارُ، وَغَيْرَهُ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ الْمُؤْمِنُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ رواه الترمذی، واته: خوا غیره تی هه یه و توپه نه بین، موسولمانیش غیره تی هه یه و توپه نه بین، جا غیره ت و توپه بوونی خوا به هوی نه وه به: که موسولمان کرده وه به کی حه پام بکا.

﴿ چه ند تیگه یشتنیک له م حه دیسه دا ﴾

۱- (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَرَضَ فَرَاغًا فَلَا تُضَيُّوْهَا): بزانه: هر که سیک واجبیکی له ده ست چوو له کاتی خوی دا نه یکرد، واجبه قه زای بکاته وه، چونکه رسته ی (فَلَا تُضَيُّوْهَا) وا نه گه به نی: هر که سیک بمری و واجبیکی له نه ستودا مایی، نه وه به له ده ستده ری مافی خوا ناو نه بری، که و ابوو: هر که سیک واجبیکی له نه ستودا بین، دروست نیه خوی به سوننه ت خه ریک بکا، تا واجبه که نه داته وه، له حه دیسی پیغه مبه رد الله هاتوه: ﴿لَا تُقْبَلُ نَافِلَةٌ حَتَّى تُؤَدَّى الْفَرِيضَةُ﴾ رواه الإمام أحمد فی رسالة الصلاة، له لای خوا سوننه ت قبول ناکری، تا واجبه به ته وای نه کری.

۲- (وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ فَلَا تَنْتَهِكُوهَا): شکاندن قه ده غه ی خوا به هیزترین هویه: بو توپه بوونی خوا، چونکه کردنی هر کاریکی حه پام نه بیته نیشانه ی بین بایه خی و ریز لی نه نان له خوی گه وره، ته ماشا بکه پیغه مبه رد الله نه فه رموی: ﴿لَا أَحَدٌ أَعْيُرُ مِنَ اللَّهِ، فَلِذَلِكَ حَرَّمَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ﴾ رواه الشنخان، هیچ که س له خوا به غیره تر نیه، له بهر به غیره تی تاوانی ناشکراو په نهانی حه پام کردوه. واته: هر که سیک تاوانیک بکا، خوا لی توپه نه بین.

۳- (فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا): به کیکه له و شتانه ی خواو پیغه مبه رد الله بین ده نگیان لی کردوه: زاتی خوی گه وره به، پیغه مبه رد الله نه فه رموی: ﴿تَفَكَّرُوا فِي آيَةِ اللَّهِ، وَلَا تَفَكَّرُوا فِي اللَّهِ﴾ رواه

الْحَدِيثُ الْحَادِي وَالثَّلَاثُونَ: فِي الرَّهْدِ

﴿عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ سَهْلِ بْنِ سَعْدِ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: ذُنُسِي عَلَى عَمَلٍ إِذَا عَمَلْتُهُ أَحَبَّنِي اللَّهُ وَأَحَبَّنِي النَّاسُ؟ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ارْهَدْ فِي الدُّنْيَا يُحِبَّكَ اللَّهُ، وَارْهَدْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ يُحِبَّكَ النَّاسُ﴾ حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ وَغَيْرُهُ بِأَسَانِيدٍ حَسَنَةٍ.

الطبرانی والبيهقي، بیر له چاکه کان و دروستکاروه کانی خوا بکهنه وه، بیر له زاتی خوا مه که نه وه. که وابوو: گفتوگو کردن ده رباره ی زاتی خوا، شوینی خوا، نهینی به کانی خوا، پیشه ی گومر ابووه کانی (أهل البدعة والضلالة) به.

﴿حَدِيثِي سَيُؤِيهِ كَهَمٌ: وَازْهِنَانٌ لَهُ دُونِيَا﴾

(عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ سَهْلِ بْنِ سَعْدِ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (سهل) ی کوری (سه عدی) (ساعیدی) خوا لیان پازی بن، سه حابه به، خه لکی (مه دینه) به، (۱۸۸) حدیسی گپراونه وه، له سالی (۸۸) ی کچی له (مه دینه) وه فاتی کردوه.

(قَالَ) نه فرموی: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیاویک هاته لای پیغه مبه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (فَقَالَ: ذُنُسِي عَلَى عَمَلٍ) پیاوه که گوتی: نه ی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کاریکم پی نیشان بده (إِذَا عَمَلْتُهُ) هر کاتیک نه و کاره م کرد (أَحَبَّنِي اللَّهُ وَأَحَبَّنِي النَّاسُ) خوی گوره خوشی بویم و خه لکیش خوشی بویم؟.

(فَقَالَ: ارْهَدْ فِي الدُّنْيَا) پیغه مبه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرموی: وز له دنیا بیته و ته نها به قه د پیویست مالی حه لال کۆ بکه وه - بروانه حدیسی (۴۰) - (يُحِبُّكَ اللَّهُ) خوی گوره خوشی نه وی. و ازهینان له دنیا نه مه به: چاوت له گوره بی نه بی، خوت به پیاویکی زلو لیته اتوو دانه نی، نه وه ی دلت نه یه وی له حه لال گشتی نه ده ی تی، چاوت له دهستی که س نه بی، هرده م مردن له بهر چاوت بی، گیانی خوت به خوا به رستی به یته سر.

(وَارْهَدْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ) وز له و شتانه بیته: که له به ردهستی خه لکدایه (يُحِبُّكَ النَّاسُ) خه لکیش نه توی خوش نه وی، چونکه دلی زور که س نه وه ایه: نه گهر ته ماع له مالیان بکه ی، یان ته ماع له کاریان بکه ی رقیان لیته هه لته سستی و خوشیان ناوی و به چاوی سوک ته ماشات نه که ن، که وابوو: خوشویستنی دنیا سهری هه موو تاوانیکه، هر که سیک دنیا ی خوش بو، له دوا پوردا زانی لیته که وی، مروفی ژیرو هوشیار بو چه ند پوزیکی دنیا خوی ناشیرین ناکا له لای خواو خه لک.

(حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ وَغَيْرُهُ بِأَسَانِيدٍ حَسَنَةٍ) حه دیسیکی جوانه، نیمام (نیهن ماجه) بو چه ند زانایه کی تر گپراویه تیا نه وه.

(نیهن ماجه) ناوی (محمد) کوری (به زید) بوو، خه لکی (قه زوین) بوو، له سالی (۲۰۹) ی کچی له دایک بووه، له (۲۷۳) وه فاتی کردوه، به کیکه له زانایانی حه دیس، خوا لی پازی بن.

(الْحَدِيثُ الثَّانِي وَالثَّلَاثُونَ: لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ)

﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ سَعْدِ بْنِ مَالِكِ بْنِ سَنَانَ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾

نینجا بزانه: سوورپوونی له سهروه دهستهینانی مالی دونیاو ههولدان بۆ پلهی بهرز نه بیته هوی له دهستچوونی زۆر له پلهی له خواترسان و خواپه رستی، چونکه ئەم دله جینگای دوو هوی تیدا نابیته وه ﴿عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا ذُبَانٍ جَانِعَانِ أُرْسِلَا فِي غَنَمٍ بِأَفْسَدَ لَهَا مِنْ حِرْصِ الْمَرْءِ عَلَى الْمَالِ وَالشَّرْفِ لِدِينِهِ ﴿رواهُ الإمام أحمد، واته: دوو گورگی برسی که بهریدرینه ناو مینگه له مه رینک، نه وهنده تیکی نادهن، وه کو سوورپوونی مرۆ له سهر کو کردنه وهی مال و وه دهستهینانی گه ورهیی نایینه که ی لی تیک نه دا.

﴿چهند تیگه یشتنیک له م چه دیسه دا﴾

۱- (از هَذَا فِي الدُّنْيَا): پیتغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فرموی: ﴿أَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلُ مِنْكُمْ وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ، فَهُوَ أَجْدَرُ أَنْ لَا تَزْدُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ ﴿رواهُ مُسْلِمٌ، ته ماشای نه وه که سه بکن که له نپوه به ره و خوارتره: له خزم و مال و جوانی، ته ماشای نه وه که سه مه کن که له نپوه به سه ره وه تره: له خزم و مال و جوانی، وه ها باشتره، تا کو نیعه ته کانی خواتان به سوکی نه یه ته بهرچاو.

۲- (از هَذَا فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ): پیتغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فرموی: ﴿اتَّقِ الْمَحَارِمَ تَكُنْ عَبْدَ النَّاسِ، وَأَرْضَ بِمَا قَسَمَ اللَّهُ لَكَ تَكُنْ أَعْنَى النَّاسِ، وَأَحْسِنْ إِلَى جَارِكَ تَكُنْ مُؤْمِنًا، وَأَحَبَّ لِلنَّاسِ مَا تُحِبُّ لِنَفْسِكَ تَكُنْ مُسْلِمًا، وَلَا تُكْثِرِ الضَّحِكَ فَإِنَّ كَثْرَةَ الضَّحِكِ تُمِيتُ الْقَلْبَ﴾ ﴿رواهُ التِّرْمِذِيُّ، واته: خۆت له چه پامه کان بپاریزه نه بیته خواپه رستترین که س، نه وه به شهی خوا بوی داناوی پی ی پازی به نه بیته ده وه مه ندرتین که س، چاکه له گه ل دراوسیت بکه نه بیته نیماندارینکی ته واو، زۆر پیمه که نه چونکه زۆر پیکه نین دل نه مرینن.

۳- (يُحِبُّكَ اللَّهُ... يُحِبُّكَ النَّاسُ): پیتغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَيْنَ الْمُتَحَابُّونَ بِيَحْلَالِي؟ الْيَوْمَ أَظْلَهُمْ فِي ظِلِّي يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلِّي﴾ ﴿رواهُ مُسْلِمٌ، خوی گه وره له پۆزی دواپی نه فرموی: له کوین نه وانهی له دونیادا له بهر گه ورهیی من یه کترینان خۆش نه ویست؟ نه مرۆ له سیبه ری عرشیی خۆمیان دانه نیم، که جگه له سیبه ری عرشیی خۆم هیچ سیبه ریکی تر نیه.

﴿چه دیسی سی و دووهم: زیان له نیسلامدا نیه﴾

﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ سَعْدِ بْنِ مَالِكِ بْنِ سَنَانَ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾ (نه بو سه عیدی) (خودری) یه کینکه له سه حابه کانی پیتغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، (۱۱۷۰) چه دیسی گپراونه وه، له سالی (۷۴) ی کوچی له (مه دینه) وه فاتای کردوه، به خۆیشی خه لکی (مه دینه) بووه.

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ ﴿ حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ
وَالدَّارِقُطْنِي وَغَيْرُهُمَا مُسْتَدًّا، وَرَوَاهُ مَالِكٌ فِي الْمُوطَأِ مُرْسَلًا عَنْ عَمْرٍو بْنِ يَحْيَى
عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، فَأَسْقَطَ أَبُو سَعِيدٍ وَلَهُ طُرُقٌ يُقَوَّى بَعْضُهَا بَعْضًا.

نہم (صحابہ) یہ نہ گپڑتے وہ: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) پیغمبر ﷺ فرموی:
(لَا ضَرَرَ) هیچ زیان لیداننیک له نایینی نیسلامدا رهوا نیه: چ زیان له خوت بدهی، چ
له که سنیکی تر بو شه وی سود به خوت بگا.

(وَلَا ضِرَارَ) هرهه ما: زیان لیدانی خه لک رهوا نیه، با سودی خویشی تی دا نه بی، یان
له تو له زیاننیک زیاننیک تری بی شه رعی لی بدهی، واته: له مافی خوی زورتر زیانی لی بدها:
وهک له جیاتی په نجه یه که دهستی بپرئ، یان له جیاتی دهستیک بیکوژی، واته: له سنوری
نیسلام ده رجئ.

به لام نه گهر به رزه وهندی گهره تر بوو له و زیانه، نه مه ره وایه: وهک دهست برینی دز بو
پاراستنی مالی خه لک، دارکاری کردنی زیناکه ر بو پاراستنی ناموس، یان تو له وهرگرتنیک
به گویره ی شرعی نیسلام بوو: وهک چاو به چاو، دهست به دهست، نه مه ش ره وایه.

(حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ وَالدَّارِقُطْنِي وَغَيْرُهُمَا مُسْتَدًّا) حدیسیکی جوانه و نیمام (نیین
ماجه) و (داره قوتنی) و چندانی تر گپڑاویه تیانه وه (وَرَوَاهُ مَالِكٌ فِي الْمُوطَأِ مُرْسَلًا عَنْ عَمْرٍو بْنِ
يَحْيَى عَنِ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، فَأَسْقَطَ أَبُو سَعِيدٍ) هرهه ما نیمام (مالیک) - کورپی (نه نه س)
یه کیکه له زانا سرمه زه به کان و زانایانی حدیس، له سالی (۹۳) له (مه دینه) له دایک بووه،
له سالی (۱۷۹) ی کچی له (مه دینه) وه فاتی کردوه، ماموستای نیمامی (شافعی) بوو، خوا
لییان رازی بی - نه و حدیسه ی له کتیبه که ی خوی که ناوی (موطأ) بوو، گپڑاویه تیه وه و
ناوی (نه بوسه عید) ی نه هیناوه، که و ابوو: حدیسه که لاوازه، به لام (وَلَهُ طُرُقٌ يُقَوَّى بَعْضُهَا
بِبَعْضٍ) حدیسه که چند ریگایه کی هه نه: یه کتری به هیز نه که نو حدیسه که جوان نه بی و
نیشی پی نه کرئ، یه کیک له م ریگایانه نه مه حدیسه یه:

﴿عَنْ أَبِي صَرْمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ ضَارَّ ضَارَّ اللَّهُ بِهِ وَمَنْ شَاقَّ شَاقَّ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ رَوَاهُ
التِّرْمِذِيُّ بِسَنَدٍ حَسَنٍ، وَاتِهِ: هه رکه سیک زیان به خه لکی بگه یه نی خوا زیانی پی نه گه یه نی، وه
هه رکه سیک نازارو بارگرانی بخاته سه ر خه لکی خوا له قیامت باری گران نه کا.

﴿چهند تیگه یشتنیک له م حدیسه دا﴾

بزانه: زانایانی شه رعزان له سه ر بناغهی نه م حدیسه ی (لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ) چهند
(قاعدة) یه کی (أصول الفقه) یان بنیات ناوه، وه کو:

۱- (الضَّرَرُ يُزَالُ) نه بی زیان لایدری: وه کو گه راندنه وه ی شتی فروشر او نه گه ر ناته واو
بوو، هه م خو پاراستن له هویه کانی نه خوشی و... هتد.

(الْحَدِيثُ الثَّلَاثُ وَالثَّلَاثُونَ: فِي كَيْفِيَّةِ الْمُحَاكَمَةِ)

﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ لِإِدْعَى رِجَالٌ أَمْوَالَ قَوْمٍ وَدِمَائِهِمْ، لَكِنَّ الْبَيِّنَةَ عَلَى الْمُدَّعِيِ وَالْيَمِينَ عَلَى مَنْ أَنْكَرَ﴾

۲- (الضَّرْرُ لَا يُزَالُ بِالضَّرْرِ) نابی زیان به زیانکی تر لابدری، وهکو: دروست نیه مروئی برسی خواردن برسیکی تر بخواو تووشی مردنی بکا، دروست نیه پووبار له زهویه که ی خوی لابداته زهوی که سیکی تر... هتد.

۳- (يُتَحَمَّلُ الضَّرْرُ الْخَاصُّ لِدَفْعِ الضَّرْرِ الْعَامِّ) زیانی تایهتی لیته درئی تاکو زیانی گشتی لابدری: وهکو برینی دهستی دز، تاکو زیان له مالی خه لک نه که وی... هتد.

۴- (يُرْتَكَبُ أَخْفُ الضَّرْرَيْنِ لِإِتِّقَاءِ أَشَدِّهِمَا) زیانی سوکتر لیته درئی تاکو له زیانی که وره تر خو بیاریزی: وهکو له دهستدانی مال بو پاراستنی گیانی خوی، یان هی ناده میزادیکی تر، هم شکاندنی پوژوو بو بزگارکردنی گیانی خوی، یان هی ناده میزادیکی تر... هتد.

۵- (الضَّرُّورَاتُ تُبِيحُ الْمَخْظُورَاتِ) ناچاریه کان چه پامه کان چه لال نه که ن: وهکو خواردن مردار بو مروئی برسی که نزیک مردن بن، هم گوتنی ووشه ی کوفر، یان کردنی کاریکی کوفر نه که ر زوری لیکراو مه ترسی کوشتنی هه بوو.

ناگاداری: ناچاری = (ضُرُورَة) له گه ل پیویستی = (حَاجَة) جیاوازه، چونکه ناچاری = (ضُرُورَة) به حاله تیک نه گوتری: که نزیکی مردن بکا، نه ناچاری به چه پام چه لال نه کا. پیویستی = (حَاجَة) به حاله تیک نه گوتری: که زور ماندوو به نازاری بکا، به لام مه ترسی مردنی لیته کری، که وابوو: به م پیویستی به چه پام چه لال نابی.

﴿حَدِيثِي سِي وَسِي يَهُم: چُونِيه تِي دَاد كِرْدَن﴾

(عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَه (ثَبِينَ عَهْبِاس) خُوا لِيَان رَازِي بِي كِيَرْدِرَاوَه تَه وَه: پِيغَه مَبَر ﷺ فَه مَوِي: (لَوْ يُعْطَى النَّاسُ) نَه كَه ر بَدْرِي بَه خَه لَك، وَاتَه: نَه وَ مَافَه ي دَاوَاي نَه كَه نَه كَه ر بِيَان دَرِيْتِي (بِدَعْوَاهُمْ) بَه تَه نَهَا دَاوَا كِرْدِنِيَان (لَا دَعَى رِجَالٌ أَمْوَالَ قَوْمٍ) هَه نَدِي كَه س لَه خَوِيه وَه دَاوَاي مَالِي خَه لَكِي تَرِي نَه كَرْد (وَدِمَائِهِمْ) وَه دَاوَاي خَوِيْتِي كَه سَانِي تَرِي شِيَان نَه كَرْد، وَاتَه: كُوشْتَن.

(لَكِنَّ) به لام نايینی پیروزی نیسلام وای داناوه: که (الْبَيِّنَةُ عَلَى الْمُدَّعِيِ) دواکار شاهید بیئی بو نه وهی راستی به که ی دهر که وی؟ چونکه نه و دواوی شتیکی په نهان نه کا: که نه و مافه یه (وَالْيَمِينَ) سویند خواردن (عَلَى مَنْ أَنْكَرَ) له سر نه و که سه یه که دواوی لیکراوه و دان نانئ به مافی دواکار.

حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ وَغَيْرُهُ هَكَذَا، وَبَعْضُهُ فِي الصَّحِيحَيْنِ.

(حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ) نيمامی (بهیهقی) - تاوی (أحمد) کوپی (حسین)، له (بهیهق) له نزيك (نيسابور) له سالی (۲۸۴) ی کۆچی له دايك بووه، يه کيکه له زانا بهرزه کانی حه ديس، له سالی (۴۵۸) وه فاتى کردوه - نه م حه ديسه ی گيړاوه ته وه. (وغيره هَكَذَا) چه ندانی تریش به و جوړه گيړاويه تیا نه وه (وَبَعْضُهُ فِي الصَّحِيحَيْنِ) پارچه يه کی نه م حه ديسه له (صحيح) ی (بوخاری) و (موسليم) دايه.

مه رجی شاهیده گان: نه بی موسولمان بن، نوئرو پوژوو و زه کات جی به جی بکن، تاوانبار نه بن: به نار هق و قومارو زینا... هتد گونا مه کانی تر، مه روه ها: دايك و باوك و کوپو کچی داواکار نه بن، دروژمنی داوالیکراو نه بن، ره ووشتیان باش بی، گومانی سوود به خو گه یانندن و زیان لادان له سهر خویمان لی ته کری.

سویند خوار دنیش: نه بی به خودا بی، یان به سیفه ته کانی خودا بی: وه ک قورنانی پیروژ. **ئینجا بزانه:** نه گه داواکار دوو شاهیدی هینان، یان شاهیدیکی هینا و سویندیشی خوار، نه وه مافه کی نه دریتی، وه نه گه ره هیچ شاهیدی نه هینا، نه و کاته داوالیکراو سویند نه خوا: که نه و مافه ی له سهر نیه. به لام داوالیکراو بوی دروسته: سویند نه خوا و بیگه ریئیتته وه بۆ سهر داواکار، بۆ نه وه ی نه و سویند بخوا، جا نه گه داواکار شاهیدی نه هینا و سویندته گه پابه وه کشی نه خوار، نه وه به یه کجاری مانی نه سوتی، واته: نه بی به جوړیکی تر نه م داوايه تومار بکا، به و مه رجش شاهیدی ده ست بکه وی.

جا نه ووش بزانه: واجبه کار به ده ست قازی به ک دابنی بۆ براندنه وه ی کیشی نیوان خه لک، نه گه نه و داینه نا، نه بی خه لکه که بۆ خویمان یه کیک دابنن و گوپا به لی بن ﴿عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: كَيْفَ تَقْدَسُ أُمَّةٌ لَا يُؤْخَذُ مِنْ شَدِيدِهِمْ لَضَعِيفِهِمْ ﴿﴾ رواه ابن جبان، واته: چون پاک و سهر فران نه بی گه لیکي وا: که مانی بی هیزه کانیا ن له به هیزه کانیا ن وه رنه گری.

﴿چهند تیگه یشتنیک له م حه ديسه دا﴾

۱- ﴿لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بَدْعُوا هُمْ﴾: پیغه مبه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿مَنْ خَاصَمَ فِي بَاطِلٍ وَهُوَ يَعْلَمُهُ، لَمْ يَزَلْ فِي سَخَطِ اللَّهِ حَتَّى يَنْزِعَ عَنْهُ﴾ رواه أبو داود، مه رکه سیك داوا ی شتیکی ناهق بکا و بشزانی: مانی له و شته دا نیه، به رده وام له تور په یی خودا ده میئیتته وه، تا واز له م داوايه نه هینتی.

۲- ﴿الْبَيِّنَةُ عَلَى الْمُدْعَى﴾: پیغه مبه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿أَنْ تَزُولَ قَدَمَا شَهِدَ الزُّورَ حَتَّى يُوجِبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ﴾ رواه ابن ماجه، قاجی شاهیدی به درو له شوین خوی لاناچی، تا خوی گه وره بریاری دوزه خی بۆ نه دا. چونکه شاهیدی ی به درو وه کو کافر بیون داندراره، که و ابو: خوئی لی پاریزه و شاهیدی به درو مه ده.

(الْحَدِيثُ الرَّابِعُ وَالثَّلَاثُونَ: فِي إِزَالَةِ الْمُنْكَرِ)

﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ،

۳- (وَالْمَيِّنُ عَلَى مَنْ أَنْكَرَ): پيغهامبر ﷺ نه فرموي: ﴿مَنْ اقْتَطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِيَمِينِهِ فَقَدْ أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ، وَحَرَّمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ، قَالَ: وَإِنْ كَانَ قَضِيًّا مِنْ أَرَاكَ﴾ رواه مسلم، هر كه سِيَك ماني موسولماننيك له دهست بدا به سويندي به درو، به راستي خوي گوره پرياري ناگري دوزه خي بو نه داو به هه شتي لي قه دهغه نه كا، هه چنه ند شوپكه دارسيواكيكيش بي. واته: مافه كه زور كه ميش بي، كه وا بو: سويندي به درو مه خق.

﴿حَدِيثِي سِي وَچوارهم: لا بردني بني شهري﴾

(عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: (نَبُو سَعِيدِ) (خودري) نه فرموي: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گويم له پيغهامبر ﷺ بوو (يَقُولُ) نه فرموي: (مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا) هر كه سِيَك له نيوه زاني شتيكي نارپه وا هه يه (فَلْيُغَيِّرْهُ) با نم شته نارپه وا يه له ناو به ري و بيگوپري (بيده) به هي زي دهست و بازوي.

بزانه: مه به ست به (منكر) واته: نارپه وا، و ازهي نانه له شتيك كه خواو پيغهامبر ﷺ واجبي كردي. يان كردي شتيكه كه خواو پيغهامبر ﷺ حه رامي كردي: وه كو زيناو نار هق خواردن و ريبا خواردن و خو پوو ت كردي نافرهت و تيكه لي نافرهت و پياو، به هر جو ري هه بي... هتد. نه مانه هه مووي له نيسلامدا نارپه وا يه و پيويسته هه موو موسولماننيك به هي زو تواناي خوي نه و شته نارپكه له ناو به ري، به و مه رجعي: تووشي كو شتني خوي و كه سِيكي تر نه بي و تووشي ناموس بردني خوي و كه سِيكي تر نه بي و تووشي له ناو بردني مالي نه بي، (نه مه مه رجعي واجبي و نه).

به لام نه گه ر نارپه وا يه كه له ناو نه چوو ته نها نه و يش مه ترسي له ناو چووني خوي هه بوو، نه وه سوننه ته لاي بيا، تاكو شه هيد بي، پيغهامبر ﷺ نه فرموي: ﴿سَيِّدُ الشُّهَدَاءِ حَمْرَةٌ، وَرَجُلٌ قَامَ إِلَى سُلْطَانٍ جَائِرٍ فَأَمَرَهُ وَنَهَاهُ فَقَتَلَهُ﴾ رواه الحاكم، گوره ي شه هيدان (حَمْرَةٌ) ي مامي پيغهامبر ﷺ، پياويكي شه: كه رو به رووي كار به ده ستيكي سته مكار بيته وه فه رمانني به چاكي پي بكاو له خرابه قه دهغه ي بكا، جا نه و يش بيكو ري.

به لام نه گه ر گه يشته نه و پا ده يه تاو انباران چه كه به كار بي نزو به ناشكرايش گونا هيان نه كرد، نه بي فه رمانزه واي موسولمانان به و نيشه هه لستي، جا نه گه ر هات و كار به ده ستان گوي بيان به خرابه نه نه دا، يان يار مه تي خرابه يان نه دا - وه كو نيس تا له وولاتاني نيسلامدا هه يه - نه وه كار له وه ده رنه چي نه گاته پله ي تيگوشاني چه كدارانه: موسولماناني لي هاتوو خويان ريك نه خه ن و يه كه نه گرن بو نه هي شتني نه م جو ره كار به ده ستانه و بو زيان دنه وه ي حوكمي قوربان.

فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَوْضَعُ الْإِيمَانِ ﴿﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

جا نه گهر دانیشتن، گونا میش به ناشکرای نه کرا، نه وه هه موویان گونا هبار نه بن ﴿عَنْ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ تَقْرُونَ هَذِهِ آيَةَ وَتَصْعُقُونَهَا فِي غَيْرِ مَوَاضِعِهَا: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ). وَأَنَا سَمِعْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْ شَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابٍ﴾ رَوَاهُ أَصْحَابُ السُّنَنِ، نِيَمَامِي (نه بوبه کن) فه رموی: نه ی خه لکینه ئیوه نه م نایه ته نه خوینن و له مه به ستیکی تر داینه نین، که خوا نه فه رموی: (ئیوه خوتان چاک بکن، گومرای که سانی تر زیان له ئیوه نادا نه گهر ئیوه راست بن). جا فه رموی: ئیمه گویمان له پیغه مبه ر ﷺ بوو، نه یفه رموو: هه ر کاتیک خه لک زوردارو سته مکاریان بینی و له سته م و زورداری قده غه یان نه کردو نه یانگیاوه بو ژیر حوکمی خوا، زور نزیکه خوی گه وره به تیگرای گشتیان تووشی سزا بکا. بگه ریوه بو حدیسی (۲۹).

جا به هه ر جوئی هه بن، نیمر قه فرمان به چاکه و قده غه کردنی خراپه پیویستی به تیگوشانی چه کدارانه هه به، چونکه یه که یه که موسولمانان هیچیان بو ناکری و کار به ده سته کانیش توکه ری کوفرن و نایه لن که س فرمان به چاکه بکا و قده غه ی خراپه بکا ﴿عَنْ كَعْبِ بْنِ جُرَيْجٍ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّهُ سَتَكُونُ بَعْدِي أُمَرَاءُ مِنْ صَدَقْتُمْ بِكُذِبِهِمْ وَأَعَانَهُمْ عَلَى ظُلْمِهِمْ فَلَيْسَ مِنِّي وَلَسْتُ مِنْهُ وَليْسَ بُوَارِدُ عَلِيَّ الْحَوْضِ﴾ رَوَاهُ النَّسَائِيُّ وَالتِّرْمِذِيُّ، وَاتِه: له دوی من چه ند کار به ده ستیکی لینه هاتوو دینه سه ر حوکم، جا هه ر که سیک باوه ر به دروی نه م کار به ده ستانه بکا و یارمه تییان بدا له سه ر سته مکاری، نه و که سه له نوممه تی من نیه، منیش رابه ری وی نیم، نابیته میوانم له سه ر حوزی که وسه ر.

(فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ) جا نه گهر به ده ست نه یتوانی خراپه که له ناو بیاو قده غه ی بکا، له به ر نه وه ی که س یارمه تی نه نه داو به ته نها تووشی کوشتنی خوی و مالویرانی نه بو، وه نه یته ویست خوی شهید بکا چونکه سودی نه بو (فَبِلِسَانِهِ) با به زوبانی خوی خراپه که له ناو بیاو ناموزگاری خه لکی بکا و به قسه ی ریک و جوان بیانیه نیته وه سه ر ریگای راست، جا نه گهر سودیشی نه بن، نه بی به زوبان فرمان به چاکه بکا و باسی خراپه هه ر بکا.

(فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ) جا نه گهر به زمانیش نه یتوانی فرمان به چاکه و قده غه کردنی خراپه بکا، چونکه نه خراپه به ندیخانه، یان لی نه دراو ناموسیان نه برد، که سیش یارمه تی نه نه دا (فَبِقَلْبِهِ) با به دل پی پی ناخوش بی (وَذَلِكَ) نه م پیناخوشیه ی ناو دل (أَوْضَعُ الْإِيمَانِ) له هه مو ئیمانیک نرمتره کزتره. چونکه نه گهر ئیمانی به تین بایه، به ده ست و به زوبان قده غه ی نه کردو گوی نه نه دایه سه رو مالی خوی، مردنیک له ریگای خوا بی، باشتره له زیانیکی ناو تاوانباری (رواهُ مُسْلِمٌ) نيمام (موسلیم) گپراويه تيه وه.

ثینجا- له حدیسیکی تردا- پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿له دواى نهم نیمانہ بی هیزه به قهدهنکه گلیرهیهک نیمانى نامینى﴾. واته: نه گهر موسولمان به دلپش رقی له خرابه نه بۆوه نیشانى نه ویه: نیمانى نه ماوه.

بزانه: پیویسته پیش هه موو شتیك مرۆفی موسولمان له مالى خۆیه وه فرمان به چاکه و قهدهغه کردنى خرابه دهست پى بکا، خواى گهره نه فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا﴾ واته: نهى خاوهن باوههان خۆتان و مندال و خیزانتان بپاریزن له ناگرى دۆزهخ. نهى موسولمان: كه نیمرۆ به چارى خۆمان نه بینین زۆر له موسولمانان ژنو كچى پووتى له بازارا نه سوپیتته وه به قهدهنکه گلیرهیهك پى سەخهت نابى، نایا به تهرازووى نهم حدیسو نایه ته بیکیشین چ موسولمانىكى لى دهر نه چى؟

﴿چهند تیگه یشتینك لهم حدیسه دا﴾

۱- (فَلْيَغْرَهُ بِيَدِهِ): بزانه: ههر كاتيك به هوى لابردنى (مُنْكَر) زيان له كه سىكى تر نه كه وت و زيانه كەش له زيانى (مُنْكَر) زۆر تر بوو، نه وه حه پامه فرمان به چاکه و قهدهغه کردنى خرابه بكا، چونكه (الضَّرُّ لَا يُزَالُ بِالضَّرِّ) زيان به زيان لانا بردى. به لام: نه گهر ته نها مه ترسى له ناوچوونى خۆى، يان مالى خۆى هه بوو، نه وه سوننه ته: فرمان به چاکه و قهدهغه کردنى خرابه بكا، نینجا نه گهر مه ترسى خۆى و كه سىكى تر مال و ناموسى خۆى و كه سىكى ترى نه بو، نه وه واجبه فرمان به چاکه و قهدهغه کردنى خرابه بكا، پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَتَأْمُرُنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ، أَوْ لَيُوشِكَنَّ اللَّهُ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عِقَابًا مِنْهُ ثُمَّ تَدْعُوهُ فَلَا يُسْتَجَابُ لَكُمْ﴾ رواه الترمذى، سویندم به خوابه ی گيانى منى به دهسته، نه بى فرمان به چاکه و قهدهغه ی خرابه بكن، نه گهر وا نه كەن نزیکه خواى گهره له لای خۆیه وه سزایه كتان بنیريتته سهر خۆشى له زیانتان نه بینن، ثینجا له خوداش بپارینه وه، خودا دوعاتان قبول ناکاو سزایه كه لانا با. واته: چونكه كارى بى شرعى به رده وامه.

۲- (فَبِلْسَانِهِ): پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ عَدْلٌ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ﴾ رواه أصحاب السنن، گهره ترين (جهاد) و تیکۆشان له ریگای خوا: گوتنى ووشه یه كى راست و دادپه روه رانه یه له لای كاربه دهستیكى سته مكار.

۳- (فَقَلْبِهِ): پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿إِذَا عُمِلَتِ الْخَطِيئَةُ فِي الْأَرْضِ كَانَ مِنْ شَهَدَتِهَا فَكْرُهَا كَمَنْ غَابَ عَنْهَا، وَمَنْ غَابَ عَنْهَا فَرَضِيهَا كَانَ كَمَنْ شَهِدَهَا﴾ رواه أبوداود، ههر كاتيك گوناھيك له سهر زه مین كرا، نه و كه سه ی له و شوینته یه به تاوانه كه رازى نیه، وه كو كه سىكه كه ناگادارى گوناھه كه نه بى، واته: نابیتته هاوبه شى تاوانباره كه، وه

(الْحَدِيثُ الْخَامِسُ وَالثَّلَاثُونَ: حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَنَاجَشُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَدَابَرُوا وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ،

هر که سبک له و شویند نه بی تو به تاوانه که پازی بی، وه کو که سبک که ناگاداری گوناها که بی، واته: نه بیته هاوبه شی تاوانباره که له تاوانه که دا.

هر وه ما پیغه مبر ﷺ نه فرموی: ﴿مَنْ رَضِيَ عَمَلَ قَوْمٍ كَانَ مِنْهُمْ﴾ أَخْرَجَهُ أَبُو يَعْلَى، هر که سبک به کرده وهی که لیک پازی بی، نه ویش نه بیته یه کیک له وان و هاوبه شی تاوانه که یانه.

﴿حَدِيثُ سِي وَ بَيْنَجَهْم: مَا فِي مَوْسُوْلَمَانَ لَهُ سَهْر مَوْسُوْلَمَانَ﴾

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ﴾ نه بوهره پیره نه فرموی: پیغه مبر ﷺ فرموی: (لَا تَحَاسَدُوا) حه سوودی به یه کتری مه بن.

پیناسه: حه سوودی نه مه یه: که به وئی که سبک شتیکی خوی له ده ست بداو بو تو بی. حه سوودی بویی حه رامه؟ چونکه حه سوود ناره زایی به رامه به به خوا درده بپی: که شتیکی داوه به که سبکی تر، له به نه مه پیغه مبر ﷺ فرموی: (حه سوودی دین نه تاشی و چاکهش نه خوا). که ابوو: نه ی موصولمان، به دابه شکردنی خوا پازی به، چونکه به بی سود خوت خه فته تبار نه کی و خوی گوره ش لیت نارازی نه بی.

(وَلَا تَنَاجَشُوا) به فیلبازی پاره ی فروشراو زیاد مه کن، واته: نه گهر که سبک شتیکی نه کپی، نه توش نه چی بلئی: من پاره ی زورتر پی نه ده م. مه به ستیشت کرین نه بی و به وئی کریار مه لئه له تینی تا به پاره یه کی زورتر بیکپی، پیغه مبر ﷺ فرموی: ﴿نَهَوْا كَهْسَه مَهْلَعُونَه كَه زِيَان لَه مَوْسُوْلَمَانِيْكَ بَدَا، يَانَ فَيْلِي لِيْ بَكَا﴾.

(وَلَا تَبَاغَضُوا) رِقو کینه له یه که مه کیشن بو خاتری دنیا، واته: نه و جوره نیشانه مه کن که نه بنه هوی رِقو کینه: وه کو دووزمانی و گالته به یه کتری کردن و ده مه چه قه ی بی سود... همد (وَلَا تَدَابَرُوا) پشت له یه کتری مه کن و ده نگ له یه کتری رامه گرن.

بزانه: له سی پوز به ولاره دروست نیه موصولمانان واز له یه کتری بینن و قسه له گال یه کتری نه کن، چونکه خوی گوره چاکه له هیچ لایه کیان وه رناگری تا ناشت نه بنه وه، باشرین لایه ن له نیسلامدا نه وه یه: که نه چی زوتر سه لام نه کاو ناشت نه بیته وه.

(وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ) هه ندیک له نیوه کرین و فروشته نی مه کن (عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ) به سه ر کرین و فروشته نی نه وانی تر دا وه که یه کیک به فروشیار بلئی: نه و شته مه فروشه به فلانکه س، بیفروشه به من، پاره ت زیاتر نه ده می. یان بلیته کریار: نه و شته ی لئه مه کوه و بیده وه، نینجا من هه مان شتت نه ده می به هه رزانت. نه م جوره کرده وانه حه پامن.

وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ: لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَخْذَلُهُ وَلَا يَكْذِبُهُ وَلَا يَحْقِرُهُ،
 اتَّقَوْا هَاهُنَا- وَيُشِيرُ ﷺ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ - بِحَسَبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ
 الْمُسْلِمَ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ: دَمُهُ وَمَالُهُ وَعَرَضُهُ ﴿﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

(وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا) نهی به ندهدگانى خوا، نپوه بینه برای یه كترى كارى وا بكن كه
 ببن به براو یه كتریتان خوش بوئ.

(الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ) موسولمان برای موسولمانه (لَا يَظْلِمُهُ) نابئ سته می لی بكا
 (وَلَا يَخْذَلُهُ) نابئ سه رشوئی بكا. واته: نه بی یارمه تی بداو له هاوارى بچئ و نه یه لئ كه س
 سته می لی بكا (وَلَا يَكْذِبُهُ) نابئ درؤى له گه ل بكا له هیچ بابه تىكا، به لام بؤ ناشتكرده وه
 درؤ كردن دروسته و بؤ پاراستنى موسولمانیش له زؤردارئك دروسته.

(وَلَا يَحْقِرُهُ) نابئ به چاوى سوكو و بئ نرخ ته ماشاى بكه ی، چونكه تؤ نازانى كامتان
 له لای خوا به رپئزن، كه وا بوو: خوشت به زؤوؤ زل دامه نئ.

(الْتَّقَوْا هَاهُنَا) ترسى خوا له ناو نپره دایه (وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ) پئغه مبه ر ﷺ
 سن جار ده ستنى خوئى له سه ر سینگى خوئى داناو هر نه یفه رموو: له خواترسان له ناو
 دلدايه. واته: نه گه ر دل گونجاو و باش بئ، هموو كرده و كانیش باش نه بن، خواى گه وره
 ته ماشاى جلو به رگو و لاشه تان ناكا، به لكو ته ماشاى ناو دلتان نه كا: نایا چؤنه.

(بِحَسَبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ) مرؤفى موسولمان نه و خرابه یه ی به سه (أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمِ) كه
 به چاوى سوكو و بئ نرخ ته ماشاى برای موسولمانى بكا.

(كُلُّ الْمُسْلِمِ) هموو شتىكى موسولمانان (عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ) له سه ر موسولمان حه پامه:
 (دَمُهُ) خوئن رشتنى موسولمان حه پامه به ناهق (وَمَالُهُ) سامانى موسولمان حه پامه ببخوئى،
 یان له ناوى به رى به ناهق (وَعَرَضُهُ) ئابرو بردن و ناموس بردنى موسولمان حه پامه به هر
 شپوه یه ك بئ كه شه رع ئیزنت نه دا (رَوَاهُ مُسْلِمٌ) ئیمام (موسلیم) گئراو یه تبه وه.

﴿ چهند تیگه یشتنیك لهم حه دیسه دا ﴾

۱- (وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا): دوژمنایه تی و رق لیها تنو دهنك راگرتن و پشت له یه كترى
 كردن له بهر خاترى دونیا نیشانه ی كه م دینى و به دبه ختى یه، به لام له پئناوى خواو
 پئغه مبه ر ﷺ نیشانه ی ئیمانى ته واوه، پئغه مبه ر ﷺ نه فه رموئ: ﴿أَوْتُقُ عُرَى الْإِيمَانِ:
 الْمَوَالَاةُ فِي اللَّهِ وَالْمُعَادَاةُ فِي اللَّهِ وَالْحُبُّ فِي اللَّهِ وَالْبُغْضُ فِي اللَّهِ﴾ رواه الطبراني، توندترین
 ده ست پئوه گره كانى ئیمان: دوستانیه تی یه له پئناوى خوا، دوژمنایه تی یه له پئناوى خوا،
 خو شو یستنه له پئناوى خوا، رق لیها تنه له پئناوى خوا.

۲- (الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ): پئغه مبه ر ﷺ نه فه رموئ: ﴿حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ: إِذَا
 لَقِيْتَهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، وَإِذَا دَعَاكَ فَأَجِبْهُ، وَإِذَا اسْتَصْحَكَ فَانصَحْ لَهُ، وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدِ اللَّهَ

(الْحَدِيثُ السَّادِسُ وَالثَّلَاثُونَ: فِي الْإِحْسَانِ إِلَى النَّاسِ، وَتَلَاوَةِ الْقُرْآنِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسِّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ،

فَشَمَّتَهُ، وَإِذَا مَرَضَ فَعُدَّهُ، وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبَعَهُ﴾ رواه مُسْلِمٌ، مافي موسولمان له سهر موسولمان شه شه: كه ده يگه يئ سهلامى لي بکه، هر کاتیک بؤ خواردن بانگی کردی له گه لی برؤ، هر کاتیک داواى ناموزگارى لی کردی ناموزگارى ی بکه، هر کاتیک پڑمی و گوتی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ). پئی بلی: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ). هر کاتیک نه خوش بوو سهردانى بکه، هر کاتیک مرد له گه ل تهرمه که ی برؤ گورستان.

۳- (بِحَسْبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ): بزافه: پیزنه گرتنى مروقى گوره و زاناو ماقول و نايين په روه هر له خوی دا سوکایه تی به به برای موسولمان، چونکه نه م پله به خوا پئی به خشيوه و پتويسته نيمه ش پیزی لی بنين، پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم نه فرموی: ﴿إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشِّيْبَةِ الْمُسْلِمِ، وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْغَالِي فِيهِ وَالْجَافِي عَنْهُ، وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمُقْسِطِ﴾ رواه أبوداود، به گوره ناسینی خوا، له وه دایه: كه پیز له پيش سپو پیری موسولمان بندری، ریز له و قورنوخوینه بندری: كه له سنوری قورنان تینا په ریو لی شى دور ناکه وی، ریز له کاربه دهستی دادپه روه بندری.

که و ابو: پتويسته له پويشتنى رتگو له دانیشن و ه لسان نه م ریزه په چاو بکری، چونکه پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم نه فرموی: ﴿أَنْزَلُوا النَّاسَ مَنَازِلَهُمْ﴾ رواه مسلم و أبوداود، نه م خه لکه به قه د پله ی خویان ریزیان لی بنين.

﴿حَدِيثُ سَيِّدِ شَهْشَهْمٍ: چا که نه گه ل خه لک و، خویندنی قورنان﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: كَيْدِرْدَاوَهُ تَهْوَهُ لَه (أَبِي هُرَيْرَةَ): پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم فرموی: (مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ) هر که سیک لایبا له سهر موسولمانیک (كُرْبَةً) نازارو ته نگانه یه ك (مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا) له نازارو مهینه ته کانی دنیا (نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ) له پاداشی نه وه، خوی گوره له سهر نه وی لانه با (كُرْبَةً) ته نگانه یه ك (مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ) له ته نگانه و مهینه ته کانی پوژی دواپی، واته: هر که سیک موسولمانیک رزگار بکا له ته نگانه یه کی دنیا، خوی گوره ش نه وی رزگار نه کا له ته نگانه ی پوژی دواپی.

(وَمَنْ يَسَّرَ) هر که سیک کارتیک ناسان بکا (عَلَى مُعْسِرٍ) بؤ قه رزداریکی دهست کورت و هه ژار: به و جوره ی قهرزه که ی بؤ بداته وه، یان بیبوری و گه رده نی نازاد بکا، یان ماوه که ی بؤ دوا بخا (يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ) خوی گوره کارو داخوازی به کانی بؤ ناسان نه کا (فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) له دنیا و قیامت.

وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ، وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ تَعَالَى يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ تَعَالَى وَيَتَذَكَّرُونَ بَيْنَهُمْ إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَغَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ وَالْحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ

بِرَّانِه: باری قهرزرداری نذر باریکی گرانه، بویین نهو که سهی باری قهرزرداری له سهر که سیك لانه با خوی گه و ره پاداشتی له دونیاو قیامت نه داتوره، له فه رمودهی پیغه مبر عَلَيْهِ السَّلَام هاتوره: ﴿نهو جووره که سهه دوعای قبوله و له روژی دواپی له ژیر سیبهری عمرشی خوادایه﴾.

(وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا) هر که سیك عه بیی موسولمانیک داپوشنی، واته: نه گهر گونا هیکی کرد، یان ناتهلویه کی هه بوو، یان سه رشوپیه کی به سه هات، نه وانهی لی ناشکرا نه کاو بوی داپوشنی، وه نه گهر ده ستکورت بوو، جلو بهرگی بو بکا (سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) خوی گه و ره له پاداشتی نه م پوشینه، له دونیاو قیامت دایه پوشنی و عه بیی ناشکرا ناکا، جا نهی موسولمان: گوناهو عه بیو ناتهلوی کسه ناشکرا مه کسه، چوون به خوت شهرم نه کهی عه بیی ناشکرا بیی، خه لکیش نه و هایه، به تاییه تی جیران نابی نهی بیی به کانی جیران ناشکرا بکا، هر که سه عه بیو عاری خه لک ناشکرا بکا، خوی گه و ره ریسوای نه کا، با له ناو مالی خویشی بیی.

(وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ) خوی گه و ره له یارمه تی بهندهی خوی دایه (مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ) هر چه ندی بهنده له یارمه تی برای خوی دای بیی. که واته: نه بی موسولمان به نیش و کاری خه لک خه ریک بیی و پیوستیه کانیا بوی بیی به جی بکا، چونکه به یارمه تی دانی موسولمانان خوا له تاوانه کانی خوش نه بیی و له ناگری نوزخ پرکاری نه کا.

(وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا) هر که سیك رینگایه ک بگریته بهر (يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا) له و رینگایه مه بهستی زانسته کی سود به خش بیی بو موسولمانان و راهی خوی مه بهست بیی (سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ) خوی گه و ره رینگه یه کی به هه شتی بو ناسان نه کا، به لام نه گهر خویندنه کهی بو خوا نه بیی، با چاره روانی نه و پاداشته نه بیی له لای خوا.

(وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ) هر کومه لیک کز بیته وه (فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ تَعَالَى) له مالیک له ماله کانی خوا، وه ک مزگوت و قوتابخانه کانی نایینی (يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ تَعَالَى) قورپانی پیروز بخویندن (وَيَتَذَكَّرُونَ بَيْنَهُمْ) به کتری فیره قورپان خویندن بکه ن (إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ) نه وانه نارامی و دلنایی یان به سه ردا نه باری و (وَعَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ) وه ره حمهت و میهره بانی دایان نه پوشنی، واته: له و کاته دا دلایان خوشه و هیمنایی دایته ناو (وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ) فریشته ی خوا ده وریان لی ته ده و گوئیان لی رانه گرن و ماوه ناده ن شه یقان خونیا ن بکه ویی (وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ)

فِيْمَنْ عِنْدَهُ، وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ ﴿﴾ رواه مُسْلِمٌ بِهَذَا اللَّفْظِ.

خوای گه وره باسی چاکه یان نه کا (فِيْمَنْ عِنْدَهُ) له لای نه وان هی ریزو پله ی بالایان هه یه له لای خوا، وه کو پیغه مبه ران- عليهم الصلاة والسلام- وه نه نجومه نی بالای فریشته کان. ماشه للآ! له م باغچه خۆشه وه لو لاره جوانانه ی له مرگه وه ته کان قوربان نه خویننو فریشته ی خوا هاونشینیانن، خوا بۆ خاتری نه وان نیمه ش عه قوو بکا، فه رموده یه کی دریزی پیغه مبه ران ﷺ له و باره یه وه هه یه: که ﴿له کۆتایی دا خوا نه فه رموی: نه ی فریشته کانی من وا من لییان خۆش بوم. فریشته کان نه لئین: خوایه، فلانکس هاتۆته لایان نیشی تایبه تی خۆی هه یه وه له و کۆمه له نه یه؟ خوای گه وره نه فه رموی: به هۆی نه وان نه وه ی له گه لیشیان دانیشی به دبه ختو بی به ش نابی﴾. واته: نه ویش به خته وه ره و په حمه تی خوا نه یگرته وه (بوخاری) و (موسلم) گپراویه تیانه وه.

هه ره ها پیغه مبه ران ﷺ نه فه رموی: ﴿خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ﴾ رواه البخاري، واته: باشتربنتان که سیکه خۆی فی ره قوربان بی و خه لکیش فی ره بکا.

(وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ) هه رکه سیک کارو کرده وه ی خۆی دوا ی بخا له کاروانی زانایان و پیاوچاکان (لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ) نه ژادو بنه ماله ی خۆی به ره و پيشی ناباو له پۆزی دوا یی ناگاته پله ی خوا په رستان، نه گه ره له دونیاش به پروفیل و خاترانه ی باوک و باپیری پله یه ک وه ده ست بیئنی، له پۆزی دوا یی له سه ر پردی جه هه ننه م=(الصراط) له دوا یی نه مینئو هاوار بۆ حالی. بپروانه هه دیسی (۲۸) (رواه مُسْلِمٌ) ئیمام (موسلم) گپراویه تیه وه.

پیاو نه و پیاوه یه به چاکه پیاو بی

نه که به هۆی باوکی ناوی دیار بی

ئینجا بزانه: مروؤ به هۆی زانستی نایینی نه چیته ریزی پیغه مبه ران و شه هیدان، به لکو له پله ی پیغه مبه ران به ره و خوارتر به کسه ر ریزی زانایانه ﴿عَنْ عُمَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: يَشْفَعُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَلَاثَةٌ: الْأَبْيَاءُ، ثُمَّ الْعُلَمَاءُ، ثُمَّ الشُّهَدَاءُ﴾ رواه ابن ماجه، واته: له پۆزی دوا یی پیغه مبه ران- عليهم الصلاة والسلام- شه فاعه ت نه که ن، ئینجا زانایانی نایینی، ئینجا شه هیدانی ریگای خوا. خودا به بهر شه فاعه تی نه مانه مان بدا.

﴿چه ند تینگه یشتنیک له م هه دیسه دا﴾

۱- (مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا): بزانه: هه ر کاتیک (جهاد) کردن (فَرَضُ الْكِفَايَةِ) بوو، هه رهامه: به بی ئیزنی دایکو باوک (جهاد) بکا، به لام به سه فه رچوون بۆ فی ربوونی زانستی نایینی به بی ئیزنی دایکو باوکیش دروسته- بپروانه (تحفة)- پیغه مبه ران ﷺ نه فه رموی: ﴿مَنْ خَرَجَ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى يَرْجِعَ﴾ رواه الترمذی، هه رکه سیک بۆ خویندنی نایینی له ماله وه ده ربجئ: نه وه له (جهاد) ی ریگای خودا یه تا نه گه ریته وه.

(الْحَدِيثُ السَّابِعُ وَالثَّلَاثُونَ: الْحَسَنَةُ بَعَشْرُ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعْفٌ)

﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِيمَا يَرُوبِهِ عَنْ رَبِّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، قَالَ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ: فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً،﴾

۲- (فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ تَعَالَى): بَيْتِغَمْبَرِ ﷺ نَهْ فَرَمُوئِي: ﴿إِنَّ هَذِهِ الْمَسَاجِدَ لَا تَصْلُحُ لَشَيْءٍ مِنْ هَذَا الْجَوْلِ وَلَا الْقَدْرِ إِذَا هِيَ لَذَكَرَ اللَّهُ تَعَالَى وَقِرَاءَةَ الْقُرْآنِ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، ثُمَّ مَزَّغَهُ وَتَانَهُ، نَاغُونَجَيْنَ بُوَ مِيزَلِي كَرْدَنُ وَجَلَكْنِي، بَهْ لَكُو مَزَّغَهُ وَتَوَ بُوَ نَوِيژُو زِيكْرِي خَوَاوِ خَوِيَنْدِنِي قُورِنَانِ دَانْدِرَاوَهُ، شَاعِرِيكِي مُوسُولْمَانِ نَهْ لِي:

قورپنان بهرنامه‌ی ژینمانه ئیسلام پریبازی دینمانه

نه وهی مزگهوت پی‌ی بگه‌ینی خاک و میللهت نادوپرینی

نه وهی دورره له مالی خوا نازانی چون بزئی و پروا

۳- (يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ تَعَالَى): بَيْتِغَمْبَرِ ﷺ نَهْ فَرَمُوئِي: ﴿فَلَا تَغْدُرْ أَحَدَكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَتَعَلَّمَ آيَاتٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، كِه يَه كِيكْتَانِ هَمُو پُوژِيك بِيَوَاتِه مَزَّغَهُ وَتَوَ، دُوو نَاهِي تِي قُورِنَانِ فَيَزْبِي، خِيَرِي زُورْتَرِه لِه وَه دِه سَتِه تِنَانِي دُوو ووشتر.

۴- (لَمْ يُسْرَعْ بِه نَسْبُهُ): بَيْتِغَمْبَرِ ﷺ نَهْ فَرَمُوئِي: ﴿يَا مَعْشَرَ بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ أَنْقَضُوا أَنْفُسَكُمْ يَا فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ أَنْقِذِي نَفْسَكَ مِنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكَ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا، إِنَّ لَكَ رَحِمًا سَأَلَهَا بِبِلَالِهَا﴾ رَوَاهُ التَّرْمِذِيُّ، نَهِي نَه تِه وهی پشْتِي (عَبْدُ الْمُطَّلِبِ) يَ بَا پيرم، خُوتَانِ پَزْگَارِ بَكَن لِه نَاگَرِي دُوزَخِ بَه كَرْدِه وهی چَاكِه، چُونَكِه لِه پُوژِي دَوَايِي زِيَانِ وَ سُوْدِي نِيُوَه لِه دِه سَتِه لَاتِي مَنْدَا نِيَه، نَهِي (فَاطِمَةُ) يَ كِيژَمِ خُوتِ پَزْگَارِ بَكِه لِه نَاگَرِي دُوزَخِ بَه كَرْدِه وهی چَاكِه، چُونَكِه زِيَانِ وَ سُوْدِي تُو لِه دِه سَتِه لَاتِي مَنْدَا نِيَه، لِه گَه لَ مِنْ پَرِه حَمِيكْتِ هِه يَه، مَا فِي نَهْمِ پَرِه حَمَتِ لِه دُونِيَادَا نَه دِه مِي.

﴿حَدِيثِي سِي وَ حَقَّتْهُم: چَاكِه يَه كِه بَه دِه -تَا- حَقَّتْ سَه دِه﴾

(عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ (نَبِيْنِ عَهْبِيَّاسِ) خَوَا لِيْبِيَانِ رَاژِي بِي لِه بَيْتِغَمْبَرِ ﷺ نَهْ كِيژِي تِه وه (فِيمَا يَرُوبِهِ عَنْ رَبِّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى) لِه وَ حَدِيْسَه قُودَسِيَانَه يَ بَيْتِغَمْبَرِ ﷺ لِه خَوَايِ گِه وَرِه دِه كِيژِي تِه وه (قَالَ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ) بَيْتِغَمْبَرِ ﷺ فَرَمُوئِي: خَوَايِ گِه وَرِه فَرَمَانِي دَاوَه تِه فَرِيشْتَه كَانِ بَه نُووسِيْنِي چَاكِه كَانِ وَ (وَالسَّيِّئَاتِ) خَرَابَه كَانِ (ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ) نِيْنَجَا خَوَايِ گِه وَرِه بُوِي پُوون كَرْدِه وَرِه چُونِ بِيْنُوسِن:

(فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ) نَه گَه رِه كِه سِيكِ وَيِسْتِي چَاكِه يَه كِه بَا (فَلَمْ يَعْمَلْهَا) نِيْنَجَا بُوِي رِيكِ نَه كِه وَتِ بِيكَا (كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ) خَوَايِ گِه وَرِه نَه وَ وَيِسْتِنَه يَ لِه لَايِ خُوِي بُوِي نَه نُووسِي (حَسَنَةً كَامِلَةً) بَه چَاكِه يَه كِي تِه وَاوِ، چُونَكِه نِيَاژِيكِي بَاشِي هِه بُووه.

وَإِنْ هُمْ بِهَا فَعَمَلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعْفٍ إِلَى أضعافٍ كَثِيرَةٍ، وَإِنْ هُمْ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، وَإِنْ هُمْ بِهَا فَعَمَلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً ﴿﴾ رواه البخاري ومسلم.

(وَإِنْ هُمْ بِهَا) ههروهه ها نه گه ر و یستی چا که یه ک بکا (فَعَمَلَهَا) چا که که شی کرد (كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ) خوی گه وره نه و چا که یه ی له لای خوی بۆ نه نووسی (عَشْرَ حَسَنَاتٍ) به ده چا که، چونکه خیری چا که: یه ک به ده یه، به لام جاری وا هه یه نه گه ر خوی گه وره حه ز بکا خیری چا که له م ده یه بۆ هه ندی که س زۆرتتر نه کا (إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعْفٍ) تا نه گاته حه فت سه د چا که و (إِلَى أضعافٍ كَثِيرَةٍ) هه تا خوا به خوی حه ز نه کا هر چا که ی زۆرتتر بۆ نه نووسی.

بۆ وینه: یه ک ده نکه گه نم له زه وی یه کی باشدا بچینه، وا ده بی له م ده نکه حه فت گولی لیده رده چئ، هر گوله ش سه د دانهی تئ دایه، نه بی به حه فت سه د، خو نه گه ر نه م به ره هه جار یکی تر بچینه وه، هر خوا نه زانی چه ند زۆر نه بی، چا که ش نه وهایه.

(وَإِنْ هُمْ بِسَيِّئَةٍ) نه گه ر که سیئک و یستی خراپه یه ک بکا (فَلَمْ يَعْمَلْهَا) به لام له ترسی خوا نه یکرد (كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ) خوی گه وره نه م نه کردنه ی له لای خوی بۆ نه نووسی (حَسَنَةً كَامِلَةً) به چا که یه کی ته واو، چونکه له ترسی خوا نیازی خوی پاک کردوته وه، به لام نه گه ر له ترسی خوا وازی لئ ته هینا، به لکو ده سه لاتی نه بو بیکا، یان بۆی ریک نه که وت، نه وه چا که ی بۆ نانوسری، به لکو ته نها خراپه کی له سه ر نانوسری.

(وَإِنْ هُمْ بِهَا) وه نه گه ر و یستی خراپه که بکا و (فَعَمَلَهَا) خراپه که شی کرد (كَتَبَهَا اللَّهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً) خوی گه وره ته نها یه ک خراپه ی له سه ر نه نووسی و سزای یه ک خراپه ی لئ وه رنه گیرئ، نه مه ش له گه وره یی خوی، چونکه زۆر جاری وا هه یه: مرؤف بیر له خراپه کردن نه کاته وه و نه یه وی خراپه یه ک بکا، به لام هه تا به ده ست، یان به زوبان خراپه که نه کا، له سه ری نانوسری (رواه البخاري ومسلم) نیمامی (بوخاری) و (موسلم) گیراویه تیانه وه.

﴿ چه ند تیگه یشتنیک له م چه دیسه دا ﴾

۱- (كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ): پیغه مبه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿إِذَا أَحْسَنَ أَحَدُكُمْ إِسْلَامَهُ فَكُلُّ حَسَنَةٍ يَعْمَلُهَا تُكْتَبُ لَهُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعْفٍ، وَكُلُّ سَيِّئَةٍ يَعْمَلُهَا تُكْتَبُ لَهُ بِمِثْلِهَا، إِلَّا أَنْ يَتَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْهَا﴾ رواه الشيخان، هر کاتیک یه کیکتان بووه موسولمانیکی بی گه رد، هر چا که یه کی نه یکا به ده چا که ی بۆ نه نووسی تا حه فت سه د، وه هر خراپه یه کی نه یکا، هر به یه ک خراپه ی بۆ نه نووسی، مه گه ر خوا چا وپوشی لئ بکا.

۲- (وَإِنْ هُمْ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا): بزانه: هر که سیئک به سه ر دلئ دا بی خراپه یه ک بکا، نه وه له سه ری نانوسری تا نه یکا، پیغه مبه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لَأُمَّتِي مَا حَدَّثتَ بِهِ

(الْحَدِيثُ الثَّامِنُ وَالثَّلَاثُونَ: فِي مُوَالَاةِ اللَّهِ تَعَالَى)

﴿ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنَنِي بِالْحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُهُ عَلَيْهِ،

أَنْفُسُهَا مَا لَمْ يَتَكَلَّمُوا أَوْ يَعْمَلُوا بِهِ ﴾ رواه مسلم، خواجه گوره چاوپوشی له نوممته من کردوه لهو خرابانهی به سهر دلیاندا دی، بهو مهرجهی نهیکنو به زوبانیس نهیلین.

بهلام نهگه ر ویستی خرابه یه بکاو دهستی پی کردو سوور بوو له سهر کردنی و بوی نهگونجا بیکا، نهوه تاوانی نهو نیازه خرابه ی بوی نه نووسری هه روهک پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نهفه رموی: ﴿إِذَا تَوَاجَهَ الْمُسْلِمَانِ بِسَيْفَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ! قِيلَ: فَهَذَا الْقَاتِلُ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّهُ أَرَادَ قَتْلَ صَاحِبِهِ﴾ رواه الشيخان، هه کاتیک دوو موسولمان پوو به پوی یه کتر بونو یه کیکیان نهوی تری کوشت، هه ردوکیان نه چنه ناگری دوزه خ! گوترا: باشه، نه مه یان مروفکوزه که یه تاوانی دیاره، به لام کوژداوه که بوی نه پواته دوزه خ؟ فه رموی: چونکه نهویش ویستی نهوی تر بکوژی سوور بوو له سهر تاوانه که.

﴿ حه دیسی سی و هه شته م: دوستایه تی خوی گوره ﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) نه بوهوره یه نهفه رموی: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له حه دیسیکی قودسی دا نهفه رموی: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ) خوی گوره هه ره شه نه کاو نهفه رموی: (مَنْ عَادَى) هه که سیک دوژمنایه تی بکا (لِي وَلِيًّا) له گه ل دوستیکی من (فَقَدْ آذَنَنِي بِالْحَرْبِ) ناگاداری نه که مه وه: که من به خوم جهنگی له گه ل نه که م له جیاتی دوسته که ی خوم، چونکه دوژمنایه تی له گه ل مندا نه کا، خوی گوره نهفه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خوی گوره به رگری لهو که سانه نه کا: که نیمانیان هیناوه. که وابوو: گشت نیمانداریکی راسته قینه دوستی خوی به ناهق دژایه تی بیان مه که، چونکه خوی گوره مالویرانت نه کا.

بزانه: دوستی خوا که سیکه زور خوا په رست بی و غه مخوری نیسلام بی و مالخوری خه لک نه بی و زوریش له خوا بترسی و خواناس بی.

دیسان بزانه: رپیا خور و ریگر، هه ردوکیان بهو جوژه دوژمنه ی خوا داندراون: که خوا به خوی جهنگیان له گه ل نه کا، چونکه زیانیا ن زوره بوی باری نابووری و خوینی خه لک.

(وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي) بهنده ی من ناتوانی خوی له من نزیک بکاته وه (بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ) به هیچ کرده وه یه کی وا: که من له لام خوشه ویستتر بی (مِمَّا افْتَرَضْتُهُ عَلَيْهِ) وه که بهو شتانه نزیک نه بیته وه که له سهرم واجب کرده، واته: به جی هینانی فرمانه کانی خواو پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه به هوی نزیکبونه وه له خوی گوره زیاتر له هه مو کرده وه یه کی تر، چونکه خیری واجب هفتا پله ی زورتره له سوننه ت.

وَلَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَافُلِ حَتَّىٰ أُحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ
وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا،
وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطَيْتُهُ وَلَكِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأُعِيدْتَهُ ﴿﴾ رواه البخاري.

(وَلَا يَزَالُ عَبْدِي) به ندهی من به رده وام نه بی تو واز ناهینتی (يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ) به ره به ره خوئی
له من نزيك نه کاته وه (بِالتَّوَافُلِ) به کردنی سوننه ته کان، پاش نه وهی واجبه کان بکا؟ چونکه
نه گه ر واجبه کان نه کا سودی نيه (حَتَّىٰ أَحْبَبْتُهُ) هینده سوننه ته کا هتا خوشم نه وی.
پیناسه: سوننه ته وه یه: به کردنی پاداشتت بدریتتو به وازهینانی سزا نه درئی.
بزانه: له هه موو سوننه ته کان گه وره تر نو یژی سوننه ته، به تاییه تی شه ونویژ، له
هه موو زیکیکیکیش گه وره تر قورشان خویندنه، چونکه زووتر له خوای گه وره ت نزيك
نه کاته وه، که وایوو: نه ی موسولمان: پاش نه وهی واجبه کانت هه موو کردن، به گویره ی
توانا نو یژی سوننه ت و پوژوو خیرکردن و قورپانخویندن و زیکیری خوا بکه، به مه له لای
خوا خو شه ویست نه بی.

(فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ) جا هه ر کاتیک به نده ی خو شم خو شو ویست (كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ) بوی
نه بیه نه و گوئی یه ی که پی ی نه بیسن، واته: هه رچی بۆ ره زای من نه بی، گوئی لی ناگرئی،
نه وه ی بۆ ره زای من بی گوئی نه داتی (وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ) بوی نه بیه نه و چاوه ی
که پی ی ته ماشا نه کا، واته: نه وه ی من پی ی رازی نه ب ته ماشای ناکا (وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ
بِهَا) بوی نه بیه نه و ده سته ی هه لته تی پی نه با، واته: ده ست در یژ ناکا بۆ شتنی که من
پی ی رازی نه ب، به کاری نه هینی له چاکه کردن (وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا) بوی نه بیه نه و
قاچه ی که پی ی نه پوا، واته: هاتو چوونه که ی بۆ رازی بوونی خوا نه بی.

ئینجا که مروف واجبه کانی به پوختی کردن و زیاد له مهش سوننه تی کردن و دیتن و بیستن و
پویشتن و ده ست بۆ بردنی هه ر بۆ خوا بوو، خوای گه وره ش بی دلئی ناکا، بوی
نه فه رموی: (وَإِنْ سَأَلَنِي) هه ر شتیک داوا لی بکا (لِأَعْطَيْتُهُ) بیگومان پی ی نه به خشم (وَلَكِنْ
اسْتَعَاذَنِي) نه گه ر داوای په نادانم لی بکا (لِأُعِيدْتُهُ) بیگومان په نای نه ده م و نه پیاریزم (رواهُ
البخاری) نیمامی (بوخاری) گتپاویه تیه وه.

ئانگاداری: له و حدیسه پیروزه بۆمان ده رکوت هیچ که سیک به بنه چه که و بنه ماله نابیته
دۆستی خوا، هه روه ها به جلی شپو چلکاوی و خو گیلکردن نابیته دۆستی خوا، پیغه مبه ر ﷺ
(۱۱۴۰۰) سه دوچوارده هه زار سه حابه ی هه بون، هه موویان دۆستی خوا بون چونکه
خوا به رست و تیکۆشه رو چالاک بون و له ریگای خوا جیهادیان نه کردو گیان و مالی خو یان
فروشته خوای گه وره و دۆستایه تی دوژمنانی خوایان نه نه کردو کچ و ژنی پووتیان له ماله وه
نه بو، که وایوو: دۆستی خوا به م ته رازوه تاقی بکه وه.

(الْحَدِيثُ التَّاسِعُ وَالثَّلَاثُونَ: رَفَعُ الْحَرَجِ عَنْ بَعْضِ النَّاسِ)

﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ،

ثِيْنَجَا بَزَانَهُ: نَتَوَانِيْن نَم حەدیسە لەم ئایەتە پیرۆزەدا کۆ بکەینەو هە ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ئە ی پێغه مبه ر ﷺ بەم خەلکە بلێ: ئەگەر بە پاستی ئیوه خواتان خۆش ئوئ، شوین بەرنامە ی من بکەون، تاکو خوا خۆشی بوینو له گوناھتان خۆش ببێ. کەواتە: هەرکە سێک بە یاسای ئیسلام رەفتار نەکا، ئەو هە ئاشکرایە کە خواو پێغه مبه ر ﷺ خۆش ناویو مالوێرانە.

﴿چەند تێگە یشتنیک لەم حەدیسەدا﴾

۱- (مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا): نەتوانین بلێین: دۆستی خوا لەم ئایەتەدا باسیان کراوە، کە خوای گەورە ئەفەرموی: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ واتە: هەر کە سانیک گویراپەلی خواو پێغه مبه ر ﷺ بن، ئەوانە لەگەڵ ئەو کەسانە حەشریان ئەکری: کە خوای گەورە نیعمەتی بە سەردا باراندون: کە پێغه مبه ران و یارە راستگۆیەکانی پێغه مبه ران و شەھیدان و پیاوچاکان، ئای ئەمانە چەند هاوڕێی باش و بەرپرسی بەهەشتن!

۲- (وَمَا تَقْرَبَ إِلَيَّ عَبْدِي شَيْءًا أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُهُ عَلَيْهِ): پێغه مبه ر ﷺ ئەفەرموی: ﴿أَعْذَرَ اللَّهُ إِلَيَّ أَمْرِي آخَرَ أَجَلَهُ حَتَّى بَلَغَهُ سِتِينَ سَنَةً﴾ رواه البخاري، خوای گەورە هیچ بەهانی نەهێشتۆتەو هە بۆ مروؤفیک، کە نەیمران دەبێ تا ئەمەنی گەیشتۆتە شەست سالی. واتە: هیچ بیانیوی بە دەستەو هە نیە کە لەو ماو هە درێژەدا خۆی لە خوا نزیک نەکردبێتەو هە: بە ئەنجامدانی ئەو واجبانە ی خوا فەرمانی پێ کردو هە.

۳- (يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوْافِلِ): پێغه مبه ر ﷺ ئەفەرموی: ﴿الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَاجِزُ مَنْ أَتْبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا وَتَمَنَّى عَلَى اللَّهِ الْأَمَانِي﴾ رواه الترمذی، مروؤفی ژیرو عاقل ئەو کە سە یە: بە خۆی دابێتەو هە لێ پێچانەو هە لەگەڵ خۆی دا بکاو کردەو هە ی باش بکا بۆ دوا ی مردن، مروؤفی تەمبەل و گێل ئەو کە سە یە: بە دوا ی هەواو هەو هە سی خۆی بکەوئو خۆزگە لە خوا بخوازیو بلێ: دە ی دە ی خوا عەفووم ئەکا.

﴿حەدیسە سی و نۆ یەم: لا بردنی گوناھ ی چەند کە سێک﴾

(عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا (ثِيْبِنِ عَهْبِاسِ) خَوَا لِيْبِيَانِ پَارِي بِي، ئەفەرموی: (أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: پێغه مبه ر ﷺ ئەفەرموی: (إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ) خَوَا ي گەورە لای بردو هە (لِي) له بەر خاتری من (عَنْ أُمَّتِي) له سەر ئوممەتی من (الْخَطَأَ) سزای گوناھتیک: کە بە هەلە بکری، واتە: له پۆزی دوا یی له سەر ئەو گوناھە بە هەلە یە گوناھبارە کە سزا نادا.

وَالنَّسِيَانَ، وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ ﴿ حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ وَالْبَيْهَقِيُّ وَغَيْرُهُمَا.

نَاكَادَارِي: نه گهر نهو گوناها به هه له يه، په يوه ندى به مال، يان به خوین هه بوو: وه كو كوشتنى كه سيك، يان بريندار كړدى، يان خواردن و له ناوبردى مالى كه سيك، يان مالىكى گشتى، نه مانه هه موويان له دونيا توله يان هه يه.

(وَالنَّسِيَانَ) هه روه ها خواى گه وړه لاي بر دوه له سهر نوممته من سزاي گونا هيك: كه له بيري چوبیته وه، له پوژي دوايى له سهر نهو گوناها گوناها به سزا نداد، وه كه سيك سویند بخوا: كه نهو نیشه ناكا. به لام سوینده كه ي له بير چووه و نیشه كه ي كړد، نه وه گوناها ناكاتي و سویندى لي ناكه وي و بو جاريكي تر سوینده كه هه نه مينى.

نَاكَادَارِي: نه م گوناهاش نه گهر په يوه ندى به خوین و مال هه بى: توله ي دونياي له سهر لاناچي، هه روه ها نه گهر به هوي كه مته رغه ميش له بيري چوبى، له سهرى لاناچي: وه كه سيك جلى پيس بى و نه يشوا، يان نه يگورې، نينجا له بيري چو و به و جله وه نو يژي كړد، نه بى دوپاره ي بكاته وه.

(وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ) هه روه ها لاي بر دوه سزاي گونا هيك كه به زور پييان كړدى، به م هرچي زورداره كه تواناي هه بى: يان بيكوژي، يان لي ي بدها، يان بيخاته به نديخانه، يان مالى لي بستينى، له و جوړه كه سانهش بى هه ربه كه بگه ينيته جي (حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ وَالْبَيْهَقِيُّ وَغَيْرُهُمَا) نيمام (نبن ماجه) و (به يه قى) و كه سانى تر گيړاويه تيانه وه.

نَاكَادَارِي: كوشتنى به ناهه ق: به زور لي كړدنيس دروست نيه و له دونيا و قيامت سزاي هه يه، هه روه ها زيناش دروست نيه و له قيامت سزاي هه يه، به لام نه گهر بو خواردن و له ناوبردى مالى كه سيكي تر، يان مالىكى گشتى زوري لي كرا: با بيكاو توله ي دونيا و قيامت له سهر زورداره كه يه.

نَيْنِجَا بَزَانَه: خواى گه وړه له بهر خاترى پينغه مبه ر ﷺ چه ند سه ربه رزي به كي تريشى

به موسولمانان به خشيوه، كه له چه ند هه ديسي جوړا و جوړدا باسيان كراوه: ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ لَا يَجْمَعُ أُمَّتِي عَلَى ضَلَالَةٍ، وَيَدُّ اللَّهُ مَعَ الْجَمَاعَةِ وَمَنْ شَدَّ شَدًّا إِلَى النَّارِ﴾ رواه الترمذى وقال غريب، وقال الأحمدي: له شواهد. خواى گه وړه نوممته من له سهر گومرپاي كو ناكاته وه، ده ستي يارمه تي خودا له گه ل كومه لدايه، هه ر كه سيك له كومه لي موسولمانان ده رچي به ره و دوژه خ نه پوا.

نَيْنِجَا بَزَانَه: نه م هه ديسه به لگه يه: كه (إجماع) واته: به كده نكي زاناياني نيسلام به لگه ي سى يه مه له دواى قورپان و هه ديس.

(الْحَدِيثُ الْأَرْبَعُونَ: الْإِسْتِعْدَادُ لِلْمَوْتِ)

﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِمَنْكِبِي، فَقَالَ: (كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ)،﴾

﴿چه‌ند تیگه‌یشتنیک له‌م چه‌دیسهدا﴾

۱- (إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي): ووشه‌ی (لی) وانه‌گه‌ینن: که پیغهمبه‌ر ﷺ له لای خوای گه‌وره زؤد به‌ریزه، خوای گه‌وره له به‌ر خاتری نه‌وی نه‌م ئوممه‌ته‌ی کردوته‌ باشترین ئوممه‌ت، نینجا جگه له لیبوردنن نه‌م سئ تاوانه: خوای گه‌وره چه‌ند ریژنکی‌تریسی له ئیمه‌ ناوه، هه‌روه‌ک پیغهمبه‌ر ﷺ نه‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ عَلَى رَأْسِ كُلِّ مِائَةِ سَنَةٍ مَنْ يُجَادُّ لَهَا دِينَهَا﴾ رواه أبو داود، خوای گه‌وره له سه‌ری هه‌موو سه‌د سالیکندا به‌کئک بؤ ئوممه‌تم ته‌رخان نه‌کا، تاکو ئایینه‌که‌ی بؤ نوئ بکاته‌وه.

۲- (وَالنَّسِيَانُ): هه‌ر که‌سئک به هوی که‌مه‌ترغه‌می شتئک له بیر خوی بیاته‌وه، نه‌وه تاوانی له سه‌ر نه‌نوووسئ، هه‌روه‌کو پیغهمبه‌ر ﷺ نه‌فه‌رموئ: ﴿مَا مِنْ أَمْرٍ يُقْرَأُ الْقُرْآنُ ثُمَّ يَنْسَاهُ إِلَّا لَقِيَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَجْذَمًا﴾ رواه أبو داود، هه‌ر مرؤفئک قورئان بخوئنی، نینجا له بی‌ری خوی بیاته‌وه، له رؤزی دوا‌یی به‌ گه‌روویی دئته دادگای خوا.

۳- (الْخَطَأُ... وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ): هه‌ر تاوانئک په‌یوه‌ندی به‌ ئاده‌میزاده‌وه هه‌بن، تو‌له‌ی له سه‌ره، هه‌رچه‌ند به‌ هه‌له، یان به‌ زؤرلئکراوئش بیکا، خوای گه‌وره نه‌فه‌رموئ: ﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمَنَةٍ وَدِيَةٌ مُسْلِمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ﴾، هه‌ر که‌سئک موسولمانئک به‌ هه‌له‌ بکوزئ، نه‌بی کؤیله‌په‌کی موسولمان له (کفارة) نازاد بکاو خوئنی کوزراوه‌که‌ش بداته‌ میراتگره‌کانی کوزراوه‌که.

﴿چه‌دیسئ چله‌م؛ خو ئاماده‌کردن بؤ مردن﴾

(عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ) ئه‌بن عومه‌ر نه‌فه‌رموئ: (أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِمَنْكِبِي) پیغهمبه‌ر ﷺ شانن منن گرتو (فَقَالَ) فه‌رموئ: (كُنْ فِي الدُّنْيَا) خوت وایک له‌م دونیایه‌دا (كَأَنَّكَ غَرِيبٌ) وه‌ک خه‌لکی نه‌م دونیایه‌ نه‌بی و بیگانه‌ بی (أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ) یان وه‌ک ریوارئک بی به‌م دونیایه‌دا تی‌به‌ری بؤ گورستان.

واته: که‌سئک بیگانه‌ بوو له شوئینئک-چونکه به‌ ته‌مای لاجوونه- خوی خه‌ریک ناکا به‌ مال دانان، ململانئ له‌گه‌ل که‌س ناکا، هه‌روه‌ها پیوار هه‌موو هه‌ولی بؤ نه‌وه‌یه زووتر بگاته شوئنه‌که‌ی خوی له‌گه‌ل مال و مندالی خوی دانئشئ و پشوو بدا، که‌وابوو: له ریگه‌دا خوی به‌ هئج خه‌ریک ناکا، جا مرؤفی موسولمان نه‌بی نه‌وها بی، نه‌م دونیایه به‌ وولاتئ خوی دانئئ، به‌لکو وولاتئ به‌ راستئ به‌هه‌شتئ خویبه‌ نه‌بی هه‌ول بؤ قیامه‌ت

وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: إِذَا أُمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ، وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ لِمَرَضِكَ وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ ﴿﴾ رواه البخاري.

بدا، جگہ لہ جلو بہرگو خواردنی خوئی و مال و مندالی لہ گہال خانوویکی بہ کہ لک دانیشتن بین، خوئی بہ ہیچی تر لہ م دونیایہ خہریک ناکا.

(وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا يَقُولُ) ثینین عومہر بہ واتہی ئەم حەدیسە ئەیفەرموو: (إِذَا أُمْسَيْتَ) ہەر کاتیک گەیشتیہ نیوارہ (فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ) چاوە پروانی ئەوہ مەکە بگەیتە بەیانی (وَإِذَا أَصْبَحْتَ) ہەر وہا: ئەگەر گەیشتیہ بەیانی (فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ) چاوە پروانی ئەوہ مەکە بگەیتە وہ نیوارہ. واتہ: با مردن لہ بەرچاوت بین لہ ہەموو کاتیکدا.

(وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ) لہ کاتی لہ ش ساغی کردەوہی زۆر بکە (لِمَرَضِكَ) بۆ ئەوہی بەشی کاتی نەخۆشیت بکا، چونکہ لہ نەخۆشی دا خواپەرستیت بہ تەواوی بۆ ناکرێ (وَمِنْ حَيَاتِكَ) ہەر وہا ہەتا زیندووی زۆر خوا پەرستە (لِمَوْتِكَ) تا دواي مردن سوودی لێوہریگری (رواہ البخاری) نیمامی (بوخاری) گێراویہ تہوہ.

بزانہ: لہ فرمودہ یەکی تر دا ہاتوہ: پینج شت بہ دەستکە وتووی خۆت بزانیہ پیشی پینج شت: گەنجیت پیشی پیربوونت، ساغیت پیشی نەخۆشیت، ہەبوونیت پیشی ہەزاربوونت، بێنیشیت پیشی پرنیشیت، زیانت پیشی مردنت.

ئینجا بزانیہ: بہ خو ئامادە کردن بۆ مردن و بایخ پێنەدانی دنیا، مرۆف ئەبیتە خۆشەویستی پێغەمبەر ﷺ، چونکہ زانی پێغەمبەر ﷺ بہ م شیوہیہ بووہ ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَاللَّهِ إِنِّي لِأَحْبُكَ. فَقَالَ ﷺ: أُنْظِرْ مَاذَا تَقُولُ؟ قَالَ: وَاللَّهِ إِنِّي لِأَحْبُكَ. ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَقَالَ ﷺ: إِنْ كُنْتَ تُحِبُّنِي فَأَعِدْ لِلْفَقْرِ تَخْفَافًا، فَإِنَّ الْفَقْرَ أَسْرَعُ إِلَى مَنْ يُحِبُّنِي مِنَ السَّيْلِ إِلَى مُتْنَهَاءِهِ﴾ رواه الترمذی، پیاویک گوتی: ئەم پێغەمبەری خوا ﷺ، والله خۆشم ئەوئێ. تا سێ جار، ئینجا پێغەمبەر ﷺ فرموی: ئەگەر راست ئەکە، خۆت بۆ ئەزاری ئامادە بکە، چونکہ ئەزاری زووتر ئەگاتە خۆشەویستانی من لہ لافاوەکە هەلنەستی و ئەگاتە شوینی خوئی.

﴿چەند تیگەیشتیئیک لەم حەدیسەدا﴾

۱- (كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ غَابِرٌ سَبِيلٍ): پێغەمبەر ﷺ ئەفرموی: ﴿مَنْ كَانَتْ الْآخِرَةُ هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ غِنَاهُ فِي قَلْبِهِ وَجَمَعَ لَهُ شَمْلَهُ وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا وَهِيَ رَاغِمَةٌ، وَمَنْ كَانَتْ الدُّنْيَا هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ فَقْرَهُ بَسِينًا عَيْنَيْهِ وَفَرَّقَ عَلَيْهِ شَمْلَهُ وَلَمْ يَأْتِهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا قَدَّرَ لَهُ﴾ رواه الترمذی، ہەر کہ سێک ہەموو ہەولێکی بۆ قیامەت بین، خوای گەورە دەوڵە مەندی ئەخاتە ناو دلی و ہەموو کاریکی بۆ کۆ ئەگاتە وہو بۆی پێک دێخن، رزقیشی بۆ دئی بێ ئەوہی ہەولی بۆ بدا، بەلام ہەر کہ سێک ہەموو

(الْحَدِيثُ الْحَادِي وَالْأَرْبَعُونَ: فِي اتِّبَاعِ مَا جَاءَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ)

﴿عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَكُونَ هَوَاهُ تَبَعًا لِمَا جِئْتُ بِهِ﴾

مهولی بؤ دونیا بین، خوی گه وره مه زاری نه خاته نیو چاوانی و کاره کانی لپه رته وازه نه کاو بؤی ریک ناکه ون، جگه له به شی خوی بزقی زیادی بؤ ناین.

۲- (وَمَنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ): پیغه مبه رﷺ نه فرموی: ﴿إِنَّ مِمَّا يَلْحَقُ الْمُؤْمِنَ مَنْ عَمَلَهُ وَحَسَنَاتِهِ بَعْدَ مَوْتِهِ: عِلْمًا عِلْمُهُ وَنَشْرَهُ، وَوَلَدًا صَالِحًا تَرَكَهُ، وَمُصْحَفًا وَرَثَتَهُ، أَوْ مَسْجِدًا بَنَاهُ، أَوْ بَيْتًا لِابْنِ السَّبِيلِ بَنَاهُ، أَوْ نَهْرًا أَجْرَاهُ، أَوْ صَدَقَةً أَخْرَجَهَا مِنْ مَالِهِ فِي صِحَّتِهِ وَحَيَاتِهِ يَلْحَقُهُ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهِ﴾ رواه ابن ماجه، هندیك له و کرده وه چا کانه ی نه گه نه موسولمان له دوی مردنی: زانستیکی ناینی به که فیری خه لکی کردبی، یان بلاوی کردبیته وه، مندالیکی باشه که له پاش مردنی دوعای بؤ بکا، قورثانیکه به میرات به جی هیشتبی، یان مزگه و تیکی دروست کردبی، یان خانوویکی بؤ ریبواران دروست کردبی، یان پوباریک و ناویک بؤ خواردنه وه و دهستنوویژ ریکی خستبی، یان خیریکی به دهستی خوی کردبی له کاتی له ش ساغی و ژیانی دا نه ویش له دوی مردن نه یگاتی.

﴿حَدِيسِي چلو یه که م: شونیکه وتنی نه وه ی پیغه مبه رﷺ هیناویه تی﴾

﴿عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا (عبدالله ی کوری (عه من ی کوری (عاس) خوی و باوکی سه حابه نه، یه کیکه له چوار (عبدالله) یه کان، له (مه که که) ی پیروز له دایک بووه، به (۱۱) سال له باوکی خوی بچو وکتره (۷۰۰) حدیسی گتیاونه وه، له سالی (۶۵) ی کچی له (مه که که) ی پیروز وه فاتنی کرد، ته منی (۷۲) سال بوو. (قال) نه فرموی: (قال رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغه مبه رﷺ فرموی: (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ) نیمان = بیروباوه ری که ستان ته واو ناین به خواو پیغه مبه رو پوزی دواپی (حَتَّى يَكُونَ هَوَاهُ) تا وای لادی: ناره زوو مه وه سی خوی (تَبَعًا لِمَا جِئْتُ بِهِ) دوی نه و شریعه ته نه که وی: که من له لای خوا هیناومه.

واته: نه و که سه موسولمانه و نیمان ته واوه، که به حوکی خواو پیغه مبه رﷺ رازی بی، نه گه به هیچ جوریک به حوکی خواو پیغه مبه رﷺ رازی نه بو، نه وه کافره، جا نه گه ر باوه ری پی هه بوو، به لام نیشی به قورثان نه نه کرد، نه وه فاسقه، واته: موسولمانیکی ناته واوه، باوه ریشی ناته واوه، به و مهرجه ی وشه ی کوفری به سر زویاندا نه هاتبی، نه گینا: نه مه ش هر کافره.

خوی گه وره له قورثانی پیروزدا له م بابه ته نه فرموی: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ سویند به خوی تو نه ی پیغه مبه رﷺ بیروباوه ری هیچیان ته واو نیه ﴿حَتَّى يُحْكُمُوا لَكَ﴾ تا نه تو

نه‌که‌ن به حاکم ﴿فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ له و کيشه‌ی له نيتوانياندا پوو ئەدا ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ﴾ نه‌که‌ن هر به ناشکرايی به حوکمی تو رازی بن و به‌س، به‌لکو ئەبی به دلش رازی بن و هیچ گریه‌یک له ناو دلیاندا نه‌بی به هوی ئەو حوکمی تو کردوته ﴿وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ ئەبی به ته‌واوی خویان بده‌نه ده‌ست حوکمی خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ، ئینجا به ئیماندارو موسولمانی ته‌واو دانه‌ندرین.

(حَدِيثٌ صَحِيحٌ، رَوَيْنَاهُ فِي كِتَابِ الْحُجَّةِ بِإِسْنَادٍ صَحِيحٍ) حه‌دیسکی راسته، گێرامانه‌وه له کتیبی (الحجة) که داندراوی (نصر بن إبراهيم المقدسی)‌یه، به‌لام له زنجیره‌ی پیاوه‌کانی ئەم حه‌دیسه‌دا دوو که‌سیان تی‌دایه، زۆر که‌س لیتیان نارازیه‌و ئەلین: حه‌دیسه‌که لاوازه. زۆر که‌سیش لیتیان رازیه‌و ئەلین: حه‌دیسه‌که راسته‌و به‌هیزه. ئیمامی (النواوی) یه‌کیکه له‌مانه، خوا له هه‌موویان رازی بی، ئایه‌ته‌که‌ش به‌هیزی حه‌دیسه‌که به‌هیزتر ئەکا.

جا به هه‌ر جوړی بی، هه‌ر که‌سیک باوه‌ری به‌و به‌رنامه‌یه نه‌بی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ هیناویه‌تی، ئەوه کافره ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ: يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ﴾ رواه مسلم، واته: سویند به‌و خوايه‌ی گیانی (محمد)‌ی به ده‌سته، هه‌ر که‌سیک بانگه‌وازی منی بگاتی: جوله‌که بی، یان فه‌له بی، ئینجا بمری و باوه‌ری به‌و به‌رنامه‌یه‌ی من نه‌بی، ئەوه ئەچیته دۆزه‌خ.

﴿چهند تینگه‌یشتینک لهم حه‌دیسه‌دا﴾

۱- ﴿لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يَكُونَ هَوَاهُ...﴾: ئەگه‌ر هه‌واو هه‌وس و پیخۆشی‌ی دل گشتی نه‌کریته قوربانی ریتبازه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، مروؤ نابیته موسولمانی ته‌واو، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئەفه‌رموی: ﴿لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَالِدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ رواه الشيخان، ئیمانی که‌ستان ته‌واو نابن، تا منی خۆشتر ئەوی: له خۆی و دایک و باوکی و منداله‌کانی و گشت خه‌لکی‌تر، واته: فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بخاته پیش فه‌رمانی ئەوانه‌و، له به‌ر خاتری ئەوانه له فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌رنه‌چن.

۲- ﴿حَتَّىٰ يَكُونَ هَوَاهُ تَبَعًا لِمَا جِئْتُ بِهِ﴾: خواي گه‌وره ئەفه‌رموی: ﴿إِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ﴾ ئەی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئەگه‌ر فه‌رمانت جی‌به‌جی نه‌که‌ن، بزانه: ئەوان شوین هه‌واو هه‌وسه‌سی خویان ئەکه‌ون، ئایا کئ گومپاره له‌و که‌سه‌ی شوین هه‌واو هه‌وسه‌سی خۆی که‌وتوه به‌بی‌شاره‌زایی‌یه‌که له لای خوا؟.

(الْحَدِيثُ الثَّانِي وَالْأَرْبَعُونَ: سَعَةٌ مَغْفَرَةٌ لِلَّهِ تَعَالَى)

﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ مِنْكَ وَلَا أُبَالِي، يَا ابْنَ آدَمَ لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ عَنَانَ السَّمَاءِ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ وَلَا أُبَالِي﴾

هروه‌ها پیغمبر ﷺ نه فرمودی: ﴿تَرَكْتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا: كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ نَبِيِّهِ﴾ رواه الإمام مالك، دوو شتم له دواى خوم بؤ نيوه هيشتوتوه، هه‌تا ده‌ستيان پيوه بگرن گومرا نابن: قوربانى پيرؤز، هه‌ديسه‌كانى پيغمبر ﷺ. كه‌وابوو: پزىمى (ديمقراطيه) و (اشتراكية) و (ماسونيه) و (ماركسيه) گشتى گومرايى و لادانه: له ريبازى خواو پيغمبر ﷺ خوا بمانباريئى، آمين.

﴿حَدِيثُ جَلِّ وَدَوِّمٍ: لِيُخَوِّشِبُوعِنِي خَوا كَه لِيَك زُورَه﴾

(عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) كَيِردِراوه‌ته‌وه له (نه‌نه‌س) خوا لى رازى بى، فه‌رموى (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ) گويم له پيغمبر ﷺ بوو نه‌يفه‌رموو: (قَالَ اللَّهُ تَعَالَى) خواى كه‌وره له هه‌ديسيكى (قودسى) دا نه‌فرمودى: (يَا ابْنَ آدَمَ) نه‌ى نه‌ته‌وه‌ى ناده‌مى.

بزانه: باب (ناده‌م) باوكى هه‌موو نينسانيكه، دايكه (هه‌وا)ش دايكى هه‌موويانه، له به‌ر نه‌ويه كه به نيمه نه‌گوتري: ناده‌ميزاد. خواى كه‌وره باوكه ناده‌مى له قور دروست كرده، نينجا گيانى ميناره‌ته به‌ر، دايكه (هه‌وا)شى له په‌راسوى باب ناده‌مى دروست كرده.

(إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي) نه‌تو هه‌ر كاتيك داوام لى بكه‌ى له گوناخت خوش بم (وَرَجَوْتَنِي) تكات لى كردم داوايه‌كه‌ت وه‌ربگرم، چونكه نه‌ترانى من خوايه‌كى به په‌حمو به ده‌سته‌لام (غَفَرْتُ لَكَ) منيش لىت خوش نه‌بم و گوناه‌كانت دانه‌پؤشم و سزات ناده‌م (عَلَى مَا كَانَ مِنْكَ) هه‌رچه‌ند گوناه‌يشت كه‌وره و زور بن (وَلَا أُبَالِي) من گوئ ناده‌مه كه‌وره‌يى و زورى گوناه‌كانت.

پيغمبر ﷺ له هه‌ديسيكى تردا نه‌فرمودى: ﴿نه‌گه‌ر به‌نده‌ى خوا گوناه‌يكي كردو په‌شيمان بووه‌وه له خوا پارايه‌وه‌وه گوتى: (خوايه تاوانم كرد هه‌ر نه‌تؤش له تاوان نه‌بوورى و ليم ببووره). نينجا خواى كه‌وره نه‌فرمودى: به‌نده‌ى من تاوانى كردو زانى: خوايه‌كى واى هه‌يه له تاوانى خوش نه‌بى و سزاي تاوانيشى نه‌دا، نيوه شاهيد بن: من وا لى خوش بوم﴾. نه‌ى موسولمان هه‌موو دم هه‌ر داوا له خوا بكه له گوناخت خوش بى پشت به كه‌سى تر مه‌به‌سته، كه‌س ناتوانى گوناه‌كانت له سه‌ر لايبا.

(يَا ابْنَ آدَمَ) نه‌ى ناده‌ميزاد (لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ) نه‌گه‌ر گوناخت نه‌وه‌نده زور بى، بگاته (عَنَانَ السَّمَاءِ) هه‌ورى ناسمان (ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي) نينجا توبه‌ت كردو تكات لى كردم لىت خوش بم (غَفَرْتُ لَكَ وَلَا أُبَالِي) منيش لىت خوش نه‌بم، هه‌رچه‌ند گوناه‌يشت زور بى.

يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطَايَا، ثُمَّ لَقَيْتَنِي لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا
لَأَتَيْتُكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً ﴿﴾ رواه الترمذی وقال: حديث صحيح.

به لآم نه گهر گوناها که په یوه ندى به ناده میزاده وه هه بوو: نه بی خوا وه نه که ی رازی بکه ی
بو نه وه ی خوا توبه ت لویه ریگری. نه وه ش بزانه: ته نها ووتنی (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) خوابه لیم
خوش به، به بی توبه کردن گوناها که لانا، به لآم له لای خوا به دوعا نه نووسری و هیزی
گوناها که که نه کاته وه.

(يَا ابْنَ آدَمَ) نه ی ناده میزاد (إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي) نه گهر تو مردی و هاتیه لای من (بِقُرَابِ الْأَرْضِ
خَطَايَا) پر به زه مین گوناها ته که ل خوت هینا (ثُمَّ لَقَيْتَنِي) دوا بی که که یشتیه لای من،
دهر که وت (لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا) منت به خوابه کی تاک و ته نها ناسیبو و هاوبه شت بو
دانه نابوم: له خوابه تی و له په رستندا (لَأَتَيْتُكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً) منیش پر به زه وی
لیخوشبوونت بو دینم و له ناگری دوزخ پرگارت نه که م (رواه الترمذی، وقال: حديث
صحيح) نیمامی (ترمزی) گپراویه تیه وه.

بزانه: خوی گه وړه ته نها له کافر خوش نابی، نیر له تاوانه کانی خه لکی دی خوش
نه بی، نه گهر حه ز بکا.

هه ووه ها بزانه: هر که س به نیمانه وه بمری و بچپته دوزخ، هر به قه د گوناها کانی
نه سوتی و نیجا پرگاری نه بی، به لآم کافر هه تا هه تابه له ناو ناگر ده می نیته وه.

نه ی موسولمانی خوشه ویست: پیغه مبه ر ﷺ نه فه رموی: (سَيِّدُ الْإِسْتِغْفَارِ) گه وړه ی دوعای
لیخوشبوون، نه م دوعایه یه: ﴿اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي، وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى
عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ
بِذُنُوبِي، فَاعْفُرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ﴾ رواه البخاري، سبه ی نه و نیواران به دل و
زوبان نه م دوعایه بخوینه تاکو خوالیت خوش بی و به به هشت شادت بکا.

﴿ چه ند تیگه یشتنیك لهم چه دیسه دا ﴾

۱- (مَا دَعَوْتَنِي، وَرَجَوْتَنِي): پیغه مبه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ مِنْ

الدُّعَاءِ﴾ رواه الترمذی، هیچ خوا په رستیبه که له لای خوا به ریتر نیه له دوعا کردن.

۲- (ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي غَفْرَتُ لَكَ): پیغه مبه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ لَمْ تُذْنِبُوا

لَذَهَبَ اللَّهُ بِكُمْ وَالْجَاءَ بِقَوْمٍ يُذْنِبُونَ فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ فَيَغْفِرُ لَهُمْ﴾ رواه مسلم،

سویندم به و خوابه ی گیانی منی به دهسته: نه گهر نیوه گونا نه که ن، خوی گه وړه نیوه

لانه باو که لیک تر نه هیتن و گونا نه که ن و له خوا گه وړه نه پارینه وه تا لیان خوش بی،

خوی گه وړه ش لیان خوش نه بی.

۲- (لَأَتِيَنَّكَ بِقَرَابِهَا مَغْفِرَةٌ): خَوای گه وره ئه فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ خَوای گه وره له تاوانی کافر بیون خۆش نابیی، له گونا مه کانی به ره و خوار تر خۆش ئه بی، له که سیک که خۆی هه ز بکا لی خۆش بیی. خودایه لی مان خۆش بیه. آمین... کوتایی.

منیش به ندهی گونا مه بار (عبداللّه عبدالعزیز هه ر ته لی) م، شوکری خودا نه که م که یار مه تی دام بجم به خزمه تکاری فه رموده کانی پیغه مبه ر ﷺ، له خوا ئه پار پی مه وه که له خۆم و دایک و باوکم و دۆستانم خۆش بیی و به به هه شت شادمان بکا و خیری پوونکردنه وهی (چل هه دیسه که ی پیغه مبه ر) م ﷺ بۆ بنووسی و شادم بکا به دیتنی زاتی پاکی خۆی، بمکا به خزمه تکاری ئایینی پیروزی ئیسلام، بمگه یه نیته کاروانی شه هیدانی ریگای خۆی، گه لی کوردی موسولمانیش له دهست زۆرداران رزگار بکا و له تۆمه تهی هه زره تی (محمد المصطفی ﷺ) ده ریان نه کا. آمین.

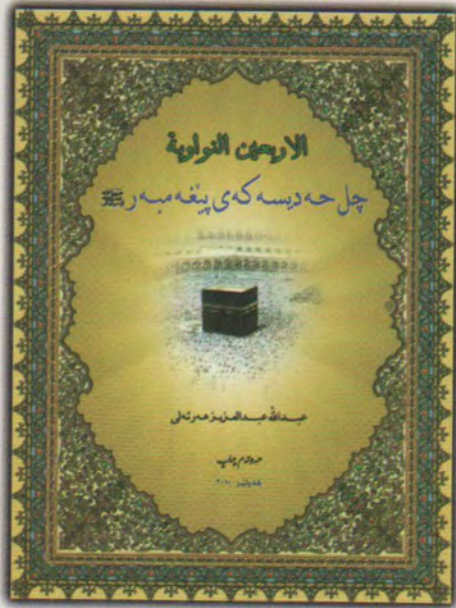
ته واو بوو، پیش نیوه پۆی پۆزی مه ینی (۲۱) ی مانگی مه ولودی پیغه مبه ر ﷺ، سالی (۱۴۱۳) ی کۆچی، به رامبه ر (۲۷) ی مانگی گه لاویژ سالی (۲۶۹۲) ی کوردی، له شاری هه ولیژ- کوردستان. صَلَّى اللهُ عَلَي سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

ناوه پۆکی پوونکردنه وهی (الأربعین النوایه)

لا پهره	بابهت	لا پهره	بابهت
٣٦	حه دیسی (١٠) إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا وهدهستهیتانی حه لال، مه رجه کانی بوعا.	٣	پیتشه کی پوونکرده وه
٣٩	حه دیسی (١١) دَعِ مَا يَرْبِكُ إِلَى مَا يَدْرِيكَ ناشاکردنی گونا نه بیتته هوی لته بوردن.	٤	پیتاسه و پیتشه کی نیامی (النوایه)
٤٠	حه دیسی (١٢) مَنْ حَسَنَ إِسْلَامَ الْمَرْءِ نیمان حه فتا و سن پارچه به	٩	چه ند زانستیکی حه دیس
٤٢	حه دیسی (١٣) لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ نیمان حه فتا و سن پارچه به	١٠	حه دیسی (١) إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ نیتههیتان، کوجکردن بق خوا.
٤٣	حه دیسی (١٤) لَا يَجِلُّ دَمُ امْرِيءٍ مُسْلِمٍ به چه ند تارانتیک خوینی موسولمان حه لاله، تیکدانی کومه لی موسولمانان تاوانه	١٣	حه دیسی (٢) بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ پوکنه کانی نیسلام: شادههیتان، نوێژکردن، زه کاتدان، پۆژوو، حه ج.
٤٥	حه دیسی (١٥) مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ تۆرگوتن ناپه سنده، میوان و میوانداری.	٢٠	حه دیسی (٣) بَنِي الْإِسْلَامِ عَلَى خَمْسٍ قه زاکردنه وهی نوێژ، زه کات، پۆژوو، حه ج.
٤٧	حه دیسی (١٦) لَا تَقْضِبْ ده رمانی توپه یی، پاداشتی توپه نه بوون.	٢٢	حه دیسی (٤) إِنْ أَحَدُكُمْ يَجْمَعُ خَلْقَهُ قوناغه کانی کۆپه ی ناو زگ، ده رمانخواردن بو له باربردنی کۆپه، نوێژی جه نازه له سه رکۆپه ی له بارچوو.
٤٨	حه دیسی (١٧) إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ چۆنیتهی سه ربینی نازه، سیاست.	٢٦	حه دیسی (٥) مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا شوونیکه وتنی جوله که و دیانه کان، (البدعة الحسنه)، (البدعة القبيحة).
٥٠	حه دیسی (١٨) إِنَّ اللَّهَ حَيْثَمَا كُنْتَ گوناهه کانی بچوک به چاکه کردن لاده چن، گوناهه کانی گوره به تۆبه لاده چن، مافی نادهه میزاد به گردهن نازادکردن لاده چن.	٢٨	حه دیسی (٦) إِنَّ الْعِلَالَ بَيْنَ وَالْعَرَامِ بَيْنَ شووهاتی نیوان حه رام و حه لال، (تقوی)، دل سه رکرده ی هه موو نه ندنامه کانه.
٥٢	حه دیسی (١٩) يَا غُلَامُ إِنِّي أَعْلَمُ كَلِمَاتٍ پاراستنی مافی خوا هوی فریاکه وتنی خواجه، (تقوی) ترسان له خوا هوی بزقو بزگار بوونه له تهنگانه.	٣١	حه دیسی (٧) الَّذِينَ النَّصِيحَةَ پیتاسه و چۆنیتهی نامۆزگاری.
٥٦	حه دیسی (٢٠) إِذَا لَمْ تَسْتَحْيِ فَاصْنَعْ شهرم به شیکه له نیمان، شه رمکردن له خوا پاراستنی نه ندنامه کانه له تاوانکردن	٣٢	حه دیسی (٨) أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ یاخیبووانی شه ربه ته نیسلام ده کۆژین.
٥٧	حه دیسی (٢١) قُلْ آمَنْتُ بِاللَّهِ ثُمَّ اسْتَمْتَمَ به رده وامبوون له سه ر نیمان و خواپه رستی هوی مۆژده ی به هه شته.	٢٤	حه دیسی (٩) مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ نه کردنی قه ده غه کراو له پیتشه ره له کردنی نه رمانپیکراو، نه گه ر فرمانپیکراو هه مووی نه کۆی نابی به شه زۆره که ی وازی له بهیتندری، نابی بق نه نجامدانی نایین په رته وازه یی بکۆی.
٥٩	حه دیسی (٢٢) أَزَايَاتُ إِنْ ضَلَّيْتُ الْمَكْتُوباتِ دونییا فیتته یه، نافرته فیتته یه، دوتیا به ندیخانه ی نیمانداره و به هه شتی کافره، چووئه به هه شته به په حمی خواجه.		

ناوهرۆکی پوونکردنهوهی (الاربعین النواویة)

لا پهره	بابهت	لا پهره	بابهت
٨٥	جهدیسی (٢٢) لا ضرر ولا ضرار.....	٦١	جهدیسی (٢٢) الطهور شرط الایمان...
	زیانلیدان له ئیسلامدا نیه، پێناسهی (ضرورة) و (حاجة)		که وری زیکری خوا، په وشته پاکه کانی پێغه مبران، کن کویری قیامه ته؟
٨٧	جهدیسی (٢٣) لویعطی الناس بنعواهم.....		جهدیسی (٢٤) یا عبادنی انی حرمت الظلم علی نفسی وجعلته بینکم محرما.....
	چۆنیه تی دادکردن، مهرجه کانی شاهید، سویندخواردن، سزای سویندی به درق.	٦٣	جهدیسی قودسی، جنۆکه، گردهن نازادکردن له نوینادا، (استغفرالله) هزی پتق و یزگار بوونه له تهنگانه کان
٨٩	جهدیسی (٢٤) من رای منکم منکراً.....		جهدیسی (٢٥) ان اناساً من اصحاب رسول الله قالوا للنبی ﷺ: نهب اهل الذکور.....
	بێ دهنگی له سه ره بێ شه رعی ده بیته هزی سزادانی خوا، یاره ته تی دانی کاری ده سستی سته مکار بێ به شت نه کا له ناوی که و سه ره	٦٧	پێناسه و ژماره ی (صحابه) کان، زیکری نوا ی نوێزه کان، نادابی (جماع).
٩٢	جهدیسی (٢٥) لا تعاملوا ولا تتعاجلوا.....		جهدیسی (٢٦) کل سلامی من الناس.....
	حاسودی چیه؟ نۆستایه تی و نوژمنایه تی بۆ خوا، مافی موسولمان له سه ره موسولمان، پزێلانی موسولمان به گوێره ی پله ی خۆی	٧٠	چێشته نوێژ، ناشتکردنه وه ی موسولمانان، یاره ته تی دانی موسولمانان.
٩٤	جهدیسی (٢٦) من نفس عن مؤمن کریه.....		جهدیسی (٢٧) البر حسن الفلق.....
	سوکرینی باری به زرزلر، دلپۆشینی موسولمان، قوربان خویندنی به کره مان له مزگه و نه دا، نه ژادی یونیا سو دی نیه له قیامه ت	٧٢	په وشته ی جوان به ره وه سستی خه ک ده کا، دلی مرۆقه هه ست به خرابه نه کا، تاوان و زیانی (فتوی) ده ری نه زان.
٩٧	جهدیسی (٢٧) ان الله کتب الحسنات.....		جهدیسی (٢٨) وعظنا رسول الله ﷺ.....
	چاکه: یه که به ده یه، خرابه: یه که به یه که	٧٤	پێناسی هه ره چوار خه لیفه کان پێناسی پێغه مبه ره، هه هه فتاوسن گره می گوهرابووی نوژه خنی په یاده بن.
٩٩	جهدیسی (٢٨) من عادی لی ولیاً.....		جهدیسی (٢٩) اخبرنی بهمل.....
	خوا به ره گی له نۆستی خۆی ده کا، به کردنی واجبو سو نه ت ده بیه نۆستی خوا	٧٨	شه ونوێژ، (جهاد) لوتکه ی به ززی ئیسلامه، نوبان هۆی سزای نۆزه خه.
١٠١	جهدیسی (٢٩) ان الله تعالوز لی عن امتی.....		جهدیسی (٣٠) ان الله فرض فرائض.....
	سزای له بیر چوونه ی قوربان	٨٢	پێناسه ی واجبو وه رام، هه چ که سیک له خوا به غه ره تر نیه، بیر له خوا ناکه ی نه وه
١٠٣	جهدیسی (٤٠) کن فی الدنيا کانک غریب.....		جهدیسی (٣١) دلنی علی عمل اذا عملته.....
	خیری نه براه له نوا ی مردنیش بزی ده چن		تهام له دنیوا له مالی خه ه که مه که خواو خه ک خو شیان ده وی، سو پوون له سه ره وه ده سه ته ی تانی که وه یی و ما لێ نایین تیک ده دا، نه وان ی بۆ خوا به کتر بیان خو ش نه وی له ژیر سینه ی خوا ی که وه ده دانه.
١٠٥	جهدیسی (٤١) لا یؤمن احکم حتی یكون هوا.....		
	هه ره که سیک به شه رعی خراو پێغه مبه ره ﷺ		
١٠٧	جهدیسی (٤٢) یا ابن آدم انک ما دعوتنی.....		
	پزنی نه بن ئیمانی نیه، جوله که بیان کافرن		
١٠٨	لوعای (سید الاستغفار).....		
١٠٩	کوتایی.....		

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى ۚ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ
 الْهَوَى ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى ۚ

هاوئل و هاوریئ نیوه گومراو سهر لیثواو نییه،
 هسمو گوختاریشی (نهومی که قورنانه)
 لهئارمزوو بازئی و ههواو ههوسهوه نییه،
 نهومی که رای دمگه پهنیت تنها نیگااو وهچی
 خواویه.

بلاوکراوهی کتبخانهی

ساجی ناوری کتبخانه

بۇ فرۆشتن و چاپکردن و بلاوکردنهوه

۰۶۶ ۲۲۳۲۸۶۸

عیراق - کوردستان - ههولێر